

ครั้งที่ ๓๑

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันศุกร์ที่ ๑ เดือนกรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

กลุ่มงานฯ เลข ๔ สำนักรายงานการประชุมและฯ เลข
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

คณะกรรมการตรวจสอบแล้ว วันที่.....๖.....เดือน.....พ.ค.....๒๕๔๘

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่...../.....วันที่.....เดือน.....พ.ค.....

LIRT

สารบัญ

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันศุกร์ที่ ๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘
ณ ตึกรัฐสภา

เรื่องที่สมาชิกฯ ขอปรึกษา	หน้า
ผู้อภิปราย	
- พลเอก วัฒนา สรรพานิช	๑
- นายวิชัย ครองยุติ	๔
- นายคำพันธ์ ป้องปาน	๕
- นายผ่อง เล่งอี้	๑๐
- นายเกษม มาลัยศรี	๑๑
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานฯ จะแจ้งต่อที่ประชุม	๔
ประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งว่า ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันพุธที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่าง พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ที่คณะกรรมการร่วมกัน พิจารณาเสร็จแล้ว และในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันพฤหัสบดี ที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่ง ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	๑๒
เรื่องด่วน	
ตั้งกรรมการวิสามัญวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษา ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๒๕	๑๒
ผู้อภิปราย	
- นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์	๑๓, ๑๙
- นายวิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์	๑๓, ๑๖

LIRT

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป)

ครั้งที่ ๓๑

	หน้า
- นายเสรี สุวรรณภานนท์	๑๕, ๑๘
- นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์	๑๘
ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	๒๓
สมาชิกฯ ตั้งข้อสังเกต	
ผู้อภิปราย	
- นายสนธิ จันทรวงศ์	๒๓
- นายสมพร คำชื่น	๒๓
- นายสันติภาพ อินทรพัฒน์	๒๕
- นายไพบุลย์ อุบัติศฤงค์	๒๕
๔.๑ รายงานการพิจารณาศึกษาติดตาม ตรวจสอบเชิงนโยบาย	
ด้านอุตสาหกรรม ซึ่งคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และ	
อุตสาหกรรม พิจารณาเสร็จแล้ว	๒๖
ผู้อภิปราย	
- นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (กรรมาธิการ)	๒๗
๔.๓ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง ปัญหาผลสัมฤทธิ์	
และเศรษฐกิจการผลิตส้ม ซึ่งคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์	
พิจารณาเสร็จแล้ว (ขอยกขึ้นมาพิจารณาก่อน)	๒๘
ผู้อภิปราย	
- นายจำเริญ จิตรธร (รองประธานคณะกรรมการ)	๓๐
- นายไพบุลย์ อุบัติศฤงค์	๓๐
- นายนิรัตน์ อยู่ภักดี	๓๑
๔.๔ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง มาตรการแก้ไขปัญหาลำไยตกต่ำ ปี ๒๕๕๗ (ฉบับที่ ๑) และ (ฉบับที่ ๒) ซึ่งคณะกรรมการ	
การเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม พิจารณาเสร็จแล้ว	๓๓
ผู้อภิปราย	
- นายอนันต์ ตาโลดม (กรรมาธิการ)	๓๕, ๔๐
- นายจำเริญ จิตรธร	๓๕
- นายไพบุลย์ อุบัติศฤงค์	๔๓
- นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ	๔๕

LIRT

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป)

ครั้งที่ ๓๑

หน้า

๔.๕ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การส่งออกข้าว ปี ๒๕๔๗
ซึ่งคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม
พิจารณาเสร็จแล้ว

๔๕

ผู้อภิปราย

- นายอนันต์ ตาโลดม (กรรมการ)
- นายประเกียรติ นาสิมมา

๔๖, ๔๙

๕๓

๔.๖ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง กรณีความรุนแรงที่ตากใบ
กับปัญหาความมั่นคงของมนุษย์ ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้
ซึ่งคณะกรรมการการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
พิจารณาเสร็จแล้ว

๖๐

ผู้อภิปราย

- นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ (ประธานคณะกรรมการ)
- นายบุญญา หลีเหลด
- นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ (รองประธานคณะกรรมการ)
- นายอุมาร์ ดอยิบ
- พลเอก หาญ ลีนาทนนท์
- นายบุญทัน ดอกไธสง
- นายไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ
- นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา
- นายแก้วสรร อติโพธิ
- นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (กรรมการ)
- นายแคล้ว นรปติ (กรรมการ)
- นายเสรี สุวรรณภานนท์
- นายสวัสดิ์ กฤตราชนันต์
- นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรรมการ)
- นางเตือนใจ ดีเทศน์ (รองประธานคณะกรรมการ)
- นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์
- นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา
- นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์

๖๑

๗๘

๗๙

๘๑

๘๒

๘๔

๘๖

๙๑

๙๔

๙๗

๑๐๐

๑๐๓

๑๐๖

๑๐๙

๑๑๑

๑๑๒

๑๑๓

๑๑๓

LIRT

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป)

ครั้งที่ ๓๑

หน้า

๕.๗ รายงานการพิจารณาศึกษาและติดตามประเมินผลการดำเนินการป้องกันและปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบในพื้นที่ภาคใต้ ซึ่งคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน พิจารณาเสร็จแล้ว

๑๑๕

ผู้อภิปราย

- นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ (ประธานคณะกรรมการ)
- พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน (กรรมาธิการ)
- พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา
- นายอุมาร์ ตอยิบ
- นายบุญทัน ดอกไธสง
- นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรรมาธิการ)
- นายเด่น โต๊ะมีนา
- นายแก้วสรร อติโพธิ
- นายณรงค์ นุ่นทอง
- นายบุญญา หลีเหลด
- นายปรีดี หิรัญพฤกษ์

๑๑๖, ๑๓๖,
๑๓๙, ๑๔๔
๑๑๘, ๑๔๓
๑๑๘, ๑๓๙
๑๒๓, ๑๔๓
๑๒๖
๑๒๙, ๑๓๖
๑๓๒
๑๓๗
๑๓๘
๑๓๘
๑๔๔

๕.๘ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง แนวทางแก้ไขปัญหาน้ำท่วม พื้นที่การเกษตรแบบยั่งยืนในบริเวณลุ่มน้ำยมซึ่งคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ พิจารณาเสร็จแล้ว (ขอกลับมาพิจารณา)

๑๔๖

ผู้อภิปราย

- นายปราโมทย์ ไม่กล้าด (กรรมาธิการ)
- นายสันติภาพ อินทรพัฒน์
- นายณรงค์ นุ่นทอง
- นายปรีดี หิรัญพฤกษ์
- นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
- นายจำเริญ จิตรธร (กรรมาธิการ)
- นายแก้วสรร อติโพธิ
- นายบุญญา ช่วยปลอด
- นายบุญทัน ดอกไธสง
- นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ

๑๔๗, ๑๗๒,
๑๗๙
๑๔๒, ๑๔๙
๑๔๓
๑๔๕
๑๔๖, ๑๗๗
๑๖๐
๑๖๓, ๑๗๔
๑๖๔
๑๖๖
๑๖๘, ๑๗๗

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป)

ครั้งที่ ๓๑

	หน้า
- นายสมพร คำชื่น	๑๗๑
- นายวิชัย ครองยุติ	๑๗๔
- นางเดือนใจ ดีเทศน์	๑๗๖
เรื่องที่สมาชิกฯ ขอปรึกษา	๑๘๐
ผู้อภิปราย	
- พลตรี อินทรรัตน์ ยอดบางเตย	๑๘๐
- พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์	
๔.๔ รายงานผลการตรวจสอบกรณีทุจริตในโครงการรับจำนำ	
ลำไยอบแห้ง ปี ๒๕๔๕ – ๒๕๔๗ ซึ่งคณะกรรมการการปกครอง	
พิจารณาเสร็จแล้ว	๑๘๑
ผู้อภิปราย	
- พลตรี อินทรรัตน์ ยอดบางเตย (ประธานคณะกรรมการ)	๑๘๒, ๑๙๑,
	๒๐๔
- นายสมพร คำชื่น	๑๘๓
- นายสราวุธ นิยมทรัพย์	๑๘๔
- นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง	๑๘๕
- นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	๑๘๕, ๑๙๕,
	๒๐๔
- นายอุดร ดันติสุนทร	๑๘๙
- นายแก้วสรร อติโพธิ	๑๘๙
- นายบุญทัน ดอกไธสง	๑๙๗
- นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ	๑๙๗, ๒๐๖
- นางนิพัทธา อมรัตน์เมธา (กรรมการ)	๑๙๘
- พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา	๒๐๐
- นายสนิท จันทรวงค์ (กรรมการ)	๒๐๑
- นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (กรรมการ)	๒๐๒, ๒๐๖
- นายวิบูลย์ แซ่มชื่น	๒๐๖, ๒๑๑
- นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์	๒๐๗
- นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ	๒๐๘
- นางพรหมจारी รัตนเศรษฐ์	๒๐๘

LIRT

- นายเสรี สุวรรณภานนท์

- นายจำเริญ จิตรธร

๔.๑๐ รายงานผลการตรวจสอบการปฏิบัติงานของ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ
สำนักงานอัยการสูงสุด และกรมที่ดิน ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญ
เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ สำนักงานอัยการสูงสุด
และกรมที่ดินพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้อภิปราย

- พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (ประธานคณะกรรมการ)

- นายจรูญ ยิ่งประกาศ (กรรมการ)

- นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (กรรมการ)

- นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

- นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ

- นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
วันศุกร์ที่ ๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๑๘๗ คน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : บัดนี้ สมาชิกฯ มาครบองค์ประชุม ผมขอเปิดประชุม
ครับ ก่อนที่จะเข้าระเบียบวาระ เชิญท่าน พลเอก วัฒนา ครับ

พลเอก วัฒนา สรรพพานิช (กาญจนบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผมขอหารือในเรื่องที่ท่านประธานฯ ได้กรุณาให้คณะกรรมการ ๒ คณะ คือ
คณะกรรมการการทหารและคณะกรรมการการปกครองไปศึกษาเมื่อวันที่ ๑๓
มิถุนายนที่ผ่านมา ถ้าท่านอนุญาต กระผมจะขออนุญาตกราบเรียนในระหว่างหารือ
จะใช้เวลาไม่เกิน ๔ นาที ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

พลเอก วัฒนา สรรพพานิช (กาญจนบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม พลเอก วัฒนา สรรพพานิช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกาญจนบุรี ตามที่
ท่านประธานฯ ได้พิจารณาเห็นชอบให้คณะกรรมการการทหารและคณะกรรมการ
การปกครอง วุฒิสภา ไปศึกษากรณีผลกระทบจากการห้ามนำเข้าหรือสิ่งประดิษฐ์เข้ามา
ในพระราชอาณาจักรตามมติคณะรัฐมนตรีในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีสัญจรที่
จังหวัดบุรีรัมย์ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๘ นั้น จากผลการศึกษาได้ข้อสรุป ดังนี้
จากผลการปิดด่านพระเจดีย์สามองค์ของประเทศไทย ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับ
อำเภอพญาทองสุขของเทศพม่ามีผลกระทบในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

LIRT

ประการแรก ในด้านเศรษฐกิจ สินค้าจากประเทศไทยผ่านออกตำบล พระเจดีย์สามองค์คิดเป็นมูลค่าประมาณเดือนละ ๑๐๐ ล้านบาทขึ้นไป สินค้านำเข้าจาก ประเทศพม่าซึ่งเป็นรายได้ที่สำคัญของเขจะมีมูลค่าประมาณ ๕ – ๖ ล้านบาท อันได้แก่ เฟอร์นิเจอร์ (Furniture) เป็นหลัก และเป็นอาชีพที่ราษฎรของประเทศพม่าทำตามนโยบาย ของประเทศพม่าที่จะให้เขตอำเภอพญาคองซูเป็นเขตทำเฟอร์นิเจอร์เพื่อส่งออกโดยผ่าน ประเทศไทยและใช้ไม้ในประเทศพม่าให้ถูกต้องตามกฎหมาย

ประการที่ ๒ ในทางการเมืองจะมีผลกระทบกระเทือนต่อปฏิญญาพูกาม ที่ประเทศไทยและพม่าได้ให้ไว้ต่อกันในเรื่องยุทธศาสตร์ความร่วมมือการพัฒนา ร่วมกัน ทางเศรษฐกิจในกลุ่มแม่น้ำอิระวดี เจ้าพระยา แม่น้ำโขง โดยมีชื่อย่อว่า แอ็คแม็ก (ACMAC) ซึ่งจะก่อให้เกิดความหวาดระแวงในความไม่จริงใจต่อกัน เพราะผลกระทบในการปิด ชายแดนทำให้ประชาชนชาวพม่าประมาณ ๑๕,๐๐๐ – ๒๐,๐๐๐ คน ในเขตพื้นที่นี้มี ผลกระทบโดยตรงเพราะเขาเหล่านั้นอาศัยอาชีพในการค้าขายเฟอร์นิเจอร์และเป็นคนงาน ในโรงงาน

ประการที่ ๓ ทางด้านความมั่นคงจะก่อให้เกิดปัญหาในปัจจุบันและ ในอนาคตอันจะเป็นการพันวิสัยที่จะคาดหมายได้ อันได้แก่ การหลบหนีเข้าเมือง ของชาวพม่าเข้าสู่ประเทศไทยจะเพิ่มมากขึ้นจะทำให้เกิดสาเหตุหลายประการต่อ ประเทศไทย อาทิเช่น การค้ายาเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน คนไทยในเขตพื้นที่และบริเวณใกล้เคียงซึ่งอาจจะกระทำต่อชาวพม่า กระทำต่อประเทศไทย การลักลอบการตัดไม้ทำลายป่าของประเทศไทยจะมีมากขึ้นเพราะความต้องการ ไม้ของ ประชาชนคนไทยยังมีอยู่

ข้อเสนอในการแก้ปัญหาในครั้งนี้ ในการแก้ปัญหาระยะสั้นขอให้ ท่านประธานฯ ได้กรุณานำเรื่องนี้ไปสู่รัฐบาลให้รัฐบาลทบทวนและยกเลิกมติของ คณะรัฐมนตรีที่ให้ไว้เมื่อ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๘ โดยให้พื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี ด้านพระเจดีย์สามองค์ มีการค้าขายกันตลอดไป และคงใช้ประกาศกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๕๒/๒๕๓๕ ซึ่งจะทำได้ด้านศุลกากรอำเภอสังขละบุรี จัดเก็บภาษีปากกระวาง ได้ตามปกติเช่นเคย เป็นการผ่อนคลายเป็นการให้เกิดการค้าขายได้ตามปกติตลอดไป

LIRT

ในการแก้ปัญหาระยะยาวควรดำเนินการดังนี้ ให้จังหวัดกาญจนบุรีวางแผนร่วมกับพม่า ในเขตพื้นที่ตำบลด่านพระเจดีย์สามองค์และเขตอำเภอพญาคองสูงของพม่าในการพัฒนาการทำไม้เฟอร์นิเจอร์เพื่อเพิ่มศักยภาพมูลค่าทำไม้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและการพัฒนาฝีมือ และเป็นการร่วมมือให้เป็นไปตามปฏิญญาพุกามดังได้กล่าวมาแล้ว ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคุมและดูแลทรัพยากรป่าไม้อย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ ควรเสนอให้รัฐบาลกำหนดพื้นที่ชายแดนตำบลด่านพระเจดีย์สามองค์ให้มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติอย่างมีเอกภาพ หมายความว่าเมื่อปัญหาแล้วจะให้องค์กรที่อยู่ในเขตพื้นที่นั้นหรือเจ้าหน้าที่ในเขตพื้นที่นั้นได้ตัดสินใจแก้ปัญหาได้ทันทีและนำมาสู่การแก้ปัญหาในชายแดนทั่วประเทศ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ ขอได้โปรดนำเรื่องนี้เสนอไปยังรัฐบาลต่อไปด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

- ๒/๑

นายวิชัย กรองยุติ (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม นายวิชัย กรองยุติ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ท่านประธานฯ รับ
 สืบเนื่องจากว่าวันนี้จะเป็นการประชุมครั้งสุดท้ายในสมัยประชุมสามัญทั่วไป
 และเป็นครั้งที่ ๓๑ เป็นกรณีพิเศษของวุฒิสภา ซึ่งวุฒิสภานั้นจะมีเวลาประชุมตั้งแต่
 เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา วันนี้ไปจนถึงเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา ของวันนี้เช่นเดียวกัน รวมแล้ว
 ก็ประมาณ ๑๐ ชั่วโมงครึ่ง ท่านประธานฯ กราบ กระผมได้ดูในระเบียบวาระที่ท่านประธานฯ
 ได้บรรจุเอาไว้ในวันนี้ว่าจะมีเรื่องที่เป็นเรื่องสำคัญอยู่ ๓ เรื่อง โดยเรื่องแรกนั้นจะเป็น
 เรื่องด่วน ก็คือในเรื่องของการตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติ
 งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๕ ในเรื่องที่ ๒ ซึ่งเป็นวาระที่ ๔ นั้นจะเป็น
 เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ท่านประธานฯ กราบ ในเรื่องของคณะกรรมการ
 พิจารณาเสร็จแล้วในวาระที่ ๔ นั้นมีทั้งหมด ๑๘ เรื่อง และในเรื่องที่ ๕ เป็นเรื่องที่ค้าง
 พิจารณา ซึ่งเป็นญัตติ จำนวน ๑๖ ญัตติ ซึ่งรวมแล้วถ้าพิจารณาตามวาระที่บรรจุไว้
 ในการประชุมครั้งนี้ทั้งหมดในเวลา ๑๐ ชั่วโมงครึ่งนั้นก็จะมีเรื่องที่จะต้องพิจารณาให้เสร็จ
 ถึง ๓๔ เรื่อง ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในเรื่องรายงานที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จ
 แล้วทั้ง ๑๘ เรื่อง กระผมได้ศึกษาและได้อ่านในรายงานดังกล่าวหมดแล้ว และมีความเห็นว่า
 รายงานดังกล่าวนี้เป็นรายงานที่มีความสำคัญ ซึ่งคณะกรรมการหลายคณะได้ทำ
 การศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนโยบายของรัฐบาล เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพี่น้อง
 ประชาชน เป็นผลประโยชน์ของสังคมและประเทศชาติเห็นว่าเรื่องทั้งหมด ทั้ง ๑๘ เรื่องนั้น
 มีความสำคัญจำเป็นที่จะต้องให้เรื่องทั้ง ๑๘ เรื่องนั้นได้เข้าสู่การรายงานของวุฒิสภา
 และให้วุฒิสภามีมติรับรอง เพื่อจะส่งไปยังรัฐบาลเพื่อจะมีผลในทางปฏิบัติ กระผม
 จึงใคร่ขอกราบเรียนปรึกษาท่านประธานฯ ว่าผมอยากจะให้เวลาที่มียุ้งนั้นเป็นเวลา
 ที่มีค่าของวุฒิสภา จึงจะกราบเรียนเสนอว่าน่าจะใช้เวลาทุกรายงานทั้ง ๑๘ เรื่อง ทั้งญัตติ
 อีก ๑๖ เรื่องนั้นเข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภาในวันนี้โดยอยากจะให้จำกัดเวลาในแต่ละ
 รายงานหรือในแต่ละคณะนั้นประมาณสักไม่เกิน ๑๕ นาที ถ้าทำได้แบบนี้ ผมคิดว่าเรื่อง
 ทั้งหมด ๓๔ เรื่องนั้นก็จะสามารถลงตัวในเวลาได้ไม่เกิน ๓ ชั่วโมง ท่านประธานฯ ไม่เกิน
 ๒๑ นาฬิกา วันนี้ซึ่งเห็นว่าจะน่าจะเป็นเวลาที่คุ้มค่าสำหรับวุฒิสภา จึงกราบเรียนหาหรือ

ท่านประธานฯ เพื่อจะได้ใช้เวลาเต็มที่อันจะเป็นประโยชน์ของพี่น้องประชาชน และประเทศชาติ ซึ่งวาระทั้ง ๑๘ เรื่องนั้นล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องที่ดีและมีคุณค่าอย่างยิ่งกับท่านประธานฯ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านคำพันธ์ครับ

นายคำพันธ์ ป้องปาน (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม คำพันธ์ ป้องปาน ส.ว. อุดร ขอกราบเรียนหาหรือท่านประธานฯ เกี่ยวกับปัญหาในการบริหารการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการของผม กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ เนื่องจากมีข้าราชการครู เขต ๒ จังหวัดชัยภูมิ ได้มาร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อท่านประธานฯ วุฒิสภา และก็มีปัญหาต่อเนื่องหลายประการทำให้เกิดความเดือดร้อนไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงขอกราบเรียนหาหรือต่อท่านประธานฯ และขออนุญาตที่ประชุมกรุณาได้รับฟังปัญหาของเพื่อนครู ซึ่งเป็นข้าราชการจำนวนมากอยู่ในท้องถิ่นเกือบ ๕ แสนคน เพื่อเสนอให้ที่ประชุมแห่งนี้ได้ทราบว่า ครูทั่วประเทศมีความทุกข์ร้อนอัดอั้นตันใจอย่างไรบ้าง เพื่อท่านทั้งหลายที่เป็นสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติจะได้รับรู้รับทราบ ว่าความเดือดร้อนของข้าราชการครูทั้งหลายนั้นจะมีวิธีผ่อนคลายหรือให้ขวัญกำลังใจอย่างไรบ้าง เป็นความทุกข์ร้อนของข้าราชการครู -----

ความทุกข์ร้อนประเภทแรก ก็คือ การปฏิบัติงานในหน้าที่เป็นเวลานานมาแล้ว ไม่มีทางเยียวยาแก้ไข เป็นต้นว่า ครูคนเดียวอยู่โรงเรียน โรงเรียนมีครูคนเดียวสอนทุกชั้น ครูไม่ครบชั้น มี ๒ คน สอน ๔ ชั้น ๕ ชั้น ๖ ชั้น ครูไม่ครบวิชา คนเดียวสอนทุกวิชา นี่คือการทุกข์ร้อนในหน้าที่ที่สะสมมานาน สังคมก็ถามว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคุณภาพการศึกษาทำไมไม่ดีขึ้น นี่เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของข้าราชการครู อันที่ ๒ ก็คือการงานเพิ่มขึ้น เมื่อปีที่แล้วกระผมได้ไปดูหนังสือที่ออกจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มี ๘,๐๐๐ กว่าฉบับ สั่งการลงไปเวลาทำการของข้าราชการครูปีหนึ่งมี ๒๐๐ วัน หนังสือสั่งการลงไปให้ครูปฏิบัติมี ๘,๐๐๐ กว่าฉบับ เฉลี่ยแล้ววันหนึ่งไม่รู้เท่าไร ซึ่งเป็นเรื่องแปลกประหลาดมหัศจรรย์ในวงราชการไทย นอกจากหนังสือสั่งการของกระทรวงโดยตรงแล้ว ก็ยังมีหนังสือขอความร่วมมือจากกระทรวง ทบวง กรมอื่น แม้แต่เดินแอโรบิก (Aerobic) ก็ต้องไปให้ครูเดิน อย่างนี้เป็นต้น เป็นการเพิ่มขึ้นอย่างหนักหนาสาหัส อันนี้ก็อยากกราบเรียนให้ที่ประชุมทราบ

ทุกข์ประการที่ ๒ ที่สำคัญที่อยากกราบเรียนในวันนี้เกิดจากผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครู คือ ผอ. เขตพื้นที่การศึกษา ตลอดจนมาถึงเลขาธิการการศึกษาขั้นพื้นฐานขึ้นไปจนถึงรัฐมนตรี นี่คือการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการครู ผู้บังคับบัญชาบางคนไม่ได้หมายถึงทุกคน ไม่มีความเป็นธรรม เบียดเบียนข่มเหงรังแก ผู้บังคับบัญชาที่ชอบเล่นกอล์ฟ (Golf) ถ้าครูไม่แบกถุงกอล์ฟตามก็ไม่ได้มีความดีความชอบ สารพัดอย่างที่จะข่มเหงรังแกข้าราชการครู อันนี้อยากกราบเรียนให้ที่ประชุมได้ทราบว่า การศึกษาที่ตกต่ำอยู่เดี๋ยวนี้ ปัจจุบันนี้มีเหตุของมันหลายประการดังที่กระผมกราบเรียนมาแล้ว ที่นี้เมื่อวันที่ ๒๕ เดือนที่แล้วก็มีครูจากจังหวัดชัยภูมิ เขต ๒ ได้มาร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อท่านประธานวุฒิสภาที่จังหวัดอุดรธานีที่ท่านไปเปิดงาน ก็เนื่องจากว่าได้รับความอับชราจากผู้บังคับบัญชา คือ ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา เขต ๒ จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งกระผมจะไม่ขอเอ่ยนาม มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมหลายประการ มี ๑๔ ประการ ที่เขาร้องเรียนมา เขาได้มาร้อง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านคำพันธ์ครับ มีคำร้องเรียนถึงท่านประธานวุฒิสภา แล้ว เดียวท่านประธานวุฒิสภาคงดำเนินการ เอาคร่าว ๆ เพราะว่าเวลาเราไม่มีจริง ๆ ผมจะให้ปรึกษาอีกสัก ๑ - ๒ ท่านพอแล้ว เอาสั้น ๆ

นายคำพันธ์ ป้องปาน (อุครธานี) : เดียวผมจะสรุปนะครับท่านประธานฯ ก็อยากจะทราบเรียนว่า ที่เขาร้องเรียนนี้มีอยู่ ๑๔ ประเด็น กระผมจะอ่านย่อ ๆ นะครับ ได้ไหมครับ ขออนุญาตอ่านย่อ ๆ สักกรณีหนึ่ง แล้วก็สรุปนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เรื่องร้องเรียนมาแล้วหนังสือ ผมว่าสรุปเลยก็แล้วกัน ประเด็นหัวข้อใหญ่ที่ท่านได้กล่าวนั้นมีแล้ว ไม่มีเวลาจริง ๆ ผมต้องขอความกรุณา

นายคำพันธ์ ป้องปาน (อุครธานี) : ก็คือ เอาสักข้อเดียว มี ๑๔ ข้อ ผมจะอ่านข้อเดียว

ข้อ ๑ มีทรศนะทางการบริหารที่เห็นแก่ตัว เห็นแก่ได้ ไร้คุณธรรม ข้อเดียว ที่นี้เขาก็มีเอกสารประกอบมา มี ๑๔ ข้อ แต่ผมอ่านข้อเดียว ในการแสดงในการประชุม ผู้บริหาร โรงเรียนที่เขต ๒ จังหวัดชัยภูมิ เขามีการประชุมผู้บริหาร โรงเรียนทั้งเขต จำนวน เป็น ๑๐๐ คน ผอ. เขตคนนี้ก็เอาวิสัยทัศน์ของตัวเองไปแจกในที่ประชุม ซึ่งผมจะอ่านย่อ ๆ ว่าท่านฟังแล้วจะสยดสยองแค่ไหนนะครับ

นี่คือผู้บริหารและผู้ช่วยของ ผอ. เขตจะต้อง ๑. เป็นแม่บ้าน ๒. เป็นนายทหารคนสนิท ๓. เป็นนักคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ๔. เป็นนายด่านประตู ๕. เป็นผู้เฝ้าติดตาม ๖. เป็นศูนย์ ความจำที่ดี ๗. เป็นกระบี่มือสอง ๘. เป็นกองเชียร์ช่วยนาย ๙. เป็นผู้จ่ายเงินทศรอง ๑๐. ต้องรู้จักเป็นใบ้ ข้อ ๘ เป็นกองเชียร์ช่วยนาย แล้วข้อ ๙. เป็นผู้จ่ายเงินทศรอง ๑๐. ต้องรู้จักเป็นใบ้ วิสัยทัศน์ต่าง ๆ เหล่านี้นำไปสู่การหาผลประโยชน์ส่วนตน แล้วครูเขาก็ร้องเรียนมา มาร้องที่กระทรวง ไม่ได้เกิดความเป็นธรรม เขามาร้องที่ท่านประธานฯ กรรมการการศึกษาวิศสภา ก็ออกไปสืบข้อเท็จจริง โดยมีผม มีท่านสมควร จิตแสง แล้วก็มีท่านณรงค์ นุ่นทอง ไปดูแล้วก็ความจริง พอไปสืบเป็นความจริงมาแล้ว เดียวนี้ พวกครูที่ร้องเรียนก็ถูกกรรมการสอบ วันที่เขามาร้องเรียนที่วิศสภา รองเลขาธิการ สพฐ. มาเป็นผู้ชี้แจง เขาก็อยู่ข้อหนึ่งว่าที่มาร้องเรียนต้องการความเป็นธรรมและไม่อยากให้เขา เรื่องเอาราว ให้จับกันให้ดำเนินการไปตามกระบวนการขั้นตอนของกฎหมาย รองเลขาธิการ สพฐ. ก็บอกว่า รับปากต่อท่านประธานฯ สุขุม ก็บอกว่า เรื่องเป็นอันว่ายุติกัน ก็จะ ดำเนินการตามกฎหมาย ต่อมาก็ไปตั้งกรรมการสอบผู้ที่มาร้องเรียน ที่นี้พอไปสอบแทนที่ จะเรียกเอาหลักฐานพยานต่าง ๆ รองเลขาธิการ สพฐ. เป็นประธานสอบ แทนที่ จะเรียกเอาหลักฐานพยานต่าง ๆ ที่เป็นข้อกล่าวหาที่สำคัญมาประกอบสำนวนการสอบสวน ก็ไม่เรียกเอา ก็เรียกเอาเฉพาะสำนวนที่เป็นประ โยชน์แก่พรรคพวกเจ้าของ ก็เกิด ความไม่เป็นธรรม ผู้ถูกสอบ ผู้ร้องเขาก็เกิดปัญหา เดียวนี้ไปฟ้องศาล ศาลแห่งที่ขอนแก่น ผู้ถูกร้องเรียน ผอ. เขตไปฟ้องศาลที่ขอนแก่นบอกว่า พวกนี้ ๑๒ คนนี้ หมิ่นประมาท และก็จะไปฟ้องความแพ่ง ผู้ร้องเรียนอีก ๒,๐๐๐ คน เพื่อชดใช้ค่าเสียหายฐานหมิ่นประมาท ๒๐ ล้านบาท ผู้บังคับบัญชาแทนที่จะให้ความเป็นธรรม แทนที่จะเยียวยารักษา ก็ไม่ได้โยคดี ไม่แยแส เพราะฉะนั้นก็อยากจะกราบเรียนให้ที่ประชุมแห่งนี้ได้ทราบว่าในวงการศึกษามอง เมืองไทยปัจจุบันมีเรื่องที่ไม่ชอบมาพากลอยู่เป็นจำนวนมาก เป็นต้นว่าเขาฟ้องรัฐมนตรีในเรื่องแต่งตั้งผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา ศาลปกครองก็ตัดสินแล้วว่าผิด นี่เพียงตัวอย่าง เดียว และอื่น ๆ อีกมากมาย ซึ่งกระผมขอกราบเรียนให้ที่ประชุมแห่งนี้ได้รับทราบว่า เหตุที่ทำให้การศึกษาปฏิรูปไม่สำเร็จหรือไม่มีคุณภาพก็เพราะเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ ขอกราบเรียนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ก็น่าห่วงนะครับ ถ้าผู้บริหารการศึกษายังมีวิสัยทัศน์ พฤติกรรม
อย่างนี้การศึกษาของประเทศก็คงจะน่าห่วงมาก คงพอแล้วนะครับ ผมว่าเดี๋ยวเริ่มดำเนินการ
ต่อตามระเบียบวาระ เดี่ยวท่านผ่องอีกท่านหนึ่งก่อน แล้วผมขอความกรุณาเถอะครับ
เพราะว่านานแล้วครับ

- ๕/๑

นายผ่อง เล่งอี้ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม ผ่อง เล่งอี้ ที่กระผมจะเรียนหาหรือท่านประธานฯ ไม่เกี่ยวกับเรื่องแล้ว ๆ มานะครับ
 เป็นเรื่องใหม่ คือเป็นเรื่องที่สืบเนื่องมาจากการที่กระผมได้เคยหารือต่อท่านประธานฯ
 ครั้งที่แล้วว่า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต ได้เปิดสอนวิชาบริหาร
 การจัดการบ่อนกาสิโน แล้วท่านประธานฯ ก็ได้มอบหมายกระผมไปดำเนินการตรวจสอบ
 แล้วก็เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องมาปรึกษาหารือ กระผมได้ดำเนินการตามบัญชาของท่านประธานฯ
 แล้วก็อยากจะถือ โอกาสนี้เรียนให้ที่ประชุมทราบผ่านท่านประธานฯ ว่า หลังจากที่
 ได้เชิญท่านรองอธิการบดี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของวิทยาเขตภูเก็ต มหาวิทยาลัย
 สงขลานครินทร์มาชี้ข้อเท็จจริง รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องหลายฝ่ายนะครับ ในที่สุดก็เป็นที่ยอมรับว่า
 จะนำเรื่องนี้ไปเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อให้เพิกถอนวิชานี้ออกไปจาก
 หลักสูตรการสอนของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต บัดนี้ ได้รับหนังสือ
 ตอบยืนยันจากอธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๘ ว่า
 ทางมหาวิทยาลัยได้สั่งเพิกถอนแล้ว ดำเนินการตามที่วุฒิสภาได้มอบหมายให้กระผม
 ไปดำเนินการตรวจสอบแล้ว ก็เป็นข่าวที่น่ายินดี ต้องขอเรียนต่อท่านประธานฯ ว่า
 ต้องขอบคุณทางมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่รับฟังเหตุรับฟังผล เพราะเรื่องนี้เป็นที่
 สนใจ ได้ทราบว่าท่านสมาชิกวุฒิสภาภูเก็ต ท่านไพบุลย์ก็สนใจอยู่ ท่านเลขตั้งกระทู้
 แต่ไม่ทราบว่ากระทู้ของท่านไปถึงไหน ถ้าหากว่าทางมหาวิทยาลัยตอบมาอย่างนี้
 กระผมคิดว่าเป็นที่น่าชื่นชม แล้วก็ขอบคุณนะครับ แล้วสำหรับประเด็นอื่น
 ในกระทรวงศึกษาฯ ตามที่ท่านคำพันธ์หารือ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คงพอแล้วครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (กรุงเทพมหานคร) : ผมจะไม่พูดนะ เรื่องนั้นจะไม่พูด
 แต่เห็นด้วยว่าเป็นเรื่องจริง แต่สำหรับประเด็นของท่านวิชัยน่าจะพิจารณาว่า ทำอย่างไร
 เราให้กระชั้นเวลาในการอภิปราย ขอบขอบคุณครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : พอเข้าระเบียบวาระแล้วผมจะปรึกษา ผมขอเข้า
ระเบียบวาระ ของจริง ๆ ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวเราไม่ได้พิจารณา ผมขอความกรุณาเถอะครับ

นายเกษม มาลัยศรี (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ นิดเดียวครับ
ท่านประธานฯ ครับ ผมยกมือนี้ประชาชนจ้างผมมาพูดเดือนละ ๑๐๔,๐๐๐ บาท
เพราะฉะนั้นคนเป็นประธานฯ ต้องให้ผมพูดซิ ถ้าอย่างนั้นจะประชุมทำไมไม่ให้พูด
ว่าผมจะพูดอะไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จะเข้าระเบียบวาระให้ปรึกษาก็พอสมควร

นายเกษม มาลัยศรี (ร้อยเอ็ด) : ขออนุญาตเดี๋ยว ผมไม่ได้หารือนะครับ
แต่ผมจะสนับสนุนผู้หารือ คือสนับสนุนอาจารย์วิชัย ครอบงุมว่าเรื่องพิจารณาเสร็จแล้ว
มีทั้งหมด ๑๘ เรื่อง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเกษมเรื่องนี้เดี๋ยวเข้าระเบียบวาระ แล้วปรึกษาก่อน
เข้าระเบียบ พอเข้าระเบียบฯ รายงานแล้วปรึกษา

นายเกษม มาลัยศรี (ร้อยเอ็ด) : แล้วถามท่านประธานฯ ว่าได้ไหม
แค่นั้นเอง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็จะเอาอย่างนั้น เดี่ยวปรึกษา ต้องถามที่ประชุม

นายเกษม มาลัยศรี (ร้อยเอ็ด) : ที่ยกมือนี้ ส.ว. มือ ส.ว. ไม่ใช่มือถึง
ท่านประธานฯ ต้องขึ้นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเกษม คือถ้ามาปรึกษากันทั้งหมดนี้รายงานไม่ได้ทำ
ผมเห็นใจนะครับ ท่านเกษมใจเย็น ๆ นะ เพราะว่าที่ทำมาแล้วนี้ท่านเกษมทำดีมาตลอด
ขอบคุณมากครับ ผมเข้าระเบียบวาระนะครับ

LIRT

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ด้วยประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งว่า ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันพุธที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๘ ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วลงมติเห็นชอบด้วยกับ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ที่คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว และในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๘ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ (ที่ประชุมรับทราบ)

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทุ้งถาม ไม่มี

ต่อไปเป็นระเบียบวาระเรื่องด่วน เรื่อง ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๒๕

ตามที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา, พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๒๕ กำหนดว่า เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมิรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณแล้ว ให้วุฒิสภาตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง มีจำนวนตามที่ที่ประชุมวุฒิสภากำหนด เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ผมจะถามที่ประชุมว่า จะกำหนดให้มีกรรมการในคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ จำนวนเท่าใด เชิญท่านพรหมจารีครับ

- ๖/๑

LIRT

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ คิฉัน พรหมจารี รัตนเศรษฐ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ขอเสนอจำนวน กรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๓๕ คน ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีผู้เสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ เชิญท่านวิสิทธิ์ ครับ

นายวิสิทธิ์ เศรษฐีราวัฒน์ (เชียงราย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วิสิทธิ์ เศรษฐีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงราย ผมคงไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ในประเด็นที่ทางวิป กรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้เสนอจำนวน ๓๕ ท่าน แต่ผม ได้อ่านตามรายงานของกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ว่ามีส่วนของกรรมการที่จะ เข้าไปดำรงตำแหน่งในกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณของวุฒิสภา ก่อนอื่นท่านประธานฯ ผมขอเรียนว่า ผมไม่ประสงค์จะเป็นกรรมการชุดนี้มาตั้งแต่ต้น โดยเจตนานั้น อีกประการหนึ่ง ผมก็ไม่ได้คำนิหรือว่าไม่ได้คัดค้านรายชื่อที่ทางกิจการ วุฒิสภาจะได้เสนอ โดยเฉพาะใน (๕) ท่านประธานฯ ผมต้องนำเรียนนะครับว่าผมไม่ได้ คัดค้านรายชื่อเหล่านี้ แต่ที่ผมอยากจะสอบถามแล้วอยากจะได้รับคำชี้แจงจากกิจการวุฒิสภา ใน (๕) ว่า วิธีการได้มาจำนวน ๕ ท่านนั้นมาได้อย่างไร ท่านให้ความเป็นธรรม แก่สมาชิกฯ ทุกท่านที่จะเป็นผู้ได้รับการเสนอชื่อ ๑ ใน ๕ ที่ท่านเสนอชื่อมา เพราะ ไม่เช่นนั้นท่านประธานฯ กิจการวุฒิสภาไม่มีวิธีการ ไม่มีการคัดสรรที่มีความเป็นธรรม ให้แก่สมาชิกฯ จำนวนอีก ๑๐๐ กว่าท่านที่มีความประสงค์อยากจะเป็นนั้น ผมคิดว่าอำนาจ หน้าที่ของกิจการวุฒิสภานั้น จะเป็นกรรมการที่มีอภิสิทธิ์เหนือสมาชิกฯ ทุกท่านที่จะเป็น ผู้กำหนดให้ใครก็ได้ที่จะเข้ามาเป็นกรรมการในตำแหน่งอื่น ๆ ด้วย ที่ผมนำเรียนอย่างนี้ เพราะว่าผมไม่สบายใจมาหลายครั้งว่า กิจการวุฒิสภานั้นมีอภิสิทธิ์เหนือสมาชิกฯ หรือครับ ว่าสามารถกำหนดใครก็ได้เข้าไปเป็น ตรงนี้ต่างหากผมอยากหึงคำชี้แจงว่า ท่านมีหลักการ อย่างไร ให้ความเสมอภาคแก่ทุกท่านที่จะเข้ามา แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจการวุฒิสภาแต่ละ

LIRT

ท่านที่เป็นกรรมการนั้นก็เป็ ๑ ในตัวแทนของกรรมการคณะสามัญอื่น ๆ ที่มาอยู่
ในกรรมการกิจการวุฒิสภา เพราะฉะนั้นมีความจำเป็นอะไรที่จะต้องมีส่วนถึง ๕ ท่าน
ตรงนี้ต่างหากที่ว่ต้องขอคำชี้แจง เพราะว่าที่ผ่านมานั้นในการตั้งกรรมการนั้น
กิจการวุฒิสภาสามารถดำเนินการได้ มีอภิสิทธิ์ ผมใช้คำว่าย่อย่างนั้นนะครับ เพราะฉะนั้น
ต่อไปผมอยากมีส่วนร่วมหรืออยากเป็นกรรมการอื่น ๆ ก็ได้ในส่วนส่วนของกิจการวุฒิสภา
นั้น ผมจะต้องเข้าไปขอหรือครับ หรือว่าผมจะต้องมีวิธีการใดที่จะให้กิจการวุฒิสภานั้น
คัดสรรชื่อผมเข้าไป ตรงนี้ต่างหากท่านประธานฯ ครับ ผมอยากฟังคำชี้แจงเพราะว่า
ที่ผ่านมานั้นผมไม่สบายใจมาหลายครั้ง แต่ว่าครั้งนี้ถือว่าได้รับเสียงบ่นจากท่านสมาชิกฯ
หลายท่านว่า ที่มา ๕ ท่านนี้เป็นมาอย่างไร แล้วผมเรียนตั้งแต่ต้นนะครับว่าผมไม่ได้คัดค้าน
ชื่อทั้ง ๕ ท่าน แต่ผมคัดค้านและอยากทราบในหลักการ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุษยาศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น จำนวน ๓๕ ท่าน ก็ถือว่า
ที่ประชุมมีมติตั้งกรรมการวิสามัญจำนวน ๓๕ ท่าน ส่วนรายชื่อนั้นก่อนที่จะเสนอรายชื่อ
ท่านประธานกิจการวุฒิสภาท่านจะชี้แจงก่อนไหมครับ เพื่อให้เคลียร์ปัญหาหน่อย เชิญครับ
ท่านเสรี

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ข้อแรกนี้ครับต้องกราบเรียนท่านประธานฯ และเพื่อนสมาชิกฯ ว่าสิ่งที่กรรมการกิจการวุฒิสภาได้ทำหน้าที่นั้นนี้ ไม่มีการใช้อภิสิทธิ์ใด ๆ ทุกสิ่งทุกอย่างทำด้วยเหตุผล แล้วก็เห็นถึงความเหมาะสม ในการจะตัดสินใจในเรื่องใดนั้นแม้ว่าจะเสนอมา ๕ ชื่อ ชื่อลำดับ ๒๕ - ๓๓ นี่ก็ทำด้วยมติ เห็นชอบร่วมกันจากที่ประชุมคณะกรรมการที่มีตัวแทนของกรรมการวิสามัญทุกคณะ ไม่ใช่ตัดสินใจจากคนเดียวคนหนึ่ง ส่วนรายชื่อที่ท่านไม่ได้คิดใจนั้นนะครับก็ต้องกราบเรียนถึงที่มาครับว่า ปีที่แล้วนะครับ กิจการวุฒิสภานี้เสนอ ๒ คน ทั้งสองท่านดังกล่าวนี้ครับ ก็คือท่านสุรใจ ศิริพงษ์ ท่านหนึ่ง กับท่านสวัสดิภาพ กันทาธรรม อีกท่านหนึ่ง ทั้งสองท่านก็มีเหตุผลว่าท่านอยู่ในงานของงบประมาณในกระทรวงการคลัง ในกรมสรรพากรมาตลอดนะครับ ในคราวนี้กรรมการกิจการวุฒิสภานี้ในสมาชิกฯ ก็เสนอว่า จริง ๆ แล้วน่าจะมีท่านที่มีความรู้ความสามารถมากขึ้น เพราะถือว่าอย่างไรก็คงเป็นปีสุดท้ายแล้วก็เลยเสนอชื่อ ๕ ชื่อก็ได้แก่ ท่านณรงค์ นุ่นทอง ท่านพิงรายชื่อนะครับว่าเป็นคนที่เสียสละทำงานเต็มที่ตลอดนะครับ ๑. ท่านณรงค์ นุ่นทอง ๒. ท่านนันทนา สงฆ์ประชา ๓. ท่านสวัสดิภาพ กันทาธรรม ๔. ท่านสันติ เทพมณี ๕. ท่านเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ทั้ง ๕ ชื่อดังกล่าวนี้ต้องเรียนนะครับไม่ได้ชมกันเอง ท่านแรกท่านณรงค์ นุ่นทอง นะครับในการทำงานท่านเสียสละเวลาประชุมตลอดในทุก ๆ เรื่องที่รับผิดชอบในกิจการวุฒิสภา ท่านก็เห็นนะครับ ท่านที่ ๒ ครับ ท่านนันทนา สงฆ์ประชา ท่านประธานวุฒิสภามอบหมายให้ท่านนันทนา สงฆ์ประชานั้นติดตามงานเกี่ยวกับงบประมาณของวุฒิสภาตลอด เพราะฉะนั้นท่านจะทราบรายละเอียดเรื่องนี้ดี ท่านที่ ๓ ท่านสวัสดิภาพ กันทาธรรม นะครับท่านก็ทำหน้าที่ตรงนี้มาตลอดเกี่ยวกับงบประมาณซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับงบประมาณของที่เราพิจารณากันอยู่ตลอด ท่านที่ ๔ ท่านสันติ เทพมณีครับ ท่านทำหน้าที่ตลอดมาแม้กระทั่งเป็นกรรมการงบประมาณที่ผ่านมานั้นนะครับ ท่านก็ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการประชุมอยู่ตลอด มีเวลาประชุมตลอดนะครับ แล้วจะเห็นจากที่ท่านทำงานในประธานคณะกรรมการตรวจสอบประวัติฯ ท่านก็ทำหน้าที่ได้เป็นอย่างดีมาตลอด ก็มีเวลาให้เวลามาก ท่านที่ ๕ ท่านเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

ท่านก็จบทางเศรษฐศาสตร์ ก็มีความรู้เกี่ยวกับงบประมาณ เพราะฉะนั้นรายชื่อที่กรรมการ
กิจการวุฒิสภาเสนอ มีที่มาที่ไป มีเหตุผล ไม่ได้มองว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือว่าใครจะวิเศษ
กว่าใคร ไม่มีใครอภิสิทธิ์ทั้งสิ้นนะครับ เพราะฉะนั้นที่กราบเรียนครั้งนี้เป็นรายชื่อ
ที่เหมาะสมที่น่าจะทำหน้าที่ครั้งนี้ ส่วนคณะอื่น ๆ นะครับคนที่มีความรู้ความสามารถก็มี
ตัวแทนจากทุกคณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งของคณะกรรมการการงบประมาณเองนะครับ
ก็มีสมาชิกฯ มาจากงบประมาณ ๓ ท่าน กรรมการการคลังฯ ๓ ท่าน แล้วกรรมการ
การเศรษฐกิจอีก ๓ ท่านเห็นไหมครับ ก็มีที่มาที่ไปตลอด ไม่ได้มีใครอภิสิทธิ์อะไร
แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีครับที่บอกว่า กรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้ตัดสินใจ
ในเรื่องใดนั้นนะครับ ถ้าหากว่าได้ทำหน้าที่แล้วผมเข้าใจว่าเป็นเรื่องให้เกิดกรณีกัน
เป็นเรื่องที่เมื่อท่านมอบหมายเราต้องรักษาผลประโยชน์ของสมาชิกฯ เมื่อท่านมอบหมาย
ให้เกิดความทำหน้าที่ก็ต้องตัดสินใจครับ ถ้าไม่กล้าตัดสินใจแล้วจะมานั่งตรงนี้ทำไม
เพราะฉะนั้นที่ทำครั้งนี้เพื่อผลประโยชน์โดยรวม ไม่ได้มองว่าใครจะเก่งกว่าใคร
หรือใครจะดีกว่าใครนะครับ ก็กราบเรียนครั้งนี้เพื่อทำความเข้าใจนะครับ ขอบคุณ
ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เอาละครับผมขอเสนอรายชื่อก็แล้วกัน คงไม่ต้อง
แล้วละครับสรุปสิทธิ์ครับ ก็ได้ชี้แจงแล้วพอแล้ว ท่านพรหมจารีเสนอรายชื่ออะไรครับ

นายวิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ (เชียงราย) : ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาต
นิดหนึ่งครับ คืออย่างนี้ท่านประธานฯ ผม วิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ ครับ ผมนำเรียนแต่ต้น
นะครับว่า ผมไม่ได้คิดใจรายชื่อนี้ว่าจะมีความรู้ความสามารถ ผมอยากดูวิธีการได้มา
ท่านมองเห็นนะครับว่า ๕ ท่านนี้ผมไม่ได้คัดค้านนะครับว่า ๕ ท่านนี้มีความเสียสละมีอะไร
แต่ท่านประธานฯ ทราบไหมครับว่า สมาชิกฯ หลายท่านมีการพูดคุยแล้วบ่นกันว่า ปีนี้
ปีสุดท้าย บางท่านมีความชวนขวายอยากเข้าไปเป็นกรรมการงบประมาณสักครั้งหนึ่ง
นะครับ เพื่อจะได้ทำงานในด้านนี้บ้าง ไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้นผมอยากถามว่าในเมื่อ
กรรมการกิจการวุฒิสภา กำหนดรายชื่อ ๕ ท่านนี้ท่านมีวิธีการอะไรไหมที่ให้ความเป็นธรรม
แก่สมาชิกฯ ท่านอื่นที่อยากเป็นบ้าง แล้วผมคิดว่าสมาชิกฯ ท่านอื่นนั้นก็ไม่มี ความด้อย

ความสามารถน้อยไปกว่าทั้ง ๕ ท่าน ตรงนี้ต่างหากครับ ผมไม่ได้คิดใจนะครับว่าท่านเลือก
 คนได้ดี แต่ถามว่าวิธีการท่านได้ให้ความเป็นธรรมแก่ท่านอื่นอีกไหม ที่มีช่องทางจะเข้า
 มานะครับ เพราะว่าช่องทางที่เข้ามามีจำกัด ๕ ช่องทาง ในกรรมการเขาก็เก็บกันมาแล้ว
 ก็ได้แค่ ๑ เขาก็อยากเป็นอีกครับ แต่มาไม่ได้หรอกครับ ไม่มีช่องทางอื่น มีช่องทางในข้อ ๕
 นี้ละครับที่จะมาได้ แต่ว่าไม่มีโอกาส แล้วผมน่าจะเรียนนะครับว่า ที่ผมพูดนี้ไม่ใช่ตัวผมเอง
 ผมพูดแต่ต้นครับว่าผมไม่ต้องการเป็นกรรมการชุดนี้ แต่ผมอยากนำความรู้ดีกว่าทำไม
 ถึงการวุฒิช ไม่ให้โอกาสคนเหล่านั้นบ้าง แค่นั้นเองครับ วิธีการต่างหากครับ

- ๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเสรี และท่านวัลลภ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ
วิสามัญกิจการวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ คำว่า ความเป็นธรรม ท่านจะอย่างไรครับ
ให้สภาทั้งสภาได้รับความเป็นธรรมทั้งหมด ความเป็นธรรมก็คือกระบวนการจัดการ
อย่าเข้าใจผิดว่าความเป็นธรรมนั้นได้ทุกคน ถ้าได้ทุกคนก็ไม่ต้องจัดการ ก็คือเป็นได้ทั้ง
สภา แต่การเป็นธรรมนั้นเราก็คงความเหมาะสมว่าประการที่ ๑ กรรมการที่รับผิดชอบ
ก็คือกรรมการการคลังฯ การงบประมาณ การเศรษฐกิจฯ ก็ให้คณะละ ๓ คน นี่คือ
ความเป็นธรรมที่เขาเกี่ยวข้องกับด้านนี้โดยตรง กรรมการอื่นก็คณะละ ๑ คน
ถ้ามากกว่าที่เคยที่ตั้งไป ๕๐ กว่าคน เขามากกว่ามากไป พอดังน้อยลงมาทุกคนจะหา
ความเป็นธรรมเท่าเทียมกันเป็นไปไม่ได้ครับท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นถ้าจะหา
ความเป็นธรรมมากกว่านี้ท่านต้องเสนอครับ ว่าทำอย่างไรที่จะให้ความเป็นธรรมอย่าง
ที่ทุกฝ่าย ทุกคนต้องการ ซึ่งเราดูแล้วเป็นไปไม่ได้ครับ นี่คือความเป็นธรรมที่สามารถ
จะทำได้มากที่สุด ก็ได้เท่านี้ ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะเป็นหนึ่งในกิจการวุฒิสภา ก็ขอ
ตอบคำถามท่านวิสิษฐ์ ความจริงคำถามท่านวิสิษฐ์เป็นคำถามที่ดีนะครับ ตอบว่า
เนื่องจากว่าในกิจการวุฒิสภามาจากตัวแทนทุกคณะ เมื่อทุกคณะกำหนดสัดส่วนกัน
เรียบร้อยแล้วนี่นะครับ สมาชิกฯ ก็ช่วยกันเสนอชื่อ แต่ละชื่อพอเสนอมีใครทักท้วง
หรือไม่ ถ้าไม่ทักท้วงก็ถือว่าเป็นอันรับ อันนี้เล่าความเป็นมา ก็ใช้ระบบแบบนี้มา
โดยตลอด ขอบขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านพรหมจรรย์เสนอรายชื่อครับ

LIRT

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นกรราชสีมา) : รายชื่อคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๔๕

๑. นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี
๒. นายจำเอน จิตรธร
๓. นายศรีเมือง เจริญศิริ
๔. นายสุรัชย์ คณัตถ์ตระกูล
๕. นางสาวอุษณีย์ ชิดชอบ
๖. นางอรัญญา สุจนิต
๗. นายสมพงษ์ สระกวี
๘. นายวิญญู อุหารกุล
๙. นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา
๑๐. นางมาลีรัตน์ แก้วก่า
๑๑. พลเอก วัฒนา สรรพานิช
๑๒. นายปรีดี หิรัญพฤกษ์
๑๓. นายค่านวณ เหมาะะประสิทธิ์
๑๔. นายสมเกียรติ ศรีลัมพ์
๑๕. นายวิทยา มะเสนา
๑๖. นายลัก กอแสงเรือง
๑๗. นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ
๑๘. นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช
๑๙. นางวิลาวัณย์ ตันวัฒนะพงษ์
๒๐. นายบุญยืน ศุภสารสาทร
๒๑. นายนิรัตน์ อยู่ภักดี
๒๒. นายรศ มะลิผล
๒๓. นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย
๒๔. นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

๒๕. นายปราโมทย์ ไพบรมณ์

๒๖. นายอมร นิลเปรม

๒๗. นายนิคม เชาวักิตติโสภณ

๒๘. นายประโกชน์ สภาวสุ

๒๙. นายฉรงค์ นุ่นทอง

๓๐. นางนันทนา สงฆ์ประชา

๓๑. นายสวัสดิภาพ กันทาธรรม

๓๒. นายสันติ เทพมณี

๓๓. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

๓๔. นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช

๓๕. นายวุฒิพันธ์ วิชัยรัตน์

ขอผู้รับรองด้วยคะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีสมาชิกฯ ท่านใดจะเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบกับรายชื่อที่ท่านพรหมจารีเสนอ ๓๕ ท่านนะครับ เชิญท่านเลขาธิการวุฒิสภาอ่านรายชื่อ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๘ จำนวน ๓๕ ท่าน

๑. นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี

๒. นายจำเริญ จิตรธร

๓. นายศรีเมือง เจริญศิริ

๔. นายสุรัชย์ คณิตังตระกุล

LIRT

๕. นางสาวอุษณีย์ ชิดชอบ
๖. นางอรุณญา สุขนิล
๗. นายสมพงษ์ สระกวี
๘. นายวิญญู อุหารกุล
๙. นางนิพัทธา อมรัตน์เมธา
๑๐. นางมาลีรัตน์ แก้วก่า
๑๑. พลเอก วัฒนา สรรพานิช
๑๒. นายปรีดี หิรัญพฤกษ์
๑๓. นายกำนวม เหมาะประสิทธิ์
๑๔. นายสมเกียรติ ศรีลัมพ์
๑๕. นายวิทยา มะเสนา
๑๖. นายลัก กอแสงเรือง
๑๗. นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ
๑๘. นายสุรสิทธิ์ นัครชัยเดช
๑๙. นางวิลาวัณย์ ดันวัฒนะพงษ์
๒๐. นายบุญขึ้น สุภสารสาทร
๒๑. นายนิรัตน์ อยู่ภักดี
๒๒. นายรศ มะลิผล
๒๓. นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย
๒๔. นายวัลลภ ตั้งกษานุรักษ์
๒๕. นายปราโมทย์ ไทชนม์
๒๖. นายอมร นิลเปรม
๒๗. นายนิคม เขาวักิตติโสภณ
๒๘. นายประโกชน์ สภาวสุ
๒๙. นายฉรงค์ นุ่นทอง
๓๐. นางนันทนา สงฆ์ประชา
๓๑. นายสวัสดิภาพ กันทาธรรม

๓๒. นายสันติ เทพมณี

๓๓. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

๓๔. นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช

๓๕. นายวุฒิพันธ์ วิชัยรัตน์

- ๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เป็นการจบการพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วน นะครับ ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔

นายสนธิ จันทรวงศ์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สนธิ จันทรวงศ์ ครับ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ผมขอตั้งข้อสังเกต ให้คณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษา ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ให้มาประชุมให้พร้อมเพรียงด้วย เพราะว่าผู้มาชี้แจงมากกว่าผู้ที่นั่งอยู่จะเสียชื่อ ขอบคุณมากครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เป็นข้อสังเกตที่ดี ขอบคุณมากครับ ก็ฝาก กรรมการทุกท่านด้วยครับ ๓๕ ท่าน ปีสุดท้ายแล้วนะครับ และงบประมาณปีนี้ ๑ ล้าน ๓ แสนกว่าล้านบาท เพราะฉะนั้นเป็นยอดที่สูงมากก็ฝากไว้ ขอบคุณครับ

ก่อนอื่นก็ขอต้อนรับคณะนักเรียนจากจังหวัดราชบุรี นักเรียนเทศบาล ๕ ที่มาเยี่ยมชมการประชุมของวุฒิสภาด้วยความยินดียิ่งนะครับ

เรื่องนี้เมื่อสักครู่ก่อนที่จะเข้า ๔.๑ ท่านวิชัยได้ขอปรึกษาหารือไว้ว่า จะพิจารณารายงานแต่ละเรื่องใช้เวลา ๑๕ นาที จะฟังท่านสมาชิกฯ อื่นเพราะมีเรื่อง มากครับ ไม่อย่างนั้นไม่จบ เชิญท่านสมพร

นายสมพร กำชื้น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมพร กำชื้น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมก็เห็นด้วย กับคำริของท่านประธานฯ และของเพื่อนสมาชิกฯ ที่ว่ารายงานมีจำนวนตั้ง ๑๘ รายงาน ยุติอีก ๑๖ ยุติ ๓๔ เรื่องครับท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าวันนี้เวลาเราก็ ประชุมช่วงบ่ายและเป็นวันสุดท้ายของสมัยประชุมนี้ด้วย ผมก็อยากจะกราบเรียน ท่านประธานฯ ว่าเราน่าจะให้ใช้เวลาให้พอสมควร คือไม่มากไม่น้อย แต่ว่าถ้าพิจารณา เรื่อง ๓๔ เรื่องถ้าใช้เวลาเกิน ๑๕ นาทีไป ผมคิดว่าไม่น่าละครับ ๔ ทุ่ม ๕ ทุ่มกว่าจะ เสร็จสิ้นได้ เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่ารายงานบางเรื่องก็สามารถที่จะรายงาน

LIRT

ไปได้ และเพื่อนสมาชิกฯ ที่มีข้อสงสัยก็อาจจะซักถามบ้าง เพื่อเป็นการประหยัดเวลา ส่วนรายงานใดที่ไม่มีข้อสงสัยก็ให้รายงานไป ผมคิดว่าคำริของท่านประธานฯ ที่กรุณาบอก เพื่อนสมาชิกฯ ก็เสริมไปด้วยว่าแต่ละเรื่องไม่ควรจะเกิน ๑๕ นาที อันนั้นเป็นเรื่องที่เหมาะสมครับ เพราะว่าสมาชิกฯ ของเราก็ประชุมมาตลอดสัปดาห์แล้ว วันนี้ก็เป็นวันที่ประชุมทั้งสองสภาร่วมกัน แล้วเราก็มาร่วมช่วงบ่ายอีก แล้วรายงานก็มีมาก ยุติติก็มีมาก เพราะฉะนั้นก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ว่าให้ใช้เวลาพอสมควร ไม่จำเป็นจริง ๆ ก็อย่าไปอภิปรายหรือว่าซักถามมากมายเกินขอบเขตออกไป ก็จะทำให้สิ้นเปลืองเวลามาก จึงกราบเรียนท่านประธานฯ มาเพื่อโปรดได้พิจารณาครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เรื่องที่ให้ปรึกษาคอนกนี้ก็จะให้ปรึกษานะครับ เพื่อฟังความเห็น ท่านเกษมเมื่อสักครู่ท่านจะคุยเรื่องนี้ คอนกนี้ผมก็ให้พูดเลย อาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมเห็นด้วยกับข้อเสนอของทั้ง ๒ ท่านนะครับ คือท่านวิชัย กรองยุติ และท่านสมพร คำชื่น เพียงแต่อยากหาหรือท่านประธานฯ ผ่านไป ยังท่านสมาชิกฯ ว่า เนื่องจาก ๑๘ เรื่องนี้ ถ้าเป็นไปได้พวกเราถ้าพูดเรื่องใดแล้วเรื่องอื่น ก็ไม่ควรจะพูดจะได้ช่วยได้ง่ายขึ้น อย่างถ้าผมสนใจเรื่อง ๔.๔ ผมก็จะนั่งรอเพื่อพูด เรื่องนี้ ท่านอื่นก็พูด ๔.๒ ไป ถ้าเราวางระบบกันได้อย่างนี้ เข้าใจร่วมกัน ผมว่าก็จะผ่าน ได้ในเวลา ๑๕ นาทีที่ว่า แต่ถ้าทุกท่านพูดทุกเรื่อง ผมว่าก็ตายพอดีครับ ขอความร่วมมือ พวกเราด้วย ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา) : ก็โดยประมาณการก็แล้วกันนะครับ ท่านสันติภาพ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ ผมให้ แนวคิดท่านประธานฯ อย่างนี้ เรื่องทั้งหมดที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเสร็จนี้ แจกกันมาตั้งเป็นเดือนแล้ว สมมุติเรื่องที่ ๑ ถ้าถาม มีใครคิดใจไหม ไม่คิดใจก็ขอให้ เห็นชอบไปเลย เรื่องที่ ๒ ไว้บางเรื่องที่จำเป็น เช่นในกรณีเรื่องทุจริตลำไย อย่างนี้ มีคน สงสัยเยอะ ท่านก็ว่าไปบางที่ไปทดแทน แต่บางเรื่อง ๔.๑ มีใครไหม ๔.๒ ไม่มีใคร ก็รับรอง คือผมรับรองได้ทุกเรื่อง ยกเว้นอยู่ ๒ เรื่องเท่านั้นเอง ผมจะไม่พูดทั้งหมด ที่ประธานฯ เสนอ มีอยู่ ๒ เรื่องที่พูดเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นให้สบายใจได้ว่าอะไรก็ตาม ถ้าเป็นเรื่องที่เพื่อให้ความร่วมมือสภานี้ะครับ ผมกราบเรียนท่านประธานฯ ด้วยความ เคารพ ผมพร้อมร่วมมือกับท่านประธานฯ เสมอ ด้วยความขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา) : เรื่องทำรายงานมา แล้วก็สมบูรณ์ บางทีก็ผ่านได้เลย ก็ผ่านนะครับ ท่านไพฑูริย์ครับ แล้วก็คงจะดำเนินการเลย

นายไพฑูริย์ อุบัติศฤงค์ (ภูเก็ต) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ไพฑูริย์ อุบัติศฤงค์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดภูเก็ต ท่านประธานฯ ครับ เมื่อสักครู่

บังเอิญตอนที่ท่านประธาน ผ่อง เล่งอี้ พาดพิงถึงผมเกี่ยวกับเรื่องกระทู้ถามรัฐมนตรี
เมื่อเหตุการณ์กระจ่างเกี่ยวกับเรื่องมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผมขอถอนกระทู้ผมที่
ถามรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องการสอนหลักสูตรกาสิโน เมื่อสักครู่บังเอิญประธานฯ บอกว่า
ไม่เข้าวาระ ผมก็ขอภัยด้วย ผมถือโอกาสนี้ถอนกระทู้ผมในประเด็นนี้ นะครับ
ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เรื่องที่ท่านผ่องว่าก็เป็นผลงานของท่านไพบูลย์
นั่นแหละครับ ก็เป็นบุญคุณกับแผ่นดินด้วยที่ไม่มีการสอนวิชาการพนัน

นายไพบูลย์ อุปัติสงค์ (ภูเก็ต) : ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็คงใช้วิธีอะลุ่มอล่วยกันไปบางเรื่องนะครับ
ถ้าอ่านลำดับวาระได้แล้ว ไม่มีประเด็นที่จะสอบถามก็จะผ่านไปเลยนะครับ เพราะว่า
จะได้ส่งเรื่องให้ทงคณะรัฐมนตรีไปเลย

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔.๑ รายงานของคณะกรรมการการ
เศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม วุฒิสภา พิจารณาศึกษาคัดตามตรวจสอบเชิง
นโยบายด้านอุตสาหกรรม ซึ่งคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และ
อุตสาหกรรมพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนิรนต์ครับ แลงครับ

นายนิรนต์ อยู่กักดี (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม นิรนต์ อยู่กักดี ในฐานะอนุกรรมการนะครับ ข้อแกลงก็คือ รายงานนี้สาระก็มี
อยู่ในเล่มนี้ เพียงแต่คณะกรรมการจะรอตอบคำถาม ถ้าไม่มีอะไรก็ขออนุญาตผ่านเลย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีสมาชิกฯ ท่านใดติดใจไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ เนื่องจากว่ารายงานฉบับนี้มีข้อสังเกต
และข้อเสนอแนะของกรรมการไว้ในรายงานด้วยนะครับ ผมก็จะถามที่ประชุมว่า
ที่ประชุมท่านใดไม่เห็นด้วยที่จะให้ส่งรายงานฉบับนี้ พร้อมทั้งข้อสังเกตและ
ข้อเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีถือว่าที่ประชุมมีมติครับ ให้ส่งรายงาน
ของคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม พิจารณาศึกษาติดตาม
ตรวจสอบเชิงนโยบายด้านอุตสาหกรรม พร้อมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะไปยัง
คณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการนะครับ เป็นการจบการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔.๑

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔.๒ รายงานการพิจารณาศึกษาเรื่องกรณี
ความรุนแรงที่ตากใบ กับปัญหาความมั่นคงของมนุษย์ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดน
ภาคใต้ ซึ่งคณะกรรมการการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พิจารณา
เสร็จแล้ว คณะกรรมการมีหนังสือขอเลื่อนการพิจารณาเรื่องนี้เป็นลำดับต่อจากเรื่อง
ตามระเบียบวาระที่ ๔.๕ นะครับ เพราะฉะนั้นผมจะยกไปเป็น ๔.๖ จะยกเรื่อง ๔.๓ ขึ้น
พิจารณาก่อนนะครับ คงไม่มีสมาชิกฯ ท่านใดคัดค้านนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุยยศ
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ
ระเบียบวาระที่ ๔.๓ รายงานการพิจารณาศึกษาเรื่องปัญหาผลสัม
ร่วงหล่น และเศรษฐกิจการผลิตส้ม ซึ่งคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา
เสร็จแล้ว

ว. ๓๑ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

มิ่งขวัญ ๑๐/๕

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการการเกษตรฯ รับ

- ๑๑/๑

นายจำเอน จิตรธร (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม จำเอน จิตรธร ในฐานะประธานคณะทำงานศึกษาปัญหา เรื่องส้มร่วงหล่นและเศรษฐกิจการผลิตส้มมะนาว ซึ่งเรื่องนี้ก็สืบเนื่องมาจากว่าทาง กรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา ได้รับคำร้องเรียนจากรายการคำบลแม่สิน อำเภอศรีสัชนาลัย ว่า ส้มของคำบลแม่สินทั้งตำบลนั้นประสบปัญหาโรคข้าวเหลืองแล้วก็ ร่วงหล่นและราคาก็ตกต่ำ และในปัญหาที่ ๒ ก็คือว่าชาวสวนส้มในภาคกลาง ๖ จังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดปทุมธานี อย่างที่ได้ทราบว่ามี การเดินทางมาที่ท่าเนียบรัฐบาลเพื่อ เรียกร้องว่าส้มเป็นโรคแล้วยังสงสัยว่าจะเกิดกับไฟฟ้าวังน้อยมะนาว และในปัญหาที่ ๓ ก็คือจากเวทีพบประชาชนที่จังหวัดเชียงใหม่ รายการ ๓ อำเภอ อำเภอฝาง อำเภอแม่สาย อำเภอชัยปราการก็ร้องเรียนว่าผู้ทำสวนส้มรายใหญ่ใช้สารเคมีทำให้มีผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมมะนาว เรื่องนี้ก็มีรายงานอยู่ในราชที่เป็นรูปเล่มซึ่งทางคณะกรรมการ ได้จัดทำไว้แล้ว ก็คิดว่าทางสมาชิกฯ ได้ศึกษากันมาพอสมควรแล้วมะนาว ก็อยากจะให้ ที่ประชุมพิจารณา ถ้าหากมีข้อสอบถามประการใดผมจะได้ตอบเป็นประเด็นไปมะนาว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุษยาศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านไพฑูย์ครับ

นายไพฑูย์ อุปิตศฤงค์(ภูเก็ต) : ท่านประธานฯที่เคารพ ผม ไพฑูย์ อุปิตศฤงค์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดภูเก็ต ท่านประธานฯ ครับ ก่อนอื่นต้องขอบคุณ คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา ที่ได้ทำรายงานต่อสมาชิกวุฒิสภามะนาว คือผมเกรงว่าท่านพี่น้องประชาชนที่รับฟังอยู่ทางบ้านยังไม่ได้ดูรายงานเหล่านี้ ผมถาม ประเด็นที่สำคัญก็คือว่า เนื่องจากว่าในรายงานกล่าวเกี่ยวกับเรื่องสารเคมีที่ใช้ในสวนส้ม ผมสอบถามเพื่อความเข้าใจมะนาว สรุปแล้วว่าการมีข้อสังเกตว่า ส้มที่ปลูก ปัจจุบันในประเทศไทยมีสารพิษจนกระทั่งว่าไม่ควรกินส้มหรือเปล่า หรือว่าอย่างไรครับ ส้มนี้ไว้ใจได้ไหม ผมถามอย่างนี้ครับ ไม่อย่างนั้นพี่น้องประชาชนปัจจุบันไม่กล้ากินส้ม กันแล้ว อยากรขอให้กรรมการที่ไปทำการตรวจสอบเรื่องนี้ขอให้สรุปเป็นประเด็นเลข มะนาวว่าส้มที่อยู่ในเมืองไทยปัจจุบันนี้เรารับประทานได้ใช่ไหมครับ น้ำส้มต่าง ๆ

รับประทานได้ใช้ไหมครับ ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวจะเกิดปัญหาเศรษฐกิจของประเทศนะครับ
ขอสรุปเป็นประเด็นอย่างนี้นะครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุฑาทศาศตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จะตอบก่อนหรือว่าท่านนิรัตน์จะถามประเด็นใช้ไหม
เชิญครับ เดี่ยวตอบทีเดียว

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
นิรัตน์ อยู่ภักดี ครับ เพื่อประหยัดเวลาคงถามท่านคณะกรรมการสืบ ๆ เลี้ยวโรงไฟฟ้า
ที่วังน้อยนี้เกี่ยวกับโรคส้มหรือเปล่าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุฑาทศาศตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมการ ท่านจำเอนครับ

นายจำเอน จิตรธร (รองประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ผม จำเอน จิตรธร ในฐานะประธานอนุกรรมการศึกษาปัญหาส้มร่วงหล่น
และเศรษฐกิจการผลิตส้มมะนาวครับ ในเรื่องนี้ที่ท่านไพฑูริย์ได้กรุณาสอบถาม ผมขออนุญาต
เขียนามท่านมะนาวครับ ถามว่าส้มที่มีอยู่ในประเทศไทยจะมีปัญหาสารเคมีตกค้างถึงกับจะ
เป็นอันตรายหรือไม่ครับ ครึ่งนี้ก็ตอบได้เลยว่าไม่ถึงขนาดนั้นมะนาวครับ แต่ว่าการใช้
สารเคมีมากนั้นก็ทำให้เกิดปัญหาส้มร่วงหล่น ซึ่งกรรมการได้เสนอจากการที่ได้ศึกษา
ร่วมกับนักวิชาการทั้งของราชการของมหาวิทยาลัยและก็ของภาคเอกชนมะนาวครับ ก็ได้
ข้อความสรุปตรงกันว่าเราต้องใช้อินทรีย์มาช่วยมะนาวครับ นั่นก็จะต้องผสมผสานกัน
ระหว่างเคมีกับอินทรีย์มะนาวครับ ก็ไม่ได้หมายความว่าจะมีอันตรายถึงขนาดบริโภคไม่ได้
ไม่ถึงขนาดนั้นมะนาวครับ แต่ว่าเราก็ได้เสนอแนะแนวทางว่า ในการผลิตส้มนั้นแม้แต่ส้ม
รายใหญ่ อย่างขณะนี้ก็ยังใช้อินทรีย์เหมือนกันมะนาวครับ ก็หมายความว่าต้องใช้มูลสัตว์
หรือถึงไม้ที่เอามาบดละเอียดเป็นปุ๋ยมาผสมผสานอยู่ด้วยมะนาวครับ แล้วก็สารเคมีก็ใช้ไม่มาก
เท่าไรเท่าที่ตรวจสอบดูมะนาวครับ-----

และในประเด็นที่ ๒ ที่ท่านนิรน์ถามว่าที่มีข้อสงสัยของชาววังน้อยว่าเกิดจากโรงไฟฟ้า ชาวปทุมธานีเกิดกับโรงไฟฟ้าวังน้อยหรือไม่ ได้ทำการตรวจสอบอย่างละเอียดทุกด้านแล้ว ปรากฏว่าไม่เกี่ยวข้อง จะเกี่ยวข้องกับเรื่องน้ำและเป็นโรคส้มคือโรคโคนเน่า นั้นเกิดจากการที่ว่าน้ำไม่หมุนเวียน ไม่มีการหมุนเวียนน้ำในบริเวณจังหวัดปทุมธานี โดยสรุปแล้วก็คือ ไม่เกี่ยวข้องกับโรงไฟฟ้า และมีประเด็นของเรื่องส้มอีกประการหนึ่งที่ยากจะทราบเรียน ก็คือว่าปัญหาส้มทั้งหมดทั่วประเทศที่เราได้ทำการศึกษาามีทั้งหมดประมาณ ๕ แสนไร่ ๕ แสนไร่จากประวัติของส้มเราจะเห็นว่าบางมคของบ้านท่านปราโมทย์ด้วย ขออนุญาต ที่กล่าวนามถึงท่าน ซึ่งเป็นส้มที่มีชื่อเสียงก็หมดไปแล้ว แล้วก็มาถึงปทุมธานีไปทาง ภาคเหนือก็มาจากน้ำเป็นสาเหตุหลัก แล้วก็ดินที่หมักหมมสะสมมาเป็นเวลานานก็ทำให้เกิดปัญหานี้ สรุปแล้วก็คือที่ท่านไพฑูย์ได้สอบถามก็ขอเรียนว่าไม่ถึงกับที่จะบริโภคไม่ได้ แต่ว่ามีแนวโน้มที่จะเป็นอย่างนั้นเราก็ได้พยายามเสนอแนะว่าเราควรจะต้องใช้สารเคมีที่มี พืชตกค้างไม่ยาวนานในระยะสั้น ๆ แล้วก็ใช้อินทรีย์ผสมผสานนะครับ และขอเรียนอีกว่า ไม่เกี่ยวกับโรงไฟฟ้าวังน้อย ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทธรศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เนื่องจากว่ารายงานฉบับนี้มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ ที่จะส่งไปยังคณะรัฐมนตรีด้วยนะครับ ผมจะถามที่ประชุมว่ามีท่านใดที่ไม่เห็นด้วยที่ให้ ส่งรายงานฉบับนี้พร้อมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรีครับ มีไหมครับ (ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทธรศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีถือว่าที่ประชุมมีมติให้ส่งรายงานปัญหา ผลสัมบูรณ์ และเศรษฐกิจการผลิตส้ม พร้อมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะไปยัง คณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป เป็นการจบการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔.๓ ครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔.๔ รายงานของคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม ศึกษา เรื่อง มาตรการแก้ไขปัญหาล้าไยตกต่ำ ปี ๒๕๔๗ (ฉบับที่ ๑) และ (ฉบับที่ ๒) ซึ่งคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม พิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์

รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการการเศรษฐกิจฯ กรับ

นายอนันต์ คาโลคม (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์

รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอนันต์ เชิญครับ

นายอนันต์ คาโลคม (กรรมาธิการ) : กระผม นายอนันต์ คาโลคม

ในฐานะกรรมาธิการของคณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม
วุฒิสภา กระผมกราบเรียนท่านประธานฯ ครับว่า ทำไมต้องทำรายงานถึง ๒ เล่มนะครับ
ก็คือมาตรการแก้ไขปัญหาลำไยตกต่ำ ปี ๒๕๔๗ (ฉบับที่ ๑) และ (ฉบับที่ ๒) (ฉบับที่ ๑)
ก็เป็นการติดตามว่าลำไยที่มีปัญหามาโดยตลอดก็อยากจะทราบว่าปี ๒๕๔๗ รัฐบาล
มีนโยบายอย่างไรบ้าง เพื่อที่จะได้มีการศึกษา ตั้งเป็นข้อสังเกต สั้น ๆ ครับท่านประธานฯ
ครับ ในปี ๒๕๔๗ เริ่มต้นโดยมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๗ รัฐบาล
มีนโยบายในเรื่องของการแก้ปัญหาลำไยตกต่ำมีอยู่ ๔ ข้อครับ ก็คือ

ประการที่ ๑ การประเมินผลผลิตลำไยทั้งประเทศมีอยู่ประมาณ

๕๔๔,๐๐๐ ตัน ตรงนี้ก็เป็นข้อสังเกตครับว่าทางคณะกรรมาธิการมีความเห็นว่าการ
ประเมินตัวเลขที่สูงเกินไป อาจจะนำไปสู่การทุจริตได้ มาตรการแก้ไขปัญหาลำไยตกต่ำ
ในจำนวน ๕๔๔,๐๐๐ ตันนั้นทำอย่างไรบ้างครับ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้เสนอ
คณะรัฐมนตรีมีอยู่ ๔ ข้อ ๑. ก็คือบริโภคนอกประเทศจำนวน ๕๐,๐๐๐ ตัน ๒. แปรรูป
เป็นลำไยกระป๋องจำนวน ๔๐,๐๐๐ ตัน โดยให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดำเนินการ
๒๐,๐๐๐ ตัน และตลาดปกติ ๒๐,๐๐๐ ตัน ๓. เอาไปอบแห้งจำนวน ๒๒๐,๐๐๐ ตัน
และ ๔. ส่งออกสดและแช่แข็งจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ ตัน ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรการ
๔ ข้อ รัฐบาลได้ทำเพียง ๒ ข้อ และกลดไป ๒ ข้อ ก็คือเรื่องของการแปรรูปลำไยกระป๋อง
ที่ให้ทางสถาบันเกษตรกรของจังหวัดลำพูน และจังหวัดเชียงใหม่ทำการสร้างโดยรัฐบาล
ออกเงินอุดหนุนในการสร้างเครื่องมือแปรรูปลำไยสด และลำไยกระป๋อง ตั้งเป้าหมายไว้

๒๐๐ กลุ่ม ปรากฏว่าดำเนินการได้ประมาณ ๘๖ กลุ่ม แล้วเครื่องมือที่จัดซื้อไปให้มัน
ไม่สามารถดำเนินการได้ ซึ่งทางคณะกรรมการก็ได้เดินทางไปและก็ติดตามก็จะมีผล
ออกมาว่าเป็นความล้มเหลวในมาตรการที่ได้ดำเนินการก็คือไม่สามารถที่จะเอาค่าใช้จ่าย
เข้าสู่แปรรูปได้

- ๑๓/๑

ประการที่ ๒ ลำโพงสดที่จะอบแห้งจำนวน ๒๖๐,๐๐๐ คันตามเป้าหมายนั้น ในที่สุดรัฐบาลได้เพิ่มเป็นจำนวน ๓๓๐,๐๐๐ คัน แล้วก็รับซื้อทั้งหมดคณะกรรมาธิการเป็นจำนวน ๓๑๗,๐๐๐ คัน เป็นเงิน ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาทซึ่งก็มีปัญหาลำโพงหาย นี่ก็คือเป็นรายงานที่ได้ตั้งประเด็นในรายงาน (ฉบับที่ ๑) (ฉบับที่ ๒) เป็นเรื่องใหญ่ครับ กระผมขอกราบเรียน ท่านประธานฯ นะครับว่า หลังจากที่ทางคณะกรรมการได้มีการศึกษาถึงนโยบายของรัฐ การแก้ไขปัญหานี้ (ฉบับที่ ๑) นั้นนะครับ มีการร้องเรียนมาสู่คณะกรรมการครับว่า มีปัญหาเรื่องของการมาตรการการรับซื้อลำโพงสดแล้วก็จ้างอบแห้งในจำนวน ๓๓๐,๐๐๐ คัน นั้นนะครับ ซึ่งก่อให้เกิดการทุจริตทั้งในเรื่องของการรับซื้อลำโพงสดที่มีปริมาณไม่ตรงกับความเป็นจริง มีการทุจริตของเกษตรกรนะครับ แล้วก็ในส่วนที่ ๒ ลำโพงอบแห้งที่คาดว่าจะได้จำนวน ๕๐,๐๐๐ คันนั้นนะครับ หายไปประมาณ ๕๐,๐๐๐ คัน ท่านประธานฯ ครับ ในรายงานของคณะกรรมการใน (ฉบับที่ ๒) นั้น ถ้าท่านประธานฯ ได้ดูในบทสรุปของคณะกรรมการในหน้า ๑ โดยสรุปสั้น ๆ ว่าในการดำเนินการศึกษาของคณะกรรมการนี้นะครับ ปรากฏว่า จากปริมาณลำโพงสดซึ่งรัฐบาลได้ดำเนินการซื้อคณะกรรมาธิการจำนวนทั้งสิ้น ๓๑๗,๐๐๐ คันนั้นคณะกรรมาธิการเป็นเงินในการรับซื้อลำโพงสดทั้งสิ้นประมาณ ๓,๔๓๘.๕๒ ล้านบาท นี่คือการที่ ๑ ซึ่งน่าจะได้รับการลำโพงประมาณ ๕๐,๐๐๐ คัน ในหน้า ๒ ข้อ ๔ ท่านประธานฯ ครับ พบว่ามีลำโพงอบแห้งสูญหายไปจากการดำเนินงานตามมาตรการถึง ๕๐,๒๑๓.๑๔ คันครับ จากจำนวนลำโพงอบแห้งที่ได้รับทั้งสิ้น ควรจะได้รับประมาณ ๕๔๐,๐๐๐ คัน หายไป ๕๐,๐๐๐ คันเศษ

อีกประการหนึ่งครับ ท่านประธานฯ ครับ อยากกราบเรียนว่าเงินที่รัฐบาลได้ใช้จ่ายในการดำเนินการตามมาตรการปี ๒๕๔๗ นั้นเป็นอย่างไรบ้าง ทางคณะกรรมการได้มีการประเมินค่าใช้จ่ายอยู่ ๓ ประการครับ ๑. ค่าใช้จ่ายรับซื้อลำโพงสดจำนวนทั้งสิ้น ๓,๔๓๘.๕๒ ล้านบาท อันนี้จ่ายจริง ๆ เลยนะครับ เพราะตัวเลขนี้ทางคณะกรรมการได้มาจาก ธ.ก.ส. ครับ ประการที่ ๒ ค่าแปรรูปลำโพงสดที่ซื้อมานะครับ แล้วก็ต้องจ่ายให้เขาไปที่เก็บมาได้ประมาณ ๔๐,๐๐๐ คันนี้เป็นเงิน ๕๕๐.๘๘ ล้านบาท

๓. ค่าบริหารจัดการจำนวน ๑๓๑.๖๘ ล้านบาท ค่าบริหารจัดการนี้ ท่านประธานฯ ครับ ยังมีค่าดอกเบี้ย ธ.ก.ส. รายการบางส่วนที่ยังไม่ได้มีการประเมินนะครับ ผมประเมินนะครับจากรายงานตัวนี้ ๔,๕๒๑ ล้านบาทนั้น เมื่อบวกกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในช่วงหลังนี้ ผมคิดว่ารัฐใช้เงินไม่ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ ล้านบาท ของหาย ท่านประธานฯ ครับ ประเด็นก็คือว่า จากการดำเนินการรายงานของคณะกรรมการไปสู่รัฐบาล แล้วก็ไปสู่ตำรวจแห่งชาติก็ปรากฏว่ามีการพบการทุจริตเกิดขึ้นแล้วก็มีผลของการชี้มูลการกระทำความผิดสำหรับข้าราชการไปแล้วบางส่วน แต่ผมคิดว่าเรื่องนี้จะไม่จบครับ

สุดท้ายท่านประธานฯ ครับ มีข้อมูลเพิ่มขึ้นมา ล่าสุดท่านประธานฯ ครับ ได้มีผู้กล่าวว่าลำไย ๕๐,๐๐๐ ตันนั้นไม่หายไปไหน อยู่ในประเทศไทย ความจริงท่านประธานฯ ครับ ผมมีตัวเลขล่าสุดซึ่งต้องกราบเรียนว่า ๕๐,๐๐๐ ตันนั้นนะครับที่ว่าอยู่ในประเทศไทย ไม่มีแล้วครับ ส่งออกหมดครับ ท่านประธานฯ คุณตัวเลขนี้นะครับ ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาตจริง ๆ ครับ เพราะว่าเป็นเรื่องที่ผมจำเป็นต้องรายงานต่อทางวุฒิสภาเพื่อให้บันทึกนะครับ ลำไยที่หายไป ๕๐,๐๐๐ ตัน มันหายไปอยู่ต่างประเทศครับ ท่านครับคุณตัวเลขนี้นะครับ ผมเอาตัวเลขการส่งลำไยอบแห้งไปต่างประเทศในปี ๒๕๔๔ เทียบกับปี ๒๕๔๗ ในปีที่เรามีปัญหามากมาย ท่านประธานฯ ครับ ในปี ๒๕๔๔ เราส่งลำไยอบแห้งไปต่างประเทศประมาณ ๒๗,๐๐๐ ตันครับ มูลค่า ๑,๓๑๐ ล้านบาท ผมเอาตัวเลขกลม ๆ นะครับ ท่านประธานฯ จำไว้นะครับว่าเฉลี่ยการส่งออกนะครับ กิโลกรัมละประมาณ ๔๐.๕๐ บาทครับ-----

ปี ๒๕๔๕ ส่งออกไป ๓๐,๐๐๐ ตัน มูลค่า ๑,๓๒๖ ล้านบาท เฉลี่ยกิโลกรัมละ ๔๔.๒๐ บาท
 ปี ๒๕๔๖ รัฐบาลเรามีลำไยมาก ออกไป ๕๕,๐๐๐ ตัน มูลค่าที่เราได้มา ๒,๕๑๒ ล้านบาท
 เฉลี่ยกิโลกรัมละ ๔๓.๖๐ บาท ท่านประธานฯ รัฐบาล เราได้รับซื้อหมด ลำไยสด ๓ แสนกว่าตัน ลำไย
 อยู่ในมือของราชการนะครับ รัฐบาล เราได้รับซื้อหมด ลำไยสด ๓ แสนกว่าตัน ลำไย
 ๕๔,๐๐๐ ตัน หายไป ๕๐,๐๐๐ ตัน ไปที่ไหนครับท่านประธานฯ ครับ ถ้าตัวเลข
 ท่านประธานฯ รัฐบาล ลำไยอบแห้งจะไม่อยู่ในมือเอกชนเลย และก็ลำไยจำนวนนี้ยังมีปัญหา
 เรื่องของการสูญหาย ๔๐,๐๐๐ ตันนั้นก็อยู่ยังอยู่ในสต็อก (Stock) ของรัฐบาล การส่งออกนั้น
 นะครับ น่าจะเหลือน้อยนะครับ ท่านประธานฯ รัฐบาล ปี ๒๕๔๗ รัฐบาล เป็นประวัติศาสตร์เลย
 รัฐบาล ท่านประธานฯ ประเทศไทยส่งออกลำไยอบแห้งไปยังต่างประเทศถึงจำนวน
 ๗๒,๐๐๐ ตัน ท่านประธานฯ รัฐบาล มากจากไหนท่านประธานฯ กระทบมีข้อมูลสัก ๆ อีกครับ
 ผมมีรายชื่อบริษัทหมดแล้วครับ ที่ส่งออกป็นะครับว่าใครบ้าง ซึ่งจะมีการเอาข้อมูลทั้งหมด
 ภายในวันจันทร์หน้านี้นะครับ ท่านประธานฯ รัฐบาล ที่น่าตกใจมากครับ จำนวน
 ๗๒,๐๐๐ ตันนั้น การส่งออกเราได้เงินเท่าไรทราบไหมครับ ๑,๕๔๑ ล้านบาท
 ราคาต่อกิโลกรัมจากที่เราเคยส่งออกได้เฉลี่ยประมาณ ๔๘ บาท ๔๔ บาท ๔๓ บาท
 ปี ๒๕๔๗ รัฐบาล ส่งออกไปขายประเทศจีนเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๒๑.๔๐ บาทครับ
 ท่านประธานฯ มองออกไหมครับ นี่ก็คือของไม่มีทุนครับ ของหลวงนะครับ
 ท่านประธานฯ ไม่ส่งให้รัฐบาลที่จะมอบให้แก่ทาง อ.ต.ก. บริษัทที่เอาไปอบแห้ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภา
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขโมยไปขายหรืออย่างไรถึงไม่มีต้นทุน

นายอนันต์ คาโลคม (กรรมการ) : ไปขายราคาถูกรับ ตลาดลำไยแห่ง
 ของไทยในต่างประเทศเจ๊งเลยครับ ตัวเลขนี้ท่านประธานฯ รัฐบาล ผมไม่เชื่อเลยครับ
 จนผมได้รับการยืนยันเป็นตัวเลขของกรมศุลกากร ซึ่งผมจะกราบเรียนต่อท่านประธานฯ
 รัฐบาลว่า ในวันจันทร์นี้ผมจะเอาข้อมูลทั้งหมดว่ามีบริษัทใดบ้าง บางบริษัทไม่เคยส่งออกลำไย
 อบแห้งเลย ท่านประธานฯ รัฐบาล แต่มีการส่งออกในปี ๒๕๔๗ รัฐบาล ดังนั้นการที่มี
 รัฐมนตรีบางคนกล่าวว่า ลำไยอบแห้ง ๕๐,๐๐๐ ตันนั้น อยู่ในประเทศไทยนะครับ
 ถ้ามีไปให้เขา เขาเอามาให้ ไม่มีครับ เพราะอยู่ในตัวเลขของการส่งออก

LIRT

๗๒,๐๐๐ ตันในปี ๒๕๔๗ ดังนั้นผมกราบเรียนนะครับว่า รายงานดังกล่าวนี้ก็จะเป็ผลพวงของทางวุฒิสภา ซึ่งถ้ามีมติส่งไปนะครับ ผมกราบเรียนท่านประธานฯ นะครับว่าทางคณะกรรมการก็จะทำต่อ ก็คือว่า ลำไยอบแห้ง ๕๐,๐๐๐ ตัน ที่ว่าหายไปนั้นนะครับหายไปไหน และก็ไปอยู่ในมือใครบ้างนะครับ แล้วก็คิดว่าถ้ามีโอกาสทางคณะกรรมการก็จะทำให้จบสิ้นแล้วก็จะเสนอต่อวุฒิสภา ในเวลาอันสมควรต่อไปครับ กระผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานฯ เพื่อโปรดทราบ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านจำเอนครับ

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมจำเอน จิตรธร สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสุโขทัย จากการศึกษาเรื่องการทุจริตลำไยนะครับ ผมคิดว่าเพื่อนสมาชิกฯ ทุกท่าน รวมทั้งตัวกระผมด้วยนะครับก็ได้ติดตามเรื่องนี้มาตลอดนะครับ เพราะว่าเป็เรื่องของความเสียหายที่เกิดขึ้นในบ้านในเมืองนะครับ แล้วก็ต้องขอแสดงความชื่นชมกับคณะกรรมการนะครับที่ได้ศึกษาเรื่องนี้มาอย่างละเอียดถี่ถ้วนจากรายงานของท่านประธานคณะอนุกรรมการก็ได้ทราบแล้วว่ามีความละเอียดมากพอเพียงแก่การพิจารณานะครับ ที่เราทราบจากสื่อมวลชนก็ดี หรือจากผู้ที่รู้เรื่องนี้ก็คือนะครับเราก็ได้เห็นว่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ ในขณะนั้น ท่านสมศักดิ์ เทพสุทินก็ได้เคยนำเจ้าหน้าที่ไปตรวจการปลอมปน การลักลอบส่งออกนะครับ แล้วนอกจากนั้นก็ยังได้สั่งให้ พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธิ์ เตมียาเวส ไปตรวจสอบเรื่องการทุจริตลำไยนี้ทั้งระบบนะครับว่า เรื่องราวมันเป็นอย่างไร ให้ประมวลเรื่องทั้งระบบ เพราะเรื่องนี้มาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี ๒๕๒๕ มาแล้วการทุจริตลำไย ก็ได้ทราบว่าท่านรัฐมนตรีท่านสมศักดิ์ เทพสุทิน ท่านก็ได้ไปร่วมกับเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายไปทำการตรวจสอบแล้วก็สั่งให้ พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธิ์ เตมียาเวส ไปทำการตรวจสอบ แล้วก็สอบสวนผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดนะครับ

จากรายงานของท่านพลตำรวจเอก เสรีพิศุทธิ์ เตมียาเวส เราก็ได้ทราบแล้วนะครับว่า ได้มารายงานให้กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ ปัจจุบันนี้ให้ทราบถึงการสอบสวน แล้ว ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้องมากมายสำหรับเรื่องนี้ ผมก็อยากจะสอบถาม ผมก็ได้อ่านได้ศึกษาจากการศึกษาของคณะอนุกรรมการนี้ครับว่า ท่านได้ศึกษาในหลายแง่มุม ประเด็นที่ผมอยากจะสอบถามประเด็นแรกก็คือว่า การจ่ายเงินให้แก่เกษตรกรนั้นจ่ายผ่านบัญชีหรือจ่ายเป็นเงินสด ประเด็นแรกนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ที่ว่าถ้าโยบแห้งหายไป ๕๐,๐๐๐ ตันเศษ ในข้อเท็จจริงแล้ว ลำโยจำนวนนี้อยู่ที่ไคก็น่าจะตรวจสอบได้นะครับ แล้วในจำนวนนี้รัฐได้จ่ายเงินไปแล้ว หรือยัง ถ้าหากว่ารัฐได้จ่ายเงินไปก็เป็นเรื่องของความสูญเสียซึ่งจะต้องติดตามเอาคืนมา คือเงินหลวงตกน้ำก็ไม่ไหลตกไฟก็ไม่ไหม้ ก็ต้องมีการติดตามได้นะครับ ผมได้อ่านรายงาน แล้วก็ยังสงสัยอยู่ว่ายังมีอยู่จริงหรือไม่ครับ ๕๐,๐๐๐ ตันเศษนี้ะครับ แล้วก็รัฐได้จ่ายเงินไปแล้วหรือยัง ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิธิษฐยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอนันต์ครับ ชี้แจงหน่อยครับ ลัน ๆ ครับ

นายอนันต์ คาโสดม (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ความจริงทางคณะกรรมการได้เสนอรายงานเรื่องมาตรการแก้ไขปัญหาลำโยตกต่ำ ปี ๒๕๔๗ แล้วก็พบถึงเรื่องของการสุญเสียอย่างมากมาขึ้นครับ ผมขอตอบอย่างนี้ครับ ในเรื่องของการจ่ายเงินให้เกษตรกรเป็นเทคนิคครับท่านประธานฯ ครับ คือจ่ายเป็นเช็ค (Cheque) เพราะว่ามีบัญชีรายชื่อที่จะต้องเอามาขึ้นทะเบียนแล้วก็ขายลำโยให้แก่ทางโครงการ ถ้าเป็นลำโยสดขายเช็คครับ แต่ผมกราบเรียนอย่างนี้ว่า จากรายงานที่ได้มีการสอบของท่านจรตำรวจแห่งชาตินี้ะครับ มีประเด็นครับ ว่าจากการที่ได้มีการตรวจสอบจากเกษตรกรที่ได้ตรวจสอบมาแล้วท่านประธานฯ ครับ จากจำนวน ๕๐,๐๐๐ กว่าราย สอบไปแล้ว ๓๗,๘๓๐ ราย มีลำโยลมที่เกษตรกรได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้วครับ คือเป็นเกษตรกรตัวปลอมบ้าง เกษตรกรตัวจริงที่แจ้งลำโยเกินจากผลผลิตจริงบ้าง ถึงจำนวน ๓,๒๘๔ ราย ลำโยลม ๒๓,๑๑๔ ตัน อย่างที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ถามนะครับว่า จ่ายเป็นเงินสดหรือเป็นเช็คครับ ไม่มีความหมายอะไรเลยครับถ้ามีการทุจริต นี่คือรายงาน

ที่ได้รับเป็นทางการ ท่านประธานฯ คุณะครับว่านี่คือการซื้อลม จำยอม แล้วก็จากการตรวจสอบนะครับ ๓๗,๘๓๐ ราย ๗๔.๖๑ เปอร์เซนต์ครับ ยังเหลืออีก ๒๕ เปอร์เซนต์นะครับ จะมีลมเพิ่มมาอีก อันนี้แน่นอนครับ

ในประการที่ ๒ ลำโพงที่ว่าหายนั้นหายไปไหนครับ ท่านประธานฯ ครับ หายไปอยู่เมืองนอกครับ ท่านประธานฯ สังเกตดูเถอะครับ ความจริงผมมีตัวเลขตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ ด้วยเข้าไปนะครับ ส่งออกนะครับไม่เคยเกิน ๕๐,๐๐๐ คันมีแค่ ๒ ปีครับ นอกจากนั้นก็ ๒๐,๐๐๐ – ๓๐,๐๐๐ คันนะครับ ปี ๒๕๔๗ ลำโพงทุกเม็ดเงินอยู่ในมือของราชการ เอกชนแทบไม่มีลำโพงอบแห้ง เพราะว่ารัฐบาลกว้านซื้อหมดครับ มีตัวเลขส่งออกได้อย่างไร ๗๒,๐๐๐ คัน ผมตอบเลขครับว่าอยู่ในมือของคนที่เขาลำโพงสดมาอบแห้ง แล้วก็ไม่นำให้รัฐหรือครับ เอาไปส่งออก ไม่มีต้นทุนท่านประธานฯ ครับ เพราะว่าลำโพงสดเป็นของรัฐ ไม่มีค่าต้นทุนลำโพงสด ๑ ต่อ ๓ นะครับ จึงส่งออกไปได้ถึง ๗๒,๐๐๐ คัน ขายได้อย่างไรครับ กิโลกรัมละ ๒๑ บาทท่านประธานฯ ลำโพงอบแห้งของเรามันแข็งครับ

ประการที่ ๓ ท่านถามว่ามีเงินสูญหายไหมจ่ายแล้วหรือยัง ท่านประธานฯ ครับ ลำโพงที่จ่ายไปแล้ว ๓,๔๐๐ กว่าล้านบาท แล้วยังค้างออบที่เก็บไม่ได้ ๔๐,๐๐๐ ตัน ๕๐๐ กว่าล้านบาท รัฐบาลสูญไปทันทีครับ รวมทั้งค่าบริหารจัดการ ๔,๕๐๐ ล้านบาท อันนี้สูญแน่นอน ประเด็นที่ผมอยากกราบเรียนท่านสมาชิกวุฒิสภาที่ท่านถามอย่างนี้ ท่านคิดว่าลำโพงออบแห้งไม่ได้จ่ายเงิน ไม่ใช่ครับ มีการจ่ายเงินเป็นลำโพงสดแล้วไปจ้างออบแห้ง ออบแห้งแล้วบริษัทไม่ยอมคืนให้รัฐบาลเอาไปขายเลย ฉะนั้นใครว่าจ่ายเป็นลำโพงสด ลำโพงออบแห้งไม่ได้จ่ายครับ แต่เป็นลำโพงสดที่เป็นของหลวงจ้างเขาออบแห้ง ออบแห้งแล้วไม่คืนให้รัฐหรือครับ ใช่ไหมครับ เมื่อไม่คืนให้รัฐ รัฐก็ไม่จ่ายค่าออบแห้งแต่ก็ได้จ่ายเป็นลำโพงสดไปแล้ว เมื่อลำโพงออบแห้งก็มีพรรคพวกของบริษัทที่เป็นมาเฟียเอาลำโพงออบแห้งส่งไปขายต่างประเทศไม่คืนให้แก่หลวง จึงสูญเงินไปแล้ว ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท ผมถามว่าอย่างนี้ยังไม่พออีกหรือครับ นี่คือการประเคนครับ เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนนะครับ ค่อยให้ดี ๆ

ประเด็นสุดท้าย สิ่งที่ผมกราบเรียนจริง ๆ แล้วท่านประธานฯ ครับ ทางคณะกรรมการการเมืองไม่ได้มีเจตนาในการที่จะไปดูเรื่องของผลที่เกิดขึ้นเลย แต่จากการประเมิน (ฉบับที่ ๑) เราชี้ประเด็นปัญหาแล้ว วอนนิง (Warning) ท่านประธานฯ ครับ แต่ยังดำเนินการนะครับ ถ้าทางรัฐบาลได้ฟังรายงานของคณะกรรมการแล้วเอาไปแก้ไขปัญหา ปัญหาอย่างที่เกิดขึ้นจะไม่เกิดเลย ผมอยากกราบเรียนว่า รายงานฉบับของคณะกรรมการการเศรษฐกิจฯ นี่ก็เป็นเพียงแต่ในรายงานของความสูญเสียที่เกิดขึ้น เรื่องของการตรวจสอบทุจริตนั้นทางคณะกรรมการได้ทำเรื่องส่งไปยังรัฐบาล และผลออกมาในภายหลัง แต่อย่างน้อย ๆ บทสรุปก็คือว่า

ประการที่ ๑ รัฐได้จ่ายเงินไปแล้วไม่ต่ำกว่า ๔,๕๐๐ ล้านบาท โดยยังไม่มีอะไรกลับมาสักบาทเดียวเลยครับท่านประธานฯ

ประการที่ ๒ แนนอนลำโพงสดของรัฐบาลที่ไปจ้างบริษัท ปอเฮงฯ ออบแห้งหายไป ๕๐,๐๐๐ ตันเศษ ผลข้างหน้านี้อะไรท่านประธานฯ เรื่องนี้ไม่จบง่าย ๆ เพราะว่าของหลวงคกน้ำไม่ไหลตกไฟไม่ไหม้ และผมเชื่อว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องของราชการเพียงส่วนเดียว มีขบวนการมาเฟียที่ยิ่งใหญ่มากในกระบวนการลำโพงที่ผ่านมา

ผมจึงเพียงแต่หวังว่ารายงานฉบับนี้นั้นเป็นเครื่องสะท้อนให้เห็นถึงการทำงานของวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ในส่วนของคณะกรรมการการเศรษฐกิจฯ ที่เราได้พยายาม ทำการศึกษาและชี้ให้เห็นถึงปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น และในที่สุดประเด็นที่ชี้ให้เห็นปัญหานั้นก็เกิดปัญหามาจริง ๆ และเป็นความเสียหายไม่ว่าจะเป็นเกษตรกรที่เขาจะต้องมาทน ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของการตลาดที่สูญเสียไปจากการทำลายของกลุ่มมาเฟียกลุ่มนี้ เป็นเพียงแต่ ต้องการให้รัฐบาลได้รับทราบครับว่าปัญหาเกิดขึ้นแล้ว รัฐบาลจะแก้ไขอย่างไร จะเอาลำไย ที่หายไปกลับมาอย่างไร เงินที่ต้องใช้จ่ายไปสูญเสียไปนั้นรัฐบาลจะหาผู้รับผิดชอบอย่างไร อันนี้ก็คือเจตนารมณ์ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านไพฑูรย์ ความจริงท่านอนันต์อธิบายชัดเจนมาก เชิญครับเอาสั้น ๆ

นายไพฑูรย์ อุบัติศฤงค์ (ภูเก็ต) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ไพฑูรย์ อุบัติศฤงค์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดภูเก็ต ท่านประธานฯ ครับ ที่ผมลุกขึ้นอภิปรายนี้ ต้องขอขอบคุณ ท่านอนันต์ คาโลคม ในฐานะเป็นประธานอนุกรรมการการเศรษฐกิจ ด้านพาณิชย์ ท่านประธานฯ ครับ รายงานทั้ง ๒ ฉบับนี้เป็นรายงานที่เป็นผลงานของ กรรมการการเศรษฐกิจการพาณิชย์และอุตสาหกรรมที่ละเอียดที่สุด ท่านประธานฯ ครับ ผมยกตัวอย่าง กรรมการสรุปไว้เลยว่า จากการศึกษาพบว่า การคาดการณ์ผลผลิตลำไย ปี ๒๕๔๗ สูงเกินความเป็นจริง นำไปสู่การทุจริตการรับซื้อลำไยสด ตรงนี้เป็นประเด็น ที่สำคัญครับท่านประธานฯ ในรายงาน (ฉบับที่ ๑) บอกไว้ว่าปี ๒๕๔๖ คาดการณ์ว่า มีผลผลิตเพียง ๓๕๐,๐๐๐ ตัน ปี ๒๕๔๗ เกือบ ๖๐๐,๐๐๐ ตัน ท่านประธานฯ เคยเห็น ไหมครับ ผลผลิตตรงไหนครับที่ราคาตกต่ำแล้วเพิ่มเป็น ๑ แสนตัน ท่านประธานฯ ในโลก มีไหมครับ-----

ตรงนี้ครับที่รัฐบาลต้องไปดูอย่างละเอียดนะครับว่า มีการปลุกไล่โยจริงหรือเปล่า มีพื้นที่ผลิตจริงหรือเปล่า หรือมีการฮั้วกันท่านประธานฯ ครับ มีมาเพียบแน่นอน ท่านประธานฯ เห็นไหมครับ กรรมการบอกไว้เลยนะครับว่า ขั้นตอนการกำหนดนโยบายการกำหนดมาตรการการดำเนินการมีความไม่โปร่งใส ขาดการกำกับดูแล เกิดการทุจริต ทำให้เกิดความเสียหายต่อการบริหารจัดการ และสูญเสียเงินงบประมาณจำนวนมหาศาล ตรงนี้กรรมการชี้ชัด ที่สำคัญครับท่านประธานฯ กรรมการบอกว่าต้องดำเนินการสอบสวนเพื่อหาผู้รับผิดชอบในส่วนผู้กำหนดนโยบาย สักคำที่แล้วท่านประธานฯ ครับ บังเอิญผมไปอยู่อีกกรรมการหนึ่ง ไม่ได้เข้าไปอยู่ในอนุกรรมการว่าท่านตรวจสอบอย่างไร แต่ผมผ่านไปผู้ต้องหา ๑๐ กว่าคน ท่านประธานฯ ไปอยู่ของคณะอนุกรรมการ ผมได้ยินเสียงอย่างไรท่านประธานฯ ทราบไหมครับ เสียงแยะ ๆ เขาบอกว่าแพะทั้งนั้นเลยครับ ๑๐ กว่าคน ถ้าท่านประธานฯ ไม่เชื่อถามท่านอนันต์ได้ ท่านเป็นคนตรวจสอบเอง ผมเดินผ่านห้องกลายเป็นแพะ ผู้กำหนดนโยบายตัวจริงหายไปหมดไม่มีเลยครับ มีแต่แพะรับบาปทั้งนั้นท่านประธานฯ กรรมการเลยบอกว่าเอาผู้กำหนดนโยบายนะครับ อ๋อเอาแพะมา ผมฝากท่านไปตามต่อเลยว่ะ ไปดูซิว่าที่จับมานั้นแพะหรือว่าเป็นอย่างไรกันแน่ ผมฝากตรงนี้นะครับท่านประธานฯ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็เรื่องนี้นี่ก็เป็นเรื่องที่โง่ตั้งแต่ต้นจนจบนะครับ ก็เงินหลวงนี้ตกน้ำไม่ไหลตกไฟไม่ไหม้ ก็ฝากช่วยกันทวงคืนให้ได้ งานนี้เป็นงานใหญ่มาก เนื่องจากว่ารายงานทั้ง ๒ ฉบับนี้มีข้อเสนอแนะและข้อสังเกตไว้ ผมก็จะถามที่ประชุมว่ามีสมาชิกฯ ท่านใดไม่ชอบที่จะให้ส่งรายงาน (ฉบับที่ ๑) และ (ฉบับที่ ๒) นี้ของคณะกรรมการการเศรษฐกิจการพาณิชย์ และอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการแก้ไขปัญหาล่าช้าตกต่ำปี ๒๕๔๗ พร้อมทั้งข้อเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการพิจารณาต่อไป มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมนี้มีมติให้ส่งรายงาน
การพิจารณาศึกษา เรื่อง มาตรการแก้ไขปัญหาลำไยตกค้างปี ๒๕๔๗ (ฉบับที่ ๑) และ
(ฉบับที่ ๒) พร้อมทั้งข้อเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปน่ะครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ค่ะ คิฉัน
แพทย์หญิงมาลินี สุขเวชชวรกิจ ขออนุญาตท่านประธานฯ ค่ะ คิฉันเห็นว่านอกจากจะเสนอ
ไปทางคณะรัฐบาลแล้ว รัฐมนตรีแล้วนี่นะคะ คิฉันก็คิดว่าน่าจะส่งไปยังหัวหน้า
พรรคการเมืองทุกพรรคให้ทราบด้วย แล้วก็ส่งไปยังสื่อมวลชนด้วยนะคะ อยากจะให้
กระจายออกนะคะ เพราะว่าเรื่องของการทุจริตที่มีต่อเกษตรกรนั้นซึ่งเป็นกระดูกสันหลัง
ของเรานี้เป็นเรื่องที่ไม่น่าจะเกิดเลย แล้วโดยเฉพาะเกษตรกรนั้น ขณะนี้ลำบากมากนะคะ
จากเอฟทีเอ (FTA) วันนี้หนังสือพิมพ์ก็ลงว่านิวซีแลนด์เตรียมพร้อมแล้วที่จะส่งผลผลิต
การเกษตรเข้ามาตีประเทศไทย คิฉันคิดว่าพี่น้องชาวเกษตรกรจะอยู่ยากนะคะ เพราะฉะนั้น
ถ้าเราไม่กำจัดเรื่องงานทุจริตออก ท่านประธานฯ ค่ะ ขออนุญาตเสนอค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครั้นที่ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ส่งไปคณะรัฐมนตรี
แต่ว่าท่านแพทย์หญิงมาลินีเสนอให้ส่งไปยังหัวหน้าพรรคการเมืองทุกพรรค พร้อมทั้ง
สื่อมวลชนด้วย ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยไหมครับ หรือไม่เห็นด้วยอย่างไร มีท่านใด
ไม่เห็นด้วยไหมครับ

(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีก็จะส่งรายงานทั้ง ๒ ฉบับนี้ไปยังพรรคการเมือง
ทุกพรรคนะครับ พร้อมทั้งสื่อมวลชนเพื่อเป็นการเผยแพร่รายงานการศึกษาของวุฒิสภา
น่ะครับ ครั้นเป็นการจบการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔.๔

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔.๕ รายงานของคณะกรรมการการเศรษฐกิจ
การพาณิชย์ และอุตสาหกรรม วุฒิสภา ศึกษา เรื่อง การส่งออกข้าวปี ๒๕๔๗
ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายอนันต์ คาโสดม (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ ความจริงเรื่องนี้เป็นเรื่องที่คลาสสิก (Classic) กว่าเรื่องของลำไยนะครับ แต่ว่าเป็นเรื่อง
ที่ค่อนข้างจะอธิบายยากนิดหนึ่งครับท่านประธานฯ ผมขอใช้เวลาคงจะประมาณสัก
๑๐ นาที

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เอาสรุปสั้น ๆ ก็แล้วกันนะครับ ในรายงานมีแล้ว

- ๑๘/๑

นายอนันต์ คาโลคม (กรรมาธิการ) : ผมขอเริ่มต้นอย่างนี้ครับ

ท่านประธานฯ เอกสารที่ทำรายงานนั้น ถ้าหากว่าได้มีการศึกษาจะเห็นตัวเลขถึงเรื่องของข้าวประเทศไทย เป็นการช่วยชาติจริง ๆ ท่านประธานฯ ครับ จากการศึกษาที่เราพบปี ๒๕๔๗ ประเทศไทยส่งออกข้าวถึง ๑๐ ล้านตัน มูลค่าประมาณเกือบแสนล้านบาทครับ ผมจึงมองว่าเราขาดดุลการค้าจากการนำเข้าสินค้าทุน แต่เกษตรนี่เราได้ดุลการค้ามากมาย ขอรายเรียนท่านประธานฯ ด้วยความเคารพว่าวุฒิสภาเรานี้จะรับคงจะต้องช่วยกัน ผมกราบขอขอบคุณทางท่านแพทย์หญิงมาลินีมาหลายที่ได้พูดถึงเรื่องเอฟทีเอมาบ้าง เพราะเป็นสิ่งที่ทางวุฒิสภาต้องติดตาม เพราะการนำเข้าคือการทำให้เกิดผลกระทบอย่างมากมาย เรื่องมาอย่างไรครับท่านประธานฯ ทำไมคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรมต้องศึกษาเรื่องนี้ ท่านประธานฯ คงจะได้ฟังข่าวนะครับว่า ในปี ๒๕๔๗ ต้นปีมีการประมูลข้าวล็อต (Lot) ใหญ่ของรัฐบาล ที่รัฐบาลรับจํานําดั้งแต่ปี ๒๕๔๔ จนถึงปี ๒๕๔๖/๒๕๔๗ ท่านประธานฯ ครับ ในช่วงที่ผ่านมามีประมาณ ๔ ปีของรัฐบาลท่านนายกฯ ทักษิณ ชินวัตร รับจํานําค่าวประมาณ ๒๐ ล้านตัน ท่านประธานฯ ทราบไหมครับว่าใช้เงินเท่าไร ประมาณ ๑๔๐,๐๐๐ ล้านบาท เงินที่จ่ายไปนะครับ เฉพาะเงินที่จ่ายให้เกษตรกร ท่านประธานฯ เคยเห็นไหมครับว่า เคยมีงบดุลไหมครับว่า กําไร - ขาดทุนเท่าไร ไม่เคยมีใช้ไหมครับ เพราะทำไมได้มันผูกพันยุ่งเหยิงไปหมดเลยครับ เหตุที่เกิดมา เพราะการประมูลข้าวในปี ๒๕๔๗ รัฐบาลโดยกระทรวงพาณิชย์ อนุมัติให้ขายข้าวเปลือกจํานวน ๑,๖๘๘,๐๐๐ ตันให้แก่บริษัทเดียวก็คือบริษัท เพรซิเดนท อะกริเทรคดิง จำกัด เป็นมูลค่าประมาณ ๑๔,๒๘๑ ล้านบาท เฉลี่ยตันหนึ่งก็ประมาณ ๘,๐๐๐ กว่าบาท อันนี้ข้าวสารนะครับท่านประธานฯ ไม่ใช่ข้าวเปลือกนะครับ เพราะเป็นข้าวที่สีแล้วนะครับ แล้วก็ในจํานวนดังกล่าวนี้มีเงื่อนไขท่านประธานฯ ครับว่า ข้าวจํานวนดังกล่าวนี้มีเงื่อนไขในการซื้อ - ขาย ในสัญญาว่า ๑. ผู้ซื้อต้องซื้อข้าวเพื่อส่งออก ไปนอกราชอาณาจักรเท่านั้น คือซื้อข้าวจํานวนนี้เพื่อขายต่างประเทศ เอามาขายในประเทศไม่ได้ ๒. ผู้ซื้อต้องรับมอบและขนย้ายข้าวสารออกจากคลังสินค้าให้เสร็จภายใน ๒๗๐ วัน นับตั้งแต่วันเซ็นสัญญา ฉะนั้นข้าวจํานวนนี้มี ๒ ล็อต อ.ต.ก. กับ อ.ก.ส. จะต้องส่งให้เสร็จในเดือนกุมภาพันธ์ แล้วก็เดือนมีนาคม ๒๕๔๘ ๓. ผู้ซื้อต้องชำระเงินคํ่าข้าวสารเป็นงวด ๆ

ก่อนเริ่มทำการขนย้ายแต่ละงวด หมายความว่าถ้าจะขนย้ายข้าวออกไปจ่ายเงินสดก่อน
 แล้วก็จึงจะให้เอาข้าวออกไป ๔. ผู้ซื้อต้องทำหนังสือสัญญาค้ำประกันจำนวนร้อยละ ๑
 ของมูลค่าซื้อ - ขาย แต่ตามสัญญา ๑๔,๐๐๐ ล้านบาทนั้น เงินประกันจะครบถ้วนประมาณ
 แค่ ๑๔๐ ล้านบาท นี่ก็เป็นปัญหาคะครับ ครั้งแรกก่อนที่จะมีการประกาศผู้ซื้อต้องวาง
 เงินประกัน ๕ เพอร์เซ็นต์ ตอนหลังมีการเปลี่ยน ซึ่งตรงนี้พอลำรายอื่นเขามีเสียง
 วิพากษ์วิจารณ์ว่าแก้ไขกันได้ยังไง จริง ๆ แล้วจะต้องจ่ายเงินประกันประมาณ
 ๗๐๐ กว่าล้านบาท เหลือแค่ ๑๔๐ ล้านบาท เพราะลดจาก ๕ เพอร์เซ็นต์ เหลือ ๑ เพอร์เซ็นต์
 ประการที่ ๓ ผู้ส่งออกข้าวสาร เมื่อเอาข้าวรับมอบมาแล้วจะต้องออกภายใน ๓๐ วัน
 เพราะกลัวว่าข้าวนี้จะเอามาหมุนเวียนในประเทศ-----

- ๑๕/๑

ประการที่ ๔ เมื่อส่งออกแล้วเอาหลักฐานมาแสดงว่าได้ส่งออกจริงภายใน ๓๐ วัน เมื่อมีการส่งออก หลักฐานมีอะไรบ้างท่านประธานฯ ครับ มีอยู่ ๔ ข้อครับ ๑. สำเนาใบขนสินค้าที่กรมศุลกากรประทับตราตรวจปล่อยแล้ว เรียกว่าเอกซ์พอร์ตเอนทรี (Export entry) ๒. สำเนาใบรับรองขนสินค้าขึ้นจากเรือ บริษัทเรือ อันนี้เป็นใบเสร็จจากเรือว่าเรือได้รับสินค้าจริง ๓. สำเนาใบตราส่งสินค้าบีแอล (B/L) ที่เขาเรียกว่าบิลออฟแลดิง (Bill of Lading) ๔. สำเนาหลักฐานการชำระเงินจากต่างประเทศ ๔ ข้อนี้ต้องมี เพื่อที่จะเอาหลักฐานนี้ไปแสดงต่อ อคส. แล้วก็เอาเงินประกันคืนมา ปัญหาเกิดขึ้นอย่างไรท่านประธานฯ ครับ มีผู้ร้องออกมาว่าในช่วงที่ผ่านมาบริษัท เพรซิเดนท อะกริ เทรคดิง จำกัด ส่งออกข้าวในเดือนตุลาคม ๒๕๔๗ สูงมากเลย นำที่จะเป็นไปไม่ได้ทางคณะกรรมการจึงมีการตรวจสอบ ปรากฏว่าสิ่งที่อยู่ในรายงานผมขอกราบเรียนเพื่อให้่ายขึ้น เพราะว่าชี้แจงก่อนข้างจะยาก ท่านประธานฯ ดูในหน้า ๑ บทสรุปของคณะกรรมการ จากการศึกษาพบว่าตัวเลขการส่งออกข้าวของประเทศไทย ปี ๒๕๔๗ ระหว่างกรมศุลกากรและคณะกรรมการการตรวจข้าวของหอการค้าแห่งประเทศไทยนั้นมีความแตกต่างกันจริงคือในช่วงปี ๒๕๔๗ ท่านประธานฯ ครับ การส่งออกข้าวของบริษัท เพรซิเดนท อะกริ เทรคดิง จำกัด ตัวเลขส่งออกสูงกว่าของกรมศุลกากรถึงประมาณ ๓.๘๗ แสนตัน หรือ ๓๘๗,๐๐๐ ตัน ตัวเลขต่างกันถึงประมาณ ๒๓.๓ เปอร์เซนต์ ตรงนี้ค่อนข้าง ทำให้สงสัยว่าข้าวจำนวนนี้ไม่ได้ส่งออก รับมอบข้าวเสร็จแล้วก็มาขายในประเทศ นี่ก็ประเด็นที่ทำให้เราคิดว่าน่าจะผิดสัญญาของการซื้อข้าวจำนวนนี้ แล้วก็ในส่วนที่ ๒ ที่เราได้พบ รายงานขององค์การคลังสินค้าเมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๘ บริษัท เพรซิเดนทฯ ได้รับมอบข้าวไปแล้วจำนวน ๕๕๒,๐๐๐ ตัน มีหลักฐานการส่งออกมาแสดงเพื่อขอเงินคืนค่าประกันสัญญาเพียง ๕๕๐,๐๐๐ ตัน เท่านั้น แตกต่างกันอยู่ประมาณ ๒๒,๐๐๐ ตัน คือหมายความว่ารับมอบข้าวไป ๕๕๒,๐๐๐ ตัน หลักฐานที่เอามาเพื่อขอเงินคืนค่าประกันสัญญามีอยู่แค่ ๕๕๐,๐๐๐ ตัน ยังค้าง ไม่มีหลักฐานมาแสดงถึงประมาณ ๒๒,๐๐๐ ตัน ก็ประมาณการกับตัวเลขที่ต่างกันระหว่างกรมศุลกากรกับคณะกรรมการตรวจข้าว นี่ก็เป็นประเด็น ดังนั้นสิ่งที่ตั้งข้อสังเกตว่าตัวเลขข้าวที่ขาดหายไปนี้ใกล้เคียงกับความแตกต่างที่เกิดขึ้นระหว่างตัวเลขการส่งออกของกรมศุลกากรกับคณะกรรมการตรวจข้าวตามที่กล่าวในข้อ ๑

ประเด็นต่อมา ท่านประธานฯ ครับ มีการแก้ไขสัญญาของ อคส. กับบริษัท ในตอนแรกมีการตัดคำว่า จะต้องซื้อเพื่อการส่งออกเท่านั้น เมื่อมีการแก้ไขสัญญาใหม่ ประโยคนี้ตัดออกไปเลย ในที่สุดเมื่อคณะกรรมการตรวจสอบ ทาง อคส. แจ้งว่า พิมพ์ตกไป ก็มาแก้กันใหม่ อันนี้คือประเด็นที่มีการพูดถึงเรื่องความพิรุณ แล้วสิ่งที่สำคัญที่เรามองเห็นว่า ข้าวจำนวน ๓ แสนกว่าตันที่แตกต่างกันนี้ไม่น่าจะมีการส่งออก ปกติจะมีการให้สัมภาษณ์ ของผู้บริหารบริษัทฯ นี่ให้สัมภาษณ์ทางหนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจเมื่อวันที่ ๒๔ ม.ค. ๒๕๔๘ ว่า บริษัทฯ มีสิทธิในการนำข้าวในสัญญามาขายในประเทศเพื่อส่งออกต่อ การขาย เพื่อส่งออกต่อแบบนี้บริษัทฯ ขายไปแล้วประมาณ ๔ - ๕ แสนตัน ท่านประธานฯ ครับ คำให้สัมภาษณ์คณะกรรมการได้เอามาไว้ในหน้า ๔๔ - ๔๗ ท่านประธานฯ ครับ สิ่งที่เราพบก็คือว่า ทำให้เกิดมีการตั้งข้อสังเกตนะครับว่า ข้าวที่มีการแจ้งปริมาณส่งออก ให้สูงกว่าความเป็นจริงนั้นเพื่อที่จะเอาข้าวส่วนที่ไม่ได้ส่งออกมาขายให้แก่พ่อค้าภายใน ประเทศเพื่อทำกำไร เพราะข้าวส่วนใหญ่ที่รับมอบแล้วเป็นข้าวใหม่ในปีการผลิต ๒๕๔๖/๒๕๔๗ ซึ่งได้ราคาสูงกว่าราคาข้าวเก่าที่มีการซื้อด้วย แต่ไม่รับมอบ ในปี ๒๕๔๔/๒๕๔๕ และปีการผลิต ๒๕๔๕/๒๕๔๖

ในประเด็น ๒ ข้อสุดท้ายครับ ท่านประธานฯ ผมกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า กรณีการรับมอบข้าวของบริษัท เพรซิเดนท อะกรี เทรคดิง จำกัด วิเคราะห์ได้ว่า บริษัทฯ มีเจตนารับมอบข้าวใหม่จากปีการผลิต ๒๕๔๖/๒๕๔๗ ออกไปให้มากที่สุดก่อน เพราะนำไปขายจะได้ราคาดีกว่า ส่วนข้าวเก่าในปีการผลิต ๒๕๔๔/๒๕๔๕ และปีการผลิต ๒๕๔๕/๒๕๔๖ ที่ยังไม่ได้รับมอบนั้นอาจเป็นไปได้ว่าบริษัทฯ อาจจะรับมอบไม่ครบ ตามสัญญา เพราะข้าวเก่าเมื่อนำไปขายหรือส่งออกจะไม่ได้ราคา โดยบริษัทฯ ยินยอมให้ยืม เงินค้ำประกันสัญญาแทน เพราะเงินค้ำประกันจะถูกคืนให้แก่บริษัทฯ ทุกครั้งที่นำเอกสาร การส่งออกมาแสดง ทำให้เงินค้ำประกันลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับผลประโยชน์ที่บริษัทฯ อาจจะได้รับอาจจะคุ้มกว่า -----

ดังนั้นหากบริษัทรับมอบข้าวไม่ครบตามสัญญาจริงข้าวจำนวนนี้จะตกเป็นภาระของรัฐบาล หรืออาจมีการขยายเวลารับมอบออกไปอีก ซึ่งจากข้อมูลล่าสุดพบว่าการขยายเวลารับมอบ ออกไปตามที่ได้รายงาน ท่านประธานฯ ครับ สุดท้ายอะไรเกิดขึ้นข้าวจำนวนทั้งหมดจะต้อง รับมอบให้เสร็จภายในเดือนมีนาคม ๒๕๔๘ ครับ ปรากฏว่าเมื่อถึงกำหนดระยะเวลาได้รับมอบ บริษัทฯ นี้รับมอบข้าวไม่หมดจริง ๆ ท่านประธานฯ ครับ คณะกรรมการการทำรายงานนี้ เมื่อเดือนมกราคม ๒๕๔๘ มีนาคมรับมอบไม่หมด เหลือข้าวประมาณ ๔๔๐,๐๐๐ ตัน ขยายเวลาท่านประธานฯ ครับ แล้วถ้ารัฐบาลไม่ยอมอนุมัติให้มีการขยายเวลายกเลิก สัญญาบริษัทฯ นี้ต้องจ่ายเงินไม่ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ ล้านบาท แต่ปรากฏว่ารัฐบาลโดย คณะกรรมการนโยบายข้าวมอบให้ อ.ค.ส. ขยายเวลาไปอีก ๓ เดือนไม่ได้ยกเลิกสัญญา โดยมีเหตุผลซึ่งทางคณะกรรมการก็ได้ทำเป็นรายงานเพิ่มเติม แต่เนื่องจากว่าเวลาจำกัด ผมคิดว่าจะได้ทำเรื่องนี้แนวทางการขยายเวลาดังกล่าวนั้นจะทำให้บริษัทนี้ไม่ต้องจ่ายเงิน ให้แก่รัฐบาลเลยนะครับ ถ้ายกเลิกสัญญาไม่ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ ล้านบาทครับท่านประธานฯ ครับ นี่คือการอุ้ม แล้วสุดท้ายท่านประธานฯ ครับ ผมขอกราบเรียนสิ่งที่ต้องทำต่อก็คือว่า ข้าวในปี ๒๕๔๗ ที่ต่างกันประมาณ ๔ แสนตันจะต้องดูว่าบริษัทฯ ส่งออกจริงหรือเปล่า ถ้าไม่ส่งออกจริง เพราะไม่สามารถเอาหลักฐานมาแสดงการส่งออกได้ต้องถามรัฐบาลต่อว่า กระทรวงพาณิชย์ได้ดำเนินการอะไรบ้างกับบริษัทฯ นี้

ประการที่ ๒ สิ่งที่ต้องถามมากก็คือว่า การขอให้การขยายเวลาให้บริษัทฯ นั้นเป็นสิ่งที่ช่วยบริษัทฯ หรือไม่ แล้วก็ใครกันแน่ที่สูญเสียผลประโยชน์ เพราะการขยาย เวลาดังกล่าวนั้นบริษัทฯ เสียค่าปรับที่ผมได้ทำรายงาน จากการขยายเวลาก็เป็นเงินประมาณ ๘๐ กว่าล้านบาท แต่ถ้ายกเลิกสัญญาบริษัทฯ จะต้องสูญเสียเงินไม่ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ ล้านบาท ดังนั้นผมจึงกราบเรียนนะครับว่า เป็นประเด็นที่น่าสนใจมาก

และสุดท้ายท่านประธานฯ ครับ จากการศึกษาของคณะกรรมการมีข้อดี อยู่ข้อหนึ่งคือ ปกติการส่งออกข้าวนี้ะครับท่านประธานฯ จะมีตัวเลข ๒ ตัว ตัวเลขของ กรมศุลกากร กับตัวเลขของคณะกรรมการการตรวจสอบข้าวเอกชนขึ้นอยู่กับสภาหอการค้า แห่งประเทศไทย ตัวเลขที่ผ่านมาก็จะต่างกันประมาณเล็กน้อยท่านประธานฯ ครับ แต่ว่า ในที่สุดเมื่อเราทำเรื่องนี้ขึ้นมา ผมทางคณะกรรมการได้ถามทางรัฐบาลกระทรวงพาณิชย์

ว่าท่านใช้ตัวเลขไหนกันแน่ เพราะตัวเลขของกรมศุลกากรนั้นเขาจะออกตัวเลขเมื่อสินค้า
 ข้าวขึ้นเรือแล้วพร้อมที่จะออกไปทะเลใหญ่แล้ว แต่ของคณะกรรมการการตรวจสอบข้าว
 เขามีตัวเลขเมื่อส่งลงเรือลอมไปขึ้นเรือใหญ่ เรือลอมนี้อาจจะไม่ขึ้นเรือใหญ่ก็ได้
 ไซ้ไหมครับ อาจจะไปเข้าไซโล อยู่แถวท่านั้นก็ได้นี้คือประเด็น ในที่สุดผลจากการศึกษา
 ทำให้กระทรวงพาณิชย์ยอมรับนะครับว่าต่อไปข้างหน้าตัวเลขการส่งออกข้าวนั้น
 จะใช้ของกรมศุลกากรเป็นหลักเลขนี้คือสิ่งที่เป็นความสำเร็จส่วนหนึ่งของการทำงาน
 ของคณะกรรมการการ กรมจึงกราบเรียนนะครับว่า เรื่องนี้มีความสลับซับซ้อนมาก
 แต่สิ่งที่กราบเรียนก็คือว่าการศึกษานี้มันทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในกระบวนการ
 ขายข้าวแน่นอนครับ เพราะในปีต่อไปเท่าที่ได้มีการศึกษาการขายข้าวของรัฐบาล
 ลือตใหญ่ ๆ อย่างนี้คงจะไม่ขายรายเดียว คงจะแบ่งขายเป็นปริมาณที่มีความเหมาะสม
 เพื่อให้เกิดการแข่งขัน ไม่มีการดำเนินการเพื่อประโยชน์ให้แก่บริษัทใหญ่ ๆ เพียงบริษัท
 เดียวซึ่งมีอำนาจและก่อให้เกิดการผูกขาดทางการตลาดด้วย กรมจึงกราบเรียนมา
 เพื่อโปรดทราบครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประเกียรติครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด ผมรู้สึกดีใจที่คณะกรรมการ การเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรมได้ศึกษาประเด็นเรื่องการส่งออกข้าว เพราะเท่าที่เรารวบรวมกันอยู่โดยทั่วไป ข้าวเป็นสินค้าเกษตรการเมือง ข้าวเป็นสินค้า ที่ทำให้นักการเมืองร่ำรวยอย่างผิดหูผิดตา ซึ่งสามารถที่จะจับต้องได้ แต่ชาวนาก็ยากจน ยากลงทุกวัน ๆ ผมสนใจในประเด็น ในรายงานข้อ ๖ ในหน้า ๒ เกี่ยวกับเรื่องโควตา การส่งออกข้าวไปสหภาพยุโรป ที่เขียนนี้ถ้าหากว่าจะอ่านเพียงเท่านี้อาจจะยังไม่เข้าใจ จึงอยากจะขอเพิ่มเติมในข้อเท็จจริงในรายละเอียดสักเล็กน้อยว่า คำว่า โควตาข้าว มาอย่างไร เดิมทีเดียวประเทศไทยจะส่งข้าวออกมีโควตา เนื่องจากข้าวเป็นสินค้ายุทธปัจจัยจึงต้อง ถูกกำหนดว่าจะต้องส่งออกปริมาณเท่าไร มีเก็บไว้เท่าไรเพื่อเป็นอาหารภายในประเทศ แต่ต่อมาข้าวได้รับการสนับสนุนให้ปลูกมากขึ้น ปริมาณก็มากขึ้นเป็นเงาตามตัว ปริมาณข้าว ในโลกมีทั้งหมด ๖๕๐ ล้านตัน โดยประมาณ มีการส่งออกไขว้กันไปไขว้กันมาระหว่าง ประเทศอยู่ไม่เกิน ๒๔ ล้านตัน ประเทศไทยผลิตได้มากที่สุดประมาณ ๒๕ ล้านตัน แต่รัฐบาลพยายามที่จะบีบปริมาณการผลิตให้ลดลง ถ้าปีไหนที่ผลิตได้ประมาณ ๑๗ ล้านตัน บริโภคภายในพร้อมการส่งออกก็จะทำให้ราคาในประเทศดี เพราะฉะนั้นต่อมาข้าวหยุด ไม่อยู่ มีการทำนาปรัง ๓ รอบต่อปีก็มี เพราะฉะนั้นปริมาณข้าวจึงเพิ่มมากขึ้นในตลาด ในประเทศ ๒๐ ล้านตันเอาไม่อยู่ บางปีทะลุเข้าไปถึง ๒๔ - ๒๕ ล้านตัน เพราะฉะนั้น รัฐบาลสมัยต่อมาจึงประกาศยกเลิกโควตาการส่งออกข้าว ค่าธรรมเนียม ค่าพรีเมียม (Premium) ทั้งหลายตอนแรกก็ยังเก็บอยู่ แต่เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนส่งออกข้าวให้ได้มากที่สุดจึงลดโควตาคั่ว ไม่มีโควตาลดค่าพรีเมียมทั้งหมดเป็นศูนย์ แต่ที่มีคำว่า โควตาข้าว ส่งออกไปยุโรป (EU) มีประวัติอย่างนี้ เมื่อก่อนนี้ก่อนปี ๒๕๓๕ ประเทศไทยส่งออกข้าว ไปสหภาพยุโรป ๑๒ ประเทศ เสียค่าภาษีนำเข้าข้าวขาว ๖๑๑ ยูโรต่อตัน เสียค่าภาษีนำเข้า ส่วนข้าวชนิดอื่นก็เสีย ๓๐๐ กว่าและ ๒๕๐ กว่า ตามลำดับ แต่ข้าวขาวเป็นข้าวสำคัญ ต่อมาส่วนส่งออกไปประเทศนอร์เวย์ สวีเดนและฟินแลนด์ไม่ต้องเสียภาษี ประเทศไทย ส่งไปไม่ต้องเสียภาษี ต่อมาเมื่อปี ๒๕๓๕ สหภาพยุโรปขยายสมาชิกไปเป็น ๑๕ ประเทศ

เลขรวมเอา ๓ ประเทศ ดังที่ผมกราบเรียนเมื่อสักครู่นี้เข้ามา ประเทศไทยจึงโวยไปว่า
 เมื่อก่อนนี้ ๓ ประเทศเราส่งออกข้าวไม่เคยเสียภาษี แต่พอรวมผนวกเข้าด้วยกันต้องเสียภาษี
 ถึง ๖๑๑ ยูโรต่อตัน ไม่ชอบมาพากล ในที่สุดในการเจรจาของรัฐบาลต่อรัฐบาล ประเทศไทย
 จึงได้รับโควตามา โควตานี้เขาเรียกว่า โควตาภาษี แล้วได้รับมาปีหนึ่งประมาณ
 ๗๐,๐๐๐ กว่าตัน ผู้ที่ส่งข้าวไปขายยังสหภาพยุโรป ไม่ว่าใครก็ตามที่ส่งข้าวออกไปขาย
 ในสหภาพยุโรปก็จะได้รับส่วนแบ่งจาก ๗๐,๐๐๐ กว่าตัน ส่งเข้าไปในยุโรปโดยไม่ต้องเสีย
 ภาษี อันนี้จึงได้เรียกว่า โควตาภาษี-----

- ๒๒/๑

ยกตัวอย่างเช่น บริษัท ก ส่งไป ๑ ล้านตัน ก็จะได้มีส่วนแบ่งโดยเอา ๑ ล้านตันนี้มาคำนวณ บริษัท ข ส่งไป ๕ แสนตัน ก็จะได้เอา ๕ แสนตันเป็นฐานในการคำนวณ ในที่สุดก็เป็นตัวเลขเฉลี่ยออกมา ก็จะได้รับค่าเฉลี่ยออกมา ครั้นนี้แหละจึงทำให้เกิดปัญหาว่า ผู้ที่มีสิทธิที่จะส่งข้าวออกไปจากประเทศไทยอยู่อีกในจำนวน ๗๐,๐๐๐ ตัน ไม่ต้องเสียภาษีเท่ากับได้กำไรเท่ากับราคากาฬ ยกตัวอย่างเช่น ส่งข้าวไปอยู่อีกตันละ ๒๐,๐๐๐ บาท ไม่ต้องเสียภาษี ๖๐๐ ยูโร คิดง่าย ๆ เอา ๔๐ คูณ สี่หมื่นสี่พันสี่ ๒๔,๐๐๐ บาทไม่ต้องเสีย ๒๔,๐๐๐ บาท เป็นกำไร จึงเป็นที่ต้องตาต้องใจของรัฐมนตรีหลายคนในยุคที่ผ่านมา ๆ มา แต่มีคนกล่าวอยู่ ๒ คน คือในรัฐบาลที่ผ่านมานะครับ ท่านอดีตรัฐมนตรี พิชัย โพธิ์งาม ข้าราชการไทยที่เอี่ยมนาม เพราะว่าได้มีการอภิปรายในเรื่องนี้ เรื่องการส่งออกข้าวอยู่อีก ท่านยังเชิญไปตัดโคเวตข้าวอยู่อีก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ไปให้คนที่ไม่เคยส่งออกให้อีก ในที่สุด ๑๐ เปอร์เซ็นต์นี้ก็ไหลออกมาว่า มีการไม่ชอบมาพากลเกิดขึ้น ครั้นต่อมาในยุครัฐบาลสมัยที่แล้วได้ประกาศว่า โคเวตข้าวขอแบ่ง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ให้ผู้ที่ไม่ส่งออกให้อีก แต่อีก ๕๐ เปอร์เซ็นต์ยังคงให้ผู้ส่งออกให้อีก ดังนั้นจึงเกิดการส่งออกลมครับ เพื่อที่จะเอาใบอนุญาตมาขอส่วนแบ่งโคเวตข้าว เช่นกรณีในข้อ ๖ นี้ การส่งออกในโคเวตของภาษีนี้ส่งไปเท่าไรได้กำไรมากกว่าราคาข้าว ๑ เท่า อย่างน้อย ใคร ๆ ก็อยากได้ ส่วนแบ่งตรงนี้คงตกไปอยู่ที่มือใครก็ไม่ทราบ สมมติว่าส่งไป ๓,๖๕๕ ตัน เอา ๓,๖๕๕ ตัน คูณ ๒๔,๐๐๐ บาท นั่นคือกำไร โดยไม่ต้องลงทุน เพราะฉะนั้นรายการนี้จึงเป็นรายการที่เป็นที่สนใจ จึงเกิดโคเวตลมครับ โคเวตลมเพื่ออะไรครับ เพื่อที่จะไปขอจัดสรรแบ่งส่วนโคเวตออกจากโคเวตข้าว เพราะรายการนี้ได้กำไรแน่นอน มากกว่าราคาข้าวที่ส่งออก ในขณะที่เดียวกันก็เกิดปัญหา เดิมทีเดียวการส่งออกเขาใช้อะไรู้ไหมครับที่จะแสดงว่าส่งออกไปสหภาพยุโรปจริง ๆ คือเอาแลนดิงเซอร์ทิฟิเคต (Landing certificate) มาแสดง แลนดิงเซอร์ทิฟิเคตนี้ก็คือว่าต้องส่งเข้าไปประเทศอียูจริง ๆ แต่ในปัจจุบันนี้ปรากฏว่าใช้เพียงแต่ใบอนุญาตส่งออกเท่านั้น แท้จริง ๆ ยังไม่ส่งออกก็มี หรือส่งออกไปประเทศอื่นซึ่งไม่ใช่อียูก็มี ดังนั้นคนที่ไม่ได้ค้าขายกับสหภาพยุโรปจริง ๆ

จึงมีผลประ โยชน์ แต่คนที่ค้าขายกับสหภาพยุโรป จริง ๆ แล้วกลับกลายเป็นว่าเสียหาย เพราะแทนที่เขาจะได้รับการชดเชยภาษีของเขา กลายเป็นว่าภาษีที่เขาจะได้รับการชดเชย ถูกแบ่งไปเป็นผลประ โยชน์กับคนอื่น อันนี้เป็นเรื่องที่ร้องเรียนกันมาจนถึงปัจจุบัน และปัจจุบันนี้ก็ยังมียู่ ซึ่งไม่ทราบว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านใหม่จะจัดการ นโยบายเรื่องโควตานี้อย่างไร เพราะว่าทำทุกปี ถ้าจัดการอย่างเก่าก็จะเป็นปัญหาเดือดร้อน สะท้อนลงไปสู่รากหญ้า คือเกษตรกรด้วย-----

- ๒๓/๑

เพราะฉะนั้นก็ขอให้เอาระบบเก่า ซึ่งเคยทำตั้งแต่ปี ๒๕๔๑ และปี ๒๕๔๒ เรื่อยลงไป
 นะครับ ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ส่วนที่ทำในปี ๒๕๔๓ คีที่สุด ระบบจัดสรรโควตา
 และผมอยากจะขอทราบเรียนอีกอย่างหนึ่งว่าข้าว ประเทศไทยยังไม่มีสิทธิที่จะมาตั้งราคาได้
 เอง ก็ข้าวเป็นสินค้าที่สามารถที่จะรับประทานอย่างอื่นแทนข้าวได้ เพราะฉะนั้นไม่ใช่ตลาด
 ของผู้ผลิต แต่เป็นตลาดของผู้บริโภค ในโลกมีราคาซีลิ่ง (Ceiling) เพราะฉะนั้นการจะไป
 กำหนดราคาหรือทุบโต๊ะว่าผมจะเอาราคาเท่านี้ ๆ เป็นไปไม่ได้หรอกครับ ขณะนี้ในช่วง
 ที่ผ่านมา ปรากฏว่านโยบายของ กนข. ให้รับจำนำข้าว หรือเหมือนซื้อข้าวจากชาวนา
 ในราคาตันละ ๑๐,๐๐๐ บาท แต่ซื้อเท็จจริงในตลาดจริง ๆ แล้วนี้ ราคาข้าวหอมมะลิที่พูดถึง
 เพียง ๗,๐๐๐ บาทเท่านั้น แต่ก็ซื้อขายจนได้ครบตามที่ กนข. กำหนด สุดท้ายแล้ว พอการปิด
 การรับจำนำตามนโยบายของ กนข. อะไรเกิดขึ้นครับ ข้าวเปลือกเกรดตกอยู่ที่ไม่เกิน
 ๗,๐๐๐ บาท ข้าวเปลือกหอมมะลิ เพราะฉะนั้นผู้ที่囤ข้าวหอมมะลียู่ในราคา ๑๐,๐๐๐
 บาท ก็ไม่สามารถที่จะขายได้ และพ่อค้าข้างนอกที่ซื้อแข่งรัฐบาลอยู่สมัยก่อนนี้แข่งได้
 อย่างมากที่สุด ๘,๐๐๐ บาท ๘,๐๐๐ บาทรับซื้อ ก็รออยู่ที่ว่ารัฐบาลจะดัมพ์ (Dump) ลงมา
 ขายในราคาตลาดจริงหรือเปล่า คือประมาณ ๖,๐๐๐ กว่าบาท หรือ ๗,๐๐๐ บาท พ่อค้า
 ที่อยู่ข้างนอก คือพ่อค้าไม่ได้รับจำนำที่ซื้อไว้ในราคา ๘,๐๐๐ บาทก็จะขาดทุนไปด้วย
 อันนี้คือเป็นปัญหา ส่วนหนึ่งที่จีดีพี (GDP) ของรัฐบาล คือการนำเข้ามากกว่าการส่งออก
 อยู่ทุกวันนี้ เพราะการส่งออกในกรณีเรื่องข้าวไม่สามารถที่จะส่งได้ เพราะว่าพ่อค้า
 ก็ไม่กล้าส่งออก เพราะราคาค้นทุนสูงเกินไป ราคาตลาดโลกต่ำเกินไป เพราะฉะนั้น
 พ่อค้าหัวใสจึงไปเอาข้าวของเขมรบ้าง ข้าวของเวียดนามบ้าง ส่งออกแทนข้าวไทย
 เพราะฉะนั้นข้าวไทยตอนนี้囤อยู่มหาศาล กรณีที่เป็นอย่างนี้ก็เพราะว่าการสร้าง
 ผู้ประกอบการรายใหญ่ แล้วก็พยายามที่จะให้ผู้ประกอบการรายใหญ่วรรวมเอาข้าว
 ทั้งประเทศไว้ในมือของตัวเอง บริษัทที่มีรายงานในเอกสารนี้ผมเคยทราบว่ามีกำลัง
 การผลิตวันหนึ่งประมาณ ๘,๐๐๐ ตัน ๘,๐๐๐ เกวียนต่อวัน ซึ่งผลิตจริง ๆ แล้ว
 ๕๐๐ เกวียนก็เหลือหลายแล้ว ก็เหลือเพื่อที่จะใช้ขายส่งออกรายแล้ว อย่าง
 ท่านสมบัติ วราภิตร สมาชิกวุฒิสภาของเราซึ่งทำโรงสี ก็เป็นท่านที่อักรมหาเศรษฐี
 คนหนึ่งจากโรงสีเหมือนกัน กำลังผลิตของท่าน ๒๕๐ ตันต่อวันเท่านั้นเอง นี่ ๘,๐๐๐ ตัน

นะครับ เพราะฉะนั้นใครก็ตามที่สามารถที่จะรวบรวมปริมาณข้าวในประเทศไว้ในมือ
 ของตัวเองได้ก็อาจจะเป็นยักษ์ใหญ่ นี่ก็ความคิด ในที่สุดถ้าไม่ได้รับความร่วมมือจากทาง
 ราชการหรือทาง กนข. ก็จะเป็นไปไม่ได้ ที่นี้การให้ความร่วมมืออย่างที่เราเห็นอย่างนี้
 รายงานนี้ก็จะเกิดว่ามีการประหลาดไม่ชอบอยู่ในหลายกรณี เพราะฉะนั้นผมอยากจะ
 ขอกราบเรียนเพิ่มเติมว่าในกรณีข้อ ๖ ถ้าหากว่าจะขยายความเรื่องโคเวตข้าว คือโคเวตภาษี
 ซึ่งถ้าหากว่าบิดเบือนสักหน่อยหนึ่ง ผู้ที่บิดเบือนก็จะได้ประโยชน์จากที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับ
 เรื่องการส่งออกข้าวไปอียูเลย ก็จะได้ผลประโยชน์ด้วย แต่ถ้าหากว่าทำให้เกิดความชัดเจน
 ในรายละเอียดเบื้องต้น อ่านแล้วก็จะเข้าใจ แล้วก็ผู้ที่มีอำนาจในการที่จะกำหนดนโยบาย
 ต่อไป ถ้าจะส่งไปกระทรวงพาณิชย์ก็จะได้เข้าใจมากขึ้น แล้วจะได้กำหนดทิศทางให้
 ถูกต้อง-----

- ๒๔/๑

ซึ่งอย่างไรก็ตาม เรื่องนี้ผมก็ได้ส่งหนังสือไปถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์แล้วว่า การกำหนดนโยบายข้าวที่ผ่านมานี้ผิดพลาด และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดนโยบาย โควตาภาษีไปอียูก็เป็นเรื่องฉวยโอกาสแสวงหาผลประโยชน์เข้ากระเป๋าใครบางคน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะเดิมโควตาภาษีไปอียูให้ชัดเจนขึ้น แล้วก็การใช้ประวัติการส่งออก จากใบอนุญาตถูกแล้วไม่ควรจะใช้อย่างนี้ ควรจะแนะนำไปด้วยว่า ควรใช้ประวัติการส่งออก ๓ ปีย้อนหลังจากแลนด์เซอร์ทิฟิเคต (Land certificate) ไม่ใช่เอาใบอนุญาตการส่งออกมาเป็น ตัวตั้ง อย่างนี้ก็จะเป้นธรรมเนียมแก่ผู้ที่ค้าขายกับอียู ขอบพระคุณมากครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประธานคณะกรรมการมีอะไรจะเพิ่มเติมไหมครับ เชิญครับ

นายอนันต์ คาโสดม (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ กระผม ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกวุฒิสภา ท่านประเกียรติ นาสิมมา ที่ได้ให้ ข้อเสนอแนะ เพราะว่าประเด็นที่ทางคณะกรรมการได้เขียนรายงานไว้ในข้อ ๖ ในหน้า ๒ ว่า การที่เราได้ยืนยันเรื่องของความถูกต้องของการใช้ตัวเลข ข้อมูลของกรมศุลกากรเป็นหลัก แทนที่จะไปใช้ของคณะกรรมการตรวจข้าวซึ่งเอกชนนั้นก็ทำไม่ได้ทางกระทรวงพาณิชย์ ได้ยอมรับแนวทางของคณะกรรมการ แล้วก็ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของการใช้ ตัวเลขของการส่งออกมาจัดสรร โควตาข้าวให้แก่เอกชนที่ส่งไปอียู ตามที่ท่านประเกียรติ ขออนุญาตเอ่ยนามท่านนะครับ ได้ให้ข้อคิดเห็น ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ในประการที่ ๒ ก็จะ ขอรับไปในการที่จะเอาถึงเรื่องข้อ ๖ อธิบายให้มากขึ้นว่าโควตาข้าวอียูนั้นคืออะไร แล้วก็ ควรจะมีการใช้มาตรการก็คือว่า อย่าใช้มาตรการเพียงแต่ว่ามีหลักฐานการส่งออกจาก สภาหอการค้า จากคณะกรรมการตรวจข้าว นะครับ ขอให้ใช้หลักฐานการส่งออกที่ว่าเป็น แบล (B/L) ก็คือบิลออฟแลดิงมาเป็นข้อมูล แล้วใช้ประวัติการส่งออกย้อนหลัง ๓ ปี ซึ่งผมคิดว่า ประเด็นที่ท่านประเกียรติเสนอนั้นนะครับ คณะกรรมการรับได้ครับท่านประธานฯ กระผมขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : รายงานของคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และ
อุตสาหกรรม วุฒิสภา ซึ่งได้เสนอที่ประชุมไปแล้วครั้ง คณะกรรมการขอความเห็นชอบ
ส่งรายงานฉบับนี้พร้อมข้อเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป
ที่ประชุมจะมีผู้ใดไม่เห็นชอบไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มี ถือว่าที่ประชุมให้ความเห็นชอบเป็นเอกฉันท์นะครับ
จบบรรณวาระที่ ๔.๕ ขอย้อนกลับไปบรรณวาระที่ ๔.๒ ซึ่งเราข้ามมานะครับ

บรรณวาระที่ ๔.๒ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง กรณีความรุนแรง
ที่ตกไปกับปัญหาความมั่นคงของมนุษย์ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้
ซึ่งคณะกรรมการการพัฒนาสังคมและความมั่นคงมนุษย์ ได้พิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คณะกรรมการชุดนี้มีท่านนายแพทย์นิรันดร์ พิทักษ์วัชระ เป็นประธานคณะกรรมการหากท่านพร้อมแล้ว เชิญแถลงได้ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คณะกรรมการมีเครื่องช่วยนะครับ คืออนุญาตฉายวิดีโอ (Video) และแผ่นภาพประมาณ ๑๐ นาที เชิญครับ

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานฯ เพื่อนสมาชิกฯ ผม ในฐานะตัวแทนคณะกรรมการการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ วุฒิสภา ขอรายงานการพิจารณาศึกษาในเรื่องกรณีความรุนแรงที่ตกใจกับปัญหาความมั่นคงของมนุษย์ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันอังคารที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ได้มีมติตั้งคณะกรรมการการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ วุฒิสภา เป็นคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาคณะหนึ่ง โดยมีอำนาจหน้าที่กระทำการพิจารณาการสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภานั้น ในกรณีนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษาเรื่องกรณีความรุนแรงที่ตกใจกับปัญหาความมั่นคงของมนุษย์ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งถือว่าเป็นกรณีที่มีความสำคัญที่เกิดขึ้นในสังคมไทย -----

- ๒๕/๑

บัดนี้คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษาเรื่องกรณีความรุนแรงที่ตกไปกับปัญหาความมั่นคงของมนุษย์ในพื้นที่ ๓ จังหวัดภาคใต้เสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้จัดทำเป็นรายงานการพิจารณาศึกษาพร้อมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของกรรมการ จึงขออนุเคราะห์รายงานในที่ประชุมของวุฒิสภา ดังต่อไปนี้

คณะกรรมการได้ดำเนินการในการพิจารณาศึกษาในกรณีดังกล่าวโดยประการที่ ๑ ได้เดินทางลงพื้นที่เพื่อสำรวจข้อเท็จจริง เหตุการณ์ในกรณีตกไบนั้นเกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๗ คณะกรรมการการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์วุฒิสภา ได้ร่วมกับคณะกรรมการการต่างประเทศและคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาความมั่นคงในจังหวัดภาคใต้ ได้เดินทางลงพื้นที่เพื่อสำรวจข้อเท็จจริง ๒ ครั้ง เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๗ และในวันที่ ๕ - ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ โดยได้ร่วมประชุมรับฟังคำชี้แจงจากท่านพลโท พิศาล วัฒนวงศ์ศิริ แม่ทัพภาค ๔ พลตรี สินชัย นุตสถิตย์ รองแม่ทัพภาค ๔ พลตรี เฉลิมชัย วิรุฬห์เพชร ผู้บัญชาการกองพลทหารราบที่ ๕ ค่ายอิงคยุทธบริหาร พันเอก เอกศักดิ์ สังข์ศิริ รองเสนาธิการกองทัพบก ๔ ตลอดจนรักษาการผู้อำนวยการโรงพยาบาลค่ายอิงคยุทธบริหาร ร้อยโท นายแพทย์ จีระศักดิ์ อินทะสอน ร่วมกับข้าราชการ เจ้าหน้าที่ข้าราชการที่เกี่ยวข้อง ทั้งทหาร ตำรวจ แพทย์ และประชาชนผู้ได้รับบาดเจ็บในเหตุการณ์ดังกล่าว นอกจากนั้นทางกรรมการทั้ง ๓ คณะก็ได้ร่วมรับฟังความคิดเห็นของผู้นำศาสนาอิสลาม ได้แก่ นายอับดุลเลาะห์เราะห์มาน อับดุลสมัค ประธานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดนราธิวาส และนายอับดุลรอซัค อาลี เลขานุการคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดนราธิวาส ซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ รวมทั้งความคิดเห็นของประชาชนที่อยู่ในเหตุการณ์กรณีตกไป ผู้บาดเจ็บจากเหตุการณ์ญาติพี่น้องของผู้ที่เสียชีวิต ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของทางฝ่ายปกครองของจังหวัด

ในส่วนถัดไปนั้นในการพิจารณาศึกษาข้อมูลจากหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง กรรมการได้เชิญมาให้ข้อมูลข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็นประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ก็ได้เชิญนายมารค ตามไท รองประธานคณะกรรมการยุทธศาสตร์สันติวิธีสภาความมั่นคงแห่งชาติ และเป็นอาจารย์คณะรัฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อันดับ ๒ ก็คือ แพทย์หญิง คุณหญิง พรทิพย์ โรจนสุนันท์ รองผู้อำนวยการสถาบันนิติวิทยาศาสตร์

อันดับ ๓ คือร้อยโท นายแพทย์ จีระศักดิ์ อินทeson รองผู้อำนวยการ โรงพยาบาล
ค่ายอิงคยุทธบริหาร (รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการ) นายจรัส คิชฐาภิรักษ์ กรรมการ
สิทธิมนุษยชน นายสมชาย หอมลออ ในฐานะประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
ของสภานายความ และผู้อำนวยการของโรงพยาบาลปัตตานี ตลอดจนโรงพยาบาล
นราธิวาส ได้แก่ แพทย์หญิง พรจิต จันทรัมย์ นายแพทย์สุทัศน์ ศรีวิไล และสุดท้ายก็คือ
ตัวแทนจากสภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์ความมั่นคง
นายสมเกียรติ บุญชู นอกจากนั้น คณะกรรมาธิการก็ได้เชิญบุคคลจากหน่วยงานต่าง ๆ
ตลอดจนเอกสารจากคณะกรรมการไค้สวนอิสระ ซึ่งทางรัฐบาลได้ทำการสอบสวน
ข้อเท็จจริงในกรณีตากใบมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมาธิการ ผลการพิจารณา
ศึกษาคณะกรรมาธิการขอเสนอรายงานผลการพิจารณาศึกษาเรื่องความรุนแรงที่กรณีตากใบ
กับปัญหาความมั่นคงของมนุษย์ในพื้นที่ ๓ จังหวัดภาคใต้ กราบเรียนท่านประธานฯ
อย่างนี้ว่า ก่อนที่ผมจะสรุปข้อเท็จจริงแล้วก็ขอเสนอแนะ เหตุการณ์เหล่านี้ได้ผ่านหูผ่านตา
ท่านสมาชิกฯ แล้วก็ออกในสื่อต่าง ๆ มากมาย ผมขออนุญาตสรุปเหตุการณ์ต่าง ๆ ด้วยการ
ฉายเป็นวิดีโอและแผ่นภาพ ไม่เกินประมาณ ๑๐ นาที ครับ ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ
เชิญอาจารย์จอห์นเลยครับ

(มีการฉายวิดีโอประกอบคำอภิปราย)

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ แผ่นภาพวิดีโอที่นำเสนอนี้เป็นแผ่นภาพที่กรรมาธิการได้รวบรวมจากหลาย
หน่วยงาน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนนะครับ ที่ไปถ่ายภาพเหตุการณ์กรณีตากใบ เหตุการณ์นี้
เกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ ที่หน้า สภ.อ. ตากใบ เริ่มตั้งแต่เวลาประมาณ
๐๗.๐๐ น. ของเช้าวันที่ ๒๖ ซึ่งมีการชุมนุมของประชาชนที่เรียกร้องในเรื่องของ
การขอประกันตัวของชุดรักษาความปลอดภัย ๖ ท่าน ที่ถูกทางเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นจับกุม
ตัวไป เหตุการณ์ในวันนั้นได้มีการประสานกำลังกันระหว่างทหาร คือท่านผู้บัญชาการ
ภาคที่ ๔ แล้วก็รองผู้อำนวยการ สสส. จชด. ในขณะนั้นก็คือ ท่านศิวัะ แสงมณี

LIRT

ที่ตำแหน่งเป็นรองปลัดกระทรวงมหาดไทย ตลอดจนผู้บัญชาการภูธรตำรวจภาค ๕ ก็คือ
ท่าน พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์ ภาพเหตุการณ์ที่เมื่อสักครู่นี้ก็เป็นภาพของการที่
ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารได้เข้าไปยุติการชุมนุม -----

- ๒๖/๑

กราบเรียนท่านประธานฯ แผ่นภาพวิดีโอที่น่าเสนอนี้เป็นแผ่นภาพที่กรรมการได้รวบรวมจากหลายหน่วยงาน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่ไปถ่ายภาพเหตุการณ์กรณีตากใบ เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ ที่ สภ.อ. ตากใบ เริ่มตั้งแต่ประมาณ ๗ นาฬิกา ของเช้าวันที่ ๒๖ ซึ่งมีการชุมนุมของประชาชนที่เรียกร้องในเรื่องของการขอประกันตัวของผู้รักษาความปลอดภัยทุกท่านที่ถูกทางเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นจับกุมตัวไป เหตุการณ์ในวันนั้นได้มีการประสานกำลังกันระหว่างทหาร คือ ท่านผู้บัญชาการภาคที่ ๔ แล้วก็รองผู้อำนวยการ สสส.จชต. ในขณะนั้นก็คือท่านทิวะแสงมณี ที่ตำแหน่งเป็นรองปลัดกระทรวงมหาดไทย ตลอดจนผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ นั่นคือท่านพลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์ เพราะฉะนั้นภาพเหตุการณ์ที่เมื่อสักครู่นี้ก็เป็นภาพของการที่ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารได้เข้าไปยุติการชุมนุม แล้วก็จับกุมตัวผู้ที่ชุมนุมในวันนั้น ลักษณะที่เห็นก็คือในเรื่องของมาตรการและรูปแบบในการใช้เพื่อยุติการชุมนุมในวันนั้นครับ เพื่อให้เวลารวบรวมอาจารย์จะตัดภาพเป็นช่วง ๆ ช่วงสุดท้ายคือการเห็นในเรื่องของการจับกุมตัว ซึ่งลักษณะก็ทำให้ที่อยู่บริเวณในแม่น้ำขึ้นมา แล้วก็กั้นหน้านอนราบกับพื้น แล้วก็จับกุมตัวเป็นคน ๆ ไป ลักษณะก็คือให้กลานกับดินแล้วก็มีพื้นทรายเป็นอีกส่วนหนึ่งด้วยครับ นี่คือภาพเหตุการณ์หลังจากที่มีการจับกุมตัวในวันที่ ๒๖ แล้วคืนวันที่ ๒๖ นั้นก็ได้ปล่อยผู้ที่ร่วมชุมนุมประมาณ ๑,๒๐๐ คนไปคุมขังครั้งแรกก็คือที่ค่ายอิงคยุทธบริหาร และในช่วงนั้นระหว่างที่เดินทางก็ทำให้มีผู้ที่เสียชีวิตจำนวน ๗๘ ศพ แล้วก็จำนวนผู้ที่เสียชีวิตในระหว่างชุมนุมอีก ๗ ศพ ก็รวมเป็น ๘๕ ศพ ภาพที่เห็นในขณะนี้คือในวันที่เราไปเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม หลังเหตุการณ์ ๓ วัน ผู้ชุมนุมประมาณ ๑,๒๐๐ กว่าคนได้กระจายไปตามค่ายต่าง ๆ ในจังหวัดนราธิวาสสงขลา และปัตตานีครับ ผู้ที่ร่วมเดินทางไปวันนั้นก็มีท่านประธาน คณะกรรมการวิสามัญภาคใต้ฯ คือท่านพลตำรวจเอก ประทีป และประธาน คณะกรรมการการต่างประเทศ ก็คือท่านอาจารย์ไกรศักดิ์ร่วมกับกรรมการอีกหลายท่าน แล้วก็ไปเยี่ยมผู้ที่ถูกคุมขังในค่ายต่าง ๆ นะครับ เดี่ยวจะมีภาพเหตุการณ์หลังจากที่เราได้คุยกับผู้ที่ถูกคุมขังในค่ายต่าง ๆ แล้ว เขาก็ได้แสดงในเรื่องของท่าทาง

ในเรื่องของการขนส่ง การที่ได้มีการระบุไว้โดยผู้ที่ร่วมชุมนุมว่า สิ่งที่ทำให้นำมาสู่ในเรื่องของการเสียชีวิตในการลำเลียงผู้ชุมนุมก็คือการที่ให้ผู้ชุมนุมนั้นนอนซ้อนทับกันเอามือไขว้หลังแล้วมัดมือ เพราะการซ้อนทับกันอย่างนั้นสิ่งที่เกิดขึ้นก็คือว่า น้ำหนักที่ซ้อนทับกันจากปากคำของนายแพทย์ที่ดูแลโรงพยาบาลค่ายอิงคยุทธฯ นั้นซ้อนทับถึงประมาณ ๑๐ - ๑๕ คน-----

- ๒๓/๑

เพราะฉะนั้นเมื่อรถพยาบาลไปถึงค่ายในคืนนั้นประมาณ ๑ ทุ่มนี้ครับ ก็ได้พบและได้รับ รายงานในเรื่องของผู้ที่เสียชีวิตตั้งแต่ ๑ - ๒ คน จนถึงประมาณ ๑๐ - ๑๕ คน และ ๒๐ คน นะครับ จากจำนวนของรถบรรทุกต่าง ๆ ที่ชนลำเลียง คือผู้ชุมนุมเข้าสู่บริเวณ ค่ายอิงคยุทธบริหารในคืนนั้นครับ นี่ก็คือเสื้อผ้าของผู้ที่ชุมนุมแล้วก็ถูกขังที่ค่ายอิงคยุทธฯ ที่แสดงว่ามีร่องรอยของโลหิตของเลือดอยู่บนะครับ แล้วก็คือผู้ที่รับบาดเจ็บจากการชุมนุม ซึ่งผู้ได้รับบาดเจ็บส่วนหนึ่งที่ไม่มากก็อยู่ที่ค่ายนั้นนะครับแล้วก็โรงพยาบาลของค่าย แต่ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บที่หนักกว่านั้นก็คือผู้ที่ถูกการกดขี่และทำให้มีการอุดตันของ การไหลเวียนของเส้นเลือด ภาพที่พบก็จะมีอาการบวมของแขนและขา บวมอย่างมากมาย ซึ่งการบวมตรงนั้นก็จะมีการเปลี่ยนแปลงเรื่องของน้ำและเกลือแร่ต่าง ๆ นำมาสู่ในเรื่องของทำให้เกิดสาร ไปสะสมซึมในร่างกายนี่สูงมากแล้วไปทำอันตรายกับไต หรืออาจจะทำอันตรายต่อหัวใจทำให้เสียชีวิตได้นะครับ นอกจากการเสียชีวิตจากการขาด อากาศหายใจ และผลตรงนั้นบางคนที่มีการบวมของแขนหรือขามาก ๆ ตรงนั้นก็เกิดผล เป็นพิษต่อไต ทำให้เกิดไตวายเฉียบพลันนะครับ บางคนก็ต้องทำการรักษาโดยการ ฟอกเลือดคือการล้างไตนะครับจนกว่าสภาพของไตจะฟื้นกลับคืนมา นอกจากนั้นก็ยังมี อีกส่วนหนึ่งที่ได้รับบาดเจ็บที่โรงพยาบาลปัตตานี นราธิวาส ที่ได้รับบาดเจ็บจาก กระสุนปืนนะครับ เช่น กระสุนปืนที่ยิงที่หน้าอกนะครับ ที่สีข้าง บางรายก็ถึงกับทำให้ต้อง ต่อสายเพื่อที่จะระบายของเลือดที่คั่งอยู่ในปอด ส่วนบาดเจ็บแผลต่าง ๆ ที่ได้รับนั้นในบางส่วน ก็อาจจะเป็นที่แขน ขานะครับ และที่เราพบก็คือว่าบาดเจ็บแผลที่แขนและขาที่มีอาการบวมขึ้นนี้ ในระยะเฉียบพลัน แพทย์ก็ต้องใช้วิธีการคือการระบายสารน้ำและเลือดต่าง ๆ ที่มาคั่ง อยู่ที่แขนและขานะครับ ถ้าปล่อยไว้อย่างนั้นแล้วแขนและขาเหล่านั้นเนี่ยมันก็จะตายไปใน ที่สุดนะครับ และอาจจะถึงพิการได้ ต้องตัดแขนตัดขา กัน ดังเช่นที่บางคนต้องพิการจากการ ที่แขนขานั้นอยู่ในสภาพที่เลือดนั้นไหลเวียนไม่พอ กล้ามเนื้อก็จะตายไปในที่สุดครับ คงหมดแล้วนะครับ ผมขออนุญาตท่านประธานฯ ผมคิดว่าท่านประธานฯ และเพื่อน ๆ สมาชิกฯ คงได้ดูในเรื่องของแผ่นภาพวิดีโอแล้วก็เหตุการณ์ที่เราไปพบปะกับผู้ที่ถูกขัง ขังที่ค่ายต่าง ๆ ผมอยากจะสรุปในประเด็นที่ผมคิดว่าจากกรณีตากใบนั้นกรณีการวิสามัญ การกระทำการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้สรุป ผมคิดว่ามีเรื่องใหญ่ ๆ

อยู่ ๓ เรื่อง จากกรณีตากใบที่แสดงให้เห็นถึงผลกระทบต่อสังคมไทยและความมั่นคงของ
ชีวิตคนไทยใน ๓ จังหวัดภาคใต้ หรือแม้กระทั่งชีวิตคนไทยทั้ง ๖๔ ล้านคน

ประการที่ ๑ ผมคิดว่าสิ่งที่เราได้เรียนรู้และเป็นข้อสรุปก็คือเรื่องของสิทธิ
ของพี่น้องประชาชน สิทธิของพี่น้องประชาชนที่ตราไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะ
เป็นเรื่องของสิทธิในการชุมนุมเพื่อแสดงความคิดเห็นในการที่อาจจะไม่ตรงกับ
การดำเนินการของรัฐ ในกรณีตากใบนั้นคือการชุมนุมของชาวบ้านที่ต้องการเรียกร้องให้มี
การประกันตัว ผมยอมรับว่าอาจจะมีเรื่องของผู้ที่มิเจตนาไม่หวังดี จากปากคำของ
ท่านแม่ทัพภาคในขณะนั้นท่านระบุว่า ในผู้ที่ชุมนุมนั้นได้เล็งเห็นผู้ที่เป็นเป้าหมายว่าเป็นผู้ที่
ไม่หวังดีประมาณ ๓๐ - ๔๐ คน-----

- ๒๘/๑

แต่ขณะเดียวกันนั้นสิทธิของประชาชนในการที่จะชุมนุมเรียกร้องแสดงความคิดเห็นและให้ดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายก็คือการขอประกันตัว ผมคิดว่ำนั่นคือสิทธิที่ได้ตราไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญที่ให้ความชอบธรรมต่อประชาชนในการที่จะแสดงความคิดเห็นได้ การที่เรื่องสิทธิได้ตราไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญในหมวด ๓ หมวด ๔ และในหมวด ๕ ในแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐนั้น ผมคิดว่าทำให้เรื่องของสิทธินั้น ไม่ใช่เป็นเรื่องที่อยู่เหนือกฎหมาย แต่สิทธินั้นคือการแสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของตัวบุคคลหรือของสังคมที่ได้รับ และรัฐบาลเองในฐานะที่ได้รับอำนาจในฝ่ายบริหารนั้นมีหน้าที่ที่จะต้องไปปกป้องสิ่งที่เป็นประโยชน์ของคนไทยหรือสังคมไทยในขณะนั้น ที่เขามีปัญหาได้รับความเดือดร้อนและความไม่เป็นธรรม เพราะฉะนั้นเรื่องของสิทธิมนุษยชนจึงไม่ใช่เป็นเรื่องอยู่เหนือกฎหมาย แต่เป็นเรื่องของหลักการในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ดังนั้นการชุมนุมในเช้าวันที่ ๒๖ ตุลาคมนั้นครับ สิ่งที่เราพบและสอดคล้องต่อการสอบสวนของคณะกรรมการอิสระไต่สวนที่ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้แต่งตั้งขึ้นก็ตรงกันว่า การชุมนุมเรียกร้องด้วยแนวทางเรื่องสันติวิธี ประเด็นก็คือว่ารัฐในขณะนั้นไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือฝ่ายปกครองก็คือนั้น ไม่ได้มีความพร้อมในการที่จะเตรียมรับมือกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น อย่างที่ผมได้กราบเรียนแล้วว่า เราอาจจะเห็นตรงกันว่ามีผู้ที่ไม่หวังดีประมาณ ๓๐ - ๔๐ คน ไม่เกิน ๑๐๐ คน แต่การที่มีการสลายผู้ชุมนุมและใช้วิธีความรุนแรงจนทำให้เกิดมีผู้บาดเจ็บและผู้เสียชีวิตในที่ชุมนุม ๗ คน และบาดเจ็บตรงกันจากปากคำของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เราได้รับการชันสูตรคือ บาดแผลที่เสียชีวิตนั้นคือบาดแผลที่ศีรษะด้วยอาวุธปืน เพราะฉะนั้นสิ่งซึ่งเราเองได้รับความคิดเห็นจากสภาความมั่นคงหรือทางตำรวจก็คืก็สอดคล้องตรงกันว่า แนวทางสันติวิธีของการที่จะรับมือกับการชุมนุมนั้นจะต้องเริ่มต้นด้วยความเข้าใจ ขณะเดียวกันนั้นการดำเนินงานในวิธีการแนวทางต่าง ๆ นั้นก็จะต้องมีการเตรียมการที่เหมาะสม เมื่อดูในรายละเอียดของการรับมือผู้ชุมนุมนั้น เราพบว่าทางการตำรวจนั้นเตรียมรับมือด้วยการที่มีรถรองรับประมาณ ๔ - ๕ คัน ในขณะที่ในเวลาต่อมานั้นการชุมนุมมีประชาชนที่เพิ่มจำนวนมากขึ้นเป็นจำนวนหลายร้อย และเป็นจำนวนพัน ตัวเลขที่ปรากฏก็คือเมื่อมีการจับกุมผู้ชุมนุมนั้นเป็นถึงจำนวน ๑,๒๒๔ คนโดยประมาณ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราได้รับปากคำจากผู้ชุมนุมและถูกจับกุมตัวคือว่า

คนเหล่านั้นจริง ๆ เป็นผู้ที่เข้ามาอยากจะร่วมรับรู้ในเหตุการณ์ อยากดูนะครับ อีกส่วนหนึ่งก็ถูกญาติพี่น้องชวนกันมา อีกส่วนหนึ่งที่เป็นส่วนใหญ่คือผู้ที่ผ่านทางมา เพราะว่าที่อำเภอตากใบนั้นเป็นกรณีที่เป็นที่ชุมทางนะครับ ระหว่างการเดินทางไปทางใต้ ไปที่มาเลเซียและขึ้นมาที่ตัวจังหวัดนราธิวาส แล้วก็ขึ้นมาทางกรุงเทพฯ ที่ส่วนกลาง เพราะฉะนั้นที่อำเภอตากใบเหมือนเป็นชุมทางในการเดินทาง เป็นทาง ๓ แฉ่งที่จะเข้ามาเจอในกรณีการคมนาคมต่าง ๆ ดังนั้นเราได้ข้อมูลจากผู้ชุมนุมและบาดเจ็บที่ได้รับผลกระทบว่า บางทีแค่เดินทางผ่านทางมา แล้วก็ถูกทางเจ้าหน้าที่ตำรวจยึดกุญแจ ยึดพาหนะ เพราะฉะนั้นเขาต้องอยู่ร่วมของผู้ชุมนุม ประเด็นปัญหาอย่างที่ผมได้นำเรียนแล้วว่า การที่กองกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นไม่มีกองกำลังที่เพียงพอที่จะใช้แนวทางสันติวิธี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างที่เราเห็นในกรณีการชุมนุมในต่างประเทศ การชุมนุมผมคิดว่าเป็นเรื่องปกติในสังคมขณะนี้ ไม่ว่าจะเป็นสังคมไทยหรือสังคมต่างประเทศก็ตาม เช่นที่เกาหลีหรือในยุโรป แต่เราพบว่ามาตรการในการที่จะใช้สันติวิธีนั้นคือ การที่รัฐบาลเองต้องมีเครื่องมืออุปกรณ์อย่างพร้อมเพียง รวมทั้งการดูแลและใช้แนวทางทางด้านสันติวิธี เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการกระจายเสียง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของไลน์นะครับ หรือเรื่องของการบอกให้ผู้ที่มาชุมนุมและไม่มีเจตนาที่หวังร้ายนั้นครับ ให้เขาสลายออกไป เราไม่พบว่ามีมาตรการในการที่จะแบ่งแยกบุคคลต่าง ๆ เหล่านั้นออกไป-----

เมื่อการเจรจาเพียงขั้นต้นนั้นไม่ประสบผลสำเร็จในการประกันตัว และมีการเรียกร้องจากผู้ชุมนุมส่วนหนึ่งมากขึ้น ก็ปรากฏว่าก็ตัดสินใจการใช้ความรุนแรงเข้าไปสลายผู้ชุมนุม แล้วก็จับกุมตัวทั้งหมดทั้ง ๑,๒๐๐ กว่าคน เพราะฉะนั้นตรงนี้คือสิ่งที่คณะกรรมการได้ข้อสรุปว่าจริง ๆ รัฐเองนั้นยังขาดในเรื่องของความพร้อมในการที่จะรับมือกับผู้ชุมนุม และเจตนาของผู้ที่เข้าไปทำหน้าที่ในการรับมือกับการชุมนุมนั้นยังไม่มีความเข้าใจในเรื่องของสิทธิ ในเรื่องของแนวทางสันติวิธีในการที่จะแก้ไข หรือว่ารับมือกับการชุมนุม แสดงความคิดเห็น เพราะฉะนั้นแนวทางสันติวิธีที่รัฐบาลเองนั้นจะต้องตระหนักในการที่จะจัดตั้งองค์กรหรือระบบที่จะมารองรับ ผมคิดว่ามีความสำคัญ เพื่อที่จะไม่ทำให้เกิดความสูญเสียเกิดขึ้น เพราะว่าหลังจากเหตุการณ์วันที่ ๒๖ แล้ว เราพบว่าไม่เกินประมาณ ๑ อาทิตย์ ทางรัฐบาลเองก็ได้ปล่อยผู้ที่ชุมนุมออกไปเป็นจำนวน ๑,๐๐๐ กว่าคน เหลือไว้เป็นผู้ที่ต้องคดีในขณะนี้ประมาณ ๕๘ คนเท่านั้นเอง นั่นก็หมายความว่าผู้ที่ชุมนุม หรือผู้ที่เสียชีวิตส่วนหนึ่งในขณะนั้นก็ต้องเป็นผู้บริสุทธิ์ แต่เราใช้มาตรการหรือวิธีการรับมือที่ไม่ถูกต้อง ไม่เคารพในสิทธิ และมีเจตนาที่ไม่ดีว่าเขาเหล่านั้นคือผู้ที่เป็นโจรผู้ร้าย เพราะฉะนั้นจิตสำนึกตรงนั้น คือจิตสำนึกถึงผู้ปฏิบัติการในขณะนั้นไม่ได้คิดถึง เพราะว่าอยู่ในเหตุการณ์ และนี่คือปัญหาในเชิงระบบ คือการไม่เคารพและไม่เข้าใจในเรื่องของสิทธิของประชาชน

ประการต่อไป ก็คือว่า ในระหว่างการขนย้ายผู้ที่ชุมนุมตั้ง ๑,๒๐๐ กว่าคน เพราะฉะนั้นในขณะที่ยกตัวเรื่องการขนส่งไม่พร้อม เตรียมไว้ประมาณ ๔ - ๕ คัน ในตอนแรก แต่เมื่อจับมาเป็นจำนวนพัน ก็ต้องระดมหารถกัน ก็ได้รถกันประมาณสัก ๒๕ - ๓๐ คัน ท่านประธานฯ ครับ และท่านเพื่อน ๆ สมาชิก ก็นี้ภาพดูว่าภายใต้สถานการณ์ขณะนั้นในช่วงบ่าย ๆ เย็น ๆ แล้ว เมื่อได้รถประมาณ ๒๕ - ๓๐ คัน และไม่มีการแบ่งแยก ขณะนั้นก็เห็นเรื่องของความเครียด ผมเข้าใจในผู้ที่ปฏิบัติงาน แต่เมื่อเข้าใจตรงนั้นไม่เพียงพอ มาตรการของผู้ที่ดูแลวิธีการปฏิบัติในขณะนั้น ภายใต้การที่ไม่ได้มองถึงเรื่องของชีวิตและความปลอดภัย สิ่งที่เราพบก็คือว่าการขนส่ง ผู้ที่ชุมนุม ๑. อยู่ในสภาพที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ เพราะถูกมัดมือ และถูกขนในสภาพที่นอนซ้อนทับกัน ยังไม่เพียงพอว่าในบางคันนั้น มีการระบุงจากผู้ชุมนุมและถูกขังในค่ายตรงกัน

ว่าได้รับการทารุณกรรมในการถูกตบถูกตีด้วยอาวุธต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้คือการกระทำที่
ผมคิดว่าเป็นเรื่องของการทารุณและโหดร้าย ในบางครั้งในรถบางคัน ไม่ทราบว่าเมื่อสักครู่
ท่านอาจารย์จอนได้นำภาพ มีการลุกขึ้นไปข่มกัน เพราะฉะนั้นคนเมื่อถูกนอนกองทับกัน
ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้เมื่อถูกมัดมือมัดเท้า สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือว่าอวัยวะ แขน ขา นั้นจะถูกกดทับ
ที่สำคัญคือทรวงอกเมื่อขาดอากาศหายใจ เพราะฉะนั้นเราถึงพบปรากฏการณ์ของคนที่ต้อง
เสียชีวิตในการขนส่งนั้น ๗๘ ศพ ทั้งๆ ที่ระยะทางจากที่ สก.อ. ดากไบ จนถึงค่ายแค่
ประมาณ ๑๕๐ กิโลเมตร วิ่งกันเต็มที่ก็ประมาณ ๒ ชั่วโมง นี่ก็สิ่งที่เป็นปัญหาในเรื่อง
ของการขนส่งภายใต้สิ่งที่ไม่ได้มองถึงเรื่องของศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ และสิทธิ
ในการที่ได้รับความดูแลในเรื่องของชีวิตและความปลอดภัย เพราะฉะนั้นถามว่าตรงนั้น
มีเจ้าหน้าที่ตำรวจไหม มี มีหมอไหม มีการตกลงกัน มีการส่งสัญญาณกันในการที่จะใช้
วิธีการในการขนส่งที่จะไม่ให้มีปัญหาอุปสรรคที่กระทบต่อเรื่องของการบาดเจ็บ หรือทำ
ให้เขาสูญเสียเกิดขึ้นหรือเปล่า เพราะว่ารอดกันแรกๆ ที่ไปก็ค่ายอิงคยุทธฯ นั้นประมาณ ๑ ทุ่ม
หลังจากนั้นไม่เกินครึ่งชั่วโมง แพทย์ที่โรงพยาบาลค่ายนั้นก็ได้รับรายงานว่ามีผู้ที่เสียชีวิต
ทางกรรมการได้ถามแพทย์ที่รักษาการผู้อำนวยการว่าได้มีการส่งวิทยุไปบอกให้
ระมัดระวังในการขนส่งหรือเปล่า เพราะแพทย์ผู้รักษาการผู้อำนวยการเองนั้นระบุว่า
ลักษณะการตายนั้นมีการนอนซ้อนทับกัน ซึ่งอันนั้นคือสาเหตุของการที่ส่วนหนึ่งทำให้
ขาดอากาศหายใจ อีกสาเหตุหนึ่งก็คือการที่มีการกดซ้อนทับ และมีการอุดกั้นของระบบ
ทางเดินไหลเวียนของโลหิต และทำให้แขนขาบวม ก็เกิดสภาพของการแปรปรวนของน้ำ
และเกลือแร่ต่าง ๆ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คือสิ่งที่มีผลกระทบต่อผู้ที่ข่มขู่และถูกจับกุมรวบยอด
ทั้งหมด และขนส่งภายใต้มาตรการที่ขาดความดูแลและคำนึงถึงเรื่องศักดิ์ศรีของความเป็น
มนุษย์ เพราะฉะนั้นนี่ก็จะเป็นสิ่งที่เป็นความผิดพลาดประการที่ ๒ ที่เราไม่ได้คำนึงถึง
เรื่องของสิทธิในการที่จะมีชีวิตอยู่และได้รับความดูแลจากรัฐ เนื่องจากการมองในเชิง
นโยบายที่มองว่า เมื่อถูกจับกุมก็หมายความว่า เป็นผู้ร้าย หรือผู้ที่ใช้ความรุนแรง นี่ก็
สิ่งที่ผมว่าเป็นการมองโดยทิศทางที่ผิดพลาด

ประการที่ ๓ ที่ผมคิดว่าเป็นบทเรียนที่สำคัญในกรณีตากใบก็คือว่า เรื่องของนโยบายเป็นสิ่งที่สำคัญ ภายใต้นโยบายของรัฐบาลที่คิดว่าการใช้อำนาจและความรุนแรงนั้นจะไปปราบปรามผู้ที่ก่อการร้ายหรือผู้ที่ไม่หวังดีได้นั้น มาตรการหรือนโยบายต่าง ๆ เหล่านั้นมีผลทำให้ผู้ที่รับนโยบาย ไม่ว่าจะเป็นแม่ทัพภาค หรือผู้บัญชาการตำรวจภูธร หรือแม้กระทั่งเหล่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นผู้ปฏิบัติงาน ผู้ได้บังคับบัญชาที่คือนั้น มองทัศนคติของพี่น้องประชาชนในภาคได้ด้วยสายตาที่มองว่า คือผู้ที่ต้องการแบ่งแยกดินแดน ผู้ที่มีความแตกต่างในเชื้อชาติ ศาสนา เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีความเห็นที่ออกจากส่วนกลางตลอด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการมองว่าเป็นโจรกระจอก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการมองว่าเป็นเรื่องของการแบ่งแยกดินแดนหรือเป็นเรื่องของความที่เป็นเรื่องการแบ่งแยกทางเชื้อชาติ ศาสนา ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้สังคมไทยเรา รัฐบาลไทยเราได้มีข้อสรุปในเรื่องนี้ในแนวทางสันติวิธี ไม่ใช่แค่รัฐบาลในระบอบประชาธิปไตย ในสมัยในหลวงรัชกาลที่ ๖ นั้น นักวิชาการหลายท่านได้ระบุออกมาชัดเจนว่า ในหลวงรัชกาลที่ ๖ ได้เสนอรัฐประศาสนนโยบายในแนวทางสันติวิธีไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการมาตรการนโยบายต่าง ๆ ที่จะต้องละเว้น จากการกดขี่ศาสนาอิสลาม มาตรการต่าง ๆ ที่ต้องพยายามไม่ให้มีการกดขี่บีบบังคับพลเมืองโดยข้าราชการ มาตรการต่าง ๆ ที่จะต้องพยายามไม่ให้ประชาชนนั้นถูกก่อทารุณกรรมหรือได้รับความไม่เป็นธรรมจากข้าราชการบังคับ หรือแม้กระทั่งมาตรการต่าง ๆ เหล่านั้นที่แสดงให้เห็นว่าเป็นการใช้อำนาจรัฐที่ไม่ถูกต้อง นี่คือสิ่งต่าง ๆ ที่ได้เสนอเป็นรัฐประศาสนนโยบายในสมัยในหลวงรัชกาลที่ ๖ ก่อนที่จะมีรัฐบาลในระบอบประชาธิปไตยการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นนี่คือสิ่งที่ผมคิดว่าไม่ใช่เป็นเรื่องใหม่ แต่เมื่อเรามีรัฐบาลจากการเลือกตั้งมาจากกฎหมายรัฐธรรมนูญที่ดีที่สุดเป็นรัฐธรรมนูญของประชาชน ทำไมถึงไม่มีแนวทาง ปิดแนวทางในกระบวนการที่จะใช้สันติวิธีและการมองมิติในการแก้ไขปัญหา ๓ จังหวัดภาคใต้ โดยกระบวนการที่มองเรื่องสังคม ภายใต้พื้นฐานของความหลากหลายทางศาสนา วัฒนธรรมและเชื้อชาติ ซึ่งคนทั้งหมดใน ๓ จังหวัดภาคใต้ไม่เกิน ๒ ล้านคนนั้น เขาก็เป็นคนไทย คนไทยไม่ว่าจะเป็นคนไทยที่เป็นไทยอิสลาม ไทยพุทธ ไทยคริสต์หรือใด ๆ ก็ตามก็คือคนไทย ไม่ว่าจะเป็นคนไทยจีน ไทยมุสลิม หรือไทยใด ๆ ก็ตาม ไทยฝรั่ง

อย่างอาจารย์จอนก็เป็นคนไทย เพราะฉะนั้นนี่คือสิ่งที่เราเห็นกันอยู่ชัด ๆ แม้กระทั่ง
 ในรัฐสภาว่าขณะนี้ชาติไทยได้หล่อหลอมความหลากหลายอยู่ แต่ทำไมถึงมีมาตรการในการ
 ที่จะส่งสัญญาณในเรื่องของการแบ่งแยกต่าง ๆ ซึ่งผมคิดว่ารายละเอียดผมจะไม่ลงมาก
 เพราะว่าได้พูดคุยกันแล้วในการอภิปรายเรื่อง ๓ จังหวัดภาคใต้ ดังนั้นเองครับจากข้อสรุป
 ในบทเรียนทั้ง ๓ ประการนี้ กราบเรียนท่านประธานฯ ว่าคณะกรรมการการก็ได้นำเสนอ
 ในเชิงข้อเสนอแนะและคำแนะนำในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพราะเราไม่อยากให้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
 นั้นผ่านแล้ว แล้วผ่านเลย ผมเรียนท่านประธานฯ และเพื่อน ๆ สมาชิกฯ ว่าเหตุการณ์เหล่านี้
 ผ่านไม่ได้และผ่านภาพต่าง ๆ ที่ท่านเห็นในขณะนี้ไม่ใช่กระจายทั่วประเทศไทย แต่กระจาย
 ทั่วโลกครับ และพูดกันทั่วโลก เคียวท่านอาจารย์ไกรศักดิ์สามารถให้ความเห็นตรงนั้นได้
 และเป็นการวิจารณ์ถึงเรื่องนโยบายที่อยากให้รัฐบาลแก้ไขปัญหา ๓ จังหวัดภาคใต้ได้อย่าง
 สำเร็จ ไม่ใช่หมายความว่ามองว่ารัฐบาลไม่มีความสามารถ แต่ต้องใช้นโยบาย ก โลบายที่
 ถูกต้อง ดังนั้น จากกรณีตากใบนั้นคณะกรรมการจึงตั้งข้อเสนอต่อรัฐบาลและผู้ที่เกี่ยวข้อง
 ดังต่อไปนี้ครับ

ข้อ ๑ ประชาชนผู้ที่เสียหายสมควรร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจและฟ้องร้อง
 ขอความเป็นธรรมต่อศาลสถิตยุติธรรม เพื่อดำเนินคดีแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งปฏิบัติหน้าที่
 โดยมิชอบ และการใช้กำลังเข้าปราบปรามเพื่อจับกุมประชาชนที่ใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ
 ในการชุมนุมอย่างสงบ โดยปราศจากอาวุธจนเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิตอย่างน้อย ๑ คน
 ในที่ชุมนุม-----

และการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบในระหว่างการขนย้ายจนเป็นเหตุให้ประชาชนต้องเสียชีวิตอย่างไม่สมควรแก่เหตุถึง ๑๘ คน คณะกรรมการเห็นว่าผู้เสียหายและเจ้าพนักงานของรัฐเป็นผู้ที่มีหน้าที่ที่สอบสวน ปราบปรามการกระทำความผิด ดังนั้นจึงสมควรที่จะดำเนินคดีต่อผู้ที่กระทำความผิดในทางอาญา แล้วก็เรียกร้องให้ชดใช้ความเสียหายในทางแพ่งด้วย ขณะนี้ในผู้ชุมนุมทั้งหมด ๑,๐๐๐ กว่าคน มีผู้ที่อยู่ในชั้นดำเนินการทางศาล โดยการกล่าวหาว่ามีการกระทำที่ไม่ถูกต้องโดยรัฐจำนวน ๕๘ คน ซึ่ง ๕๘ คนในขณะนี้เราก็เชื่อว่าในกระบวนการทางศาลนั้นท่านคงจะให้ความยุติธรรมต่อเขาเหล่านั้น กรณีดังกล่าวนี้จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ที่สมควรมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้อง พึงกล่าวโทษผู้ที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องในชั้นต่ำ ในการกระทำโดยประมาทเลินเล่อที่ทำให้ประชาชนนั้นที่เป็นประชาชนที่อยู่ในความควบคุมต้องถึงแก่เสียชีวิต

ในประการที่ ๒ เนื่องจากรัฐธรรมนูญในมาตรา ๒๔๕ วรรคแรก ได้กำหนดมาตรการคุ้มครองดูแลให้ความเป็นธรรมและเยียวยาผู้เสียหายจากการกระทำความผิดอาญาโดยบัญญัติไว้ รัฐบาลจึงสมควรเร่งรัดกระทรวงยุติธรรม กรมคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนให้ดำเนินการในการอำนวยความสะดวก ในการดำเนินการให้มีการจ่ายค่าเสียหายแก่ผู้ชุมนุมซึ่งเป็นผู้ที่เสียหาย และถูกกระทำต่อชีวิตและร่างกายอันควรได้รับค่าตอบแทนตามมาตรา ๑๗ ในขณะนี้รัฐบาลส่วนหนึ่งได้ดำเนินการตรงนี้แล้วผมไม่ปฏิเสธ แต่การดำเนินการตรงนั้นต้องดำเนินการให้เหมาะสมในเรื่องของการเยียวยาและการชดเชย เพราะผู้ที่ได้รับผลกระทบนั้นได้รับผลกระทบไม่เท่าเทียมกัน มีบางคนอาจจะไม่มาก แต่บางคนมากจนกระทั่งชีวิตก็ยังชดใช้ไม่หมด

ในประการที่ ๓ นะครับ ก็คือรัฐบาลสมควรต้องอำนวยความสะดวกแก่ผู้นำศาสนาทั้งพุทธและมุสลิมในพื้นที่ที่ประชาชนให้ความเคารพนับถือที่ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางของชุมชน และในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประชาชนผู้เสียหายเพื่อระงับตามทั้งก่อนและหลังเหตุการณ์ตากใบ

ในประการที่ ๔ คณะกรรมาธิการพบว่า มีประชาชนส่วนหนึ่งที่สูญเสีย
ในเหตุการณ์ครั้งนี้ บางชีวิตเป็นพ่อ บางชีวิตเป็นลูก ซึ่งอยู่ในฐานะกำลังที่เป็นแรงงานสำคัญ
ในการเลี้ยงดูครอบครัวและต้องตกอยู่ในสภาวะลำบาก เพราะฉะนั้นมาตรการในการชดเชย
ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ

อีกส่วนหนึ่งที่ผมคิดว่า คณะกรรมาธิการคิดว่า น่าจะเป็นสิ่งที่สำคัญก็คือว่า
การแสวงหาความจริงและการแสดงความรับผิดชอบต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น น่าจะเป็นสิ่ง
ที่กระทำโดยเปิดเผยโดยรัฐบาล แม้กระทั่งขณะนี้ในเรื่องของรายงาน การสอบสวนกรณี
ตากใบโดยคณะกรรมการนั้นฉบับที่สมบูรณ์ อยากเรียนว่ากรรมาธิการเองติดต่อกันมา
ตลอดก็ยังไม่ได้รับเลยครับ ยังไม่ได้เปิดเผยอย่างสมบูรณ์นะครับ ฉบับย่อนี้ได้รับ แต่ฉบับที่
ละเอียดนั้นไม่ได้รับนะครับ ในข้อที่ ๕ คือหลังกรณีตากใบนี้นะครับ สภาพความมั่นคงฯ
ได้มีรายงานที่ชัดเจนว่า รายงานที่ชัดเจนคือรายงานเมื่อเดือนพฤศจิกายน ปี ๒๕๔๗ ว่า
สถานการณ์มาถึงจุดที่ประชาชนบางส่วนนั้นแทบไม่เหลือความเชื่อต่อจากรัฐนะครับ ไม่ว่า
จะเป็นเรื่องแผนงาน โครงการต่าง ๆ ที่คาดหวังไว้สูง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการให้ข้าวและ
พูดต่อจากเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกิริยาหรือวาจาที่ไม่เหมาะสม หรือความรู้สึกของ
ประชาชนผู้บริสุทธิ์นั้นที่จำเป็นจะต้องได้รับการดูแลจากเจ้าหน้าที่ เพราะฉะนั้นนี่คือสิ่งที่
เป็นรายงานของสภาพความมั่นคงฯ หลังเหตุการณ์กรณีตากใบ เหตุการณ์ครั้งนี้คือสิ่งที่ผมว่า
เป็นข้อมูล สภาพความมั่นคงฯ ได้นำเสนอต่อคณะรัฐบาลโดยคณะรัฐมนตรี ผมคิดว่าหลังจาก
เรามีคณะรัฐบาลใหม่เกิดขึ้นนะครับ และมีการจัดตั้งคณะกรรมการอิสระเพื่อความ
สมานฉันท์นะครับ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ที่รัฐบาลสามารถดำเนินการได้เลยน่าจะกระทำโดยที่
ไม่จำเป็นต้องรอในเรื่องของผลการสรุปจากคณะกรรมการ กอส.

ในประการที่ ๖ ก็คือ เหตุการณ์ความรุนแรงตอบโต้ระหว่างผู้ก่อความ
ไม่สงบกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ และระหว่างรัฐกับผู้ก่อความไม่สงบทำให้ชาวบ้านในพื้นที่
จำนวนมากต้องสูญเสียโอกาสในการประกอบอาชีพนะครับ อาทิเช่น ไม่สามารถออกไป
กรีดยางตามปกติ ไม่สามารถขายพืชผลการเกษตร สถานการณ์ในขณะนี้ก็ไม่ใช่แตกต่างกัน

และมีความรุนแรงมากขึ้น เพราะฉะนั้นนี้รับแนวคิดในเรื่องของการพัฒนา ในเรื่องเศรษฐกิจ สังคมถือว่ามีความจำเป็นและจะต้องเป็นแนวคิดในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องต่อมิติทางสังคมและวัฒนธรรมด้วย

ประการที่ ๗ ก็คือ คณะกรรมาธิการมีความเห็นสอดคล้องต่อสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและคณะกรรมการยุทธศาสตร์สันติวิธีในประเด็นที่ว่า เมื่อย้อนเหตุการณ์ชุมนุม เจ้าหน้าที่โดยชาวบ้านเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ทำร้ายหรือกลั่นแกล้งราษฎรจนเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เจ้าหน้าที่ของสภาพัฒนาการเศรษฐกิจได้ชี้แจงต่อคณะกรรมาธิการว่า การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่รัฐในกรณีใด ๆ นั้นมีบางส่วนทำให้กระบวนการการผู้ก่อความไม่สงบเข้มแข็งขึ้นและเป็นการขยายแนวร่วม ซึ่งประเด็นนี้ผมถือว่ามีความสำคัญ แสดงให้เห็นนโยบายในเรื่องการใช้ความรุนแรงนั้นไม่สอดคล้องต่อการที่จะไปแก้ไขปัญหาความไม่สงบ-----

ท่านประธานฯ ครับ ท่านคงจะเคยได้ยินศัพท์ภาษาทางซ้าย ก็คือ ดายสิบ เกิดแสน เพราะฉะนั้นนโยบายของรัฐบาลที่ไม่สอดคล้องนั้น แทนที่จะทำให้ผู้ที่ไม่หวังดีก่อความไม่สงบนั้น สูญสลายหรือหมดสิ้นไป กลับทำให้เกิดการขยายตัวขึ้นจากช่องว่างหรือสิ่งที่รัฐบาลกระทำผิดพลาดขึ้นในขณะนั้น

สุดท้ายครับท่านประธานฯ คณะกรรมการเห็นว่านโยบายของรัฐบาลที่มุ่งใช้กองกำลังเข้าปราบปราม โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่าทีแข็งกร้าวของท่านนายกรัฐมนตรีในช่วงแรก ขณะนี้อาจจะไม่เห็น แต่เราก็คิดว่าคงจะอย่างนั้นต่อไป สิ่งที่เป็นนโยบายของรัฐบาลที่ถ่ายทอดด้วยคำพูดหรือการให้ข่าวที่ดีนั้น ได้ส่งสัญญาณไปสู่ความรุนแรงในหลายระดับในเหตุการณ์ที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการอุ้มฆ่า สอบสวนทรมานกรรม หรือการปฏิเสธแนวทางสันติวิธี ขณะนี้ต้องยอมรับว่าเรามีคณะกรรมการ กอศ. แล้ว และรัฐบาลเองก็ได้เป็นรัฐบาลใหม่ เราเชื่อว่าแนวทางใหม่ของรัฐบาล ท่านนายกฯ พันตำรวจโท ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร ในขณะนี้น่าจะมีแนวทางที่ถูกต้องในการแก้ไขปัญหา ๓ จังหวัดภาคใต้ เพื่อให้สังคมไทยกลับเข้าสู่ในลักษณะของสังคมที่อยู่ร่วมกันอย่างสันติวิธี ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านบุญญา หลีเหลด ครับ

นายบุญญา หลีเหลด (สงขลา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม บุญญา หลีเหลด สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ผมอ่านข้อสังเกต ข้อเสนอแนะของ คณะกรรมการการพัฒนาสังคมฯ ในข้อ ๔.๒ ในข้อเสนอแนะเป็นข้อสังเกตข้อ ๑.๔ ที่เป็นข้อสรุปว่า การสลายการชุมนุมในวันนั้นในกรณีตากใบนั้น เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง อันเนื่องมาจากเราดูชีวิตกันหลายครั้งแล้ว ในคณะกรรมการก็ได้ดูกันแล้ว และมีผู้กระทำตำรวจ ทหาร เข้าใจว่ามีรูปอยู่สามารถชี้ได้ว่าเป็นรูปของใครในชีตินั้น ไม่ว่าการยิงผู้ชุมนุม การบังคับให้ดูไปกับพื้น การเตะผู้ชุมนุม และสุดท้ายก็คือการทำร้ายถึงชีวิต สรุปว่าสถานการณ์มาถึงปัจจุบันนี้เราสามารถรู้ว่าใครเป็นคนกระทำ ถามว่าสถานการณ์ตอนนี้ เราเคยมีผู้ต้องหาไหม ใครรับผิดชอบ ถ้าตำรวจไม่ดำเนินการไม่รับผิดชอบ ละเว้น การปฏิบัติใหม่ ไหน ๆ เราก็ใช้รัฐธรรมนูญที่ดีที่สุด ไหน ๆ เราก็จะเป็นประชาธิปไตย

กันแล้ว เราเปรียบเทียบประเทศที่พัฒนาแล้ว ขนาดที่อิรักแก้ผ้าผู้ต้องขัง เขียวรดผู้ต้องขัง อเมริกายังเอาคนมาลงโทษ เอาผู้ที่กระทำมาลงโทษจนได้ ถามว่ารัฐบาลไทย ตำรวจไทย ได้ดำเนินการเรื่องนี้ได้หรือไม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการ เชิญครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ (รองประธานคณะกรรมการ) :
ท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน ประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ เรื่องของการสลายชุมนุม
ท่านประธานฯ ค่ะ ประเทศที่พัฒนาแล้ว แล้วประเทศที่เป็นประชาธิปไตยเขาถือว่า
สิทธิของประชาชนในการที่จะแสดงออกต่อการไม่เห็นด้วยในนโยบายของรัฐ หรือ
ออกมาคัดค้านในเรื่องของการกระทำที่ประชาชนได้รับผลกระทบนั้นเป็นเรื่องปกติ
และในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ของเรานี้ก็ได้พูดอย่างชัดเจนว่าประชาชนมีสิทธิที่จะ
ชุมนุม แต่ที่ไม่ปกติก็เพราะว่าตัวรัฐบาลที่เป็นเผด็จการ ก็จะมองว่าเรื่องของการชุมนุม
เป็นเรื่องที่จะต้องปราบปราม ดังนั้น ถ้าหากว่าประเทศของเราเป็นประชาธิปไตย
อย่างแท้จริงจะต้องมีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจเรื่องของสิทธิของ
ประชาชน แล้วให้เข้าใจในเรื่องของการที่จะดูแลการสลายการชุมนุมอย่างสันติ -----

- ๓๓/๑

เพราะฉะนั้นในเรื่องของการสลายการชุมนุม เราได้ทราบจากรายงาน แล้วก็ได้เห็นรูป
 ได้เห็นหลักฐานมากมายนะคะว่ากระบวนการและขั้นตอนไร้ประสิทธิภาพ ตั้งแต่เครื่องมือ
 ในการที่จะขยายเสียงให้ผู้เข้ามาชุมนุม ซึ่งเป็นทั้งผู้ชุมนุมตัวจริง ผู้ที่เป็นไทยมุง ผู้ที่ผ่านไป
 ผ่านมาแล้วแะจอดดู คนเหล่านี้ถ้าหากว่ามีเครื่องมือเครื่องขยายเสียงที่มีประสิทธิภาพ
 เพียงพอ การขยายการชุมนุมก็จะพยายามที่จะให้คนที่มาชุมนุมกลับบ้านไป แต่นี่เป็นการ
 ตรงกันข้าม เพราะว่าทั้งบริเวณสถานที่ของอำเภอตากใบเป็นพื้นที่ที่อับ ด้านหน้าเป็นน้ำ
 ด้านหลังเป็นที่ตัน เมื่อการปิดกั้นลักษณะด้านหน้ามีกลุ่มทหาร กลุ่มตำรวจปิดกั้น
 จึงไม่สามารถที่จะทำให้ผู้ที่มาเป็นไทยมุงกลับบ้านหรือสลายตัวไปได้ ตัวอย่างที่เรา
 ได้เข้าไปดูคณะกรรมการทั้ง ๓ คณะ ได้เข้าไปพบกับผู้ที่ชุมนุม โดยผู้ที่เป็นไทยมุง
 ในค่ายอิงคยุทธฯ เราได้พบเด็กอายุ ๑๔ ปี อายุ ๑๕ ปี ต่ำกว่า ๒๐ ปี นี่นะคะ เป็นจำนวนถึง
 ๑๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ของผู้ที่ได้รับการจับกุม ตรงนี้เป็นเรื่องที่บ่งชี้ได้เลยว่ารัฐได้ละเมิด
 สิทธิเด็ก เขาก็ผิดพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กแน่ ๆ อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเราเองเห็นว่า
 กรณีเหล่านี้สามารถที่จะป้องกันการสูญเสียได้ ถ้าหากว่ารัฐเพียงแต่จะมีจิตใจ มีหลักการ
 ประชาธิปไตยอย่างแท้จริง เราก็จะได้ไม่ต้องมาเห็น ยกตัวอย่างเช่น นายมูหะมะ มะยิมะมิง
 อยู่บ้านเลขที่ ๑๕ หมู่ ๑ ต. การะ อำเภอสุไหงปาดี จังหวัดนราธิวาส เขาไปซื้อของที่มาเลเซีย
 แล้วก็เห็นการชุมนุมก็แะ แต่ก็ออกไปไม่ได้เขาถูกยิงที่แขน หลังจากที่เขานอนหมอบ
 ลงกับพื้นแล้ว หรือนายมะสือดี ยะ โก๊ะ ถูกยิงบริเวณไหล่ทะลุไปด้านหลัง ถูกยิงหลังจาก
 นอนหมอบราบลงกับพื้นแล้ว คนเจ็บและภรรยาเล่าว่าขับรถจักรยานยนต์กำลังจะไปรับ
 ภรรยาคลับมาจากทำงานในมาเลเซีย แล้วเห็นการชุมนุมก็แะเข้าไป หรือเด็กชายแวดี
 มะโซ๊ะ อายุ ๑๔ ปี ถูกยิงตาบอด ต้องผ่าตัดสมอง หรือนายรอกิ มะหามะ อายุ ๑๕ ปี
 เท้าบวม ตัวบวม เกิดภาวะไตวายอย่างเฉียบพลัน แล้วยังมีอีกหลายรายที่เราได้ไปพบ
 ได้ไปเห็นว่าสิ่งเหล่านี้ ถ้าหากว่าในส่วนของรัฐบาลได้เข้าใจถึง คำว่า ประชาธิปไตย
 อย่างแท้จริง เรื่องความเดือดร้อนหรือว่าเหตุการณ์รุนแรงก็สามารถจะป้องกันได้
 ขอบคุณมาก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอุมาร์ คอยิบ ครับ

LIRT

นายอุมาร์ ตอฮิบ (นราธิวาส) : เรียนท่านประธานฯ สมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ
 ทุกท่าน กระผมมีข้อสังเกตเกี่ยวกับค่าชดเชยสำหรับผู้เสียชีวิตในเหตุการณ์สลายตัวผู้ชุมนุม
 ที่ว่าการอำเภอตากใบ ผมดูแล้วว่าการชดเชยสำหรับผู้เสียชีวิตนั้น เพียง ๑ แสนบาทนั้น คิดว่า
 น้อยมาก ถ้าคนในรัฐบาลหรือผู้บริหารประเทศเสียชีวิตในลักษณะอย่างนี้ ได้รับค่าชดเชย
 เพียง ๑ แสนบาท จะเพียงพอไหม จะรู้สึกพอใจไหม ผมคิดว่าไม่มีใครเขาพอใจ เพียงได้
 ๑ แสนบาท แล้วในกรณีที่มุสลิมเสียชีวิตในลักษณะอย่างนี้ ข้าราชการให้ค่าชดเชยเพียง
 ๑ แสนบาทเท่านั้น เสียชีวิตนะครับ แต่ไม่ได้รวมถึงผู้พิการ ผู้บาดเจ็บอย่างอื่น ถ้าจะให้
 มุสลิมที่ประสบปัญหาอย่างนี้ ผมคิดว่าน่าจะชดเชยในลักษณะให้สอดคล้องกับหลักการ
 ของอิสลาม-----

- ๓๔/๑

คือในอดีตเขาไม่เงินไม่มีทอง สมัยสาตคามะหมัดชอลลออลลอฮุอะลัยฮิวาลลัม ในกรณีนี้ ผู้ที่เสียชีวิตลักษณะอย่างนี้ต้องมีการชดเชยด้วยอูฐ ๑๐๐ ตัว แต่ว่าเนื่องจากประเทศไทยหรือ เมืองไทยไม่มีอูฐ แต่เรามีโคและกระบือ และกระบือที่ราคาปานกลางในปัจจุบันนี้คือ ๑๕,๐๐๐ บาทต่อตัว ถ้าคูณด้วย ๑๐๐ ตกเป็น ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ถ้าทางราชการชดเชยใน ลักษณะอย่างนี้ผมคิดว่ามุสลิมที่ถูกหรือญาติเสียชีวิตในลักษณะอย่างนี้เขาจะพอใจในระดับ หนึ่ง เหตุการณ์ที่รุนแรงที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้อาจจะเบาบางลงในระดับหนึ่ง ผมจึงขอเสนอ ให้คณะกรรมการตั้งข้อสังเกตให้รัฐบาลพิจารณาทบทวนเสียใหม่ว่าสมควรให้ค่าชดเชย สำหรับผู้เสียชีวิตในลักษณะอย่างนี้ควรให้เป็น ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ผมคิดว่าประชาชน ส่วนใหญ่จะรับได้ ขอขอบพระคุณนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านพลเอก ชาญ เชิญครับ

พลเอก ชาญ ลีนานนท์ (สตุล) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมคิดว่ากระผมได้ฟังคณะกรรมการแล้วนะครับแล้วก็ผมเป็นกรรมการของ ความมั่นคงภาคใต้ด้วย เราดูแล้วดูอีกนะครับ จากภาพต่าง ๆ จากสื่อ จากหนังสือพิมพ์ที่ผม มีอยู่ ผมก็พิจารณาว่าการกระทำต่อการสลายม็อบที่ตากใบนั้นไม่ถูกต้องครับ เป็นการกระทำที่ ทารุณโหดร้ายบอกตรง ๆ นะครับ ผมไม่เห็นด้วยเลยนะครับ จำเป็นอย่างที่ข้อเสนอของ คณะกรรมการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์นี้จะต้องรีบส่งไปยังรัฐบาล โดยด่วนให้หาทางยุติการปราบด้วยวิธีรุนแรง และเรากำลังจะหลงกลให้ต่อสู้ ให้ระงับเหตุ ด้วยการรุนแรงนะครับ ไปกันใหญ่แล้วครับ จะทำให้องค์การต่างประเทศเข้ามายุ่งกับเรา ไม่ว่ายูเอ็น (UN) ไม่ว่าโอไอซี (OIC) ก็ตาม นี่แก้หลุดไปแล้ว ประชุมโอไอซีเมื่อ ๒ - ๓ วันนี้นักหนังสือพิมพ์ก็ลงวันนี้นะครับ เขาเข้าใจแล้วว่าไม่ใช่เกิดการขัดแย้งในเรื่อง รูปแบบของศาสนานะครับ แต่ถ้ามีอีกต่อไปเรื่อย ๆ จะแก้ไม่ตกหรือครับ จะแก้ไม่ตกครับ จะนำไปสู่ตอนสุดท้ายที่เราไม่เห็นนะครับ ที่เราไม่อยากจะเห็น ที่ผมพูดบ่อย ๆ เรื่องการ แบ่งแยกดินแดน ต้องเป็นอย่างนั้นถ้าขึ้นปล่อยอย่างนี้เรื่อย ๆ ถ้ายังระงับเหตุไม่ได้ะครับ ตอนนี้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ทักขิน ก็ปรับปรุงหัวขบวนใหม่ เราก็หวังว่าหัวขบวนใหม่ จะแก้ปัญหาได้ส่งรองแม่ทัพไปใหม่อีกคนหนึ่งแล้ว พลตรี วิเชษฐ์ วิสัยจร ซึ่งมีความ

เชื่อว่าในเรื่องการที่จะแก้ไขปัญหารื่องมวชน ทั้งการรบด้วย ทั้งการมวชนด้วย
 เก่งมาก เราก็หวังอย่างนั้นนะครับ คงจะดีขึ้นครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าเรื่องคาบไ
 นี้นะครับผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลายที่รอดชีวิตมา ที่ประกันตัวออกมาแล้วก็ยังคงต้องประกันตัวอยู่
 นะครับ คดียังไม่จบ ยังหาว่าพวกเหล่านั้นก่อการร้ายอยู่ ทั้ง ๆ ที่มองไม่เห็นว่าการร้าย
 อย่างไร จากหลักฐานต่าง ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นในเมื่อตัวหนังสือเป็นอย่างนั้นทาง
 กฎหมาย การที่จะสมานฉันท์ได้ทางรัฐบาลจะต้องรีบทำให้เร็วที่สุดเรื่องนี้ เมื่อหลักฐานไม่
 พอที่จะตัดสิน เขาก็ต้องรีบปล่อยโดยเร็วที่สุด นี่ประกันตัวอยู่แล้วก็ยังไม่พ้นโทษเลยครับ
 ยังประกันอยู่อย่างนั้นนะครับ นี่คือการที่จะสมานฉันท์ครับ-----

- ๓๕/๑

การจะมาสमानฉันท์ให้คืนก็หมายความว่า ยกโทษ ไม่มีโทษอะไรเลย นี่ละครับต้องรีบทำให้เร็วที่สุด ทำนองเดียวกันขอย้อนกลับไปคนละเรื่องกับเรื่องนี้ เรื่องคดีเงา (M) ก็ฟังเป็นอุทาหรณ์ไว้ได้ครับ เขาติดคุกมาตั้ง ๒ ปี แล้วก็มาปล่อยตัวแล้วตอนนี้อยู่ในชั้นว่าัยการจะอุทธรณ์หรือไม่ หมอแวนะหะดีกับพวก ๔ คน ถ้าผมจำไม่ผิด แต่เขายังอยู่ในโทษอยู่แต่ประกันตัวออกมา ศาลชั้นต้นอัยการยกแล้ว ยังอยู่แต่ว่าอัยการผู้ทำคดีจะอุทธรณ์หรือไม่ ถ้าศาลที่เกี่ยวข้องที่มีวิญญูณทางสมานฉันท์ก็ต้องตัดสินใจว่าไม่เกี่ยวข้อง ต้องปล่อยเหมือนสมัยผมอยู่ในสงครามเย็น ท่านประธานฯ ครับ ทหารป่าที่ฆ่าพวกเรา ฆ่าทหารตำรวจ เผาสถานที่ราชการ ถ้าเราพิสูจน์ได้ว่าเขาเป็นทหารป่า เขาเข้าป่าไปมารบกับเรากับฝ่ายรัฐบาล เขาเป็นทหารเป็นกองทัพ เราก็เป็นกองทัพรบกัน ศาลจะตัดสินก่อนทุกเรื่องเว้นไว้แต่ว่าบุคคลผู้นั้น ทหารป่าผู้นั้นประกอบอาชญากรรมก่อนเข้าไปเป็นทหารป่าอย่างนั้นละครับจะต้องดำเนินการไปตามคดีรูปการณของกฎหมาย เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เหมือนกัน ไม่ว่าเรื่องของหมอแวนะหะดีกับพวก เรื่องนี้เหมือนกันยิ่งเรื่องตากใบมองดูแล้วไม่รู้ว่าเขาก่อการร้ายตรงไหน เพราะฉะนั้นรีบทำข้อสังเกตเหล่านี้ไปด้วย ฝากไปด้วยแนวทางสมานฉันท์ต้องเป็นแบบนี้ ไม่ใช่พูดกันเป็นนามธรรม ไม่รู้ว่าปฏิบัติอย่างไร ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญดอกเตอร์บุญทันครับ

นายบุญทัน ดอกไธสง (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม บุญทัน ดอกไธสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ในประเด็นที่ท่านกรรมาธิการการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ท่านได้ทำการศึกษากรณีความรุนแรงที่ตากใบนั้นถือว่าเป็นเรื่องสำคัญที่สุดที่เกี่ยวข้องจากอดีตไปจนถึงปัจจุบัน ท่านได้นำเสนอในแนวทางแก้ไขในหน้า ๑๔ ในประเด็นที่ว่า ข้อ ๓ รัฐบาลควรต้องอำนวยความสะดวกแก่ผู้นำศาสนาทั้งพุทธและมุสลิมในพื้นที่ซึ่งเป็นบารมีชน ตรงนี้ละครับ เป็นสิ่งที่ผมให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่งว่าทำอย่างไรแนวความคิดของรัฐบาลที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ในการเข้าไปแก้ไขปัญหานี้น้องทางใต้ของพวกเราทั้ง ๓ จังหวัดนั้น

พวกเรายังจะมองในแง่ของการทหารนำการเมือง เราจะต้องคิดถึงวิธีการนำการเมือง การเมืองนำการทหาร ถ้าตราบใดเราแก้ไขปัญหาทางการเมือง การแก้ไขปัญหานั้นจะไม่มีที่สิ้นสุดเพราะความรุนแรงเกิดขึ้น ณ ที่ใด การใช้ความรุนแรงตอบได้นั้นก็จะเป็นแนวทางแห่งการพัฒนาความรุนแรงยิ่งขึ้น ซึ่งความรุนแรงดังกล่าวมันทางฝรั่ง ผมขออภัยที่เขาใช้คำว่า วันทิลไวโวลেন্ট (Vital Violent) การใช้ความรุนแรงที่สร้างขึ้น คนที่สร้างความรุนแรงนั้นอาจจะเป็นทั้งบุคคลที่มีอำนาจรัฐหรืออาจจะเป็นบุคคลที่สูญเสียประโยชน์จากรัฐหรืออาจจะเป็นบุคคลในท้องที่ การกระทำดังกล่าวมันเรากำลังมองหาทฤษฎีและแนวทางที่จะนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อการแก้ไขปัญหของชาติบ้านเมืองอย่างถาวร เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนฝากท่านประธานคณะกรรมการว่า การที่ท่านศึกษามาดังกล่าวนั้นถือว่าเป็นกรณีศึกษาที่มีเหตุผลผลที่จะทำให้สังคมไทยนั้นเรียนรู้กระบวนการประชาธิปไตยนั้นจะต้องรับฟังรับรู้ในกระบวนการแห่งการกระทำลงไปว่ามีผลเสียต่อชาติบ้านเมืองอย่างไร---

- ๓๖/๑

เพราะเราต้องยอมรับว่ากระบวนการของประชาธิปไตยนั้นเราจะใช้อำนาจบาตรใหญ่ทำตามแนวความคิดของพวกเราแต่ฝ่ายเดียวไม่ได้ เราจะต้องคำนึงถึงว่าประชาชนทุกเหล่าเผ่าที่อยู่在这片ดินนี้ไม่ว่าเป็นพุทธ คริสต์ อิสลามก็ตาม บุคคลเหล่านั้นคือคนไทยด้วยกันทั้งนั้น เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะฝากให้ท่านประธานกรรมการทั้งหลายที่ท่านนั่งอยู่ข้างบนนั้นได้นำเสนอประเด็นที่สำคัญที่สุดคือ ให้แก้ไขปัญหาคาความรุนแรงในภาคใต้ของพวกเรานั้นด้วยวิธีการใช้บาร์มีชนที่ท่านเขียนมาแล้ว ใช้หลักวัฒนธรรมและจำเป็นจะต้องใช้การเมืองนำการทหาร กราบเรียนมาด้วยความเคารพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์ไกรศักดิ์ครับ

นายไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ในฐานะที่ปรึกษาของกรรมการ ผมขอเรียนดังต่อไปนี้ว่า ผมไม่ได้ร่วมเขียนรายงานอันนี้ทั้งหมด เพราะว่าเป็นเพียงประธานที่ปรึกษาของกรรมการเท่านั้น แต่ผมขอเรียนว่าเมื่ออ่านแล้วก็ได้ฟังข้อเสนอของท่านประธานแล้วนี้ก็ยังรู้สึกว่ายากแกล่นสักนิดหนึ่งในบางจุด ผมอยากจะเพิ่มเติมนั่นคือประเด็นหนึ่งนะครับ ประเด็นที่ ๒ ผมอยากจะพูดถึงว่าการศึกษาของกรรมการการต่างประเทศเองว่าผลกระทบจากตากใบต่อภาพพจน์ของประเทศไทยในโลกนี้มีอะไรเกิดขึ้น

ประเด็นแรกนี้ผมคิดว่าที่มีการเสนอข้อมูลวันนี้ออกมาแล้วสรุปออกมานี้ขาดแคลนข้อสำคัญอันหนึ่ง ประเด็นแรกเลยก็คือเราได้ข้อมูลมาในช่วงที่มีการตรวจสอบเรื่องนี้กันอยู่ว่าท่านนายกฯ ทักษิณ นั้นไปอยู่ในพื้นที่นราธิวาส ตั้งแต่บ่าย ๓ โมง จนถึง ๔ ทุ่ม อันนี้ในรายงานนี้ไม่ได้พูดถึงเรื่องนี้ แล้วก็ไม่ได้ตั้งคำถามถึงท่านนายกฯ เลขาว่าท่านไปนี้ไปทำอะไร และท่านมีส่วนในการปราบปรามอันนี้หรือไม่ ผมคิดว่าอันนี้เป็นการบกพร่องของกรรมการอันนี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าจะไม่สมบูรณ์ถ้าไม่มีประเด็นนี้

ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่าทางกรรมการเองไม่ได้พูดเลยว่าจากการตรวจสอบของคณะของท่านประทินที่ทำเรื่องเกี่ยวกับความมั่นคงในภาคใต้ ได้ระบุออกมาชัดเจนเลยว่าตำรวจในพื้นที่นั้นรายงานต่อเราแล้วก็คุณหมอก็ไปด้วย แล้วทำไมไม่ได้เขียนลงไป

LIRT

ผมก็ไม่ทราบเรื่องนี้ว่า ผู้ที่ประท้วงนั้นไม่มีอาวุธเลยสักชิ้นหนึ่ง ไม่เจออาวุธเลย แต่ไปเจอ
วันรุ่งขึ้นเมื่อไปค้ำน้ำแล้วก็ไปเจอปืนกล ไปเจอปืนเอ็ม ๑๖ เอสเค เกือบ ๒๐ กระบอก
แล้วก็ถูกระเบิดมืออีก ๕ - ๖ ลูกด้วย ซึ่งมัดด้วยพลาสติกอยู่ ซึ่งผมไม่ทราบว่าผู้ก่อการร้าย
นั้นมัดไว้ทำไมถ้าเขาเอามา แล้วที่รายงานก็ไม่ได้พูดด้วยว่าท่านแม่ทัพบอกเราว่าอย่างไร
บอกว่าท่านแม่ทัพนี้ไปเจรจากับผู้ที่มาประท้วง เดินเข้าไปเจรจากับที่มาประท้วง
มี ๒ ประเด็นด้วยกันอันนี้ คือท่านแม่ทัพบอกเราบอกว่าท่านเดินเข้าไปจับผู้ประท้วง
เพราะฉะนั้นผู้ประท้วงนี้ก็อยู่ในสภาพที่สันติใช้ไหมครับ ที่แม่ทัพนั้นเข้าไปกอดได้
แล้วแม่ทัพก็บอกด้วยพอมผมไปกอดเขา ผมรู้เลยพวกนี้ติดอาวุธทุกคนแล้วไม่ได้พูดภาษาไทย
ท่านครับ ประเด็นนี้ท่านเขียนไปเป็นประเด็นที่ขัดแย้งกับความเป็นจริงที่สุดเลย ๑. เราไป
เจอเขาในคุก เราไปเจอเป็นร้อย ๆ คนในคุก เราไปเจอเกือบ ๔ กลุ่ม ๆ ละในราว ๒๐๐ คน
พูดภาษาไทยเป็นทุกคนเลย แล้วแม่ทัพเอามาจากไหนบอกพูดภาษามาเลย ๆ กันพวกนี้
๒. ผมถามแม่ทัพเลยในเทปท่านก็ควรจะจดเอาไว้บอกว่าถ้าเอาเอ็ม ๑๖ มันซ่อนตรงไหน
ทำไมท่านไม่เห็นหรือ หินบ๊วยในโสร่งหรืออย่างไร อันนี้ก็เป็นการพูดเท็จอีก ท่านครับ
ผมว่าประเด็นรายละเอียดอันนี้ท่านจะต้องใส่ลงไป ประเด็นที่สำคัญที่สุดครับท่าน ก็คือ
วันนี้เราได้โอกาสแล้วที่จะเห็นเทปที่ถ่ายออกมา ซึ่งเป็นเทปที่ถ่ายโดยนักข่าวไทย แต่ใน
ประเทศไทยนี้เราไม่ได้ดู เทปอันนี้เผยแพร่ไปที่มาเลเซีย ไปที่อินโดนีเซีย ไปที่บีบีซี (BBC)
ไปนิวซีแลนด์ ไปเกือบทั่วโลกมากกว่านี้ด้วยซ้ำไป ผมเห็นเวอร์ชัน (Version) มากกว่านี้
ด้วยซ้ำไปที่ท่านนายกฯ พูดตลอดเวลาตัดต่อหมายความว่า มาตัดต่ออย่างไร
หมายความว่า เอามาแอก (Act) กันหรือ ไม่ใช่ ตัดต่อจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นจริง-----

- ๓๗/๑

ทีนี้สิ่งที่ท่านไม่ได้ให้เราดู ก็คือ ท่านกรรมการใช้ทางเทคโนโลยี (Technology) ที่ค่อนข้างจะต่ำ เพราะว่าใช้คุณจอในการฉายให้เราดู เราเห็นเลยถ้าคุณจอปล่อยหรือท่าน ส.ว. จอนปล่อยให้เราดูเทพตั้งแต่แรกเราจะเห็นเลย ใครเป็นผู้บังคับบัญชานายตำรวจชื่ออะไร เป็นผู้บังคับบัญชา แล้วรองเป็นใคร เราเห็นเลยครบตอนกำลังยกขึ้นรถกัน ในช่วงนั้นถ้าท่านจำไม่ผิดว่าเราสัมภาษณ์ท่านแม่ทัพ ท่านแม่ทัพบอกไม่รู้ว่าใครควบคุมอยู่ตอนนั้น เพราะว่าไม่มีใครอยู่ ท่านบอกรองแม่ทัพ ท่านรองแม่ทัพก็ไม่อยู่ในที่ประชุม ปรากฏว่าวันที่เราไปตรวจสอบท่านแม่ทัพนั้นไม่มีใครเป็นผู้ใหญ่ที่ยอมรับเลยว่าเป็นผู้บังคับบัญชาในช่วงที่จับคนมัดแขน แล้วก็ใส่รถนอนคว่ำไปที่ทำให้การตาย แต่คุณหมอให้รายละเอียดเหลือเกินว่าตายอย่างไร ๆ เพราะารู้สึกว่าตัวเองอยากจะแสดงความเชี่ยวชาญในด้านนี้มากกว่า ผมขอเรียนคุณหมออย่างนี้ ประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ผมยืนยันว่าต้องใส่ลงไป ผมขอเรียนอย่างนี้ว่า

อีกประเด็นหนึ่งที่เราก้ได้รับจากผู้ต้องหาในคุก ผมถามว่าบางคนก็บอกเราว่าเขามาประท้วง ที่ผมได้ไปดูมาแล้วผมก็บอกในกรรมการของคุณหมอ เขาบอกว่าที่เขาประท้วงก็เพราะว่า ปืนของอาสาสมัครหายไป ๔ กระบอก แล้วคนที่บอกว่าโดนขโมยปืนไปหรือมอบให้กับผู้ก่อการร้ายไปนี้รู้สึกผิด เลยมามอบตัวกับตำรวจ ๔ กระบอกครับ แต่ที่เขาามอบตัวแล้วนี้ มาสารภาพผิดแล้วยังโดนจับแล้ว โดนกล่าวหาว่าเป็นกบฏแห่งชาติ เขาบอกว่าทหารทำปืนหายไป ๔๐๐ กระบอก ไม่มีใคร โดนตรวจสอบเลย ไม่มีคนโดนจับสักคนหนึ่ง นี่แหละครับประเด็นเราพูดถึงเรื่องเกี่ยวกับความชอบธรรมแล้วก็ความยุติธรรม ประเด็นนี้คุณหมอครับ คุณจอครับ ในกรรมการนี้ขอกรุณาต้องใส่ไปนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมจะพูดถึง คือเรื่องเกี่ยวกับผลกระทบกระเทือน ผมจะเอาเรื่องสั้น ๆ ท่านประธานฯ สุขุม ประเด็นแรกเลยผมคิดว่า ก็คือ ปรากฏการณ์ที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนเลย ก็คือ ความขัดแย้งกันที่ระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซีย ประเทศไทยกับอินโดนีเซีย ซึ่งมีกลุ่มหลายกลุ่มนอกสภาและในสภานั้น ออกมาประท้วงประเทศไทย หลังจากที่ท่านนายกฯ ให้ความชอบธรรมแล้วขึ้นชมกองทัพบกในการกระทำในดาไกโบ แล้วก็ไม่มีมีการปฏิเสธว่ามีการทำผิดใด ๆ ทั้งสิ้น ซึ่งแตกต่างกับโฆษกของท่านเอง โฆษกของรัฐบาล พูดเป็นภาษาอังกฤษว่า วิสกรู๊พ (We screw up) นั่นก็คือ สารภาพเลย ก็คือว่าเราทำผิดพลาดอย่างมหาดล ทั้งนี้และทั้งนั้นสิ่งที่เกิดขึ้นก็คือ ไม่เคยมีการประชุมรัฐสภา

ที่มาเลเซีย ที่กัวลาลัมเปอร์ว่า พรรคฝ่ายค้านและพรรครัฐบาลนั้นร่วมลงมติกันประณามประเทศไทยเป็นครั้งแรกในการกระทำ ที่เขาบอกว่า โหดเหี้ยมและไร้มนุษยธรรม สิ่งที่เกิดขึ้นตามมา ก็คือว่า มีการเรียกร้องจากองค์กร ๕๖ องค์กร ให้ความยุติธรรมและยุติการใช้ความรุนแรงในภาคใต้ ให้ความยุติธรรมต่อประชาชน แล้วตามมาก็คือ ภายในเดือนหน้านี้รัฐบาลไทยจะต้องไปตอบในสหประชาชาติ ในกรณีการว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ๒๖ ข้อของการละเมิดสิทธิมนุษยชน แล้วตากใบเป็นข้อใหญ่ที่สุด และยาวที่สุดที่จะต้องตอบ เพราะว่ามี การตาย ๘๘ คน ภายใต้การควบคุมเจ้าหน้าที่ของเรา เหมือนกับตั้งใจให้ตาย

- ๓๘/๑

สิ่งสุดท้ายเลยนะครับท่านประธานฯ ครับ เราก็รู้กันอยู่แล้วว่าท่านประธานฯ เองก็ให้ผมทำหน้าที่อันนี้คือ ด้อนรับองค์กระหว่งประเทศของอิสลามหรือที่เราเรียกสั้น ๆ ว่าโอไอซี (OIC) เขาได้พิจารณาเรื่องนี้ แล้วจะนำเรื่องนี้เข้าในที่ประชุม แต่เพราะว่าเรายังมีระบบประชาธิปไตย เรายังเป็นรัฐทางโลกหรือรัฐทางเซกิวลาร์ (Secular) หมายถึงว่าเราไม่เหยียดหยามศาสนาอิสลาม เราอนุญาตให้มีสิทธิเสรีภาพทุกศาสนา เราไม่ไปจับไล่ประชาชนเขาออกจากพื้นที่ที่เราไม่ได้ไปกระทำอย่างเป็นระบบ การรุนแรงอย่างเป็นระบบอย่างเป็นนโยบาย แต่เป็นเพียงการกระทำของรัฐบาลคุณทักษิณแค่นั้น เขาเลยจะอนุโลมไม่ประณามประเทศไทยอย่างรุนแรง แต่ท่านประธานฯ ครับ เขาจะส่งคณะมาอีก ๒ – ๓ วัน ๓ วันนี่แล้ว ท่านประธานฯ ต้องอนุญาตให้ผมต้อนรับเขาอีกครั้งหนึ่งก็ได้ หรือท่านประธานฯ จะรับเองก็แล้วแต่ท่านประธานฯ ครับ ผมมีเพียงแค่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : ขอขอบคุณท่านไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ ครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ อย่างนี้ได้ไหมครับ รายงานของคณะกรรมการการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง ความรุนแรงปัญหาที่คาบไพบ ผมเข้าใจว่าคณะกรรมการได้รายงานแล้ว เมื่อบ่ายนี้ ตอนเริ่มประชุม ท่านประธานฯ ในที่ประชุมได้ตกลงกับพวกเราว่าจะให้แต่ละรายงานนั้นไม่เกิน ๑๕ นาที แต่ก็เห็นใจว่ารายงานทุกฉบับที่ยังค้างอยู่ทั้งหมดมีค่าด้วยกันหมด เอาประเด็นว่าที่จะซักถาม จะซักถามรายงานประเด็นไหน อยากทราบ แล้วก็ให้ตอบโดยสรุป จะได้ข้อมติแต่ละเรื่องจะได้เร็วขึ้น ถ้าอย่างนั้นไม่จบแน่คืนนี้นะครับ เพราะอย่างไรก็ตาม เรื่องปัญหา ๓ จังหวัดภาคใต้ เราได้มีการอภิปรายในรัฐสภาทั้ง ๓ วันมาแล้ว ๒ วันเมื่อคราวที่แล้ว เมื่อเร็ว ๆ นี้เอง แล้วยังมีการอภิปรายอยู่ในหลายกรรมาธิการ ผมจึงคิดว่าในรายงานน่าจะเพียงพอ ถ้าอย่างนั้นปัญหาก็จะซ้ำกัน มีท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ ท่านแก้วสรร ท่านวงศ์พันธุ์ ท่านประเกียรติ ๔ คนนี้ ขอคนละสั้น ๆ นะครับ ถ้าจะอภิปรายเชิญนายแพทย์ประสิทธิ์ ท่านแก้วสรรที่หลังนะครับ ท่านประสิทธิ์ไม่อภิปรายใช้ไหมครับเชิญท่านแก้วสรรครับ เชิญท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ พิพุทธกิจจา (นครสวรรค์) : ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พิพุทธกิจจา ครับ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครสวรรค์ ท่านประธานฯ ครับ ผมดูรายงานของคณะกรรมการ ค่อนข้างละเอียดแล้วก็เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้อย่างน้อย ผมขอแสดงความเสียใจกับครอบครัวทั้ง ๘๕ ครอบครัวที่เสียชีวิตในวันนั้น ไม่ว่าจะเสียชีวิตจากการถูกยิงที่คอนซูนัม ๖ ท่าน แล้วไปเสียชีวิตที่โรงพยาบาลอีก ๑ ท่าน เป็น ๗ ท่าน รวมทั้งประชาชนที่เสียชีวิตจากการชนท้ายอีก ๗๘ ท่าน เป็น ๘๕ ท่าน ท่านประธานฯ ครับ เรื่องนี้เกิดมาประมาณ ๘ เดือนเศษ ๆ แล้ว ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๗ ผมอยากฝากท่านกรรมการว่าท่านตั้งข้อสังเกตไปหรือยังครับว่า ในการที่จะเสนอให้รัฐบาลกับการที่ไปช่วยเหลือครอบครัวพวกนี้โดยเร่งด่วน ท่านจะให้ทำอย่างไร ท่านกรรมการทั้งหลายก็ได้ไปตรวจสอบ ลงบนพื้นที่แล้วทุกชั้นทุกตอนแล้วว่าสิ่งที่เกิดขึ้น เกิดขึ้นมาได้อย่างไร ท่านสรุปไปเลยครับว่าจะให้รัฐบาลทำอย่างไร แล้วก็รัฐบาลจะต้องรับผิดชอบอย่างไรต่อไป ด้วย เรื่องการให้เงินชดเชยแก่ศพและแสนบาท ผมดูจะเป็นการถูกไปเหลือเกิน เหมือนการซื้อวัวสักตัวหนึ่งครับ ยังแพงกว่าอีกนะครับ เพราะฉะนั้นผมเรียนว่าท่านสรุปไปเลยครับว่าจะให้เขาทำอย่างไร แล้วก็ต้องรับผิดชอบอย่างไรบ้าง แล้วก็ผมดูที่ท่านไปคุยกับผู้ว่ารัฐสภาก็ไปเยี่ยมแต่ประชาชนทั้งหมด ผมขออนุญาตถามเพื่อเป็นความรู้ว่า เจ้าหน้าที่ของราชการที่ว่าไม่มีผู้เสียชีวิต แต่ได้รับบาดเจ็บถึงจำนวน ๔๖ ท่าน แล้วก็ทหาร ๘ ท่าน เป็นตำรวจ ๓๗ ท่าน พวกนี้บาดเจ็บมากไหม เพราะว่าจากผู้ชุมนุมนี้ไม่มีอาวุธ ไม่มีอะไรเลย เพราะฉะนั้นพวกเจ้าหน้าที่ก็เลยไม่มีใครเสียชีวิต แต่มีบาดเจ็บมากน้อยอย่างไร กรุณาเล่าให้ผมฟังด้วยนะครับ แล้วก็นอกจากนั้นขณะนี้ประชาชนที่สูญหายยังมีอยู่อีกหรือเปล่า เขายังมาร้องต่อคณะกรรมการที่ท่านลงไปในพื้นที่หรือเปล่า แล้วก็ประเด็นที่สำคัญเพื่อจะไม่ให้เสียเวลา เมื่อสักครู่นี้ผมอ่านรายงานว่ามีจำนวนพบอาวุธปืน เอ็ม ๑๖ ๔ กระบอก ปืนอาท้าว ๓ กระบอก ระเบิดสังหาร แล้วก็ยังมีด้ามที่แม่น้ำตากใบ ไม่ทราบว่าท่านลงไปดูไหมว่าเป็นของใครกันแน่ มีหลักฐานที่จะพอยืนยันได้ไหมว่าเป็นของประชาชนที่ไปชุมนุมหรือว่าเป็นของเจ้าหน้าที่ เพราะว่าผมไม่ได้ไปคุยด้วยตนเอง ผมจะได้บอกได้ว่า เป็นของเก่าหรือของใหม่ เป็นของที่อยู่ในนั้นมานานแล้วอะไรอย่างนี้ครับ ขออนุญาตถามเพื่อที่จะแสวงหาความจริง แล้วก็การที่จะต้องให้รัฐบาลแสดงความรับผิดชอบ จำเป็นครับ---

เพราะปัจจุบันนี้เกิดมหารายวันเลยครับท่านประธานฯ ครับ พวกผมนี้ได้มีโอกาส กรรมการ การท่องเที่ยว วุฒิสภา ซึ่งท่านสุรเดชได้นำคณะไปนี้ ไปประเทศอียิปต์ครับ เขาพูดเรื่องนี้ นะครับ พวกผมเดินไปในตลาด วันนั้นไปกับท่าน พลตำรวจตรี วีระ ด้วย ท่านสมสิทธิ์ด้วย ท่านทวีปด้วย หลายท่านครับ ไปถึงเขถามว่า แวร์ยูคัมฟรอม (Where do you come from) ผมก็ไม่ตอบ ผมไม่รู้เรียกเข้าไปในร้านซื้อของ เป็นคนหนุ่ม ๆ รุ่น ๆ นะครับ หลายคนเลย เขามาราก็ไม่ตอบ แต่เราพูดกัน เผลอได้ยินเสียงเป็นภาษาไทย พวกนั้นก็บอกฟอรม ไทยแลนด์ (Form Thailand) ผมบอกเขสฟอรมเบงค็อก (Yes form Bangkok) เขาก็บอก ไปเลย มันบอกทำไมไม่ต้องไปฆ่าคนมุสลิมด้วย พูดกับผมอย่างนี้ครับ วายยูคิลล์เดอะมุสลิม พีเพิล (Why do you kill The Muslim people) พูดภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาไทย เคียวจะหาว่า อียิปต์พูดภาษาไทย ไม่ใช่ เขาบอกว่ารู้จักประเทศไทยดี และเขารักประเทศไทย และของ ต่าง ๆ ที่ตั้งชื่อจากประเทศไทยนี้ขายในตลาดอียิปต์ เมืองอะไรผมก็จำไม่ค่อยได้ ขอประทานโทษครับ เมืองอัสวานใช่ครับ เมืองอัสวานเป็นเมืองอุตสาหกรรมของ ประเทศอียิปต์ เสร็จแล้วเขาพูดบอกเลย ฝากมาด้วย ยุกลับไปนี้ ชูบอกรัฐบาลยูด้วยว่า ทำไมต้องทำร้ายประชาชน เขาพูดอย่างนี้นะครับ ผมก็พูดไม่ออกเลย แล้วไปบอกด้วย จะไม่ตั้งชื่อสินค้าประเทศยู ทั้ง ๆ ที่ของประเทศยูนี้ดี ราคาถูก แต่เขาจะไปซื้อประเทศอื่น ที่มีราคาแพง เขาพูดอย่างนี้นะครับ ต่อท่านวีระ ท่านสมสิทธิ์ ท่านทวีป วันนั้นบังเอิญ ท่านสุรเดชเดินคนละทาง

ประธานวุฒิสภา : ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ครับ ประเด็นที่ท่านถ่ายทอด ให้ฟังก็ดี แต่ว่าพยายามใช้ภาษาที่เป็นภาษาอภิปรายในสภานะครับ ของท่านดีเข้าใจง่าย แต่ว่าเกรงว่านักเรียนจะเอาอย่างนะครับ เชิญท่านประสิทธิ์ต่อครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : คือเขาพูดภาษาอังกฤษ ผมก็ แปลให้ฟังท่านองอย่างนี้ครับ แล้วก็บอกว่าจะไม่ตั้งของประเทศเรา ทั้ง ๆ ที่ของเราถูก จะไปตั้งของประเทศอื่น ซึ่งไม่ฆ่ามุสลิม เขาพูดอย่างนี้นะครับ ผมนี้เดินกลับเลย ไม่เดิน ไปไหนเลย จะเดินเข้าตลาดไปกินอะไรไม่กินเลย ไม่ซื้อของอะไรเลย เพราะว่าของ ส่วนใหญ่มาจากประเทศไทยที่เมืองอัสวาน เพราะฉะนั้นเรียนว่าวันนี้เรื่องไม่ใช่อยู่ใน ประเทศเราแค่นั้น ไปทั่วโลกเลยเรื่องอย่างนี้ เพราะฉะนั้นรัฐบาลต้องแสวงหาความจริง

LIRT

ต้องแสวงหาความรับผิดชอบ เพราะฉะนั้นกรรมการชุดนี้ท่านต้องเสนอไปเลยว่า จะให้
รัฐบาลทำอะไร ท่านไปสอบสวนข้อมูลได้อย่างไร เพราะเกิดเรื่องมาตั้ง ๘ เดือนกว่าแล้ว
ก็ยังสรุปไม่ได้ มาพูดกันทุกวัน บ่อย ๆ นี่ครับ แม้กระทั่งในสภานิติบัญญัติ ท่านก็พูดกัน
ผมก็ไม่สบายใจ ผมก็สงสาร และโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานฯ ครับ เจ้าหน้าที่ข้าราชการ
ที่จะไปปฏิบัติหน้าที่ทาง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านเชื่อไหม ไม่มีใครอยากไปครับ
แม้กระทั่งแพทย์ พยาบาล เดี่ยวผมจะพูดต่อไปนี้ ปรากฏว่าพอจับสลากได้ไปอยู่ ๓ จังหวัด
ชายแดนภาคใต้ เขาบอกว่าเขาลาออก รับทุนก็จริง ต้องใช้เงินทดแทนเท่าไรก็ยอม
เพราะฉะนั้นเกิดปัญหาซึ่งเป็นความไม่สงบภายในประเทศ ซึ่งก่อความเดือดร้อนแก่
พี่น้องประชาชนทั้งในประเทศและต่างประเทศด้วย เพราะฉะนั้นขออนุญาตถามตั้งเป็น
ข้อสังเกตไปด้วยว่า ที่ผมถามไปนี้ ท่านสรุปไปให้รัฐบาลดำเนินการเลย แล้วตอบคำถาม
ที่ผมถามด้วย ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านแก้วสรร อติโพธิ ครับ

- ๔๐/๑

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ผมอยู่ในคณะกรรมการวิสามัญความมั่นคงภาคใต้ด้วยนะครับ เฉพาะเรื่องตากใบผมว่าถ้าในแง่เชิงหลักฐาน เฉพาะวิธีโอที่ทั้งฉบับเต็มฉบับย่ออะไรต่าง ๆ ก็ชัดเจนเฉพาะที่เห็น ไม่ใช่การจับกุม อันนี้มาตรการ ข้อแรกชัด ในรายงานการชันสูตร ๗ ศพในพื้นที่ถูกยิงแนวราบเข้าจุดสำคัญทั้งนั้น อันนี้ข้อแรก ข้อที่ ๒ ที่ท่านประทินกับคณะลงไปในพื้นที่ ดำรวจในพื้นที่ที่เราถามเขาสด ๆ ร้อน ๆ เขาบอกไม่พบปืนในที่เกิดเหตุ รุ่งเช้าถึงจะมีทหารไปงมมา แล้วก็งมแม่นด้วยทั้งแม่นน้ำแม่นมาก ๖ กระบอก ข้อที่ ๓ ลักษณะที่ ๓ ไม่มีการกดดัน ปรากฏว่าระหว่างที่รอเจรจาเรื่องประกันตัวลงมือเลย ลงมือปั๊บไม่ได้เปิดทางให้ออกกันเลย กันปั๊บเข้าดีเลยผมใช้คำนี้ ๗ ศพรวด ในขณะที่เดียวกันเวลาจับกุมจับในรั้วทั้งหมด แล้วก็ไปจับนอกรั้วอีก ตรง ๓ แยกห่างกันไปเกือบกิโลเมตร จะเข้ามาจับอีก เพราะฉะนั้นในภาพทั้งหมดเราคุยกันในกรรมาธิการวิสามัญ ภาพที่เห็นคล้าย ๆ กับว่า เอาละ โผล่กันมาหมดแล้วหาโอกาสมานานแล้ว โผล่มาหมดแล้ว นี่คือทัศนคติคิดว่าในรายงานจำเป็นต้องเขียนพฤติการณ์ให้ชัดเจนว่ามีข้อมูลตรงนี้หรือไม่ แล้วทัศนคติมาจากไหน มาจากคนที่อยู่ป่าสามที่นราธิวาสใช้ไหม ทำไม พลโท พิศาลซึ่งกลับจากต่างประเทศหลังจากออกมาตำแหน่งทำไมต้องเอาทหารไปประกบด้วย กลัวเขาพูดอะไรหรือ ฉะนั้นประเด็นเรื่องทัศนคติ แล้วทัศนคติทางฝ่ายราษฎร ผมไม่กล้ายืนยันว่ามีฝ่ายเขาอยู่ในนั้นหรือเปล่า แต่เป็นไปได้ครับ แต่แล้วต้องถามชาวบ้านที่มากันทั้งหมู่บ้าน มากันทุกทิศถ้าเป็นพวกนั้นหมดไปแล้วครับป่านี่ ทัศนคติเหมือนกันท่านประธานฯ ท่านต้องไม่ลืม ตั้งแต่ปล้นปืนเป็นต้นมา เริ่มจากท่านนายสมชายหาไป กรือเซะ ตัวทัศนคติทางอำนาจที่บิดกุมตั้งแต่ข้างบนยันล่างเฉพาะคดีสมชายที่ผมเป็นกรรมาธิการชัดเจนครับ ท่านประธานฯ หลักฐานชัด ว่าอัดกันจริง ๆ ทรมาณกันจริง ๆ แล้วขนาดอัยการสั่งไม่ให้ฟ้องมีข้อหาเตรียมไว้ให้อีกไม่ยอมให้กลับบ้าน มีข้อหาที่ ๒ ให้อีก เพราะฉะนั้นกลุ่มอำนาจนี้แหละครับที่ทำการอุ้มทำอะไรต่าง ๆ แล้วชาวบ้านเขาวิตกกังวลตลอดเป็น ๆ ก็รอดูถูกกลับมาหรือยัง ฉะนั้นทัศนคติของชาวบ้านเมื่อไรที่ชาวบ้านเขาถูกจับ

สิ่งที่ห่วงที่สุด บอกเอาอีกแล้ว ฉะนั้นการที่เขาเข้าไปล้อมตึกใบ เขากำลังจะไปช่วย
พี่น้องของเขา นี่คือทักษะของเขา ส่วนตัวแสบจะอยู่ในนั้นหรือไม่นี้เป็นไปได้ แต่นี้เป็น
ผมนะครับ ถามว่าพูดคือนักเป็นผม ผมทำอะไร ผมจะไม่มีทักษะ ไอ้โฮ พ้อออกจากรังดี
เหลือเกินเอาไม่อยู่หรือคราวนี้ ก็ ๖ คนให้ประกันไปซิครับ โพล่หน้าโพล่ตามาซ่าๆ
นี่บันทึกไว้ โพล่หัวมาแล้วครับ โอกาสที่โพล่หัวไม่ใช่โอกาสที่ไปยิงกราดตรงนั้น
ทำไมไม่ทำอย่างนั้น ก็เพราะทัศนอีกเหมือนกันว่ากูคืออำนาจ กูเสียหน้าไม่ได้-----

- ๔๑/๑

เพราะฉะนั้นปัญหาทั้งหมดที่เกิดขึ้นเป็นปัญหาทางทัศนคติทั้งสิ้น ผมอยากให้แรงงานนี้
ซึ่งถึงตรงนี้ ทางฝ่ายโน้นตอนนี้คืออะไรครับท่านประธานฯ ขณะนี้ ๘๒ แล้วครับ ถ้าผมอ่าน
นะครับ ถึงขั้นยิ่งกลางหลังครูดัดหัวคนนี่ มันกำลังเอาความกลัวนี้เข้าไปยึดพื้นที่ ยึดคน
ยึดคนให้อยู่กับบ้าน มึงนี่ๆ ทุกคนนี่ ทหารจากลูกจากเมีย ต่างถิ่น เดินเข้าไปถูกยิง
เท่าไรก็ไม่รู้ เหน็ดเหนื่อยเมื่อไหร่ เพราะฉะนั้นพื้นที่ตอนนี้ครับ หมู่บ้านทั้งหลายนี้ครับ
เหมือนกับเขตปลดปล่อยแล้วครับ เหมือนนะครับ เราไม่สามารถจะเข้าถึงได้แล้วก็ไม่ใช่
พวกเขาทั้งหมด แต่เขาเอาความกลัวมาคืบหน้าละ แล้วเราจะเอาอะไรเข้าไปช่วยกันซึ่ง
มณฑลกลับมาให้ได้ ตรงนี้ก็มาในคำถามที่รายงานเหมือนกันครับ จากหลักฐานที่ผมเห็น
ผมคุณะครับไปตั้งข้อหาบางที่ ๕ - ๖ ข้อหาอะไรต่าง ๆ นี่ไม่ได้แล้วครับ พวกข้อหาหลวม ๆ
อะไรทั้งหลายนี้ครับ เลิกให้หมดเอาไว้ก็ไม่ได้เป็นประโยชน์อะไรเลยครับ เลิกให้หมดครับ
อันนี้ถึงจะเรียกว่านิรโทษ โทษจริงหรือเปล่า ผิดจริงหรือเปล่าไม่ต้องพูดกันละครับ
สถานการณ์แบบนี้ แล้วก็คนในพื้นที่ผมก็เช็คตลอดคนะครับก็ได้รับคำบอกเล่าจากเพื่อน
ที่เป็นทหารรุ่นน้องบ้าง รุ่นพี่บ้าง เขาก็บอกว่าเริ่มลงตัวแล้ว รู้จักเลือกคนดีมาบ้างแล้ว

สำหรับท่านอดุลย์ ท่านผู้บัญชาการภาค ๘ นะครับ ใครจะว่าอย่างไรข่าวที่ผม
ได้มานี้คนนี้ใช้ได้ทำงานเป็นนะครับ แล้วเราเอาแม่ทัพรุ่นใหม่ลงไป พิเศษวุฒิชัยร คนนี้
ทำงานมวลชนเป็น นักรบจริง ๆ ไม่อิงคนเป็น ๆ ยิงคนตายแบบนี้ ไม่อิงทั้งนะครับ คนยิง
คนทั้งคนพวกนั้นคนชี้ขาด เพราะฉะนั้นรู้จักเลือกคนพวกนี้คนจริง ๆ พวกนี้ลงไปเป็นผู้นำ
ให้ได้ เพราะฉะนั้นตอนนี้เป็นนิมิตอันดีเท่าที่ผมเช็คดูคนที่เลือกใช้เริ่มเข้าทำ ปกครองก็ดีขึ้น
ตำรวจก็ดีขึ้นทหารก็ดีขึ้น ส่วนรัฐมนตรีกระหายเลือด นายพลกระหายเลือดในกรุงเทพฯ
อย่าให้ลงไปอีกนะครับ ให้เขาทำงานในพื้นที่หนุนเขาให้ดีแล้วก็ส่งพวกหนูไวดาไวนี่
ไปเช็คดับเบิลเช็ก (Double check) ในพื้นที่อีกที ยังมีพวกทหาร โกงกิน ผู้ว่าฯ โกงกิน
มีอยู่ จับตัวมาให้ได้ แล้วส่งกลับเข้ากรุงแล้วหนุนเขาเต็มที่ แล้วปรับยุทธศาสตร์เหน็ดเหนื่อย
จากบ้านนอกส่งเป็นหมื่นเอาเขากลับไปหาลูกเมีย แล้วยึดเข้ามวลชนให้ได้ ซึ่งต้อง
เสียดสี ผมคิดว่าแนวเป็นอย่างนี้นะครับ ส่วนรายงานกรรมการผมคิดว่าขอให้ชี้ภาพ
ทั้งหมดว่าไม่ใช่ว่า ณ กาลครั้งหนึ่งเกิดจากใบแล้วตาย เป็นภาคต่อเนื่องแล้วต่อมาถึงปัจจุบัน
ด้วย เพราะฉะนั้นคดีทั้งหลายที่ปั่นกันในสมัยนั้นถูกบ้างผิดบ้างนี่ ปลดปล่อยให้หมดนะครับ

แล้วคำถามสุดท้ายที่เห็นอย่างนั้นลองถามใจตัวเอง ถ้าใครเข้าข้างนี้ลืมไหม
ให้มาลั่นหนึ่งลืมไหมถ้าเป็นพี่เป็นน้องนะครับ คอบตรง ๆ นะครับ ถ้าคอบตรง ๆ แล้วท่าน
จะรู้คำตอบว่าต้องทำอะไร ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขกนี้ให้กรรมการคอบก่อนคี่ไหมครับ เพราะ
กรรมการจะขอชี้แจง ถ้าอย่างนั้นขอข้างล่างให้จบนะครับ เมื่อสักรู้ได้บอกชื่อ
ท่านวงศ์พันธ์ไปแล้ว ท่านวงศ์พันธ์ไม่อยู่ในกรรมการใช้ไหม จะขออภิปรายใช้ไหม
เชิญท่านวงศ์พันธ์ครับ พยายามสรุปทุกท่านนะครับ

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (กรรมการ) : กราบเรียนประธานฯ ที่เคารพ
ผม วงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพังงาครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมได้อ่าน
เอกสารแล้วนะครับ ก็รู้สึกสบายใจว่าที่คณะกรรมาธิการ ได้ทำมาก่อนข้างจะคี่ เหตุที่ผมพูด
ว่าที่ก่อนข้างจะคี่ตามความรู้สึกของผมนะครับ ผมไม่ใช่นักวิชาการ เขียนไว้รายละเอียด
พอสมควรในเหตุการณ์ แต่สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนคือว่า เราไม่ได้วิเคราะห์หรือแยก
ว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้เป้าหมายของผู้ก่อการนี้คืออะไรกันแน่ เป็นอาชญากรรมหรือเปล่า
หรือว่าเป็นขบวนการ -----

ถ้าเป็นอาชญากรรมเราก็ต้องใช้กฎหมายปราบปรามอย่างอาชญากรรม ถ้าเป็นขบวนการ เราต้องใช้วิธีอย่างอื่น ที่จะใช้วิธีการอื่นเพื่อกำจัดกระบวนการ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ครับ ท่านดูประมวลกฎหมายอาญาความผิดฐานลัก ชิง ปล้น หรือฆ่าผู้อื่น เป็นความผิดต่อทรัพย์ ฆ่าคนอื่นก็ความผิดต่อฆ่าเพราะความแค้น ความโกรธ ความอาฆาตมาดร้าย กรณีที่เกิดขึ้นในภาคใต้เป็นยิ่งกว่านั้น ท่านประธานฯ มีการฆ่า มีการปล้น มีการชิงทรัพย์ มีการเอาทรัพย์ไป มีการเผาทำลายสถานที่ราชการ ดูประหนึ่งว่าเป็นความผิดทางอาญา แต่แท้ที่จริงแล้วใช่หรือเปล่าครับ เราย่าไป หลงทางว่าสิ่งเหล่านั้นคือความผิดทางอาญา ไม่ใช่ความผิดอาญา แต่เป็นขบวนการ ที่จะก่อการอะไรสักอย่าง แบ่งแยกดินแดนหรือความไม่พอใจ หรืออะไรก็ตามแต่ สิ่งเหล่านี้ที่เขากระทำทั้งหมดคือสิ่งที่ปรากฏภายนอก ลึกลงไปตรงนั้นไม่ใช่ ถ้าความผิด ต่อทรัพย์ ปล้นทรัพย์เราจับมาเข้าคุก จบ คนพวกนั้นก็จบ แต่คนที่กระทำการเหล่านี้ ปัจจุบันมาจับเขาเข้าคุกเขาก็เข้าคุกเลยครับ แต่คนอื่นยังอยู่ มี ๑ คน กลายเป็น ๑๐ คน ท่านต้องหาวิธีการดี ๆ ไม่ใช่วิธีการ โดยกฎหมายอาญามาใช้อย่างเดียว ผมคิดว่าถ้าใช้ กฎหมายอาญาอย่างเดียวไม่สำเร็จต้องแยกมวลชน แยกมวลชนอย่างไรนั้นผมคิดว่า ท่านประธานฯ หรือสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติคงจะหาวิธีการได้มีหลากหลายวิธี ซึ่งผมก็คง จะไม่พูดตรงนั้น แต่ท่านประธานฯ ครับ ผมไม่สบายใจวันนี้อยู่เรื่องหนึ่ง มีใบปลิว ผมเรียกว่าใบปลิวก็ได้หรือจะเป็นเอกสารก็ได้ที่วันนี้มาจากคนกลางเจ้าของแผ่น แจกที่ข้างหน้านี้นี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ไม่เกี่ยวกับรายงานแล้วนะครับท่านวงศ์พันธ์ครับ

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (กรรมการ) : เดียวครับ ผมจะบอกให้ฟัง

ประธานวุฒิสภา : ไม่ต้องเอาดีไหมจะได้ไม่ยาว ใบปลิวช่างมันเถอะ

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (กรรมการ) : ผมกำลังพูดถึงขบวนการ ท่านจะอย่างไร

ประธานวุฒิสภา : เอาประเด็นอ้างอิงสั้น ๆ ครับ

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (กรรมการ) : วิธีการแก้ขบวนการที่เกิดขึ้น คนกลุ่มนี้เขาบอกว่า ต้องออกกฎหมายใหม่ เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถทำงาน

LIRT

ได้เต็มทีปราบปรามคนพวกนี้ ถ้ายังใช้วิธีการปราบปรามใช้กับกฎหมายใหม่ให้อำนาจรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจมากขึ้นกว่ากฎหมายที่มีอยู่ปัจจุบันนี้ รับรองครับ เป็นมะเร็งแน่นอน ท่านเห็นไหมครับ ในฟิลิปปินส์ ในอินโดนีเซีย ในตะวันออกกลางใช้วิธีการรุนแรงทั้งนั้นเลย แล้วเป็นอย่างไรครับสงบไหม ไม่สงบครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเชื่อด้วยความสุจริตใจของผมว่า ณ เวลานี้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในภาคใต้คนที่ปฏิบัติการอยู่ ณ เวลานี้ตกเป็นเครื่องมือของมหาอำนาจต่างประเทศที่ต้องการความวุ่นวายให้เกิดขึ้นในภูมิภาคนี้ เพื่อประโยชน์ทางทรัพยากร เพื่อประโยชน์ทางยุทธศาสตร์ บางสิ่งบางอย่าง นี่เป็นความเชื่อของผมนะครับไม่มีหลักฐาน ที่ผมเชื่ออย่างนี้เพราะผมดูจากประเทศตะวันออกกลาง มีน้ำมัน มีคนมากอยู่แยกประเทศอาหรับทะเลาะกัน อินโดนีเซียก็มีน้ำมัน ฟิลิปปินส์ก็มีน้ำมัน ประเทศไทยก็เริ่มมีก๊าซ แต่ที่สำคัญประเทศไทยอยู่ในจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญในภาคตะวันออกเฉียงใต้นี้ ครอบครองที่ประเทศไทยไม่สงบครอบครองประเทศมหาอำนาจก็ใช้ประโยชน์จากความไม่สงบในแผ่นดินนี้ได้ครับ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เดียวท่านสมาชิกฯ ที่จะอภิปรายเรื่องนี้ยกมือนิดหนึ่ง ขอสำรวจเพื่อจะได้จับได้นะครับ ถ้าอย่างนั้นยังจับไม่ได้เพราะมีจดหมายขึ้นมาจากข้างล่าง ๒ ฉบับ ลงชื่อด้วยแต่ขอไม่อ่านก็แล้วกัน จากท่านสมาชิกฯ เราเองบอกว่าเรื่องนี้อภิปรายกันใช้เวลามากเป็นชั่วโมงแล้ว แต่ก็ยังเหลืออีก ๑๒ เรื่อง รายงานของท่านทั้งหลายที่นั่งอยู่ยังไม่ได้นำเสนอเลย ก็ต้องขอความร่วมมือและทุกคนให้ช่วยกันอยู่ร่วมประชุมนะครับ ๔ ท่าน มีท่านประสิทธิ์ ท่านแคล้ว ท่านเสรี และท่านสวัสดิ์ ขอคนละไม่เกิน ๕ นาทีนะครับ เชิญท่านแคล้ว นรปติ ครับ

นายแกล้ว นรปติ (กรรมการ) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ กระผม แกล้ว นรปติ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดขอนแก่น ท่านประธานฯ ครับ เรากำลังจะเข้าสู่ เรื่องสำคัญ เรื่องสำคัญนั้นคือปัญหาความไม่สงบในดินแดนภาคใต้ ๓ จังหวัด เรื่องเดิม ปัตตานีเป็นมณฑลหนึ่งซึ่งเป็นอิสระ แล้วก็มีอีกหลายมณฑลไปขึ้นใกล้เคียง เรื่องเดิม เป็นอย่างนี้ ปัญหาที่เกิดขึ้นเดี๋ยวนี้คือฆ่ารายวัน ตายรายวัน ทำร้ายกันรายวัน ผู้ที่ฆ่า ผู้ที่ ทำร้ายเป็นเครื่องมือของคนอื่น คนที่เป็นหัวสมองนั้นอยู่ข้างหลัง เรื่องเป็นอย่างนั้น ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการจลาจล เพื่อให้ประเทศไทยรักษาความสงบไม่ได้ จะต้องนำเรื่องนี้เข้าสู่ ปัญหาระหว่างประเทศของชาวมุสลิม และสมาคมมุสลิมของโลก จะนำไปสู่ ความไม่สงบ ปัญหาในที่สุดที่เป็นเดี๋ยวนี้รัฐบาลต้องยอมรับ คือเขาต้องการเป็นอิสระ แยกรัฐเป็นอิสระ เอาปัตตานีเป็นเมืองหลวง เป็นอย่างนั้นครับ แล้วคราวนี้ก็ก่อความ ไม่สงบเกิดขึ้นวุ่นวาย เพื่อให้กิดดิสทัตอันนี้ดังไปทั่วโลก ดังไปยังโลกมุสลิม จนกระทั่ง โลกมุสลิมเข้ามาเกี่ยวข้อง ผมอยากจะเห็นนายกฯ ทักษิณของเราไปจับเข้าคุยกันกับ นายกรัฐมนตรีมาเลเซีย ไปจับเข้าคุยกันกับนายกรัฐมนตรีของประเทศอิหร่าน ของประเทศอินโดนีเซีย จะต้องทำความเข้าใจ ท่านประธานฯ ครับ เหตุที่เกิดขึ้นเดี๋ยวนี้ ฆ่ารายวัน ตายรายวันก็เพื่อจะส่งเสริมให้ชาวโลกเข้าใจผิด เพื่อให้เกิดความไม่สงบขึ้น ในดินแดนภาคใต้ เพื่อเอาสาเหตุอันนี้ขึ้นมาเป็นข้ออ้างในการที่จะเป็นเอกราช เรื่องเป็นอย่างนี้เราต้องยอมรับ ขอประทานโทษท่านคาโต๊ะทั้งหลาย ท่าน ส.ว. นครศรีธรรมราช ผมมีความเห็นอย่างนี้ ตามท่านเหล่านี้โดยตรงท่านก็ว่ายังไม่ทราบ แต่ว่าท่านอาจจะเห็นความคิดเห็นของท่านก็ได้ แต่ว่าผมมีความคิดเห็นอย่างนี้ ท่านประธานฯ ครับ ผมอยากจะเห็นความสงบในภาคใต้จะทำอย่างไร ปักข์ได้นั้น ปรากฏว่าพี่น้องมุสลิมของเราแตกต่างกันด้วยศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี เขาก็กล่าวหาว่าคนไทยของเราไปปกครอง ไปกระทำร้ายเขา ไปแสดงความไม่เข้าใจ ไปดูถูกดูแคลนเขา ไปหาว่าเป็นพลเมืองชั้นสองเป็นอย่างนั้น ท่านประธานฯ ครับ ผมขอกราบเรียนการจับขังคน เอาผู้คนมาล้อมที่โรงพักตากใบไปยังจังหวัดทหารบกนั้น เอาใส่รถยนต์ขึ้นไปถึงแก่ความตาย ๕๐ กว่าคน

ประธานวุฒิสภา : ขออนุญาตท่านแกล้วนิดเดียว ขอภัยที่รบกวนท่าน เมื่อสักครู่นี้ให้เวลา ๑ ประเด็นต่อคน เพราะว่าเราจะใช้เวลาเยอะ ขอให้ท่านสรุป นะครับ ขอบคุณท่านแกล้วครับ เอาประเด็นเดียวท่านครับ

นายแกล้ว นรปติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ เอาละ ท่านไม่ให้พูดเรื่องนี้ ก็ไม่พูด อย่างนั้นกระผมขอกราบเรียนว่า เราจะต้องทำอย่างไรถึงจะ ทำความเข้าใจกันได้ระหว่างต่างศาสนา ต่างประเพณีกัน อย่าไปถือว่าเขาเป็นพลเมือง ชั้นสอง ทำอย่างไรเราถึงจะเข้าใจกันได้ครับ พี่น้องที่เคารพทั้งหลาย ผมมีความเห็น อย่างนั้น ท่านประธานฯ ขอบวกเข้าไปอีกหน่อย การชนคนจากอำเภอตากใบไปยังที่ค่ายทหารทำให้คนตายไปหลายสิบคน คณะกรรมาธิการของเราจะแนะนำให้ทหารจับ คนเหล่านี้มาลงโทษบ้าง ความผิดอยู่ที่คนเหล่านี้ อยู่ที่ทหารเหล่านี้ที่จับคนขึ้นรถ โยนขึ้นไป ๆ อย่างกับหมู อย่างกับหมา ทำไมจะไม่ตาย ทับกันสลับซับซ้อนกัน ขาด อากาศหายใจ เรื่องเป็นอย่างนี้ เห็นว่าเขามาล้อมโรงพัก แล้วก็ปิด แล้วก็จับเข้าไปค่ายทหารแล้วก็จับโยนขึ้นไปใส่รถขนไป ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้ใส่เสื้อใส่อะไร ขนขึ้นไปทับกัน อย่างกับหมูกับหมา ทำไมจะไม่ตาย ต้องเอาพวกทหารเหล่านี้มาลงโทษให้เห็น พี่น้องมุสลิมของเราถึงจะพอใจ เป็นอย่างนี้ แต่ไม่มีความผิดเลย เขาไม่มีความผิด ผิดนะครับ อย่างนี้จะต้องลงโทษให้พี่น้องมุสลิมของเราเห็น เราจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน พี่น้องมุสลิมทั้งหลายท่านฟังผมอยู่หรือเปล่า ผมยังรักท่าน พวกเราส่วนใหญ่ยังรักท่าน ท่านจะ แยกเราไปทำไมครับ เราเป็นอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวกัน เราจะต้องประสานความ เข้าใจกันระหว่างท่านกับเรา ท่านไม่ใช่เป็นพลเมืองชั้น ๒ เป็นพลเมืองของประเทศไทย ชั้นหนึ่ง แม้ว่าท่านจะอยู่ต่างศาสนา แต่ทว่าก็ไม่เป็นไร เพราะว่าประเทศไทยมีเสรีภาพ ในการนับถือศาสนา มาอยู่ร่วมกันคิดว่า ท่านจะแยกตัวไปทำไม พวกเรายังรักท่านอยู่ เรายังเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอยู่ เราเห็นใจซึ่งกันและกันอยู่ ท่านจะแยกเราไปทำไม เราคิดถึงท่าน เรายังรักท่าน ท่านพูดภาษาบาลี ก็ไม่เป็นไร ในที่สุดพูดภาษาไทยกันก็รู้เรื่อง แม้ว่าจะต่างชาติ แม้ว่าจะต่างศาสนา ก็ไม่เป็นไร เพราะเมืองไทยมีเสรีภาพในการนับถือ ศาสนา คนนับถือศาสนาคริสต์ก็เยอะ อิสลามก็เยอะ พุทธก็เยอะ แม้แต่สมเด็จ

พระเจ้าอยู่หัวก็เป็นองค์ศาสนูปถัมภก ท่านสนับสนุนทุกศาสนาอยู่แล้ว ท่านจะแยกเราไปทำไม

ประธานวุฒิสภา : ท่านแก้ตัวครับ ประเด็นของท่านดีมาก ที่ให้เลยเวลา ๕ นาที เพราะว่าท่านพูดดี พูดให้สามัคคีกัน ให้คนไทยมุสลิมมารักกัน ถูกแล้วครับ แต่ว่าหมดเวลาแล้วท่านครับ ขอบคุณมาก ท่านแก้ตัวครับ

- ๔๕/๑

นายแคล้ว นรปติ (กรรมการ) : ท่านอยากจะให้ผมหยุด เรื่องอะไร
 ก็ไม่รู้ เอาละครับ เป็นอันว่าไทยจะต้องเป็นประเทศอันหนึ่งอันเดียวกัน แม้ว่าเราจะมี
 หลายภาค ภาคอีสาน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคกลางและภาคใต้ เรา
 จำเป็นต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันครับ ท่านจะแยกเราไปทำไม เราคิดถึงท่าน เรารักท่าน
 เราเข้าใจท่านอยู่ ท่านทั้งหลายที่เข้าใจผิด ส่งคนเข้ามาฆ่าคนในประเทศไทย ฆ่าคนบริสุทธิ์
 ไป ท่านคิดผิดเสียแล้วท่านคิดเสียใหม่ครับเราจะรักท่าน ขอให้ประเทศไทยนี้ ขอรัฐบาล
 จงใจเย็นสู้ต่อไป อีกประการหนึ่ง อยากจะพูดถึงเรื่องคนที่มี ๒ สัญชาติ

ประธานวุฒิสภา : เอาไว้ในประเด็นอื่นท่านครับ ประเด็นนี้ขอความกรุณา
 ท่านแคล้วเถอะครับ

นายแคล้ว นรปติ (กรรมการ) : ท่านไม่อยากจะผมพูด

ประธานวุฒิสภา : ท่านแคล้วพูดได้สาระดี แต่ว่าขอเวลาให้ท่านสมาชิก
 ท่านอื่นได้อภิปรายต่อ เชิญ ท่านประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ มีรายงานของคณะกรรมการ
 การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนอยู่ เอาไว้ตอนนั้นเลยไม่ดีหรือครับ จะไม่ต้องเสียเวลา
 ข้ามไปเลยครับ ท่านเสรี ท่านประสิทธิ์ เอาไว้ในรายงานของท่านเลย เชิญท่านเสรี
 สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านครับ เกี่ยวกับเรื่องนี้ผมพยายาม
 ดูรายงานของคณะกรรมการที่ได้รายงานเข้ามาด้วยความสนใจนะครับ แต่ก็ต้องเรียนด้วย
 ความเคารพนะครับว่ารายงานดังกล่าวในทางสรุปนี้ ผมยังคิดว่าผมไม่แน่ใจว่าจะแก้ปัญหาได้
 จริงไหม เพราะว่ารายงานทั้งหมดนี้เข้าใจว่าเป็นเรื่องของสรุปข้อเท็จจริงแล้วก็ฉายภาพ
 ถึงปัญหาที่เกิดขึ้น เพียงแต่ว่าวิธีการแก้ปัญหานี้จะครับผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ต้องหาข้อยุติ
 แม้กระทั่งกรรมการสมานฉันท์เองที่ตั้งขึ้นมา ผมก็คิดว่ายังช่วยอะไร ไม่ได้ เนื่องจากว่า
 ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเรื่องของความรุนแรงที่เกิดจากปัญหา ต้องยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่ง
 ของการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลเองที่เวลาจัดการแก้ปัญหาแล้วนี้ไปก่อให้เกิด
 ความรุนแรงในระหว่างนั้นขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็นด้วยเจตนาหรือไม่ก็ตาม ในการแก้ปัญหาเรื่องของ
 ความรุนแรงดังกล่าวนี้ ปัญหาที่เกิดขึ้นตามมาก็คือความสูญเสีย ถ้าหากว่าดูจากรายงาน

กรรมการนี้ ในข้อสรุปข้อเสนอแนะข้อที่ ๔ อันนี้จะเห็นถึงสภาพปัญหาที่ผมนึกถึงคือ ปัญหาที่แท้จริงว่าปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นที่ส่วนหนึ่งพยายามจะอ้างว่าเป็นเรื่องของการแบ่งแยกดินแดนนั้นผมก็ไม่ปฏิเสธ แต่คิดว่าในที่สุดแล้วนี้ส่วนนั้นคือไม่ใช่ปัญหาที่แท้จริง ถ้าดูจากข้อที่ ๔ นั้นะครับ กรรมการพยายามจะสรุปว่า คณะกรรมการพบว่าชีวิตประชาชนที่สูญเสียไปในเหตุการณ์ครั้งนี้ บางชีวิตเป็นพ่อ บางชีวิตเป็นลูกชายซึ่งอยู่ในสถานการณ์กำลังแรงงานสำคัญในการเลี้ยงดูครอบครัว เป็นเหตุให้ครอบครัวต้องตกอยู่ในภาวะยากลำบาก ทั้งในการดำรงชีวิตและความสูญเสียทางใจ พ่อแม่ต้องฝังลูก เกิดจากบาดแผลทางใจ ครอบครัวต้องสูญเสียรายได้ ขาดโอกาสในการทำมาหาเลี้ยงชีพ และที่สำคัญคือ ขาดความอบอุ่นในครอบครัวโดยที่ไม่อาจชดเชยได้ นี่คือโดยที่ไม่อาจชดเชยได้ ผมคิดว่าในส่วนแนวทางปัญหาตรงนี้ท่านประธานฯ ครับ ผมว่าเป็นความสูญเสียของทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายของราชการเองก็มีความสูญเสียทั้งชีวิต ทั้งเจ้าหน้าที่ ข้าราชการ ตำรวจ ทหารที่เสียชีวิตเลือดเนื้อจากปัญหาที่เกิดขึ้น นอกจากนั้น ยังเกิดความเสียหายที่สูญเสียชีวิตพี่น้องประชาชนซึ่งอยู่ในเขตจังหวัดภาคใต้ดังกล่าว นี่ก็ความสูญเสียของทุกฝ่าย ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมคิดว่าปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นจากการใช้วิธีการแก้ไขปัญหามันแล้วเกิดการเสียชีวิตมากเกินไปเหตุหรือมากเกินไป นี่ก็สิ่งที่เกิดขึ้น แต่ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม อย่างที่ผมกราบเรียนแล้วว่าปัญหาที่เกิดขึ้นจะเกิดจากเจตนาจงใจหรือไม่ก็ตาม แต่เมื่อล่วงเลยถึงบัดนี้มาแล้วนี้ ระยะเวลาผ่านพ้นมานานแต่ยังไม่แก้ไขได้แล้วอนาคตท่านประธานฯ ครับ เชื่อไหมครับว่าถ้าแก้แบบนี้ก็ยังไม่แก้ไขไม่ได้ แล้วก็ยังสูญเสียชีวิตอยู่อย่างนี้อีกต่อไปด้วยความขัดแย้งความรู้สึกที่ไม่ตรงกัน ทางออกที่ดีที่สุดในขณะนี้ครับท่านประธานฯ จากประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาเราเคยมีความขัดแย้งในสังคมไทยถึงขั้นเสียเลือดเนื้อชีวิต ทั้งฝ่ายราชการ ฝ่ายตำรวจ ทหาร เสียเลือดเนื้อชีวิตฝ่ายประชาชน แต่ทางออกในประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาท่านประธานฯ ครับ เขาใช้วิธีการออกกฎหมาย หรือออกพระราชกำหนดนิรโทษกรรม

ผมคิดว่าเมื่อถึงเวลานี้สิ่งสำคัญในขณะนี้คือต้องออกกฎหมายนิรโทษกรรมครับ แล้วก็ยกเว้นการกระทำความผิดทั้งฝ่ายราชการ ยกเว้นการกระทำความผิดฝ่ายพลเรือน แล้วก็มาองสภาพความเป็นจริงต้องถอยกันออกมาก่อนครับท่านประธานฯ ให้มีกฎหมายจะเป็นรัฐบาลออกพระราชกำหนดก็ได้อย่างที่เคยผ่านมาแล้วให้นิรโทษกรรมผู้กระทำความผิดทั้งหมด นอกจากนั้น ผมอยากให้กรรมการเสนอตรงนี้เข้าไปเป็นทางออกมากกว่าที่กรรมการจะไปเสนอในส่วนท้าย กรรมการเสนอในส่วนท้ายบอกว่าฝ่ายรัฐบาลโดยเฉพาะนายกรัฐมนตรี จึงสมควรต้องเร่งแก้ปัญหาความจริงมาสร้างสมานฉันท์ ผมคิดว่าความจริงนั้นที่จะปรากฏออกมานั้น ไม่สามารถจะสร้างความสมานฉันท์ได้ อันนี้ผมคิดว่าตรงนี้ไม่ใช่ข้อเสนอที่จะแก้ปัญหา เพื่อไม่ให้เกิดความแตกแยก ตอนนี้ความแตกแยกมีแล้วครับ ท่านประธานฯ นอกจากนั้นกรรมการเสนอว่าในขณะที่ท่านนายกรัฐมนตรีพยายามชี้ว่ามีประชาชนและเจ้าหน้าที่ที่ถูกฆ่าตายนั้นกรรมการเสนอว่าต้องสมควรเร่งรัดการสืบสวนสอบสวนเพื่อหาตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษตามกฎหมายอย่างรวดเร็ว มิใช่ใช้มาเป็นข้ออ้างในการใช้ความรุนแรงกระทำต่อประชาชนในพื้นที่ต่อไป ผมว่าข้อสรุปของกรรมการตรงนี้ถ้าเสนอไปก็ยังแก้ปัญหาไม่ได้ การที่ท่านพยายามจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษก็ต้องเอาทั้งฝ่ายราชการ ทหาร ตำรวจ ฝ่ายพลเรือนที่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องหรือถูกตั้งข้อหา ก็คือยังเป็นความแตกแยกอยู่ในปัจจุบัน ไม่สมานฉันท์อย่างที่ว่า เพราะฉะนั้นท่านประธานฯ ครับ ข้อเสนอของกรรมการเองถ้าจะแก้ปัญหามาจริง ๆ ให้เป็นรูปธรรมตอนนี้ก็ต้องเสนอออกพระราชกำหนดนิรโทษกรรม นอกจากนั้นครับ ขอให้กรรมการเสนอแนวทางการแก้ปัญหาจากสภาพความเป็นจริงว่าขณะนี้ในภาคทหารเอง ตำรวจเอง ข้าราชการเองสูญเสียอะไรบ้าง ฝ่ายพลเรือนเองครอบครัวไหนที่สูญเสียคนในครอบครัวไป ไม่ใช่เงินแค่ ๑ แสนบาทแล้วช่วย¹¹⁷ปัญหาได้ครับ ไม่ใช่ ท่านจะต้องเข้าไปดูรายละเอียด แล้วจัดเจ้าหน้าที่โดยเฉพาะในการที่จะเข้าไปดูแลพี่น้องประชาชนที่ได้รับ การสูญเสียเหล่านี้เขามีงานทำไหม ไม่มี หากงานให้เขาทำ เขามีรายได้เพียงพอกับการจุนเจือครอบครัวไหม ครอบครัวพ่อแม่เขาเสียชีวิตไปแล้ว ลูกที่เขาอยู่เรียนหนังสืออย่างไร ตรงนี้วิธีการถ้ายังไม่ไว้วางใจต้องให้คนในพื้นที่เขาเข้าไปดูแลตรงนี้ แล้วแก้ไขปัญหารายละเอียด ในครอบครัวเขาแต่ละครอบครัวโดยละเอียดถี่ถ้วน มากกว่าที่จะจ่ายเงินไปเป็นก้อนแล้ว

ถือว่าจบ ตรงนั้นไม่จบครับ ต้องการความอบอุ่น หากความรู้สึกที่จะต้องรับผิดชอบในอนาคตข้างหน้าแม้จะยาวนานสักเท่าใด ผมคิดว่าอันนั้นคือจุดที่เป็นปัญหาที่แท้จริงว่าชาวบ้านที่สูญเสียชีวิตคนในครอบครัวนั้นเกิดความโกรธแค้นครับ เกิดความไม่พอใจ เกิดความเคียดแค้นจากการที่ต้องเสียชีวิตคนในครอบครัวไป ผมว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมอยากให้กรรมการรวบรวมอีกสักครั้งหนึ่งแล้วเอาข้อปลีกย่อยเหล่านี้ไปบันทึกนำเสนอรัฐบาลเพื่อแก้ไขปัญหา ผมคิดว่าแนวทางนี้ผมพยายามมองรอบด้านแล้ว น่าจะรอบคอบแล้วก็ละเอียดถี่ถ้วนแล้วก็เป็นการแก้ปัญหาที่ตรงจุดที่สุด ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอขอบคุณที่พยายามสรุป เพราะว่าผมจะให้ท่านสวัสดิ์ กฤตราชนินต์ เป็นคนสุดท้าย และกรรมการตอบอีก ๒ ท่าน แล้วจะได้ขอมติเรื่องนี้เลย เชิญท่านสวัสดิ์ครับ

นายสวัสดิ์ กฤตราชนินต์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สวัสดิ์ กฤตราชนินต์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช กระผมใช้เวลาเพียงนิดเดียวเท่านั้นเองนะครับ เนื่องจากว่าเรื่องนี้ก็ปรากฏกันมาก ผมเองก็ได้อ่านเอกสารของคณะกรรมการแล้วรู้สึกพอใจที่ท่านได้สรุปเหตุการณ์ต่าง ๆ มากี่เป็นทีชัดเจน

ในประการแรกก็คือว่า เหตุการณ์ชุมนุมในครั้งนี้นำไปสู่การตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ที่เข้าสลายม็อบนั้นที่ผิดพลาดก็ทำให้เกิดปัญหามาก็คือการกระทำที่เกินกว่าเหตุอย่างที่ปรากฏอยู่ในภาพที่ชัดเจนแล้วนะครับ

ในประการที่ ๒ ก็คือว่ารัฐบาลจะต้องรับผิดชอบในเรื่องนี้ และจะต้องรับผิดชอบที่เหมาะสม สมเหตุสมผล ซึ่งพวกเราก็เข้าใจกันอยู่แล้วว่าในขณะนี้ก็มีความพยายามอยู่ แต่ว่ายังมีข้อข้อหย่อนอยู่อีกมากครับที่จะต้องทำต่อไป -----

ประเด็นหนึ่งที่เราคงจะเห็นพ้องและบางคนก็อาจจะไม่เข้าใจก็คือว่า ราษฎรที่มาชุมนุมกัน ส่วนหนึ่งก็เป็นผู้ที่ก่อความวุ่นวายต้องยอมรับในประเด็นนี้ อีกจำนวนมากคือผู้ที่มาชุมนุมเป็น ลักษณะของสังคมทางใต้ครับ พี่น้องมุสลิมเวลานี้เวลาที่มีเหตุการณ์อะไรต่าง ๆ เกิดขึ้นก็มักจะ ส่งข่าวกันไปด้วยความรวดเร็ว แล้วก็เดินทางมาชุมนุมกันค่อนข้างจะมากซึ่งเหตุการณ์ ทำนองนี้ไม่ใช่เฉพาะแต่เรื่องทำนองนี้อย่างเดียว แต่ว่าเกิดขึ้นเกือบ ๆ ทุกเรื่อง แม้แต่ว่ามีอุบัติเหตุบนถนนก็มีคนมาชุมนุมมากมาย ถ้าเป็นพี่น้องญาติของใครก็ตามก็มากันเยอะแยะ อย่างนี้นะครับ เพราะฉะนั้นเราต้องเข้าใจธรรมชาติของการชุมนุม แต่เราก็ต้องยอมรับว่ามีผู้ก่อความวุ่นวายในนั้นเหมือนกัน เพราะฉะนั้นกระผมถึงมองเห็นว่าการที่จะรักษาแผ่นดินนี้นะครับ แผ่นดินเราถือว่ารักษาไม่ยาก แต่แผ่นดินค่อนข้างจะยากต้องใช้เวลาคับ การใช้เวลาตรงนี้ผมเห็นว่า รัฐบาลกำลังที่จะปรับเปลี่ยนทิศทาง ปรับเปลี่ยนทิศทางอย่างไร ๑. ปรับคน ๒. ปรับยุทธศาสตร์ ๓. อยากจะเพิ่มเติมก็คือการปรับงานมวลชน การเข้าถึง ประชาชนนี้แหละครับ ตรงนี้ความไว้วางใจกำลังจะหมดไปหรือมีน้อยลงเป็นอย่างมากทีเดียวในชุมชนหนึ่ง ๆ ความหวาดระแวงมีอยู่มาก ตรงนี้แหละครับเราจะต้องแก้ปัญหาให้ได้ ถ้าแก้ปัญหาความหวาดระแวงไม่ได้ ความสงบสันติสุขก็เกิดขึ้นได้ยาก การที่จะปรับงานมวลชนผมคิดว่าจะน่าจะเป็นข้อเสนอที่ดีว่าต่อไปนี้ การที่ให้พี่น้องประชาชนนั้นดูแลกันเองมีการฝึก มีการอบรม เมื่อก่อนเราจะเห็นได้ว่าในการแก้ปัญหาของชาติบ้านเมืองนั้น ก็ต้องราษฎรอาสาสมัครเข้ามา เช่น ไทยอาสาป้องกันชาติหรืออะไรทำนองนี้ เราก็อยากจะให้มีราษฎรอาสาสมัครพิทักษ์กันอย่างกว้างขวางอย่างนี้ก็สามารถทำได้

และอีกประการหนึ่งที่กระผมคิดว่าเราค่อนข้างจะละเลยก็คือการสลายม็อบ นั้นจะต้องมีศิลปะในการสลายม็อบ ถ้าใครอยู่ในพื้นที่อยู่ในภูมิลูกก็จะมองเห็นว่ามี การชุมนุมมากมาย แต่มีวิธีการ ถ้าเราใจไม่เป็นพอจะแก้ปัญหาไม่ได้ และทำให้เรื่องบานปลายออกไปมากมายทีเดียว โดยปกติแล้วจะต้องถ่วงเวลาแล้วก็รอจังหวะ รอเหตุการณ์ ถ้าหากว่าไม่มีการกระทำในลักษณะซึ่งรุนแรงจนเกินเหตุแล้ว เราจะไม่สลายม็อบโดยการ ใช้กำลัง ต้องรอจังหวะ รอเวลาจริง ๆ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ผมอยากจะเรียนว่า ตามข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็นของคณะกรรมการในข้อที่ ๑ เป็นข้อสังเกตของ การทำงานของเจ้าหน้าที่ในข้อ ๑.๓ ก็เป็นข้อเสนอแนะที่ดี แต่อยากจะให้เสริมเข้าไปว่า

การสลายม็อบนั้นโดยปกติแล้วถ้าไม่จำเป็นไม่ควรจะใช้กำลังทหาร เพราะทหารมีไว้เพื่ออะไรครับ มีไว้เพื่การรบ เพื่การยุทธต้องใช้รวดเร็ว เฉียบขาด ใช้กำลังรุนแรงเป็นธรรมชาติ เพราะฉะนั้นควรที่จะใช้เจ้าหน้าที่ฝ่ายตำรวจหรือฝ่ายพลเรือนมากกว่า เว้นแต่จำเป็นจริง ๆ และใช้กำลังทหารเท่านั้นเป็นผู้สนับสนุน เป็นผู้ที่ช่วยเหลือทางเจ้าหน้าที่ฝ่ายตำรวจในการสลายม็อบ ถ้าทำอย่างนี้ได้ก็จะไม่บานปลายเรื่องเหล่านี้ควรจะบรรจุไว้ แล้วก็ต้องฝึกอบรมผู้ที่แก้ไขปัญหาสลายม็อบตั้งแต่บัดนี้ครับ ต้องเตรียมคนไว้จำนวนมาก เพราะที่บ้านเมืองของเราอยู่ในภาวะที่ล่อแหลมเป็นอย่างมาก แล้วก็ไม่น่าอนว่าจะสิ้นสุดลงเมื่อใดต้องใช้ระยะเวลาอย่างที่ผมเรียนแล้ว เพราะฉะนั้นจึงกราบเรียนว่า เรื่องเหล่านี้ควรจะได้พิจารณากัน ผมเห็นใจว่าพี่น้องชาวมุสลิมก็ดี พี่น้องไทยพุทธก็ดี ในขณะนี้ก็มีเรื่องบาดหมางกันอย่างรุนแรงจำเป็นจะต้องเยียวยา แต่ว่าทิศทางกำลังจะดี

ประธานวุฒิสภา : สรุปครับท่านสวัสดิ์

นายสวัสดิ์ กฤตราชดณันต์ (นครศรีธรรมราช) : กำลังจะสรุปแล้วครับ ผมก็อยากจะเพิ่มเติมไขข้อเสนอนะของท่านว่า ควรที่จะได้เสนอนะในเชิงสมานฉันท์ เห็นอกเห็นใจทั้ง ๒ ฝ่าย ไม่ใช่ว่าจะฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด แต่ในขณะเดียวกันเราก็ต้องเห็นใจพี่น้องซึ่งอยู่ในชนบท พี่น้องซึ่งอยู่ ๓ จังหวัดภาคใต้ให้มาก ๆ ครับ ขอบคุณมากครับ

- ๔๘/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการชี้แจงครับ อาจารย์เจิมศักดิ์

เชิญครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง กรรมาธิการ ท่านประธานฯ ครับ ผู้ที่อภิปรายท่านสุดท้ายนี้
ถ้าร่วมกับความเห็นของท่านอาจารย์แก้วสรร แล้วก็คุณเสรี สุวรรณภานนท์ ผมว่าเป็น
ข้อคิดเห็นที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง และควรที่จะต้องนำไปปรับปรุง รวบรวม ความเห็นของ
ท่าน ผมคิดว่าอาจารย์แก้วสรรได้ชี้ให้เห็นถึงทัศนะของคนที่ยังมองปัญหา ผมคิดว่าอาจารย์
แก้วสรรพูดชัดเจน ผมไม่จำเป็นต้องพูดซ้ำ แต่อยากจะเสริมนิดเดียวก็คือว่า ทัศนะของ
เจ้าหน้าที่ที่มองชาวบ้านว่าเกิดความวุ่นวาย มองเรื่องของการปรามปราม การสลายการ
ชุมนุมโดยปิด แทนที่จะสลายการชุมนุมแล้วเปิดให้เขาสลาย ก็หมายความว่าให้เขากลับบ้าน
แต่เราปิดล้อม ขณะเดียวกันเรื่องของการสลายโดยใช้ทหาร อย่างที่ท่านสวัสดิ์พูดเมื่อสักครู่
การดูแลการชุมนุม แต่ว่าใช้ทหารที่ฝึกมาในเรื่องของการปรามปราม ขณะเดียวกันการใช้
ทหารที่มีการปลดปล่อยเอาคนนอกจากภาคอื่น ๆ เข้ามา แล้วขณะเดียวกันให้เขามีทัศนคติ
ที่มองชาวบ้านด้วยทัศนะของผู้ที่ชุมนุมว่าเป็นผู้ชั่วร้ายกำลังทำลายชาติ คนจึงใช้ความรุนแรง
ได้โดยไม่ต้องขังมือ เพราะถ้าเขามองว่าคนชุมนุมนั้นคือคนเลว แล้วคนที่เขามานั้นไม่ได้อยู่
ในพื้นที่ แต่ถ้าคนที่เคยสัมพันธ์กันตั้งแต่ต้น ตั้งแต่แรกจะมีความเห็นอกเห็นใจ และเห็นใจ
เพื่อนมนุษย์มากกว่า ผมคิดว่าท่านสวัสดิ์ได้ให้ข้อคิดที่ดีมาก ๆ ว่า ควรจะเป็นเรื่องของ
กองกำลังที่เชี่ยวชาญ จะเป็นตำรวจหรือเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ผมว่าข้อคิดอันนี้เป็นข้อคิด
ที่จะต้องนำไปใส่เข้าไปในนี้ด้วยนะครับ ท่านประธานฯ ครับ ทางออกที่คุณเสรีพูดนี้
ผมว่าดีนะครับ จริง ๆ แล้วเรื่องภาคใต้กรรมาธิการได้สอบ ไม่ใช่เพียงแค่เรื่องตากใบ
แต่ได้เคยขอให้ทางสภาความมั่นคงแห่งชาติได้มาชี้แจงตั้งแต่ก่อนหน้าที่จะเกิดเหตุการณ์
ตากใบ เรามีความเป็นห่วงในเรื่องของภาคใต้ อยู่ สภาความมั่นคงเคยรายงานให้ทราบว่า
ภาคใต้นั้น จริง ๆ แล้วเริ่มต้น ก่อนรัฐบาลนี้ เหตุการณ์ในภาคใต้ดูจะไม่มีปัญหาอะไร
ท่านบอกว่าเปรียบเสมือนรถยนต์ที่ไม่มีเครื่อง แนวความคิดของคนที่ยอยากจะแบ่งแยก
ดินแดนนั้นมีแต่เหมือนรถยนต์ที่ไม่มีเครื่อง คือมีไม่ก็คน แล้วก็ไม่มีกำลังอะไรที่จะทำอะไร
ได้แล้ว แต่ว่าคนนี่ไปจุดให้เครื่องเดินเอง ก็คือการบริหารจัดการที่ผิดพลาด

การบริหารจัดการที่ใช้ความรุนแรง คิดว่าเหลือไม่กี่คนเลยใช้ตำรวจเข้าจัดการ มีการอุ้ม มีการใช้ความรุนแรง ปราบปราม เรื่องก็เลยลุกลามใหญ่โตขึ้นมาเรื่อย ๆ ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าสภาความมั่นคงแห่งชาติ เท่าที่กรรมการได้เชิญมาฟังนี่นะครับ ให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์อย่างมาก โดยเฉพาะตอนสุดท้าย เมื่อปลายปีที่แล้ว สภาความมั่นคงแห่งชาติ ได้ทำหนังสือถึงนายกรัฐมนตรี เพื่อเสนอแนวทางในการแก้ไข ปัญหาภาคใต้หลายอย่าง แล้วก็ตรงกับที่ท่านทั้งหลายที่พูดมาวันนี้มาก แต่มีอยู่สิ่งหนึ่งครับ ที่เรายังไม่ได้พูดและเขาแนะนำ สิ่งหนึ่งที่เขาทำหนังสือถึงนายกรัฐมนตรี และผมได้อ่านเป็น จดหมายลับ แต่เมื่อเขาทำให้กรรมการแล้ว ผมคิดว่าผมจะเล่าให้กรรมการ เล่าให้ ท่านสมาชิกฯ ฟัง เขาบอกว่า เราควรที่จะต้องประกาศหมู่บ้านสันติสุข เป็นคล้าย ๆ กับหมู่บ้านสีเขียว แต่ทางกรนั้นไม่สมควรจะประกาศเอง ควรที่จะให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม ในการกำหนดว่าหมู่บ้านใด ตำบลใด อำเภอใด เป็นหมู่บ้านที่ไม่มีความรุนแรงเลย และชาวบ้านรักสันติสุข และเมื่อประกาศแล้วก็จะค่อย ๆ ขยายเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ แต่ทางการไม่ควรไปกำหนดว่าหมู่บ้านใดเป็นเขตสีเขียว หรือเขตหมู่บ้านรักษาสันติสุข -

- ๔๕/๑

แต่ท่านประธานฯ ครับ แทนที่รัฐบาลจะนำแนวความคิดอันนี้ไปปฏิบัติ แต่กลับตรงกันข้าม แทนที่จะมีในทางบวกกลับไปประกาศว่าหมู่บ้านใดเป็นสีเขียว หมู่บ้านใดเป็นสีแดง และหมู่บ้านใดเป็นสีเหลือง แล้วใช้วิธีไม่ให้งบประมาณกับหมู่บ้านสีแดง ผมคิดว่าอันนี้ คือปัญหา เพราะเราไม่ใช้วิธีทางบวก เราใช้วิธีทางลบ ผมคิดว่าทางลบนั้นมีปัญหามาก ครับท่านประธานฯ เรื่องของการใช้ความรุนแรงผมเองเกรงเหลือเกินว่าความรุนแรงไม่เคย หยุดยั้งปัญหาได้ เพราะว่าความรุนแรงนั้นเปรียบเสมือนเมล็ดพันธุ์ มีแต่ความงอกงาม เราใช้แรงไปเขาก็แรงกลับมา แล้วในที่สุดมันก็จะลุกลามใหญ่โตไปเรื่อย ๆ ผมคิดว่า เพื่อนสมาชิกฯ ที่เสนอแล้วก็พูดกันถึงเรื่องสันติสุขทั้งหลาย รวมทั้งพ่อแกล้วนะครับ ผมคิดว่าพ่อแกล้วประกาศจุดยืนของพวกเราได้อย่างดีว่า ความรักที่เรามีต่อกัน ไม่ว่าจะเป็น ศาสนาใดก็ตาม ผมคิดว่าเป็นคำประกาศที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง แม้ท่านอายุจะ ๕๐ ปีแล้วนี้ ผมคิดว่าวิธีคิด วิธีมองปัญหาของพ่อแกล้วนี้ผมว่ารัฐบาลก็ดี แล้วผู้บริหารที่ดีควรจะใส่ใจ แล้วเลิกใช้ความรุนแรงแต่กลับมารักกัน ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : อีกท่านหนึ่งครับ ท่านเดือนใจ ดีเทศน์ เคี้ยวจะได้ขอมติ เชิญครับ

นางเดือนใจ ดีเทศน์ (รองประธานคณะกรรมการ) :

เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพค่ะ ดิฉันเสนอเพิ่มจากข้อ ๔ เรื่องของการเยียวยาทางใจ ใน ๓ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ก็คือ เรื่องของการส่งเสริมความร่วมมือกันของ ๒ ศาสนา ให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นคณะกรรมการอิสลามจังหวัด รวมทั้งพระของวัดต่าง ๆ ซึ่งในอดีต ก็เคยมีความร่วมมือและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันตลอดมา

ประเด็นที่ ๒ ให้บทบาทกับสถาบันวิชาการในท้องถิ่น ในเรื่องของการ ศึกษาวิจัย และการลงพื้นที่ของนักศึกษาที่จะทำได้ข้อมูลการแก้ไขปัญหาอย่างรอบด้าน เหมือนอย่างที่ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ได้เสนอมา

แล้วก็ประเด็นที่ ๓ ที่สำคัญมากคือการเยียวยาจิตใจของผู้หญิง ซึ่งสามีและลูก นี้ทั้งตายไป ทั้งสูญหายไปอย่างหาตัวไม่ได้ แล้วก็ที่เจ็บป่วยหรือพิการอยู่จะต้องมีการ ช่วยดูแล แล้วก็เวทีของผู้หญิงคะเนื่องจากว่าสตรีมุสลิมได้รับปัญหามาก จึงควรที่จะจัดเวที

LIRT

ที่จะฟังเสียงของผู้หญิง ซึ่งมีกลุ่มสตรีมุสลิมและกลุ่มชาวมุสลิมที่ควรจะไปช่วยทำหน้าที่
ได้ เพื่อที่จะสร้างความเข้มแข็งและความมั่นคงทางใจของชุมชนและของครอบครัวให้
เกิดขึ้น คิฉันเสนอเพียงแค่นี้ค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ เนื่องจากรายงานของ
คณะกรรมการมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะที่มีการรับฟังคำอภิปรายจากท่านสมาชิกฯ
ที่เสนอแนะขึ้นไป กรรมการก็นำมารวบรวมประเด็นนะครับ ผมจะถามมติที่ประชุมนะครับ
ว่าจะเห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมการ พร้อมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ
ที่เสนอไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือไม่ครับ ท่านใดที่
ไม่เห็นสมควรว่าจะต้องส่งไป มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิก ยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ท่านอดุลย์ เชิญครับ จะขอมติโดยวิธีโหวต
หรือครับ เชิญท่านอดุลย์ครับ

นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ (แม่ฮ่องสอน) : ใช้ครับท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ถ้าอย่างนั้นผมถามใหม่อีกครั้งหนึ่งนะครับ เนื่องจาก
รายงานของคณะกรรมการมีข้อเสนอแนะ แล้วก็มีข้อสังเกตนะครับ ผมจะถามมติที่
ประชุมว่า ที่ประชุมจะเห็นชอบด้วยกับรายงานของคณะกรรมการและข้อสังเกต
ที่จะส่งไปให้คณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาหรือไม่ครับ ท่านสมาชิกฯ
ท่านใดเห็นชอบด้วยกับรายงานของคณะกรรมการแล้วก็ส่งไปด้วยนะครับ ถามทีเดียว
เลยนะครับ กด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นชอบด้วยกับรายงานของกรรมการ
กด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ รายงานของคณะกรรมการนะครับ
ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นชอบด้วยกับรายงานของคณะกรรมการ แล้วพร้อมทั้งส่ง
รายงานและข้อเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนะครับ ถ้าท่าน
สมาชิกฯ ท่านใดเห็นชอบด้วยกด เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นชอบด้วย
กด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๕๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๘ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ครับ เสียงข้างมากเห็นชอบด้วยกับรายงาน พร้อมทั้งส่งให้คณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนะครับ เสียงไม่เห็นด้วยเพียง ๕ เสียง ดออกเสียง ๒ เสียง ท่านสมาชิกฯ ครับ เนื่องจากวันนี้เป็นวันสุดท้ายของวุฒิสภาของเรา และเรื่องที่เราจะต้องนำเสนอรายงานต่อที่ประชุมมีอยู่อีก ๑๒ เรื่อง พร้อมทั้งญัตติอีกจำนวนมาก จึงขอความกรุณาท่านสมาชิกฯ ที่อยู่ที่นี่อยู่ร่วมกันจนแล้วเสร็จนะครับ ถ้าท่านไม่มีประเด็นสงสัยมากรายงานหนึ่งก็จะเร็ว นะครับ ก่อนที่จะขึ้นเรื่องวาระต่อไป ท่านนิพัทธาเชิญครับ

นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ คินัน นิพัทธา อมรรัตนเมธา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดปทุมธานี ขออนุญาตใช้เวลาระหว่างที่เปลี่ยนกรรมาธิการนัดหนึ่งนะคะ เนื่องจากเกิดความผิดพลาดเกี่ยวกับเรื่องรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ ในสัดส่วนของกรรมาธิการการงบประมาณ ขออนุญาตเปลี่ยนชื่อจากนางนิพัทธา อมรรัตนเมธา เป็นพันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา ขอผู้รับรองคะ

(มีสมาชิกวุฒิสภายกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ที่ประชุมจะเสนอเปลี่ยนเป็นท่านอื่นใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี ก็คือว่าท่านพันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา แทนท่านนิพัทธา นะครับ เชิญท่านประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ครับ

นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ (นครปฐม) : ขอบคุนครับท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครปฐม ขออนุญาตหารือท่านประธานฯ เมื่อสักครู่ท่านประธานฯ ขอร้องผมก็ โอ.เค. ให้ความร่วมมือ แต่ยกมือหลายครั้งยังนึกว่าท่านประธานฯ จะให้พูดเรื่องอื่นต่ออีก คืออย่างนี้ครับ เรื่องวาระที่ ๔.๗ จะมีความสอดคล้องกับเรื่องที่ผ่านมา กระผมขออนุญาตที่ประชุมได้ใหม่ว่า เพื่อให้บรรยากาศต่อเนื่องขอหยิบเรื่อง ๔.๗ ซึ่งคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนได้ไปทำการศึกษามาในเชิงลึกด้วย ขออนุญาตนำเรื่องนี้ขึ้นมาว่ากล่าวกัน

ประธานวุฒิสภา : ขอพิจารณาก่อนเรื่อง ๔.๖ ใหม่นะครับ

นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ (นครปฐม) : เรื่อง ๔.๗ ครับ รายงานเรื่อง การพิจารณาศึกษาและติดตามประเมินผลการดำเนินการป้องกันและปราบปรามผู้ก่อความ ไม่สงบในพื้นที่ภาคใต้ ซึ่งจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องกรณีของตากใบด้วย ก็เป็นเรื่องที่ ต่อเนื่องกันแล้วก็คิดว่าบรรยากาศขณะนี้อยู่ในบรรยากาศที่กำลังพิจารณาเรื่องปัญหาภาคใต้ แล้วก็ไม่ใช่เฉพาะปัญหาที่ตากใบ แต่เป็นกรณีที่กรือเซะ และปัญหาอื่น ๆ รวมทั้ง ความเป็นมาของรัฐปัตตานีนั้น เราจะมีการศึกษาด้วยก็ขออนุญาตหยิบเรื่องนี้ขึ้นมา ขอที่ประชุมรับรองหน่อยได้ไหมครับ ขอเสนอเป็นญัตติ ขอผู้รับรองนะครับ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านประสิทธิ์เสนอให้เลื่อนวาระที่ ๔.๗ ขึ้นมาก่อน ๔.๖ ขอที่ประชุมรับรองนะครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ท่านสมาชิกฯ ที่จะเห็นเป็น อย่างอื่นมีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี ก็ถือว่าเลื่อนวาระ ๔.๗ ขึ้นมาพิจารณาก่อน ๔.๖ นะครับ แต่ว่าวันนี้ผมได้เรียนท่านแล้วว่าเราขอความร่วมมือท่านเป็นพิเศษ และผม ก็ให้ทางสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจัดเลี้ยงอาหารในวันปิดสมัยประชุมวันนี้ ก็ให้จัดอาหาร พิเศษหน่อย เพราะเราจะได้มีแรงงานเพื่อชาติบ้านเมืองในช่วงศึกด้วย ก็ขอพักการประชุม ๑ ชั่วโมงนะครับ ขอพักการประชุมแล้วมาต่อเรื่อง ๔.๗ ครับ ขอขอบคุณครับ

พักการประชุมเวลา ๑๗.๔๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๘.๔๐ นาฬิกา

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประธานฯ สั่งพักการประชุมชั่วคราว ขอดำเนินการประชุมต่อ
ระเบียบวาระที่ ๔.๖ รายงานการพิจารณาศึกษาและติดตามประเมินผล
การป้องกันและปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบในพื้นที่ภาคใต้ ของคณะกรรมการ
การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภาคนที่สอง) : เชิญกรรมการรับ ท่านประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ เป็นประธานคณะกรรมการ ท่านอุบล เอื้อศรี เป็นเลขานุการ ท่านพร้อมแล้ว เชิญท่านแถลงครับ เพื่อให้เวลากระชับผมคิดว่าท่านไม่อาร์มกบตให้มากมายนักนะครับ เอาแต่เพียงข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของท่าน ส่วนรายละเอียดต่าง ๆ ก็ปรากฏในรายงานที่ได้แจกเอกสารไปแล้ว ผมคิดว่าถ้าหากว่าปฏิบัติกันแบบนี้ในทุกกรรมการที่จะรายงานผลการศึกษาต่อไปนี้ สัก ๒ – ๓ ทูมก็คงน่าจะเสร็จนะครับ เชิญท่านประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ขอบพระคุณท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครปฐม ในฐานะประธานคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน ขออนุญาตรายงานของคณะกรรมการเกี่ยวกับกรณีพิพาทศึกษาและติดตามประเมินผลการป้องกันและปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบในพื้นที่ภาคใต้ ซึ่งเป็นเรื่องต่อเนื่องจากคณะกรรมการการพัฒนาสังคมฯ และก็ขออนุญาตรายงานสั้น ๆ ว่า

เนื่องจากว่าคณะกรรมการชุดนี้ได้ลงไปพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับกรณีปัญหาภาคใต้ เนื่องจากว่าในปัญหาภาคใต้นั้นมีผลกระทบถึงปัญหาเรื่องของสิทธิมนุษยชนเป็นอย่างมาก แล้วก็มีหลายกรณีที่เป็นปัญหาแล้วยังไม่ได้ข้อยุตินะครับ ทางคณะกรรมการฯ จึงได้พิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว ซึ่งบัดนี้ได้ศึกษาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แล้วก็ขออนุญาตรายงานผลการศึกษาคู่วุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๘๕ และข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๕๐ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวนี้ได้ข้อสรุปสั้น ๆ ดังนี้ครับ เกี่ยวกับการดำเนินการของคณะกรรมการนั้นได้มีการตั้งคณะอนุกรรมการ ซึ่งมีท่านพลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน เป็นประธานคณะอนุกรรมการ แล้วก็ท่านอุบล เอื้อศรี เป็นเลขานุการ ซึ่งได้ข้อสรุปคร่าว ๆ นะครับว่า ในส่วนของคณะกรรมการฯ ได้ลงไปพิจารณาศึกษาหาข้อมูลทั้งเอกสาร ทั้งบทความ ทั้งหนังสือ รายงานการวิจัย กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ แล้วก็ไปศึกษาทางลิ้นแครงครับ โดยพิจารณาข้อมูลและ

LIRT

ข้อเท็จจริง โดยการเดินทางไปศึกษา ณ จังหวัดสงขลา และจังหวัดปัตตานี ในช่วงระหว่าง
เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งผลการพิจารณาศึกษาก็ได้มีการสรุปแล้วได้แบ่งเป็นข้อย่อย ๆ
ซึ่งทางท่าน พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน ในฐานะประธานคณะอนุกรรมการท่านจะได้
สรุปอีกครั้งหนึ่งครับ ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่าน พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ครับ

- ๕๒/๑

พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพ ผม พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงราย กรรมการ
 ขอเรียนชี้แจงว่า การศึกษาเรื่องนี้เป็นการศึกษาก่อนวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๔๘ แล้วก็
 ก่อนอภิปรายปัญหาภาคใต้ของรัฐสภาเรา ของรัฐบาลที่ชี้แจงไปแล้วนะครับ การศึกษานี้
 เราได้ศึกษาว่าเหตุความไม่สงบเกิดจากอะไร ปัญหาจริง ๆ คืออะไร เสร็จแล้ว
 คณะกรรมการได้เสนอทางแก้ปัญหาทางด้านยุทธศาสตร์และยุทธวิธี การแก้ปัญหาต่าง ๆ
 และแนวทางในการแก้ปัญหานี้สรุปสั้น ๆ ก็คืออย่างท่านบุญทัน ดอกไธสง บอกว่าการเมือง
 นำการทหาร แต่ของเราก็เพิ่มเติมเข้าไปว่า คือการบ้านนำการเมือง คือการแก้ปัญหา
 เรื่องต่าง ๆ คือแก้ปัญหาของประชาชนในพื้นที่ แก้ปัญหาทั้งหลายที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการศึกษา
 ก็ตาม เรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินก็ตาม หรือในเรื่องด้านเศรษฐกิจ
 ด้านความเป็นอยู่ของประชาชนและแนวทางในการปกครองว่าควรเสนอแนะอย่างไร
 แล้วก็แนวทางต่าง ๆ นี่ก็มาสอดคล้องกับแนวทางในด้านเรื่องคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นไป
 คือสมานฉันท์ขึ้นมาตามภายหลังนะครับ รายละเอียดก็ปรากฏอยู่ในหนังสือฉบับนี้แล้วครับ
 ท่านผู้ใดมีความสงสัยจะสอบถาม กรุณาสอบถามได้ครับ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : รายละเอียดของข้อเสนอแนะอยู่ในบทที่ ๔ ครับ เชิญท่าน
 พันตำรวจเอก ไพจิตร เชิญครับ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ในรายงาน
 ฉบับนี้มีชื่อผมเป็นที่ปรึกษาของคณะอนุกรรมการด้วย ผมต้องขอเรียนตรง ๆ ว่า
 ผมได้เข้าไปตรงนี้ไม่บ่อยนัก เพราะไปตรงกับคณะกรรมการชุดอื่น ซึ่งผมเป็นอยู่ด้วย
 ส่วนมากจะตรงกัน ก็เข้าเป็นครั้งคราว โดยเฉพาะในช่วงที่ทำรายงาน กำลังร่างรายงาน
 หรือรายงานเสร็จนี้ ผมก็ไม่ได้ตรวจดู เพิ่งมาเห็นตอนเสนอสภาครับ วุฒิสภาเข้ามาแล้ว
 นะครับ รายงานโดยทั่วไปผมก็คิดว่าในส่วนของประวัติของกระบวนการความเป็นมา
 อะไรต่าง ๆ ผมก็ชินชา ก่อนข้างจะชินในส่วนนี้ ก็รู้สึกว่าเป็นไปตามนี้ เรื่องที่จะต้องเรียน

ต่อที่ประชุมวันนี้ก็คือในหน้าที่ ๙ ข้อ ๖ ในเรื่องข้อพิจารณาปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในข้อ ๑ ปัญหาหลัก ซึ่งมีข้อความตอนสุดท้ายของข้อความซึ่งบอกว่าสามารถแบ่งเป็นปัญหาย่อยได้ ๔ ปัญหาที่เป็นเงื่อนไขการแบ่งแยกดินแดนนี้ ประเด็นปัญหาข้อ ๑.๑ ปัญหา ด้านเชื้อชาติ เนื่องจากชาวไทยมุสลิมใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้บางคนหรือบางกลุ่มที่มี แนวคิดแบ่งแยกดินแดนเชื่อว่าตนเองเป็นชาวมลายูมาก่อน จึงทำให้เกิดปัญหาชาตินิยม และคน ๒ สัญชาติในปัจจุบัน สำหรับในข้อพิจารณาอันนี้ผมคิดว่าที่บอกว่าแนวคิดแบ่งแยก ดินแดนนั้นถูกต้อง แต่ตอนขยายความไปอีก เนื่องจากว่าพวกที่คิดแบ่งแยกนั้น เนื่องจาก เชื่อว่าตนเองเป็นชาวมลายู ตรงนี้ผมคิดว่าน่าจะคลาดเคลื่อน-----

- ๕๓/๑

อันนี้ผมเชื่อว่าคนใน ๓ จังหวัดนั้นส่วนใหญ่ที่เป็นมุสลิมความเชื่อของเขาส่วนมากที่เชื่อว่าเป็นชาวมลายู เหมือนกับคนจีนในเขาราชเขาบอกว่าเขาเป็นชาวจีน แล้วพวกคนมอญที่พระประแดงเขาก็บอกว่าเขาเป็นชาวมอญ เพราะฉะนั้นตรงนี้ความรู้สึกที่ว่าเป็นชาวมลายูเป็นเรื่องไม่แปลก เป็นเรื่องธรรมดา และเป็นเรื่องที่เขามีความภูมิใจในความเป็นชาวมลายูของเขาด้วย เพราะฉะนั้นผมเชื่อว่าเกือบทั้งหมดด้วยซ้ำไปเชื่อว่าเป็นชาวมลายู แต่ในเรื่องของความเป็นอยู่ หรือในเรื่องของการเมืองการปกครองนั้นเขาพอใจที่จะอยู่เป็นคนชาติไทย โดยมีเชื้อสายมลายู แล้วก็มีขนบธรรมเนียม ประเพณี ศาสนาอย่างที่เขเป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณีส่วนนี้เองซึ่งคนไทย พี่น้องประชาชนส่วนใหญ่ทั่วประเทศจะมองว่าตรงนี้นี้เป็นวัฒนธรรมของคนอื่น เหมือนกับว่าตรงนี้ไม่ใช่วัฒนธรรมของคนไทย เพราะฉะนั้นในความคิดแบ่งแยกตรงนี้ผมคิดว่าไม่ใช่เฉพาะคนใน ๓ จังหวัดนั้น ในส่วนนี้พวกเราเอง พี่น้องของเราเองทางภาคอื่น ๆ ก็มองเหมือนเป็นคนมลายู เหมือนว่าเป็นคนชาติอื่นไปเลย ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่าความเป็นมลายู แต่ลึกลงไปความเป็นชาวมลายูต่างกับชาวจีนในเขาราช ต่างกับชาวมอญที่พระประแดง เพราะว่าชาวจีนที่เขาราชนั้นเขามาจากเมืองจีน แล้วก็อพยพมา แล้วก็มาตั้งหลักแหล่งอยู่ในเขาราช แล้วก็ทำมาหากิน สืบเชื้อสายลูกหลานตลอดมา ส่วนมอญที่พระประแดงก็เช่นเดียวกันเขาก็มาจากที่อื่น แล้วก็มาอยู่ที่นี่ แต่สำหรับชาวมลายูที่ปัตตานี คือรวมทั้ง ๓ จังหวัด เขาเป็นคนดั้งเดิมอยู่ตรงนั้น เพราะฉะนั้นความแตกต่างกันตรงนี้ เพราะฉะนั้นแนวความคิดอีกส่วนหนึ่งนอกจากในเรื่องของเชื้อชาติแล้ว ในความคิดส่วนอื่นความเป็นมาอย่างไรผมไม่ยากก้าวล่วงไปพูดถึงตรงนั้นให้มากนัก เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมอยากจะให้ร้อยกรองถ้อยคำตรงนี้เสียใหม่

ต่อไปในปัญหาข้อ ๑.๒ ปัญหาด้านศาสนา ภาษาและวัฒนธรรม เนื่องจากชาวไทยมุสลิมใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม มีภาษาและวัฒนธรรมของตนเอง บางคนหรือบางกลุ่มจึงอาศัยการบิดเบือนหลักศาสนาและความแตกต่างในวิถีชีวิต อันนี้ความจริงไม่ใช่ตัวหลักของปัญหาหลัก ตรงนี้ผมคิดว่าก็สืบเนื่องมาจากข้อ ๑ นั่นเอง คือเมื่อคิดว่าตัวเองเป็นชาวมลายูยังภูมิใจในความเป็นมลายู แต่ผมยืนยันได้ว่าคนที่คิดว่าตัวเองเป็นชาวมลายูนั้น ๘๘.๕ เปอร์เซ็นต์ ผมให้เขอะขนาดนั้น

ยังพอใจที่จะอยู่แบบเป็นคนสัญชาติไทย โดยมีวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง คงมีเพียงเล็กน้อย ผมให้เปอร์เซ็นต์ไม่ถึง .๕ เปอร์เซ็นต์ ที่คิดแล้วก็ทำอะไรที่ก่อความวุ่นวาย อยู่ในปัจจุบันนี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าตรงข้อ ๒ ตัวนี้ไม่ใช่ตัวปัญหา แต่เป็นปัญหาจากข้อ ๑ แล้วยกตัวนี้ขึ้นไปอ้างแก่นั่นเอง ผมจะไปอย่างค่อนข้างจะเร็ววันหนึ่ง

๑.๓ ปัญหาด้านการวางแผนครอบครัวและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

เนื่องจากวิถีชีวิต ศาสนาและวัฒนธรรม ผู้ชายชาวไทยมุสลิมสามารถมีภรรยาได้หลายคน ผมมีคนเคียวกรับ จึงทำให้ขาดการคุมกำเนิดบุตรอันจะเป็นปัญหาด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต ของภาคใต้ และยังมีผลกระทบด้านการศึกษา ตลอดทั้งเศรษฐกิจด้วย อันนี้ผมคิดว่าข้อความจริง ๆ ในความหมายไม่ใช่เป็นอย่างนี้ คือในเรื่องของการมีภรรยาบางศาสนาเขาก็ให้มี คนเคียว สำหรับศาสนาอิสลามบอกว่ามีเกิน ๑ คนได้ แต่ห้ามเกิน ๔ คน คืออย่างไรก็แล้วแต่ ก็ยอมให้มีเกิน ๑ คน แต่ไม่ให้เกิน ๔ คน -----

- ๕๔/๑

แต่บางศาสนาสามารถมีได้เป็น ๑๐๐ คน คือนึกถึงว่าศาสนาที่ไม่ได้จำกัดก็มี เพราะฉะนั้น
 ตรงนี้การที่ว่าเขามีภรรยาเกิน ๑ คนไม่ให้เกิน ๔ คน ก็กลายมาพูดกันว่าเป็นอิสลามดีกว่า
 สามารถมีภรรยาได้หลายคน ก็มีเพื่อนผมหลายคนบอกว่าอยากไปเข้าอิสลามบ้าง
 ผมถามว่าทำไม เขาบอกว่าอยากมีเมียได้ ๔ คน ผมบอกคุณอยู่ของคุณดีแล้วคุณมีเป็น
 ๑๐๐ คนก็ได้ไม่มีใครห้าม ถ้ามาอย่างผมได้ไม่เกิน ๔ คน เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมก็ควรจะใช้
 ถ้อยคำเสียใหม่ เพราะว่าตรงนี้ก็คือ ผู้ชายมุสลิมนั่นคือ จำกัดข้อความจริง ๆ ก็มีเกิน ๑ คนได้
 แต่มีได้ไม่เกิน ๔ คนนั้นเป็นข้อจำกัด เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็จะเห็นว่าเป็นการเดินทางกลาง
 ที่นี้การที่ว่าข้อความต่อไปบอกว่า การมีภรรยาได้หลายคนจึงทำให้ขาดการคุมกำเนิด
 อันจะเป็นปัญหาด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ความจริงคุมกำเนิดเขาไปคุมที่ผู้หญิงนะครับ
 ไม่ใช่ผู้ชายพอมีภรรยาหลายคนแล้วตัวเองจะมีลูกได้หลายคนคือ มีลูกได้หลายคน
 แต่ว่าผู้หญิงถึงแม้จะไม่เป็นภรรยาของคนนี้ เขาก็ไปเป็นภรรยาคนอื่น เขาก็มีลูกเช่นเดียวกัน
 เพราะฉะนั้นตรงนี้การที่ว่าผู้ชายมีภรรยาได้หลายคนแล้วทำให้ขาดการคุมกำเนิด ตรงนี้
 ข้อความผมคิดว่าน่าจะ ไม่ค่อยสอดคล้องกันเท่าไรนะครับ แต่ว่าเรื่องขาดการคุมกำเนิดนั้น
 ตรงนี้มีจริง เพราะว่าศาสนาอิสลามเขานิยมการคุมกำเนิด ตรงนี้เป็นเรื่องสักจะต้องศึกษา
 อีกส่วนหนึ่งคือ แม้กระทั่งเป็นคู่สามีภรรยาคนเดียวกันเขาก็จะไม่ค่อยมีการคุมกำเนิดอยู่แล้ว
 ตรงนี้มีส่วนจริง แต่ถ้ามีภรรยาหลายคนทำให้ขาดการคุมกำเนิด ตรงนั้นผมคิดว่าไม่ใช่เหตุผล
 ซึ่งกันและกัน เพราะเขาไม่มาเป็นภรรยาคนนี้เขาก็ต้องไปเป็นภรรยาคนอื่นแล้วเขาก็ต้องมี
 ลูกออกมาอยู่ดีนะครับตรงนี้

ต่อไปใน ๑.๔ ปัญหาทางการศึกษาผมก็คงจะไม่พูดแล้ว เพราะทราบว่า
 ท่านดอกเตอร์อุมาร์อยากจะพูดประเด็นนี้ ที่จริงผมเตรียมจะพูดอยู่บ้าง แต่ว่าตรงนี้ก็คงจะ
 ข้ามไป เพราะฉะนั้นส่วนที่ผมพูดมาทั้ง ๓ ข้อ นอกจากปรากฏตรงนี้ก็ยังไม่ปรากฏอยู่หลายที่
 ผมก็อยากให้แก้ไขทั้งตรงนี้และที่ไปปรากฏอยู่ส่วนอื่น ๆ ด้วยก่อนที่จะมีมติเพื่อจะ
 ดำเนินการส่งไปยังรัฐบาลต่อไป ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอุมาร์ ดอยิบ ครับ

LI RT

นายอุมาร์ คอยิบ (นราธิวาส) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม อุมาร์ คอยิบ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนราธิวาส ผมขอเสริมที่ท่านไพจิตรพูดสักเล็กน้อย เพื่อให้เสียเวลาของวุฒิสภา

ประเด็นแรก คือ การที่มีภรรยาหลายคนนั้นไม่ใช่ไม่ได้ตามอำเภอใจนะครับ ความจริงชาวมุสลิมไม่ใช่เฉพาะอยู่ในภาคใต้ที่สามารถมีภรรยาได้หลายคน มุสลิมใน ตะวันออกกลาง ภาคเหนือ ภาคกลาง เกือบทุกประเทศเขาสามารถมีภรรยาได้หลายคน แต่ว่าไม่ใช่ตามอำเภอใจต้องมีเงื่อนไขคือ ต้องมีความสามารถในด้านร่างกายและทรัพย์สิน ถ้าผู้ชายคนใดที่ไม่มีความสามารถไม่ว่าในด้านร่างกาย ไม่ว่าในด้านทรัพย์สินคนเดียว ก็ไม่ให้มีนะครับ ต้องถือศีลอคตามหลักศาสนาอิสลาม การวางแผนครอบครัวนั้น เราตกลง กันแล้วว่า การวางแผนตามที่เราได้ดำเนินการและได้ดำเนินการในบางประเทศแล้วประสบ ปัญหา อย่างกรณีสิงคโปร์เองเวลานี้เขาก็รณรงค์ให้มีการคุมกำเนิด แต่ปรากฏว่าในปัจจุบันนี้ กลับไปส่งเสริมให้ครอบครัวแต่ละครอบครัวนั้นให้มีลูกมากกว่า ๑ คนหรือ ๒ คน นะครับ--

- ๕๕/๑

ประเด็นนี้ไม่ใช่เฉพาะมุสลิม แล้วถ้าใครจะมี ๒ คนหรือ ๓ คนหรือ ๔ คนและในอิสลามมี ๑ คน ๒ คน ๓ คน ๔ คน ไม่เกิน ๔ คน ตามที่ท่านไพจิตรได้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ว่าต้องมีเงื่อนไขที่ว่าเมื่อสักครู่นี้ และไม่มีภรรยาหลวง ภรรยาน้อย ภรรยาเก็บ ภรรยาลับ ไม่มีเลย ต้องเปิดเผยทุกคน มีภรรยาคนที่ ๑ คนที่ ๒ คนที่ ๓ และคนที่ ๔ มากกว่านั้นไม่ได้ ถ้ามีเงินสมมุติว่ามี ๔๐๐ ต้องแบ่งคนละ ๑๐๐ ให้เท่ากัน แต่ว่าความรักนั้นไม่จำเป็น บางทีก็รักเมียที่ ๒ มากกว่าเมียที่ ๑ หรือเมียที่ ๓ มากกว่าเมียคนที่ ๒ ที่ ๑ อันนี้ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามให้เสมอภาคทุกประการ

เรื่องการศึกษา ผมขอพูดไม่มาก ปัญหาทางการศึกษาเนื่องจากชาวไทยมุสลิมใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้จะให้ความสำคัญการเรียนการสอนตามหลักศาสนาอิสลาม จึงไม่ค่อยได้เข้าเรียนในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ จึงทำให้การเรียน การสอนในสถาบันการศึกษาปอเนาะและสถาบันจริยศึกษา (ตาดีกา) ขาดการพัฒนาในทางที่ถูกต้อง ในประเด็นนี้ในอดีตประมาณ ๓๐ ปีก่อนพูดได้แต่ปัจจุบันนี้อาจจะไม่ถูกต้องแล้ว เพราะคนไทยมุสลิมใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เวลานี้แย่งกันเข้าโรงเรียนของรัฐมากกว่าโรงเรียนปอเนาะ และโรงเรียนตาดีกาเช่นกัน โรงเรียนตาดีกาเป็นสถานศึกษาที่เรียนหรือสอนภาคเบื้องต้นในเรื่องศาสนาอิสลามเท่านั้น และเด็กที่เรียนในโรงเรียนตาดีกา เด็กที่กำลังเรียนอยู่ในขั้นพื้นฐานคือภาคบังคับ เดิมทีเด็วนักเรียนที่กำลังเรียน ป. ๔ แต่ปัจจุบันนี้เด็กที่กำลังเรียนใน ป. ๖ เขาใช้เวลาเรียนในโรงเรียนตาดีกาใช้ในวันเสาร์และวันอาทิตย์ เพื่อไปเรียนหลักเบื้องต้นของหลักการของศาสนาอิสลาม สำหรับวิชาสามัญนั้นเขาไปเรียนโรงเรียนประชาบาลเดิม โรงเรียนขั้นพื้นฐาน เหมือนกับนักเรียนภาคอื่น ๆ สำหรับปอเนาะนั้นส่วนใหญ่เกือบ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ หรือ ๘๘ เปอร์เซนต์ เป็นนักเรียนที่จบภาคบังคับแล้วไปเรียนต่อในสถาบันการศึกษาปอเนาะ และสถาบันการศึกษาปอเนาะไม่ใช่โรงเรียนที่แท้จริง เป็นสถานสอนหลักวิชาธรรมะอย่างเดียว ไม่ได้มุ่งเน้นสำหรับวิชาอยู่ในโลกนี้อย่างไร ให้มีความสุข แต่เขามุ่งในโลกหน้าลูกเดียว คล้ายว่าสถาบันวัดนั่นแหละ แต่ว่ามีผู้สำรวจเกี่ยวกับผู้จบ ป. ๖ แล้ว และไปเรียนต่อระดับมัธยมต้น มัธยมปลาย ปรากฏว่าในแบบสำรวจนั้นบอกว่าเด็กมุสลิมใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่ได้เรียนต่อระดับมัธยมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ ความจริงแล้วไม่ตรงกับความจริง

ความจริงแล้วนักเรียนที่จบจาก ป. ๖ แล้วเขาไปเรียนที่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
 เด็กที่จบ ป. ๖ แล้วไปเรียนต่อระดับมัธยมต้นและมัธยมปลายในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา
 อิสลามนั้นมากกว่าที่ต่อโรงเรียนของรัฐอาจจะเป็น ๕๐ เปอร์เซ็นต์ก็ได้สำหรับผู้จบ และไม่มี
 สถาบันหรือหน่วยราชการใดในปัจจุบันนี้ที่ไม่มีข้าราชการที่จบ ม. ๖ จากโรงเรียนเอกชน
 สอนศาสนาอิสลาม ลองไปสำรวจท่านประธานฯ ครับ ไม่ว่าจะเป็นจังหวัดนครราชสีมา
 หรือจังหวัดปัตตานี หรือจังหวัดยะลา ไปสำรวจครับ สถาบันหรือหน่วยราชการใดที่ไม่มี
 ผู้จบจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามมีสถาบันใดบ้าง -----

- ๕๖/๑

ผมคิดว่าเกือบทุกหน่วยราชการมีผู้จบจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม แต่ว่าผู้สำรวจหรือว่าผู้ให้ข้อมูลไม่ได้ให้ข้อมูลสำหรับนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามหลายคน หลายสถาบัน หลายหน่วยราชการด้วยกันที่ไม่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในประเด็นนี้ทำให้บุคคลที่อยู่นอกจังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่เข้าใจ ทำให้ภาพพจน์ของชาวมุสลิมไม่นิยมเรียนโรงเรียนของรัฐ หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนของผมบริหารอยู่ปัจจุบันนี้ ท่านประธานฯ สุขุมก็ได้กรุณาให้เกียรติไปวางศิลาฤกษ์หอพักเมื่อต้นปีนี้ โรงเรียนที่ผมบริหาร ลองถามจิตสถาบันมหาวิทยาลัยใดบ้างที่ไม่มีนักเรียนของโรงเรียนผมซึ่งเป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามนะครับ ประเด็นนี้ผมต้องขอทำความเข้าใจว่า โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามนั้นเป็นที่นิยม แต่พอเนาะกับคดีกาคนละเรื่องครับ ขอทำความเข้าใจเพียงแค่นี้ก่อน ขอขอบพระคุณนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญดอกเตอร์บุญทันครับ

นายบุญทัน ดอกไรสง (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม บุญทัน ดอกไรสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ที่กระผมขอเวลาเล็กน้อยของท่านประธานฯ ก็คือว่า ประเด็นที่กำลังพูดอยู่ในปัจจุบันนี้ในคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนนั้นมีลักษณะคล้ายคลึงกับปัญหาของตากใบ แต่ว่าการศึกษาเป็นระบบของเอกสารข้อมูลนี้เป็นเอกสารค่อนข้างจะครบประเด็นของการนำเสนอทั้งตัวเลขแล้วก็ทั้งแผนภูมิศาสตร์ แล้วก็ลักษณะการพัฒนาค้าง ๆ ประเด็นที่กระผมสนใจมากที่สุดก็คือประเด็นที่ท่านสรุปในหน้า ๖๔ ท่านได้พูดถึงการปฏิบัติการ ๗ ขั้น ในปัจจุบันนี้อยู่ในขั้นที่ ๖ ซึ่งหมายถึงว่าเป็นกระแสน้ำที่เกิขึ้นจากสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เมื่อเป็นเช่นนี้ในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่วุฒิสภาของพวกเราให้ความสนใจเป็นพิเศษ เพราะว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้เป็นปัญหาของชาติบ้านเมือง เป็นปัญหาความปลอดภัยของพี่น้องทั้งหลายทั้งประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องชาวมุสลิมของพวกเรา กตภาไค ๆ ที่เราใช้คำไม่ว่าจะเป็นคนมุสลิมก็ดี ไม่ว่าจะเป็นโจรก็ดี ไม่ว่าจะเป็นคนที่ไร้การศึกษาที่ดี

ไม่ว่าการที่จะมีภรรยาหลายคนก็ดีนั้น กระผมคิดว่าไม่น่าจะมาเป็นประเด็นที่จะนำมาอภิปรายในสถานที่แห่งนี้ เพราะวัฒนธรรมแต่ละแห่งนั้นได้มีลักษณะที่เอื้ออำนวยวิถีชีวิตที่แตกต่างกันและเป็นกระบวนการทางพฤติกรรมซึ่งแต่ละสังคมและศาสนายอมรับอยู่แล้ว กระผมเองในฐานะที่เป็นสมาชิกคนหนึ่งของวุฒิสภาแห่งนี้นั้นจึงมีความเห็นว่า ขณะนี้เรามีปัญหาร่วมกันก็คือปัญหาของชาติ ถ้ารัฐบาลไม่สามารถจะแก้ไขความมั่นคงปลอดภัยในภาคใต้ของพวกเราได้แล้ว ความล้มเหลวจะเกิดขึ้นกับชาติบ้านเมืองอย่างมหาศาล ประเด็นดังกล่าวนี้จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจเป็นกรณีพิเศษ เพราะว่าถ้าหากว่าเศรษฐกิจ ณ จุดใดเสื่อมทรุดลงไป ณ ตรงนั้นก็จะก่อปัญหามากขึ้น วิธีการแก้ไขที่ทำอยู่ในปัจจุบันนี้กระผมเห็นว่า นโยบายที่เกิดขึ้นนั้นเราต้องยอมรับมติทางสากล ในปัจจุบันนี้กระแสสากลได้ทำให้เกิดการใช้กำลังและการปฏิบัติการที่ค่อนข้างจะรุนแรงและผิดปกติในฐานะที่เราเกิดมาในแผ่นดินนี้เราไม่เคยเห็นการตัดคอคนในยุคปัจจุบัน แล้วถ้าการกระทำดังกล่าวนี้เป็นการกระทำที่ไม่เลือกบุคคลนั้นว่าเป็นใคร ลักษณะดังกล่าวนี้ไม่ใช่เป็นฝีมือของชาวมุสลิม แต่เป็นฝีมือของโจรอาจจะเป็นโจรภายในประเทศหรือต่างประเทศที่รับทรัพย์จากชาติอื่น มาทำปฏิบัติการที่มีลักษณะดังกล่าวนี้ ในกรณีดังกล่าวนี้คนในชาตินี้ ไม่ว่าจะเป็นพี่น้องชาวพุทธ ชาวคริสต์และมุสลิมนั้นจะต้องลุกขึ้นมาประมาณการกระทำดังกล่าวนี้ว่าเป็นการกระทำที่ชี้ขาด ความรุนแรงใด ๆ นั้นไม่สามารถจะแก้ไขได้ถ้าหากว่าใช้อย่างนี้ เหตุผลดังกล่าวนี้เองจึงทำให้เกิดการต่อสู้ด้วยกำลังที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ เพราะฉะนั้นวิธีการแก้ไขนั้นกระผมเห็นด้วยกับท่านกรรมาธิการที่ท่านบอกว่า เราจะต้องสนใจประเด็นพื้นฐานความมั่นคงทางครอบครัวของพี่น้องชาวมุสลิมนั้น ความมั่นคงเกิดขึ้นจากการศึกษา ความมั่นคงเกิดขึ้นจากเศรษฐกิจการพัฒนา ความอยู่ดีกินดีและความปลอดภัย -----

เราไม่ปฏิเสธว่ารัฐบาลที่ผ่าน ๆ มานั้นได้ปล่อยปละละเลยละทิ้งประชาชนทางใต้ ๓ - ๔ จังหวัดของพวกเรานั้น โดยไม่สนใจให้การศึกษาท่านเหล่านั้น คนเหล่านั้น จึงมีการศึกษาไม่เท่าทันกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก เมื่อเรามองไปยังประเทศ มาเลเซีย นั้น มีความเจริญทางด้านวัตถุการศึกษา วัฒนธรรมอย่างกว้างขวาง แต่ประเทศไทย ของพวกเราเหมือนกับเกาะเกาะหนึ่งอยู่ตรงนั้น เมื่อเป็นเช่นนี้แนวทางในการแก้ไขปัญหานั้น ธรรมดาแล้วจะเห็นว่า ในกรณีการฉบับนี้นั้น ที่ท่านนำเสนอว่า เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา นั้น มันพื้นจนเกินไปนะครับ ผมคิดว่าขณะนี้กระแสที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ก็คือ สร้างความเข้าใจพื้นฐาน โดยวิธีการให้การศึกษาอย่างที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ ที่ท่านพูดเมื่อสักครู่ที่ว่า เราจำเป็นจะต้องเข้าไปดูระบบการศึกษาในทางใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคใน ๓ จังหวัดภาคใต้นั้นให้ชัดเจน รัฐบาลลงไปช่วยเหลืออย่างเต็มที่ ให้การศึกษา ให้วิชาชีพให้ทุนการศึกษา ให้เรียนในมหาวิทยาลัย ให้เข้าข้าราชการทหาร ตำรวจ ถ้าเราทำได้แบบนี้ ด้วยความอดทน ด้วยจิตสำนึกที่สร้างสันติภาพ สันติธรรมให้ เกิดขึ้นในชาติ ด้วยความรำลึกถึงอยู่ตลอดเวลาว่าพี่น้องชาวใต้ชาวมุสลิมนี้เป็นบุคคล ที่กอดคอร่วมใจกู้ชาติมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาจนถึงพระยาราชรังสรรค์ในสมัยกรุงธนบุรี สมัยพระเจ้าแผ่นดินของพวกเราในสมัยนั้น พระเจ้าตากน่ะครับ เพราะฉะนั้นการต่อสู้คน เหล่านั้นยังเป็นประจักษ์พยานที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ว่า ชาวหมุ่ด หรือชาวมุหะหมัดทั้งหลาย ที่มีเชื้อสายตระกูลต่าง ๆ นั้น มีบทบาทต่อราชินิกุล ต่อชาติบ้านเมือง ตั้งแต่สมัยโน้นเป็นต้น มาจนถึงปัจจุบัน คนเหล่านั้นเป็นคนไทย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ และเป็นคนมีเกียรติ เพราะฉะนั้น แนวทางและการแก้ไขธรรมดาเห็นว่าจะต้องใช้การศึกษาและการพัฒนา โดยยึดหลักเน้นไปยัง ครอบครัวให้ชาวบ้านเขามีบทบาทในการเข้าไปแก้ไขปัญหาของพวกเขา ให้ชาวบ้าน มีเอกภาพผมยังมีความนึกคิดต่อไปว่า จะเป็นไปได้ไหมว่าในอนาคตประเทศไทยของพวก เรานั้นจะมีการกระจายอำนาจการปกครองออกไป ให้เป็นการปกครองส่วนท้องถิ่น การ ปกครองตนเองให้มากที่สุดที่จะทำได้ และจังหวัดที่สำคัญ ๆ สามารถปกครองตนเองได้ และวันนั้นจะเป็นคำตอบในการพัฒนาชาติบ้านเมืองและการแก้ไขปัญหา ธรรมชาติของฝาก

ตรงนี้ไว้กับท่านประธานคณะกรรมการว่า การปกครองตนเองในหลาย ๆ ส่วน เช่น จังหวัดใหญ่ ๆ จังหวัดที่พึ่งพาตนเองได้ น่าจะเข้ามาเป็นส่วนสรุปในประเด็นตรงนี้ใน ข้อเสนอแนะจึงกราบเรียนมาด้วยความเคารพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ผมสั้น ๆ นะครับ อยากจะเสนอแนะท่านกรรมการเพิ่มเติมในส่วนที่ทำรายงานมาแล้วนะครับ คือจากการที่เราได้พิจารณาศึกษาในเรื่องที่ผ่านมาเมื่อสักครู่นี้ครับ คิดว่าเป็นปัญหาที่ใกล้เคียงกัน ครับ ท่านประธานฯ ครับ รายงานของคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน ของวุฒิสภา ถ้าดูรายละเอียดจะรวบรวมข้อมูลได้ละเอียดอ่อนนะครับ แล้วก็หลายประเด็นที่มีความชัดเจนในส่วนของปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น หัวข้อการพิจารณาศึกษาและติดตาม การประเมินผล การป้องกันและปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบในพื้นที่ภาคใต้เป็นหัวข้อ รวมที่ระบุไว้ชัดเจนถึงหัวข้อติดตามประเมินผลการป้องกันและปราบปรามผู้ก่อความ ไม่สงบ การป้องกันและปราบปรามนี้ผมคิดว่าน่าจะใช้แนวคิด ซึ่งได้เสนอไปแล้ว ก็คือเป็น เรื่องของการแก้ปัญหาให้ตรงจุด จากรายงานดังกล่าวถ้าท่านประธานฯ ได้ดูอยู่ในหน้า ๗๒ จะเป็นข้อสรุปของผู้ที่รับบาดเจ็บเสียชีวิตจากเหตุการณ์กลุ่มผู้ร้ายปะทะเจ้าหน้าที่ในวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๗ ที่ผ่านมา สรุปเจ้าหน้าที่เสียชีวิต ๔ คน บาดเจ็บ ๒๒ นะครับ แล้วก็ สรุปว่าคนร้ายตาย ๑๐๘ คน บาดเจ็บ ๖ คน ผมไม่แน่ใจว่าการใช้คำว่า “คนร้าย” ในที่นี้ นะครับจะกลายเป็นว่ามี ๒ ส่วน คือเจ้าหน้าที่กับคนร้าย-----

ซึ่งไม่แน่ใจว่าที่ใช้คำว่า คนร้าย นั้นอาจจะมีประชาชนที่บริสุทธิ์อยู่ในนี้ด้วยหรือไม่ ตรงนี้
 อยากให้กรรมการระมัดระวังนิดหนึ่ง ตอนแรกก็ไม่ได้สังเกต เพิ่งจะมาสังเกตว่า ถ้าใช้คำว่า
 คนร้าย ก็เหมือนกับไปเหมารวมทั้งหมด ที่นี้จำนวนคนที่เสียชีวิตจากวันที่ ๒๘ เมษายน
 ดังกล่าวนี้นี้เป็นเรื่องปัญหาที่เกิดขึ้นจากมัสยิดกรือเซะที่อำเภอเมืองปัตตานีส่วนหนึ่งถึง
 ๓๒ คน ถือว่ามากนะครับ ที่นี้อีกส่วนหนึ่งจากหน้า ๑๑ ท่านประธานฯ ครับ การชุมนุมที่
 สถานีตำรวจภูธร อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๗ จะเห็นว่า
 ในรายงานของคณะกรรมการระบุไว้ว่ามีชาวบ้านจำนวนถึง ๒,๐๐๐ คน ได้มารวมตัวกัน
 แล้วก็เผชิญหน้ากับเจ้าหน้าที่ ใน ๒,๐๐๐ คนดังกล่าวนี้นะครับ ปรากฏว่าเกิดการปะทะกัน
 เกิดขึ้น ส่งผลให้มีผู้เสียชีวิต ๘๔ รายครับท่านประธานฯ บาดเจ็บ ๒๐ คน ถูกจับกุมอีกกว่า
 ๑,๓๐๐ คน หลังจากนั้นก็มีการรวมตัวกันอีกหลังจากถูกจับกุมไปแล้ว ประชาชนเขาก็อพยพ
 ๖๐๐ คนบ้าง ๗๐๐ คนบ้างในวันเดียวกัน ที่ผมกราบเรียนท่านประธานฯ ตรงนี้เพื่อแสดง
 ให้เห็นถึงอะไรครับ แสดงให้เห็นถึงว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเกิดจากประชาชนชาวบ้านรวมตัว
 กันขึ้น แล้วมีความเสียหายเกิดขึ้นจากการปะทะ ไม่ว่าจะฝ่ายเจ้าหน้าที่เองหรือฝ่ายประชาชน
 เอง เพราะฉะนั้นจำนวนคนมากมายระดับนี้ ท่านประธานฯ ครับ ถ้าหากว่าเป็นเรื่องของ
 ความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากปัญหา ผมเชื่อได้อย่างหนึ่งครับว่า ประชาชนที่มีญาติพี่น้องเสียชีวิต
 หรือบาดเจ็บย่อมไม่พอใจแน่นอนกับราชการที่แม้ว่าพยายามจะแก้ปัญหาก็ตาม ความไม่พอใจ
 ดังกล่าวนี้นี้ ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่ากลายเป็นความโกรธแค้นไป เมื่อมีความโกรธแค้น
 ย่อมต้องมีการล้างแค้น เมื่อล้างแค้นก็เลยกลายเป็นสงครามย่อย ๆ นั่นเอง เพราะฉะนั้นปัญหา
 ที่เกิดขึ้นอย่าไปคิดว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ง่าย ๆ เพราะจากระยะเวลาที่ผ่านมา ผมเห็นถึง
 การแก้ปัญหา วิธีการแก้ปัญหาในวิธีการต่าง ๆ แต่ในปัจจุบันนี้ก็ยังคงมีความรุนแรงมากขึ้น
 เรื่อย ๆ แล้วก็ขยายพื้นที่มากขึ้นไปอีก เพราะฉะนั้นแนวคิดก็คงใช้หลักเดิม ท่านประธานฯ
 ครับ ถ้ากรรมการจะเสนอรายงานนี้ ผมอยากจะให้ว่าหัวข้อเรื่องการปราบปรามเป็นเรื่อง
 การออกพระราชกำหนดหรือออกกฎหมายนิรโทษกรรม ไม่ว่าจะฝ่ายเจ้าหน้าที่ก็ดี หรือฝ่าย
 ผู้กระทำความผิด ผู้ถูกดำเนินคดีในขณะนี้ซึ่งมีจำนวนมากก็ดี ผมว่าถ้าหากว่าลดแรงเสียดทาน
 ตรงนี้ได้ นี่คือการแก้ปัญหาที่ตรงจุด เพราะว่าอย่างน้อยที่สุดคนที่มีความผิดอยู่ในปัจจุบันนี้
 เขาต้องต่อสู้คดีกัน ข้อสำคัญประการหนึ่งครับท่านประธานฯ แนววิธีการดังกล่าวที่แก้ปัญหา

นี่ย่อกิดว่าะกลายเป็นตัวอย่างให้คนกระทำผิด แล้วจะบอกว่าต่อไปข้างหน้าก็อาจจะเกิดกรณีขึ้นอีก เพราะคนกระทำความคิดว่าเดี๋ยวย่างไรก็ตาม ถ้าเกิดความรุนแรงวนวายมากขึ้นก็ออกพระราชกำหนดอีก ผมคิดว่าอย่าไปคิดเลียดังขนาดนั้น คงให้คิดเพียงแต่ว่า ในขณะนี้ยังแก้ปัญหอะไรไม่ได้ วิธีการลดความขัดแย้งที่ดีที่สุดในขณะนี้ก็คือ ถ้าเป็นภาษาชาวบ้านก็ต้องเจ้ากันไป ต้องหาทางยุติทุก ๆ ฝ่ายด้วยความสงบ ช่องทางที่ดีที่สุดในขณะนี้ซึ่งผมคิดว่าเป็นกรณีปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นรายกรณีพิเศษ ไม่ได้เกิดขึ้นง่าย ๆ หรือเกิดขึ้นบ่อย ๆ ก็คือควรจะต้องออกกฎหมาย อาจจะเป็นพระราชกำหนดน่าจะเร็วที่สุดในการที่จะนิรโทษกรรมผู้ที่เกี่ยวข้องในการกระทำผิดที่เกิดขึ้นดังกล่าว เพราะนี่คือการแก้ปัญหาที่ตรงจุดที่สุด ก็อยากฝากท่านกรรมการอีกคณะหนึ่งซึ่งจะรายงานผลการศึกษาดังกล่าวนี้ ก็อยากที่จะให้เอาผลสรุปแนวทางการแก้ปัญหาที่เป็นรูปธรรมนี้ส่งไปให้รัฐบาลด้วย นอกจากนั้นควรจะต้องเสนอแนะรัฐบาลด้วยครับว่า ในการแก้ปัญหาต่อไปในอนาคตข้างหน้าควรต้องให้เจ้าหน้าที่ฝั่งระมัดระวัง วิธีการปฏิบัติ หน้าที่กับประชาชนต้องหาบุคคลที่เข้าไปแก้ปัญหา แต่ไม่ใช่ส่งเจ้าหน้าที่หน่วยรบเข้าไป ก็คงจะต้องหาทางที่อ่อนนุ่มที่สุดในการที่จะเข้าไปแก้ปัญหา เพราะว่าถือว่าเป็นเรื่องทีละเอียดย่อย ถ้าหากว่าให้เจ้าหน้าที่ที่เข้าไปแก้ไขปัญหานั้นไปด้วยความที่จะต้องคิดความรุนแรงเข้าไปด้วย อันนั้นก็เกิดปัญหามาอีก เพราะฉะนั้นก็ฝากตรงนี้ ท่านกรรมการเพื่อพิจารณาแล้วนำเสนอแนะดังกล่าวเพื่อที่จะได้ให้รายงานทั้งฉบับนี้ฉบับที่ผ่านมาไปในแนวทางเดียวกัน ขอขอบคุณครับ

ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเด่น ไต่มีนา เชิญครับ

นายเด่น ไต่มีนา (ปัตตานี) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
และท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติ บังเอิญผมเพิ่งเห็นเมื่อสักครู่นี้เอง มีเวลาอ่านนะครับ เกี่ยวกับ
ครอบครัวของผม อยู่หน้า ๒๒ นะครับ นายหะยีอามีน พี่ชายผมถูกบันทึกไว้ตรงนั้นว่า
เป็นหัวหน้ากระบวนการแบ่งแยกดินแดนบีอาร์เอ็น (B.R.N.) แล้วก็ต่อไปหน้า ๒๔
หะยีอามีน ไต่มีนา เป็นประธานจัดตั้งมูลนิธิอื่นอีกแล้ว ผมเข้าใจว่าทางคณะกรรมการ
คงไปเอาประวัติเก่า ๆ จากเจ้าหน้าที่ เพราะว่าสื่อมวลชนเคยลงแบบทำนองเดียวกันนี้
หลายครั้ง และผมไปฟ้องศาลฐานหมิ่นประมาท แล้วก็สื่อมวลชนไม่สามารถจะเอาหลักฐาน
ให้ผมดูได้ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องจริง ไปเอาจากเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ให้ไม่ได้ ได้แต่ขอล่าหา
เมื่อบันทึกอย่างนี้แล้วผมไม่ได้เรียกร้องให้แก้ไขนะครับ เพียงแต่ว่าผมอภิปรายมา ชี้แจงมา
เพื่อบันทึกไว้ในสภานี้ว่าผมได้ชี้แจงแล้วว่าทั้งหมดนี้ไม่เป็นความจริง อย่างหะยีอามีน
ถูกจับกุมอันนี้ถูกต้อง ปี ๒๕๐๔ สมัยจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ เพราะเจ้าหน้าที่ประจำ
ความเคียดในการกล่าวหาเรื่องแบ่งแยกดินแดน แล้วก็ได้ตีทุกราย ก็เลยทำเรื่องจับกุม
นายหะยีอามีน ในฐานะที่เป็นลูกหะยีสุหลง ถูกข้อหาแบ่งแยกดินแดนมาก่อน ก็เลยจับ
หะยีอามีนเพื่อจะได้ความดีความชอบ พอพิจารณาดีศาลทหาร ไม่มีทนายความ ไม่มีใคร
แก้ต่างได้ เป็นทนายเองนะครับ ผลที่สุดแล้วจอมพล ประภาส จารุเสถียร รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยสมัยนั้นเรียกอัยการมา อัยการขึ้นกับมหาดไทย มาตรวจสำนวนดู พุ่งนี้
มะรืนนี้ศาลจะตัดสินแล้ว จอมพล ประภาสขอดูสำนวนเห็นว่าหลักฐานอ่อนมาก เพราะว่า
เรื่องทั้งหมดเรื่องเมคอัพ (Make up) ทำขึ้นมาทั้งหมด ท่านจอมพลประภาสก็เลยสั่งให้ถอน
ฟ้อง ท่านก็เลยถอนฟ้อง ไม่ให้ศาลตัดสิน เพราะรู้ว่าศาลตัดสินต้องยกฟ้องแน่นอน
สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเปรียบเหมือนเรื่องกรือเซะ ถ้าดูกรือเซะหน้า ๗๑ เหมือนกัน
ประวัติศาสตร์สร้างมาที่กรือเซะอีกกระแสนึง คือตำนานเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว เหมือนกันเลย
เจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยวอันนี้คนพื้นเมืองก็รับไม่ได้ แต่ตำนานนี้ก็ติดประวัติ แล้วเหมือนกรือเซะ
เขียนที่ไหนก็เขียนแบบนี้เหมือนกันเมื่อเขียนแบ่งแยกดินแดนภาคใต้ก็ต้องมีนายหะยีอามีน
ไต่มีนา พี่ชายผมนะครับเป็นหัวหน้าแบ่งแยกดินแดน เป็นหัวหน้าบีอาร์เอ็น แล้วก็ยังเป็น

๑๓๓

ว. ๓๑ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

อารีวรรณ ๕๕/๒

หัวหน้านามจาฮ์ดินที่ตั้งใหม่ด้วย ทั้งหมดนี้ผมเคยฟ้องศาลแล้วก็หนังสือพิมพ์หลายฉบับ
ขอมาหลายครั้งแล้ว จนกระทั่งผมเบื่อจะฟ้องแล้ว ตอนหลังนี้ผมเลยไม่อยากฟ้องแล้ว
ก็เลยอยากกราบเรียนท่านประธานฯ แล้วก็ที่ประชุมแห่งนี้ให้ทราบว่า การชี้แจงของผมอันนี้
เพื่อจดบันทึกไว้เป็นประวัติศาสตร์ในสถานที่แห่งนี้เอง ไม่ได้ให้แก้ไข เพราะว่าอันนี้
ผมเชื่อว่าถ้าท่านชี้แจงท่านก็ต้องชี้แจงว่าไปรับมาจากเจ้าหน้าที่ อันนี้แน่นอนที่สุด
ไม่รู้ไปรับมาจากไหนแน่นอน ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมาธิการเชิญครับ ท่านพลตำรวจเอก วิรุฬห์ ครับ

พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พินแดน (กรรมาธิการ) : ผม พลตำรวจเอก วิรุฬห์
พินแดน ในฐานะกรรมาธิการขอชี้แจงนะครับ เอาประเด็นที่ ๑ นะครับ แต่ความจริง
เรื่องศึกษาเรื่องนี้โดยเฉพาะผมเองนั้นที่เป็นประธานคณะกรรมการแล้วก็โดยเฉพาะได้อยู่
ในพื้นที่ภาคใต้เป็นเวลานาน มีความสัมพันธ์ มีความชอบพอกับชาวไทยมุสลิมที่ ๓ จังหวัด
ภาคใต้ หรือ ๔ จังหวัดภาคใต้ทั้งหมดทั้ง ๕ จังหวัดนะครับ มีความสัมพันธ์กันดี
และเราศึกษาเรื่องนี้เราพยายามที่จะหาข้อมูลจริง ๆ เพื่อแก้ปัญหาบ้านเมืองที่เราประสบ
อยู่ทุกวันนี้เราจะช่วยกันได้อย่างไร เราพยายามจะหาข้อมูลต่าง ๆ ข้อมูลอันที่ ๑ อย่างเฉพาะ
ท่านไพจิตรนี้ร่วมทำงานกับผมมาตั้งแต่สมัยผมยังเป็นนายตำรวจชั้นผู้น้อยท่านก็เป็นตำรวจ
ชั้นผู้น้อยอยู่ในพื้นที่ตรงนั้น และรับผิดชอบในพื้นที่ตรงนั้น โดยเฉพาะด้านการศึกษา
ก็เหมือนกัน ท่านอุมาร์ คอยิบ ผมก็รู้จักโรงเรียนท่านดี แต่เรากำลังจะมองภาพกว้าง - - - - -

- ๖๐/๑

โดยเฉพาะปัญหาเรื่องว่าชาวไทยมุสลิมในภาคใต้เรานี่ คำว่า ชาวมลายู นั้นท่านชูชาติก็เคยพูด และชูชาติกับผมก็ทำงานด้วยกัน เพราะฉะนั้นส่วนใหญ่เขาเข้าใจว่าเขาเป็นอย่างนี้ แต่เขาไม่ใช่ มีคนเป็นส่วนน้อยที่เอาปัญหานี้ไปในการปลุกระดม ในการแก้ปัญหา สร้างความไม่สงบขึ้น ส่วนน้อยบางกลุ่มเท่านั้นเอง แต่เพื่อความสบายใจผมจะขอตัดตรงนี้ออกไป ดัดตรงปัญหานี้เป็นชนส่วนน้อยที่เอาไปปลุกระดม แต่คนส่วนใหญ่เขาเข้าใจดี เขาไม่ใช่ปัญหา แต่ปัญหาในการที่จะแก้ไขปลุกระดม

อันที่ ๒ เรื่องเกี่ยวกับการคุมกำเนิดครับ ปัญหาจริง ๆ ปัญหาของเขาวชนจริง ๆ แล้วที่มาของปัญหาเขาวชน การที่บุตรมากอะไรต่าง ๆ ทำให้พ่อแม่ดูแลไม่ทั่วถึง แล้วก็มีการผู้ใหญ่บางคนเคยมาเป็นรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องนี้แล้วจะเอาปัญหา แก้ปัญหา เรื่องการคุมกำเนิดไปใช้ในพื้นที่ยากได้ ได้มีความพยายาม และผมก็ได้ติดตามท่านตลอด ผมเห็นว่าปัญหาท่านก็เคยทำ แต่จะงักไปอยู่พักหนึ่ง มีปัญหา แต่สมัยหนึ่งเคยคิดจะทำท่านเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ เป็นรัฐมนตรี ผมก็เคยตามมาเป็นส่วนหนึ่ง เอาละครับ ที่มีปัญหาที่คงปัญหาเรื่องการคุมกำเนิด ที่ปัญหาเขาวชน ขอตัดเรื่องมีภรรยา ๔ คนไปครับ เดี่ยวบางท่านอาจจะเป็น ๕ คนหรือ ๕๐ คนได้ แต่เพื่อตัดปัญหาทั้งหมดเกิดขึ้นไปนี้เราก็ขอเป็นปัญหาตรงนี้นะครับ

เรื่องการศึกษา จริง ๆ เราคิดว่าการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะตั้งแต่เด็กเล็ก เด็กพื้นฐาน เด็กมัธยม เด็กประถมเป็นปัญหาจริง ๆ ที่เราจะต้องให้ความสนใจเขา แต่ข้อเสนอของเราที่ขึ้นมานี้ก็ถือว่า ต่อไปนี้โดยเฉพาะโรงเรียนสอนศาสนาทั้งหลายเราอยากให้มีการปรับปรุงหลักสูตรที่เป็นมาตรฐาน แล้วคนที่ปรับปรุงนี้ไม่ใช่คนไหนครับ จากภาครัฐร่วมกับชาวไทยมุสลิมทางภาคใต้ ตรงนั้นช่วยกันแก้ปัญหาที่เราจะปรับหลักสูตรเป็นมาตรฐานอย่างไร ตั้งแต่เด็กจนถึงโรงเรียนประถม มัธยม ตั้งแต่เด็กจนถึงเรียนมหาวิทยาลัยจะทำอย่างไร แล้วความคิดก้าวหน้าของราชการคนที่เรียนสอนศาสนา ท่านเรียนไปถึงขั้นไหน มาตรฐานไหนแล้ว ก็เหมือนสมัยก่อนได้นักธรรมตรีเทียบภาคบังคับเราอย่างไร นักธรรมโทอย่างไร นักธรรมเอกอย่างไร มหาได้อะไร เราก็อยากจะให้โรงเรียนนี้มีการพัฒนาเป็นระบบ ให้มีจัดระบบ จะให้ศึกษาร่วมกัน เป็นข้อเสนออย่างกว้าง ๆ ครับ แล้วขณะเดียวกันทางปฏิบัติในรัฐบาลนี้ก็มีการศึกษาเรื่องนี้อยู่แล้ว

แล้วเราไปศึกษาจากทางตัวนี้ว่าเป็นสิ่งที่เราจะช่วยกัน เพราะว่าชาวมุสลิมเราเองไม่ใช่เฉพาะ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ พัทลุงก็ตาม นครศรีธรรมราชก็ตาม สุราษฎร์ธานีก็ตาม กระบี่ พังงา ทั้งหมดมีอยู่ตลอดครับ เราเข้าใจปัญหาตรงนี้อยู่ แต่ว่าเฉพาะ ๓ จังหวัดภาคใต้เราจะแก้อย่างไร ช่วยกันอย่างไร ช่วยกันคิด ช่วยกันแก้ปัญหา ตรงจุดนี้นะครับ แล้วมาตรงประเด็น คือปัญหาเรื่องท่านบุญทัน จริงครับ ส่วนหนึ่งเป็นเรื่องของขบวนการซึ่งเราไม่อยากจะพูดรายละเอียด แต่เรามองภาพกว้าง เราจะใช้อย่างไร อยู่ในขั้นไหน ส่วนนี้เป็นส่วนที่เป็น ส่วนที่ไม่เป็นส่วนใหญ่ คนในพื้นที่ ๓ จังหวัดภาคใต้ ชาวบ้านเดือดร้อนที่สุด ทุกข์ครับ ทุกวันนี้ผมทุกข์ครับ คายทุกฝ่าย คายรายวัน ฆ่ารายวัน ดักหัว มีปัญหา ความไม่สงบเกิดขึ้น เป็นความทุกข์ใจ จะทำอย่างไรในฐานะที่เราไปอยู่พื้นที่ตรงนี้ เราจะช่วยกันแก้ปัญหาอย่างไร ช่วยเสนอแนะทางภาครัฐบาลอย่างไร ช่วยให้เกิดเข้ามาอย่างไร เดินทางที่ถูกต้องไหม เป็นปัญหาดังนี้ครับที่เราบอกว่า อย่าให้บ้านเมืองเราไปถึงขั้นนั้นเลย อย่าให้เกิดอย่างนั้น เราช่วยกันแก้ แล้วก็ปัญหาคืออีกอันหนึ่งก็คือของท่านเสรี พ.ร.บ. นิรโทษกรรมเราเคยใช้มาแล้ว แต่เราจะใช้ขนาดไหน เพียงใด เวลาไหนที่เหมาะสม ไม่ใช่จำเป็นต้องกรือเซะหรือตากใบ ใช้กับคนทั้งระบบเลย ทำไมจะเกิดความสมานฉันท์กับชาวบ้านได้ ใช้แล้วให้ได้ผล แต่ใช้แล้วไม่ให้ได้ผลอย่าไปใช้ ใช้เวลาที่เหมาะสมให้ช่วยกันคิดว่าวันไหน เวลาไหนที่จะเหมาะสมอยากให้นิรโทษกรรม อยากให้ทุกคนเดินทางเข้ามาสู่แล้วมาพูดจากันครับ มาสมานฉันท์กัน เราอยากให้เป็นอย่างนั้นครับ ไปช่วยกันคิด จะเอาเวลาไหนเหมาะสมถึงอะไร เอาละครับ ช่วยกันคิด จะฝากข้อมูลตรงนี้ไว้ เวลาไหนที่เหมาะสม ใช้อย่างไรถึงจะเหมาะสมนะครับ และโดยเฉพาะของท่านเด่นเราไปเอามาจากเอกสารที่เขาศึกษากันมาก่อน และตอนนี้ผมจะขอถอนออกครับ ก็ขอฝากในที่ประชุม ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเสรีมีเพิ่มเติมนะครับ เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรรมาธิการ) : นิดเดียวท่านประธานฯ ครับพอดี ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ส่วนที่อภิปรายช่วงแรกเกี่ยวกับรายงานของคุณหมอนิรันดร์นะครับ ผมให้รายละเอียดไป ถ้ากรรมาธิการจะส่งไป อยากเอารายละเอียดตรงนั้นใส่ไปด้วย ผมจะได้ไม่ต้องพูดซ้ำนะครับ ก็คือในส่วนที่ต้องไปดูแลพี่น้องประชาชนในพื้นที่อย่างไร อยากฝากเจ้าหน้าที่ให้ดูตรงนั้นเข้าไปด้วยนะครับ จะได้ไม่ต้องอภิปรายซ้ำกัน ขอบขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการครับ รับได้ไหมครับ

นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผม ประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครปฐม ก็ขอรับแนวทางที่ทั้ง ๕ ท่าน คือท่านไพจิตร ท่านอุมาร์ ท่านบุญทัน ท่านเสรี แล้วก็ท่านเด่น ที่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมนะครับ จริง ๆ แล้วก็ติดด้วยภารกิจนะครับ ซึ่งถ้าเราได้ข้อมูลตรงนี้มาตั้งแต่ช่วงต้นก็คงจะทำให้หนังสือรูปเล่มนี้คงจะสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพราะว่าท่านเสรีท่านก็อยู่ในคณะกรรมาธิการชุดนี้ด้วยนะครับ แต่ว่าขอเรียนเพิ่มเติมนิดหนึ่งเกี่ยวกับพระราชกำหนดนิรโทษกรรมนั้นเราได้มีการพูดคุยแล้วก็พิจารณากันด้วยเช่นเดียวกันว่าเนื่องจากว่าข้อมูลที่ได้รับนี้ยังมีปัญหาว่าถ้าเป็นขบวนการทั้งหมดนี้ก็น่าที่จะสนับสนุน แต่ตรงนี้ข้อมูลที่ได้รับนั้นเป็นข้อมูลที่มีปะปนกันว่ากลุ่มที่มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่กรือเซะก็ดี ที่ตากใบก็ดี ยังมีการปะปนกันอยู่ในบางส่วนนะครับ ถึงแม้จะไม่มาก แต่ยังมีบางส่วน ฉะนั้นก็เกรงว่าถ้าออกกฎหมายนิรโทษกรรมให้แล้วปัญหาก็อาจจะยังไม่ยุติ เนื่องจากว่ามีผู้ที่เป็นคนร้ายหรือมีคนที่ประสงค์จะทำผิดกฎหมายซึ่งไม่เกี่ยวกับเรื่องลัทธิต่าง ๆ ตรงนั้นก็มี ฉะนั้นก็ได้พยายามที่จะแยกแยะ แต่ว่าก็เป็นแนวทางเช่นเดียวกันนะครับ แล้วก็ขอเข้าไปปรับก็แล้วกันนะครับ นำแนวคิดของทุก ๆ ท่านที่ได้เสนอมาเพื่อไปปรับให้รายงานนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นนะครับ ก็ขอขอบคุณทุกท่านที่ได้ให้ข้อเสนอแนะครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ผมจะจบแล้ว ให้ประธานคณะกรรมการการสรุป ยังมีมืออีก
๒ - ๓ ท่าน อาจารย์แก้วสรรรับคงไม่ยาวนาน เชิญครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : นิดเดียวครับท่านประธานฯ
ครับ คือผมขอความกระจ่างและกรุณาที่รับปากจะแก้ไขนะครับ ข้อนี้สำคัญนะครับ คือ
ประเด็นเพื่อน ส.ว. ที่เป็นไทยมุสลิมนี้ท่านอาจจะพูดไม่ถนัด แต่ผมไม่ใช่ ผมคิดว่าที่ท่านตั้ง
ไว้นี้เป็นสาระสำคัญมาก กรรมการ โปรดเอาออกให้ชัดเจนครับ เรื่องชาวมลายูนี้ครับ
ให้หายไปเลยนะครับ กลายเป็นว่าใครที่รู้สึกตัวเองเป็นชาวมลายู พวกนั้นจะเป็นพวก
ก่อการร้าย ไม่ได้ บางคนนะครับ เพราะฉะนั้นหน้า ๘ ข้อ ๑.๑ นี้ท่านเขียนได้ว่า
ปัญหาการสืบทอดของแนวความคิดแบ่งแยกดินแดน โอ.เค. อย่างนี้ผมรับได้ครับ
ส่วน ๑.๒ นะครับ ถ้าสรุปให้สั้น ๆ เป็นการบิดเบือนหลักศาสนาและความแตกต่างใน
วิถีชีวิตเพื่อสร้างแนวความคิดแบ่งแยกดินแดน โอ.เค. อย่าไปบอกว่าเป็นมุสลิมแล้วจะต้องเกิด
การแบ่งแยกดินแดน เขียนอย่างนั้นอันตรายมาก ๑.๓ นี้ครับ ผมไม่อยากให้เห็นเลย
นะครับ คือเหมือนกับว่าถ้ามีลูกมากแล้วก็จะเกิดการแบ่งแยกดินแดนขึ้นที่โน่นที่นี่ ไม่ใช่
ตรรกะนะครับ การต่อสู้เกิดจากการถูกกดขี่หรือไม่เป็นธรรม จะมีลูกกี่คนไม่เกี่ยวนะครับ
ผมว่าตรงนี้ข้อนี้โปรดทบทวนนะครับ แล้วก็ ๑.๔ ถูกต้องนะครับ เป็นการละทิ้ง ไม่พัฒนา
สถาบันการศึกษาด้านศาสนาของเขา อันนี้ขอชมเชยนะครับ และพอมานำปัญหาพื้นฐาน ๑.๓ นี้
ก็น่าจะเอาออกไปด้วยนะครับ เหมือนกัน มีภรรยาได้หลายคนก็จะเกิดการก่อการร้าย อันนี้
ตรรกะ เป็นไปไม่ได้ครับ โดยสรุปแล้วเห็นด้วยที่ท่านจะแก้ไข แต่ขอเสริมนิดหนึ่ง
นะครับ อย่าให้ไปเห็นเขียนเป็นทำนองที่ว่าเพราะเป็นมุสลิม เพราะมีลูกหลายคน มีเมีย
หลายคนเลยเกิดก่อการร้าย ไม่ใช่-----

จริง ๆ ปัญหาที่เกิดขึ้นคือเด็กที่นั่นเขาไร้อนาคต ไร้งาน ไร้ที่ไป อีสานก็มีครับ เชียงราย
ก็มีครับ เป็นแค่เพียงว่าคนอีสานยังอพยพเข้ากรุงเทพฯ ได้ หนีได้ แต่คนที่ถูกกดขี่ในภาคใต้
เขาหนีไม่ได้ ฉะนั้นการกดขี่ ข่มเหง การถูกทอดทิ้งนี้เสมอภาคกันทั้งประเทศครับ
แต่ประเด็นตรงนั้นของเขาต่างหากทำให้เขาต้องยืนขึ้นสู้ ฉะนั้นอย่าไปเอาความลักษณะ
เฉพาะของเขามาเป็นปัญหา ปัญหารากฐานจริง ๆ นี่คือการถูกทิ้งและถูกรังแก รัฐไทยนี้
เสมอภาคในการกดขี่ครับ อย่าไปเขียนให้กดขี่เฉพาะภาคเดียวไม่ใช่หรือครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านณรงค์ นุ่นทอง ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม
ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมน่ะพยายามจะไม่อภิปราย
เพื่อไม่รบกวนเวลาของสภา แต่ว่าเมื่อสักครู่นี้ท่านเด่นได้ทักท้วงหน้า ๒๒ เรื่องขบวนการ
ปฏิวัติแห่งชาติมลายูมะละกา ที่มีชื่อนายหะยีอามีน ได้ะมีนา ผมว่าตรงนี้กรรมการต้อง
เอาออก ท่านวิรุฬห์ก็รับแล้ว แล้วไปปรากฏในหน้า ๒๔ เขียนเลย ภายหลังประชุมร่วม
กระบวนการต่าง ๆ มีการจัดตั้งมูจาฮีดีนปัตตานีโดยมีประธานหะยีอามีน ได้ะมีนา ยิ่งหนัก
เข้าไปอีก เป็นประธาน เป็นฝ่ายการเงินอะไรต่าง ๆ นี่ ผมก็ไม่ทราบว่ากรรมการได้ข้อมูล
นี้มาจากไหนนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าไม่ชัดเจนไปใส่ออย่างนี้ไม่ได้ เป็นการกล่าวหาเขา
ถ้าไม่มีที่มาที่ไปที่ชัดเจนผมคิดว่าต้องเอาออกทั้งหมดนะครับ ไม่อย่างนั้นเกิดความเสียหาย
ให้กับสภาฯ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านบุญญา ครับ

นายบุญญา หลีเหลด (สงขลา) : ท่านประธานฯ ครับ ผม บุญญา หลีเหลด
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ผมขอภัยท่านประธานฯ และคณะกรรมการชุดนี้ ผมว่า
ฉบับนี้เป็นการผิดพลาดการรายงาน โดยเฉพาะพาดพิงถึงท่านเด่นโดยเฉพาะ เป็นเรื่อง
ใหญ่โต ผมว่าขอให้ถอนเรื่องนี้กลับเข้าไปเสียดีกว่า หรือจะเสนอเข้ามาใหม่ทีหลัง
หลายตอนที่มีจุดบกพร่องครับ ขอบคุณมากครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการการรับ เชิญครับ

นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครปฐม
ในฐานะประธานคณะกรรมการ ก็ข้อเสนอของท่านอาจารย์แก้วสรร ผมขอความชัดเจน
อีกนิดหนึ่ง เนื่องจากว่าในช่วงต้นนั้นท่านพันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคง ท่านได้ให้ข้อมูล
เกี่ยวกับเรื่องคำว่า มลายู ในหน้า ๗ นั้นครับ ว่าเป็นชาวมลายู คือท่านใช้คำว่า คลาดเคลื่อน
ฟังเสมือนหนึ่งว่าในส่วนหนึ่งนี้ยังมีความรู้สึกว่าเป็นชาวมลายูอยู่ เพียงแต่ว่าถิ่นที่เกิดนั้น
ยังอยู่ที่เดิม ใช่ไหม ทีนี้ถ้าจะให้เอาออก ซึ่งท่านเป็นคนในพื้นที่ ท่านอยู่ในพื้นที่
ถ้าท่านต้องการให้เอาออกนี้ผมก็เชื่อว่าข้อมูลของท่านค่อนข้างจะชัดเจน แต่ว่าเมื่อสักครู่นี้
ที่ท่านได้อธิบายในช่วงต้นนั้นท่านบอกว่าเป็นความคลาดเคลื่อนเท่านั้นเอง ไม่ถึงกับว่า
ไม่ใช่ ทีนี้ถ้าท่านอาจารย์แก้วสรรต้องการที่จะให้เอาออกนี้ ก็จะกลายเป็นว่าเป็นตรงกันข้าม
นั่นอันหนึ่งครับ

ส่วนกรณีของท่านบุญญา หลีเหลด นั้นก็คิดว่าเป็นข้อเสนอที่ดี แต่ว่า
เนื่องจากว่าในช่วงนี้คงจะมีเวลาจำกัด ฉะนั้นผมขอเข้าไปปรับก็แล้วกัน ก็ขออนุญาตที่
ประชุมว่า แล้วแต่ที่ประชุมจะมีความเห็นเป็นประการใดนะครับ ก็จะขอเข้าไปปรับโดยนำ
ความคิดเห็นของท่านที่ได้เสนอแนะมาในหลาย ๆ ส่วนนี้ไปปรับทั้งหมด เท่าที่ทางที่ประชุม
จะเห็นควรแล้วก็อนุญาตครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านไพจิตรมีอะไรเพิ่มเติมเชิญครับ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา (สงขลา) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผมขออนุญาตอธิบายเพิ่มเติมตรงนี้อีกนิดหนึ่ง คำว่า ชาวมลายู ผมคิดว่าที่
คน ๓ จังหวัดเป็นชาวมลายูตรงนี้ไม่น่าเกลียด ผมว่าคาไ้ะอุมาร์เอง ขอประทานโทษที่
เอ่ยนามหรือคุณพิรุณดินก็ยอมรับว่าตัวเองเป็นชาวมลายูนะครับ คือคนส่วนใหญ่ตรงนั้น

LIRT

ว. ๓๑ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ขวัญเมือง ๖๒/๓

เขายอมรับเป็นชาวมลายู แม้กระทั่งไปคุยกับเขา ถ้าไปเดี๋ยวนี้สมมติว่าไปแล้วไปนั่งคุยกับเขา
ตัวต่อตัว เขาก็จะเรียกตัวเขามลายูอยู่-----

- ๖๓/๑

แต่ตรงนี้ที่ต้องแก้ก็คือว่าที่คนที่มาก่อเหตุไม่ใช่เพราะเชื่อว่าตัวเองเป็นชาวมลายู คนส่วนใหญ่เชื่อว่าเป็นชาวมลายู แต่เมื่อสักครู๋ผมอธิบายต่อว่าแต่เขาเชื่อสาขามลายู แต่เขาพอใจที่จะอยู่อย่างคนไทย แล้วก็พื้นที่ที่เขาอยู่เขาก็พอใจที่จะอยู่ในผืนเดียวกับประเทศไทยเหมือนในปัจจุบันนี้ตลอดไป แต่ว่ามีคนส่วนหนึ่งเท่านั้นเองที่ยังคิดถึงประวัติศาสตร์อยู่ ซึ่งผมให้เปอร์เซ็นต์ไม่เกิน ผมพูดตรงไหนผมก็บอกว่าไม่เคยเกิน ครึ่งเปอร์เซ็นต์ ถ้าครึ่งเปอร์เซ็นต์ตรงนั้นก็ประมาณล้านกว่า ประมาณ ๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ ถ้านับยอด ๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ ก็ไม่ใช่ร้อยละเหมือนกัน แต่ว่าถ้าคิดเปอร์เซ็นต์ผมให้ตรงนี้ ไม่เกินครึ่งเปอร์เซ็นต์ที่ว่ายังคิดถึงอยู่ แต่ว่าคนส่วนใหญ่ที่เขาคิดว่าตัวเองเป็นชาวมลายู ไม่ใช่เรื่องแปลกเลย ก็เหมือนกับคนจีนเขาราช ผมยกตัวอย่างเมื่อสักครู๋ว่าเขาถือว่าเป็นคนจีน ตรงนี้ถ้าลองถามคะ โตะฮุมารูก็ได้ท่านก็ยอมรับท่านเป็นชาวมลายู อันนี้ท่านต้องยอมรับ แต่สำหรับผม ผมไม่อยู่ในพื้นที่ ๓ จังหวัดนั้น แต่ผมเชื่อว่าความรู้สึกของคนตรงนั้น จากการที่ได้ไปสัมผัสมา เพราะชีวิตราชการของผมอยู่ตรงนั้นมาตลอด ผมเพิ่งมาอยู่สงขลาเมื่อตอนผมเป็นรองผู้บังคับการเมื่อประมาณปี ๒๕๓๗ มาเนือง หมายความว่า ตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ เป็นต้นมา จนถึงปี ๒๕๓๗ ผมอยู่ตรงนั้นมาตลอด แล้วอันนี้ผมที่เรียน ยืนยันได้อันนี้ก็จากการที่พูดคุยกันแล้วนั้น คือความรู้สึกของเขาอันนี้ก็เรียนให้ทราบลงลึก ไปนิดหนึ่ง คือในความรู้สึกของคนทั่วไปก็เนื่องจากการศึกษาเท่านั้นเองที่เขาเข้าไม่ถึง แล้วไม่เข้าใจอะไร ซึ่งผมได้เสนอในหลาย ๆ ที่ว่า ต้องให้พี่น้องประชาชนตรงนั้นเขาเข้าใจ คำว่า ชาตินี้คืออะไร เชื้อชาติคืออะไร สัญชาติคืออะไร ศาสนาคืออะไร เพราะว่าตรงนั้นเขาจะผูกพันกับว่ามลายู ก็คืออิสลาม ตรงนี้เขาจะผูกพันกันมากมายเลย พอบอกคนมลายูเขาจะหมายถึงอิสลามไปด้วยในตัวเลย เวลาผมไปสมมุติว่าผมนั่งอยู่ตรงนั้นเวลาคนที่มาริวาส หรือปัตตานีเองเขาจะแนะนำผมกับคนอื่น เขาบอกว่านี่ผู้กองไพจิตรนะ เป็นคนมลายู เหมือนกัน อันนั้นเขาไม่ได้หมายความว่า ผมเป็นมลายู แต่หมายถึงในคำ มลายู นั้น หมายความว่าผมเป็นคนมุสลิมเหมือนกัน เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ต้องพยายาม ผมคิดว่าตรงนี้ ต้องพยายามทำความเข้าใจกันอีกมากถึงจะรู้ถ้าได้ไปสัมผัส นอกจากนั้นภาษาอีก ภาษา มลายูที่เขาพูดกัน เขาก็เชื่อว่าภาษานี้คือเป็นภาษาอิสลาม เขาเชื่ออย่างนี้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ ผมคิดว่าการศึกษาก็ต้องให้เขาเข้าใจด้วยว่าภาษาคืออะไร ผมก็เคยเจอคำถามมาหลายครั้ง

อันนี้ก็ขอเรียนให้ท่านสมาชิกฯ ทราบว่าขณะที่ไปคุยกับเขามักพอพูดได้ตอบได้เล็กน้อย ไปไหนมาไหน กินข้าวอะไรอย่างนี้พอได้ แต่พอพูดลึก ๆ ไป ผมก็ไม่ได้ ก็จะเจอคำถาม กลับมาว่า เอ๊ะ ผู้กองเป็นอิสลามทำไมพูดอิสลามไม่ได้ เขาจะถามลักษณะนี้ อันนี้เจอบ่อย ที่สุด คนไปที่อื่นไปตรงนั้นจะเจอบ่อย เขาจะถามว่าเป็นอิสลามแล้วทำไมพูดอิสลามไม่ได้ โดยที่เขาเข้าใจว่าภาษาที่เขาพูดนั้น เป็นภาษาอิสลามด้วย คือตรงนี้ความผูกพันมีกันมาก แต่ตอนหลังผมก็ถือโอกาสในที่ประชุมหลาย ๆ ที่ก็พยายามอธิบายให้เขาฟังว่าภาษาที่พูด ตรงนี้ก็เป็นภาษาส่วนหนึ่งแค่นั้นเอง คือภาษามลายูเป็นภาษาหนึ่งในโลก ซึ่งไม่ใช่ภาษา อิสลาม ผมก็ยกตัวอย่างให้เขาเห็นชัด ๆ ว่า สมมุติว่าในที่ประชุมตรงนี้ ถ้าบังเอิญว่านะบี ที่เรานับถืออยู่ยังมีชีวิตมาถึงปัจจุบัน แล้วมาขึ้นพูดกับพี่น้องตรงนี้ ท่านนะบีก็ไม่สามารถจะ เข้าใจภาษาที่ท่านพูดได้เช่นเดียวกัน แล้วท่านก็คงไม่ถามนะบีเช่นผมว่าทำไมพูดอิสลาม ไม่ได้ เพราะภาษาที่ท่านนะบีใช้ ก็คือภาษาอาหรับ แต่ตรงนี้เป็นภาษามลายู ตรงนี้ผมคิดว่า ถ้าเราดูแล้วน่าจะเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่ผมคิดว่าตรงนี้จะป็นพื้นฐานจริง ๆ ซึ่งควรจะให้เขา เข้าใจด้วยครับ อันนี้ก็ขอฝากไปเรื่องอาจจะป็นเรื่องการศึกษาด้วยครับ ขอบพระคุณมาก ครับ

- ๖๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ยังไม่ชัดเจนหรือครับ เห็นท่านอุมาร์ยกมืออยู่เชิญครับ

นายอุมาร์ คอยิบ (ปัตตานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ขออนุญาตชี้แจงเพิ่มเติมนิดเถอะนะครับ ก็คำว่า ชาติมลายู นี่ผมเห็น ก็คำว่า ชาติมลายู นี่เขาไม่ได้หมายความว่าต้องการแบ่งแยกดินแดนดังที่บางกลุ่มพยายามแยกดู สำหรับผมที่ว่าชาติมลายู นั้นเราก็มีการประชุมนักวิชาการของภาคได้พร้อมกับสภาความมั่นคง ผู้แทนสภาความมั่นคงแห่งชาติได้ประชุมที่โรงแรมแห่งหนึ่งที่อำเภอหาดใหญ่ ก็ปรากฏว่ายอมรับในประเด็นที่ว่าชาวมุสลิมทางภาคใต้เป็นชาวมลายู แต่ว่าเชื้อชาติมลายูชาติไทย ประเด็นนี้ประเด็นที่ว่าเชื้อชาติมลายูนี้สำหรับที่นับถือศาสนาอิสลาม แต่ว่าสัญชาติไทย ไม่ได้หมายความว่าต้องการแบ่งแยก ประเด็นนี้ผมก็ได้้นำปรึกษาหารือกับรัฐมนตรีท่านหนึ่ง ขออนุญาตไม่เอ่ยชื่อนะครับ ท่านเห็นด้วยในประเด็นที่ว่าเชื้อชาติมลายู แต่ว่าสัญชาติไทย เหมือนกับคนจีนอยู่ในเมืองไทย ขอชี้แจงเพิ่มเติมเพียงแค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการการคลังสามารถปรับรายงานได้นะครับ เชิญท่านพลตำรวจเอก วิรุฬห์ อีกครั้งครับ เชิญครับ

พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันธ์แสน (กรรมการ) : คืออย่างนี้ครับ เฉพาะท่านณรงค์นะครับ หน้า ๒๓ – ๒๔ ที่ท่านพูดถึง บอกผลยืนยันแล้วว่าตอนนั้นครับ แล้วก็ท่านบุญญา หลีเหลด ด้วยนะครับ แล้วก็ส่วนปัญหาตัวที่เรื่อง ผมเข้าใจครับ ผมเป็นคนเกิดที่อีสานครับ ผมเรียกตัวผมเองอย่างไรผมเข้าใจ และเวลาผมพูด ผมกลับไปบ้านผมที่อีสาน ผมก็พูดอีสานของผม ผมเข้าใจทำไมผมไปอยู่ภาคใต้ผมเข้าใจ ทำไมผมจะไม่เข้าใจ ผมเข้าใจ ผมเข้าใจอย่างดีด้วยตรงนี้นะ แต่ว่าเป็นปัญหาคอนบางส่วนเท่านั้น แต่เมื่อประสงค์ไม่อยากจะให้มีผมก็คัดออก แต่เป็นปัญหาว่าเราจะช่วยแก้ไขปัญหาดังนี้ครับ ตรงนี้ตรงจุดนี้ผมคิดว่าคงไม่มีปัญหาอะไรนะครับ เพราะว่าสิ่งที่ท่านเป็นห่วงเราจะปรับให้ดีกว่าแล้วกันครับ แล้วก็ปรับให้เป็นที่ยอมรับนะครับ เพราะว่าเกิดความเข้าใจกัน ถ้าเขียนออกไปแล้วทำให้คนเราทะเลาะกันยิ่งขึ้นผมไม่เห็นด้วยหรอก ถ้าจุดนี้นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คงชัดเจนนะครับ ก็ขอความเห็นชอบให้ส่งรายงานฉบับนี้พร้อมกับข้อเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปนะครับ

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ครับ ขอเสนอเพิ่มเติมด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านปรีดีครับ ยังไม่เคลียร์ (Clear) เรื่องอะไร เชิญครับ

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ปรีดี หิรัญพฤกษ์ มีข้อเสนอแต่เพียงว่าในการที่จะปรับเปลี่ยนถ้อยคำให้เกิดความเหมาะสมจากการที่คณะกรรมการรับข้อเสนอของสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติที่มีความรู้ในทางศาสนา ในทางธรรมเนียมประเพณีและปัญหาทางสังคมของ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ กระผมก็สนับสนุนการที่กรรมการจะปรับเปลี่ยนตามข้อเสนอ แต่เพื่อประโยชน์ของการที่ทำให้เกิดความแน่ใจว่าจะไม่เกิดความคลาดเคลื่อน ผมขอเสนอว่าขอให้ท่านผู้มีเกียรติจาก ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ๔ ท่านทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำปรึกษาในการแก้ไขโดยไม่ต้องมีโอกาสที่จะต้องกลับมาสู่ที่ประชุมอีก กระผมคิดว่าจะทำให้เกิดความสบายใจและความถูกต้องแน่นอนในเรื่องซึ่งเป็นสิ่งละเอียดอ่อนนะครับ แล้วบุคคลทั้ง ๔ ท่าน กระผมก็คิดว่าคงจะเป็นท่านเด่น ท่านอุมาร์ ท่านไพจิตรและท่านบุญญา ทั้ง ๔ ท่าน น่าจะเป็นคนซึ่งให้ข้อมูลแก่คณะกรรมการและการแก้ไขก็จะมีปัญหาใด ๆ ตามมาในอนาคต ก็เสนอต่อที่ประชุมดังนี้ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ในประเด็นข้อเสนอของท่านปรีดีนะครับ กรรมการเชิญครับ

นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ขอบขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ ผม ประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครปฐม ก็ขออนุญาตรับไปทั้งหมด แล้วถ้าทั้ง ๔ ท่าน ถ้าไม่สะดวกเราปรับแล้วผมจะขออนุญาตทำหนังสือส่งให้

ท่านช่วยตรวจเพื่อความสมบูรณ์ของรายงานฉบับนี้ด้วยนะครับ แต่ว่าถ้าท่านสะดวกก็จะ
ขออนุญาตเรียนเชิญท่านมาปรึกษาหารือก่อนที่จะได้มีการปรับอีกครั้งหนึ่ง แต่ว่าบันทึก
ต่าง ๆ นั้นผมได้จดไว้หมดแล้ว ที่ท่านให้ความเห็นไว้นะครับ ก็ต้องขอขอบคุณครับ

- ๖๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เมื่อสักครู่นี้ผมขอความเห็นชอบเพื่อส่งรายงานของกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนนะครับ ซึ่งศึกษาและติดตามประเมินผลการดำเนินการป้องกันและปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบในพื้นที่ภาคใต้ และได้รายงานต่อวุฒิสภาแล้ว พร้อมกับข้อเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไป มีท่านผู้ใดไม่เห็นชอบไหมครับ

(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีถือว่าที่ประชุมเห็นชอบเป็นเอกฉันท์นะครับ ขอบคุณกรรมการมากครับ

ขอกลับมาระเบียบวาระที่ ๔.๖ นะครับ รายงานการพิจารณาศึกษาเรื่องแนวทางแก้ไขปัญหาน้ำท่วมพื้นที่การเกษตรแบบยั่งยืนในบริเวณลุ่มน้ำยม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการการพร้อมแล้วเชิญครับ เรายังเหลืออีก ๑๒ รายงานนะครับ ขอสรุปเสนอพอสังเขปเป็นที่เข้าใจนะครับ รายละเอียดท่านผู้ทรงเกียรติทั้งหลายคงจะได้ศึกษาจากรายงานที่ท่านเสนอไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ไปบ้างแล้วนะครับ เชิญท่านประธาน คณะกรรมการ เชิญครับ

นายปราโมทย์ ไม้กลัด (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายปราโมทย์ ไม้กลัด สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร ในฐานะประธานอนุกรรมการศึกษาแนวทางแก้ปัญหาพื้นที่การเกษตรแบบยั่งยืน ในคณะกรรมการสามัญการเกษตรและสหกรณ์ครับ ขอนำเสนอรายงานผลการศึกษาแนวทางแก้ปัญหาพื้นที่การเกษตรแบบยั่งยืนในบริเวณลุ่มน้ำยมค่อที่ประชุมวุฒิสภา โดยสรุปดังนี้ครับ ลุ่มน้ำยมหรือทางตอนเหนือของประเทศไทย ลักษณะการวางตัวอยู่ตามแนวเหนือใต้ มีพื้นที่ลุ่มน้ำครอบคลุม ๑๐ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพะเยา น่าน ลำปาง แพร่ ตาก กำแพงเพชร สุโขทัย พิจิตร และนครสวรรค์ แม่น้ำสายสำคัญของลุ่มน้ำนี้ก็คือแม่น้ำยม ซึ่งพื้นที่ ๒ ฝั่งลำน้ำเป็นบริเวณกว้าง มักเกิดปัญหาน้ำท่วมถึงขั้นอุทกภัย ได้รับความเสียหายเป็นประจำทุกปี สาเหตุโดยทั่วไปก็เกิดจากฝนตกหนักในพื้นที่ลุ่มน้ำ อันนี้เป็นตามสภาพธรรมชาติของเรื่องราวเกี่ยวกับน้ำนะครับ แล้วนอกจากนั้น สภาพทางกายภาพภายในลุ่มน้ำก็เป็นปัญหาสำคัญทำให้เกิดปัญหาอุทกภัย ที่สำคัญก็คือพื้นที่ป่าต้นน้ำลำธารถูกทำลาย แต่ในลุ่มน้ำนี้ไม่มีแหล่งเก็บกักน้ำขนาดใหญ่เพื่อชะลอปริมาณน้ำหลาก ส่วนแม่น้ำยมช่วงตอนล่างตั้งแต่อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัยลงไป ลำน้ำยมก็มีลักษณะแคบตามธรรมชาติ ไม่สามารถระบายน้ำที่ไหลหลากลงมาได้ทันเวลา ก็ทำให้ปริมาณน้ำเอ่อล้นตลิ่งไหลไปท่วมพื้นที่ ๒ ฝั่งของลำน้ำ ซึ่งเป็นที่ราบลุ่ม ก็ได้แก่พื้นที่ทางการเกษตร และพื้นที่ในเขตชุมชนได้รับความเสียหายเป็นประจำทุกปี บางปีก็มีความเสียหายก็มีมูลค่ารวมแล้วหลายพันล้านบาทด้วยกัน -----

แต่การดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยรวมนั้นในปัจจุบัน ก็ยังไม่มียุทธศาสตร์และแนวทางแก้ไขที่ชัดเจนแต่อย่างใด ~~ท่านประธานฯ~~ ครับ ด้วยเหตุนี้คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา จึงเห็นสมควรที่จะให้ศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่การเกษตร ๒ ผังแม่น้ำยม ในเขตจังหวัดสุโขทัยและจังหวัดอื่น ๆ ที่มีปรากฏการณ์น้ำท่วมในเขตลุ่มน้ำ ตอนนี้จะมีการศึกษาและวิธีการแก้ไขให้บรรเทาหรือแก้ไขปัญหาน้ำท่วมให้หมดไปอย่างยั่งยืนได้อย่างไร ~~ท่านประธานฯ~~ ครับ จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลก็พบว่า ปัญหาน้ำท่วมในลุ่มน้ำยม ส่วนใหญ่เกิดในเดือนกันยายน เกือบทุกปี บางปีก็มากจนเป็นปัญหายุทธกภัย บางปีก็น้อย ประชาชนก็สามารถรับความเดือดร้อนนั้นได้ ที่สำคัญคือเกิดขึ้นจากฝนที่ตกในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำมีปริมาณมาก แล้วตกติดต่อกันเป็นเวลานานจนแม่น้ำลำธารมีปริมาณมากกว่าปกติ ซึ่งไหลล้นตลิ่งเข้าไปท่วมพื้นที่ต่าง ๆ ทั้งบริเวณชุมชนเมือง และพื้นที่เกษตรกรรม ๒ ผัง ลำน้ำท่วมจึงเป็นบริเวณกว้าง อย่างที่ได้กราบเรียนท่านประธานฯ ตอนต้นแล้ว โดยเฉพาะในเขตลุ่มน้ำยมตอนล่าง ตั้งแต่จังหวัดสุโขทัยลงไป ท่านประธานฯ ครับ นอกจากการเกิดฝนตกหนัก ซึ่งเป็นมูลเหตุสำคัญทำให้เกิดอุทกภัยแล้ว ก็ยังมีสาเหตุสำคัญเนื่องมาจากลักษณะภูมิประเทศและสภาพทางชลศาสตร์ของแม่น้ำยมที่ไหลผ่านแต่ละท้องที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตชุมชน เมื่อเข้าเขตจังหวัดสุโขทัย แม่น้ำยมจะไม่สามารถรองรับปริมาณน้ำที่ไหลหลากลงมาจำนวนมากให้อยู่ในลำน้ำได้ ทั้งนี้เพราะว่าความลาดเทของลำน้ำยมก็เปลี่ยนแปลงไป มีความลาดเทค่อนข้างน้อย สภาพลำน้ำแคบ แล้วก็ตื้นเขิน แล้วนอกจากนั้นหลายท้องที่ การกระทำของมนุษย์หรือผู้ที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในชุมชนต่าง ๆ ก็มีผลสำคัญทำให้ภาวะการเกิดอุทกภัยมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นด้วย เช่น การสร้างถนนที่ดี สิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ก็ดี ก็มีจำนวนมากที่กีดขวางทางน้ำจนเป็นเหตุให้ความสามารถในการระบายน้ำของแม่น้ำยม มีสภาพลดน้อยลงไปด้วย เหล่านี้เป็นต้น จากสภาพการณ์น้ำท่วมในลุ่มน้ำยมนั้นกล่าว ท่านประธานฯ จะเห็นว่า ในเอกสารรายงานในหน้า ๑๑ หน้า ๑๒ หน้า ๑๓ ก็ได้บรรยายภาพแสดงให้เห็นว่าเมื่อเดือนกันยายนปีกลายนี้เอง เดือนกันยายน ๒๕๔๗ ซึ่งเมื่อปีกลายนี้ ปีที่ผ่านมา ปริมาณน้ำในลำน้ำยมไม่ได้เรียกว่า เป็นปริมาณน้ำมากจนเกิดอุทกภัยแบบรุนแรงเลย แต่ในบริเวณเขตเทศบาลจังหวัดสุโขทัย ท่านประธานฯ จะเห็นว่าสภาพลำน้ำยมในช่วงที่ไม่มีน้ำ ประมาณเดือนมีนาคมก็มีสภาพแห้งลำน้ำแคบ พอตกเดือนกันยายน

๒๕๔๗ น้ำในลำน้ำยมก็มีปริมาณมาก บริเวณหน้าศาลากลางจังหวัดในเขตเทศบาลจะเห็นเป็นแบบนี้แทบทุกปี เมื่อเดือนกันยายน ๒๕๔๗ เรียกว่าเป็นเหตุการณ์ที่เบาบางในรอบสิบ ๆ ปี ที่เกิดน้ำมากอย่างนี้ อันนี้เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่า ทุกปีปริมาณน้ำในลำน้ำยมเมื่อผ่านจังหวัดสุโขทัยลงไปทางตอนล่างแล้ว สภาพแม่น้ำยมมีความแคบ ความลาดเทน้อย น้ำก็ไม่สามารถบรรจุอยู่ในลำน้ำโดยสภาพธรรมชาติได้ก็เอ่อล้นตลิ่งท่วมชุมชนต่าง ๆ รวมถึงพื้นที่เกษตรกรรม จึงต้องมีระบบการป้องกันตามแต่จะทำกันได้ในท้องถิ่นตามที่เห็นสภาพอย่างนี้ จากสาเหตุดังกล่าว เมื่อคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและสาเหตุการเกิดอุทกภัยอย่างละเอียดแล้ว ก็พบว่าการเกิดอุทกภัยที่ปรากฏอยู่เวลานี้ ก็เนื่องมาจากสภาพปัญหาที่ยังไม่มีการแก้ไข ปัญหาที่ ๑ ก็สืบเนื่องมาจากสาเหตุของการที่เราไม่สามารถควบคุมปริมาณน้ำไหลหลากจำนวนมากที่ไหลลงมาให้เก็บกักไว้ในระบบอ่างเก็บน้ำขนาดต่าง ๆ ที่อยู่ตามตอนบนได้ อันนี้ก็คือปัญหาทำให้น้ำจำนวนมากไหลหลากลงมาในช่วงฤดูฝน ปัญหาที่ ๒ ก็คือลำน้ำยมมีความสามารถไม่เพียงพอและมีประสิทธิภาพในการระบายน้ำตามสภาพธรรมชาติน้อยกว่าปกติ ---

- ๖๗/๑

แล้วปัญหาที่ ๓ ก็คือ ชุมชนเมืองและชุมชนต่าง ๆ รวมไปถึงพื้นที่เกษตรอยู่ในบริเวณที่ลุ่มที่ต่ำเป็นจำนวนมากจึงต้องประสบกับปัญหาอุทกภัย ปัญหาที่ ๔ ก็คือ พื้นที่เกษตรกรรมส่วนใหญ่ซึ่งเป็นบริเวณที่ลุ่มพื้นที่ดอนล่างลุ่มน้ำเกิดภาวะอุทกภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณที่ใกล้จุดบรรจบกับแม่น้ำน่านเหนือจังหวัดนครสวรรค์ ในเขตจังหวัดพิจิตร เป็นต้น อันนี้คือสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในภาวะปัจจุบัน เพราะฉะนั้นมาตรการครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา ได้กลับมามีขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : ท่านปราโมทย์ครับ ปัญหาต่าง ๆ ท่านได้อยู่ในเล่มสีฟ้าแล้วใช่ไหมครับ

นายปราโมทย์ ไม้กลัด (กรรมาธิการ) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ แต่อยากจะพูดถึงมาตรการแก้ไขเพื่อความชัดเจนสักนิดหนึ่งนะครับ มาตรการแก้ไขที่เป็นสาระสำคัญของรายงานก็คือ มาตรการที่ ๑ ควรจะมีมาตรการแก้ไขปัญหาการไม่สามารถควบคุมน้ำไหลหลากจำนวนมากที่ตกลงมาในแม่น้ำยม ด้วยระบบการเก็บกักน้ำให้สามารถรองรับน้ำไว้ก่อนเหนือจังหวัดสุโขทัยให้ได้ มาตรการนี้ก็เกิดการมุ่งควบคุมปริมาณน้ำไหลหลากจำนวนมากจากแม่น้ำยม ด้วยการสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำหรือการสร้างฝายที่บริเวณทางเหนือ ทางต้นน้ำ การก่อสร้างเขื่อนหรือฝายดังกล่าวจะต้องมีการพิจารณาแล้วว่ามีเหมาะสมในสภาพท้องที่เกิดผลกระทบในการทำลายสภาวะแวดล้อมและธรรมชาติน้อยที่สุด ตลอดจนเสียค่าใช้จ่ายน้อยและได้ประโยชน์คุ้มกับการลงทุน อันนี้ก็คือหลักการและวิธีการ ซึ่งอ่างเก็บน้ำหรือแหล่งเก็บกักน้ำขนาดที่กระหมกกล่าวถึงจะได้ยกตัวอย่างว่า ตัวอย่างที่ ๑ ก็คือ แหล่งเก็บกักน้ำเขื่อนแก่งเสือเต้นที่อำเภอสอง จังหวัดแพร่ อันนี้ไม่ได้หมายความว่า กรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์เสนอให้สร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น แต่เป็นแนวทางที่รัฐบาลควรจะต้องให้ความสนใจในการพิจารณาว่าจะสมควรทำหรือไม่ ในการศึกษาถึงเรื่องราวต่าง ๆ จะมีผลกระทบกับพื้นที่ถูกน้ำท่วม หมู่บ้านที่ถูกน้ำท่วม การอพยพผู้คน การจัดหาที่ดินทำกินให้กับผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนแต่เพียงประการใด มาตรการที่ ๒ ก็คือ มาตรการที่ทำอย่างไรถึงจะให้หาทางระบายน้ำจากแม่น้ำยมให้มีสภาพสามารถระบายน้ำ

ได้เพิ่มขึ้นกว่าภาวะปัจจุบัน คือการขุดคลอง ระบายน้ำเพิ่มเติม การขุดลอกแม่น้ำยม ให้สามารถที่จะระบายน้ำได้มากกว่าภาวะปัจจุบันทางด้านฝั่งซ้ายของแม่น้ำยม ด้านฝั่งขวาของแม่น้ำยม ก็สามารถที่จะทำคลองอ้อมพื้นที่ต่าง ๆ พื้นที่ชุมชน เพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำของแม่น้ำยมให้เพิ่มมากขึ้น และมาตรการที่ ๓ ก็คือ ถ้าหากกรณีมาตรการที่ ๑ กรณีมาตรการที่ ๒ ไม่สามารถทำได้ ก็ต้องทำในมาตรการที่ทำอย่างไรถึงจะปกป้องพื้นที่ชุมชนจากที่เป็นพื้นที่เศรษฐกิจด้วยระบบการบรรเทาอุทกภัยป้องกันน้ำท่วม ด้วยระบบปิดล้อมทำกันล้อมรอบนั่นเองครับ นี่ก็คือมาตรการที่ ๓ มาตรการที่ ๔ คือ ถ้าทำมาตรการที่ ๑ ไม่ได้ มาตรการที่ ๒ ไม่ได้ มาตรการที่ ๓ ทำแล้วในส่วนหนึ่ง แต่มาตรการที่ ๔ ก็คือ พื้นที่บริเวณที่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม น้ำท่วมเป็นประจำไม่สามารถทำมาตรการที่ ๑ ได้ มาตรการที่ ๒ ได้ ก็เสนอแนะรัฐบาลว่าควรจะใช้มาตรการของการไม่ใช่สิ่งก่อสร้างด้วยการที่ใช้ประโยชน์ปรากฏการณ์น้ำท่วม อันนี้ให้เป็นประโยชน์ ด้วยระบบการเก็บกักน้ำไว้ในพื้นที่น้ำท่วมปรับ ระบบการเกษตรทำการเกษตร อาศัยธรรมชาติที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันให้เป็นประโยชน์ อันนี้คือมาตรการที่จะไม่ใช่สิ่งก่อสร้างเป็นมาตรการสุดท้ายครับท่านประธานฯ ทั้งหมดนี้เราก็เสนอเป็นข้อเสนอแนะ อยู่ในรายงานตอนท้ายที่กระผมเห็นสมควรเสนอเพื่อนำสู่การพิจารณาที่จะให้รัฐบาลได้ดำเนินการที่เราเรียกว่าแนวทางแก้ไขปัญหาพื้นที่การเกษตรที่ถูกน้ำท่วมแบบยั่งยืน ก็เป็นรายงานโดยสรุป ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านปราโมทย์ ไม่กัลด นะครับ ความจริง รายงานของท่านนั้นทำละเอียดคืมาก แต่ว่ากรรมาธิการคงไม่ต้องรายงานทุกประเด็นนะครับ ให้ถาม เค็ว ๆ ยกมือหน่อยครับ อย่าอภิปรายนะครับ เป็นคำถามก็แล้วกันท่านจะได้ตอบ เชิญท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ กรรมาธิการดูในหน้า ๓ ถามว่าผมเห็นด้วยไหม ผมเห็นด้วยน่าจะทำได้ตั้งนานแล้ว แล้วใน ขณะเดียวกันปัญหาน้ำท่วมพื้นที่การเกษตรอย่างยั่งยืนในบริเวณลุ่มแม่น้ำยมนี้ะครับมีมา นานแล้ว ช้ำซาก แต่ที่นี้ท่านประธานฯ ครับ ในฐานะที่ต้นกำเนิดแม่น้ำยมติดกับจังหวัดน่าน อำเภอบ้านหลวง ในขณะเดียวกันก็เชียงม่วน มาตรงนั้นและครับท่าน ผมอยู่จังหวัดแพร่ ท่านประธานฯ รู้ไหม ผมพยายามที่จะพูดรายงานนี้ ขออนุญาตท่านประธานฯ สัก ๒ – ๓ นาที ก็คือว่า เวลาหน้าน้ำมาท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เค็ว ท่านอยู่แพร่หรืออยู่น่าน

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ผมอยู่หมคครับที่แพร่ น่าน ผมอยู่ครับท่านประธานฯ สุขุขทัยก็มา ที่นี้กราบเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ พอเวลาหน้าน้ำ เวลาฝนตกติดกันสักอาทิตย์หนึ่งนั้นะครับ ความรู้สึกเกิดขึ้นทันที ชั้น ๒ ที่เราอยู่ ศาลาก็ี ของจังหวัดแพร่ในเขตเทศบาลนะครับ สำนักงานที่ดินก็ี ท่านประธานฯ ชั้น ๒ จมน้ำ เพราะฉะนั้นปัญหาเกิดจากลุ่มน้ำตรงนี้ แล้วในขณะเดียวกันก็ไปต่อที่สุโขทัย ผมไปเห็น ด้วยตา ถ้าท่านประธานฯ ดูในภาพนี้ในหน้า ๑๒ หน้า ๑๓ นั้นะครับ ที่เราเห็น เป็นเรื่องที่ผม เคยเห็นผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษา ท่านเรียบชัชนีะครับ นำว่าที่ร้อยเอกแล้ว แต่ว่าที่ นะครับ น่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาสุโขทัย ท่านลองดูภาพในหน้า ๑๑ นั่นคือสิ่งที่เราเห็น ผมถึงบอกว่ารายงานนี้จำเป็นจะต้องเสนอ ถ้าท่านมีภาพท่านเห็นไหมว่าขวามือภาพบน เวลานั้นท่วม แล้วท่านดูภาพซ้ายมือภาพที่ ๒ กับขวามือมีที่ไหนครับ เป็นประเทศเค็วที่ผม เห็น แม่น้ำเค็ว เข้าไปในเขตเทศบาลก็ทำกำแพงกันน้ำสูงประมาณท่วมหัว แล้วใน ขณะเดียวกันเขาก็มีกระสอบขึ้นไปยังบน ท่านดูภาพขวามือเวลามีมอเตอร์ไซค์ขับรด ระดับน้ำสูงแค่คอเรานะครับ วิ่งอยู่ข้างบนด้านซ้าย ขวามือนั้นก็อรดเราขับไปเมื่อไร

เหตุผลตรงนี้ ภาพนี้จะปรากฏในหน้าที่ ๑๒ นี่นะครับ จมหมด เพราะฉะนั้นท่านดูในภาพหน้า ๑๑ เวลาหน้าแล้งซ้ายมือนี้ะครับ ภาพที่ ๒ เวลาไม่มีน้ำก็ไม่มีเลข แต่พอเวลามาที่นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาสุโขทัยนี้เคื่อก็ร้อนทุกปี เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมกราบเรียนท่านประธานฯ นี่นะครับ พอดูหน้า ๑๒ ท่านเห็นภาพใหม่ว่า ภาพล่างสุด เวลาไม่มีน้ำก็จะเป็นอย่างนี้ แต่เวลามันมาเหลือกินเหลือใช้ เพราะฉะนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นหน้า ๑๑ ภาพสุดท้ายที่ก่อนจบท่านประธานฯ เห็นใหม่ว่ากำแพงกระสอบที่ผมพูดเมื่อสักครู่นี้มันอยู่บนหัวเลขนะครับ แล้วก็รดก็วิ่งด้านซ้ายแล้วมีกระสอบไปวาง ปัญหาอย่างนี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นว่า สิ่งที่รัฐบาลเองจะต้องเข้าไปแก้ไขอย่างยั่งยืนที่สุดแล้วก็ต้องแก้ปัญหานี้ ปีหนึ่งประมาณ ๕๐ – ๖๐ ล้านต้องไปแก้ปัญหาน้ำท่วม ผมว่าถ้าสร้างเขื่อนเหมือนที่ท่านว่าแล้วแก้ปัญหาดรณนี้จบแล้ว เพราะฉะนั้นผมจะไม่ถามอะไร เพราะผมอ่านมาหลายเที่ยวแล้ว เพราะติดกับจังหวัดผมนะครับ ในขณะที่เดียวกันผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ว่า ผมได้ข้อสรุปก็คือว่าในรายงานหน้า ๓ รีบส่งไป แล้วพอส่งไปเสร็จ ถ้ารัฐบาลไม่ทำอะไรก็ตามเสียว่าอะไรจะเกิดขึ้น แล้วสำคัญที่สุดก็คือรัฐมนตรีที่อยู่สุโขทัยแล้วที่รัฐบาลเองที่เกี่ยวข้องตรงนั้นท่านก็ว่าวุฒิสภาเห็นอย่างนี้ส่งไปแล้ว ท่านก็รีบรับลูกและรีบไปดำเนินการเสีย ผมไม่ค้านท่านหรอกครับ จะสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้นรีบ ๆ ทำเสีย นั่นคือผลประโยชน์ของกลุ่ม ๑๐ กว่าจังหวัดที่เกิดผลกระทบจากน้ำท่วม เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยที่จะรายงานผลการพิจารณาการศึกษาซึ่งกรรมาธิการได้ทำไว้อย่างยอดเยี่ยมที่สุดแล้วรีบส่งไปได้แล้วครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านณรงค์ นุ่นทอง ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่ารายงานที่คณะกรรมาธิการทั้งสามัญและวิสามัญได้ไปศึกษามานั่นล้วนแล้วแต่มีประโยชน์แล้วเรามีอีก ๑๑ เรื่อง ที่จะต้องพิจารณา ผมจึงคิดว่ารายงานฉบับต่อไปนี้น่าจะอยู่ในส่วนที่คือกรรมาธิการไม่ต้องรายงาน เพราะว่าสมาชิกฯ อ่านอยู่แล้ว อย่างผมนี้กองตรงหน้านี้ผมก็อ่านหมดแล้ว ดูที่ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ อย่างเช่น รายงานเรื่องลุ่มน้ำยมนี้ะครับ

LIRT

๑๕๔

ว. ๓๑ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สมบูรณ ๖๘/๓

ก็ไปดูหน้า ๓๑ เลข ที่กรรมการเสนอเรื่องสรุปและข้อเสนอแนะนี้ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗
นี้ เราเห็นด้วยไหม-----

- ๖๕/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

ท่านสมาชิกวุฒิสภาที่อยู่ในพื้นที่ เช่น แพร่ น่าน จะเพิ่มเติมตรงไหนก็เพิ่มเติมมา ถ้าไม่มีอะไรเพิ่มเติมก็เห็นชอบให้ส่งรายงานไปให้คณะรัฐมนตรีและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง
 อย่างนี้ทุกรายงานต่อไปข้างหน้าที่ดูเฉพาะตรงนี้ก็อาจจะเพียงพอเพื่อให้รายงานที่ศึกษามาทั้งหมดได้มีผลส่งไปถึงรัฐบาล มิฉะนั้นถ้าอภิปรายกันขึ้นแต่ละครั้งชั่วโมงก็ได้อีกไม่กี่รายงานก็หมดเวลาแล้ว ข้างหลังมี เช่น การพัฒนาเทคโนโลยีเซลล์แสงอาทิตย์ก็ดี แนวทางการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแก่บุคลากรทางการแพทย์ก็ดี ล้วนแล้วแต่เป็นรายงานซึ่งดี ๆ
 ทั้งนี้ ก็อยากให้ทุกรายงานได้ไปถึงคณะรัฐมนตรีและส่วนที่เกี่ยวข้องก็เลยอยากเสนอท่านประธานฯ ว่า กรรมการไม่ต้องไปรายงานผลการศึกษา เขาอ่านเองได้ แล้วสมาชิกฯ ก็ดูข้อเสนอแนะ ข้อสังเกต ถ้าเห็นด้วยก็ผ่าน ไม่เห็นด้วยจะเดิมจะคัดตรงไหนก็ว่าไป อย่างที่เราทำเมื่อสักครู่นี้ ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : หอสรุปได้หรือยังครับ เชิญอีก ๒ ท่าน เชิญท่านปรีดี
 หิรัญพฤษดิ์ ครับ

นายปรีดี หิรัญพฤษดิ์ (ปทุมธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม ปรีดี หิรัญพฤษดิ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดปทุมธานี มีคำถามเดียวสั้น ๆ ครับ ผมฟังท่านประธาน คณะอนุกรรมการบอกว่าไม่ได้เสนอแนะให้รัฐบาลสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้นที่อำเภอสอง แต่ก็อยากให้พิจารณาว่าจะเหมาะสมที่จะสร้างหรือไม่ โดยที่ในรายงานนี้ท่านได้พูดเอาไว้ชัดเจนว่าการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้นจะเป็นประโยชน์มากทั้งในน้ำแล้ง น้ำท่วม น้ำบรจุได้ถึงเกือบ ๑,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร แต่ผมเองอยากพูดแทนคนทั้งบ้านทั้งเมืองที่เขาสงสัยกันมานานแล้วว่าเขื่อนนี้เหตุใดถึงไม่ได้สร้าง ทั้ง ๆ ที่ใคร ๆ ก็ว่าดี และท่านประธาน อนุกรรมการก็เป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนี้มากกว่าใคร ๆ ในประเทศนี้ก็ได้ ทั้งในตำแหน่งอธิบดีกรมชลประทานเดิมของท่าน ในฐานะผู้เชี่ยวชาญเรื่องน้ำ กระผมขอคำตอบว่าเหตุใดที่ไม่ได้สร้าง ๒. ทำไมกรรมการจึงไม่เสนอให้สร้างเสียเลยถ้าเห็นว่า มีประโยชน์ ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอาจารย์เจิมศักดิ์และจะให้ท่านตอบทีเดียว
 ท่านเจิมศักดิ์พูดท้ายแล้วครับ

LIRT

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 กระผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง สมาชิกวุฒิสภา ผมคิดว่าที่ท่านปรีดีได้ตั้งคำถามนี้เป็นคำถาม
 ที่ตรงกันข้ามกับที่ผมจะถูกขึ้นอภิปราย ท่านประธานฯ ครับผมอ่านในเอกสารฉบับนี้
 ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ ข้อ ๑ ค่อนข้างที่จะชัดเจนเกินไปที่จะให้สร้างเขื่อน
 ท่านประธานฯ ครับ กรรมการได้ศึกษาในเรื่องนี้ดีพอแล้วหรือที่จะแนะนำให้มีการ
 สร้างเขื่อน ใช่แต่พิจารณาแต่เพียงว่าป้องกันน้ำท่วม สร้างเขื่อนก็ป้องกันน้ำท่วม
 สร้างเขื่อนเพื่อป้องกันน้ำท่วม แต่เขื่อนมีทั้งข้อดีและข้อเสียแน่นอน เขื่อนมีทั้งต้นทุนที่
 เกิดขึ้นและมีทั้งผลประโยชน์ที่ได้รับ การป้องกันน้ำท่วมเป็นเพียงแค่ผลประโยชน์หนึ่ง
 เท่านั้น แน่นอนมีผลประโยชน์อย่างอื่นอีก แล้วต้นทุนก็มีอย่างมหาศาลเช่นเดียวกัน รายงาน
 ฉบับนี้เน้นประเด็นเรื่องป้องกันน้ำท่วมแล้วก็ไปเสนอว่าสร้างเขื่อน ท่านอ่านข้อ ๑ ครับ
 ไม่เหมือนกับที่ท่านอภิปราย แต่พอเวลาที่เสนอท่านไม่ได้พูดชัดเจนอย่างในข้อเขียนข้อ ๑
 ผมไม่ต้องอ่านเราอยู่ในมือชัดเจน ๓ บรรทัดที่เห็นชัดเจนว่า บอกว่าการก่อสร้างเขื่อน
 กักเก็บน้ำขนาดใหญ่เป็นวิธีที่ป้องกันอุทกภัยได้ดีที่สุดและสามารถเก็บกักน้ำไว้ใช้ฤดูแล้ง
 ได้มากที่สุด รัฐบาลควรสนับสนุนให้มีการก่อสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำขนาดใหญ่คือ
 เขื่อนแก่งเสือเต้นอย่างจริงจัง ทั้งนี้รัฐบาลควรให้ความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาผลกระทบ
 ต่อสิ่งแวดล้อมและการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน-----

ท่านยังไม่ได้ศึกษาเลยว่าผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการแก้ไขความเดือดร้อนนี้เดือดร้อนแค่ไหน รายงานนี้ไม่ได้ใส่ แต่ท่านบอกว่าให้สร้างก่อนแล้วไปแก้ไขทีหลัง ท่านประธานฯ ครับ คอสต์เบเนฟิตอะนาไลซิส (Cost benefit analysis) มีหรือยัง ผลตอบแทนคุ้มค่าไหม แล้วผลกระทบ กระทบต่อใคร ใครได้ประโยชน์ ท่านประธานฯ ครับ คนที่ได้ผลประโยชน์ คนกลุ่มหนึ่ง คนเสียผลประโยชน์เป็นคนอีกกลุ่มหนึ่ง ๒ กลุ่มนี้ หักกลบลบกันไม่ได้ หักสมทบแล้วที่บอกว่า คนกลุ่มที่เสียผลประโยชน์ต้องยอมเพื่อคนส่วนใหญ่ เพราะว่าคนละชีวิต เราหักกันได้อย่างไรว่าได้ ๑๐๐ เสีย ๕๐ เพราะฉะนั้นได้มา ๑๐ เพราะ ๕๐ ไปตกกับชีวิตคนหนึ่ง ถ้า ๕๐ ตกกับพวกเราระยะ แล้ว ๑๐ คนที่เสียผลประโยชน์ตกอีกคนหนึ่งละ ไม่เป็นธรรม ถ้ากรรมการจะสรุปตรงนี้ได้จะต้องมีวิธีการที่ชัดเจนว่าได้เท่าไร เสียเท่าไร เสียกับใคร ได้กับใคร ท่านประธานฯ ครับ ผมเคยทำเรื่องนี้มา ผมเคยไปที่สะเอียค แล้วก็เคยติดตามเรื่องนี้มานานพอสมควร ไม่ใช่ง่าย ๆ ว่าจะป้องกันน้ำท่วมก็สร้างเขื่อน แต่ที่บ้านสะเอียคนี้ถ้าท่านประธานฯ เข้าไปเขามีความคิดอย่างไร เขาก็เป็นมนุษย์เจ้าของประเทศเหมือนกับเรา ชาวแพร่คิดอย่างไรที่เขาจะต้องเสียป่าสักทองทั้งผืน เขาจะต้องเสียสัตว์ป่า แล้วจะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างอื่นที่จะตามมา เราศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมแล้วหรือจึงมีข้อสรุปอย่างนี้ ถ้าเรายังไม่ได้สรุป โดยรายงานนี้บอกถ้าป้องกันน้ำท่วม ท่านประธานฯ ครับ กรุงเทพมหานครนี่คือตัวอย่างที่ดี เราป้องกันน้ำท่วม แต่สิ่งที่เราทำก็คือบ้านผมต้องการป้องกันน้ำท่วม ผมถมบ้านผมให้สูงไม่ต้องไปสนใจใคร บ้านถัดไปก็ถมให้สูง ในที่สุดถนนเป็นคลองโซ่ไหมครับท่านประธานฯ แล้ววันดีคืนดี กรุงเทพมหานครก็ถมถนนให้สูงกว่าบ้าน บ้านก็น้ำท่วม เพราะเราไม่ต้องศึกษาทั้งหมด เพราะเราป้องกันน้ำท่วม เราก็สร้างสิ่งที่ป้องกันได้ แต่ผลกระทบตัวอื่นล่ะครับ ที่ผมพูดอย่างนี้กำลังจะติดังพูดตรง ๆ ผมเป็นคนตรงท่านประธานฯ ดิก็ชม ติดังไม่ได้หมายความว่าไม่เห็นด้วยกับการสร้างเขื่อน แต่ติดังว่าข้อสรุปนั้นเร็วเกินไป ผมยังไม่เห็นท่านศึกษาในผลกระทบทั้งหลาย แต่ท่านบอกสร้างก่อนแล้วก็ไปดูสิ่งแวดล้อม สร้างก่อนแล้วก็ไปดูคนที่ได้รับผลกระทบ ท่านรู้ได้อย่างไรว่าต้องสร้าง รู้ได้อย่างไรว่าวิธีนี้เป็นวิธีที่ดีที่สุด ผมจึงไม่เห็นด้วยกับข้อสรุปง่าย ๆ ซึ่งผมขอประทานโทษที่มุมมองผมต่างกับท่านปรีดี

ที่บอกว่าทำไมไม่สร้างเสียที แล้วก็ต่างกันคุณสันติภาพที่บอกว่ารีบ ๆ ทำเสีย ผมคิดว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ ครับ แล้วก็ไม่เห็นด้วยว่าจะสรุปอย่างนี้ ท่านประธานฯ ครับ อีกข้อหนึ่งที่ผมไม่เห็นด้วย คือเราจะพยายามทำให้รายงานของกรรมาธิการนั้นผ่านไปเร็วที่สุด เราผ่านเร็วที่สุดแต่ถ้าไม่มีคุณภาพผมคิดว่าเราก็อยเป็นค้อยไปได้ไหม ดูรายงานให้รอบคอบถ้ามีคนดูกันน้อยก็หยุด แล้วเราก็สามารถที่จะดูกันต่อได้อีก ท่านกรรมาธิการก็มีสิทธิที่จะส่งไปในนามกรรมาธิการ แต่ใช้ชื่อวุฒิสภาไม่ได้ก็ส่งไปในนามกรรมาธิการก่อน เดือนมกราคมตอนปลายเราก็ยังมีโอกาสที่จะทำกันต่อได้อีก ท่านประธานฯ ก็เป็นคนบอกผมเองว่าไม่จำเป็นว่าต้องเสร็จในวันนี้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราจะทำกันอย่างลวก ๆ รายงานไม่ต้องตรงกันก็ได้จากที่เขียน แล้วเราก็ดู ๆ ~~ผ่านไป~~ผ่านไป ๆ กันไป ผมคิดว่าผมอยากให้หยุด ผมคิดว่าทำไมได้ครับ ท่านประธานฯ ผมอยากให้เห็นคุณภาพ ผมไม่อยากจะเห็นจำนวน แล้ววุฒิสภาเราจะเสียหายว่าเรามีมติให้ส่งผ่านไปแล้วนักวิชาการเขาก็จะฉีกเป็นชิ้น-----

- ๗๑/๑

ท่านประธานฯ ครับ ผมอยู่ในแวดวงวิชาการผมทราบดี ผมอยู่ในแวดวงองค์กรพัฒนาเอกชน ผมอยู่ในแวดวงชุมชนของชาวบ้าน เขาจะฉีกเป็นชิ้นและเขาก็จะออกมาเล่นงาน ผมไม่อยากเห็นวุฒิสภาตกเป็นจำเลยสังคมโดยที่ไม่จำเป็น เพราะฉะนั้นสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาทุกอย่างอย่างรอบคอบ และอภิปรายทุกอย่าง วันนี้กรรมการสิ่งแวดล้อมก็ไม่อยู่ เพราะฉะนั้นกรรมการสิ่งแวดล้อมนั้นจะต้องดูแลในเรื่องนี้อย่างยิ่ง เราจะได้ฟังความเห็นหลายฝ่าย ที่ผมพูดทั้งหมดนี้ไม่ใช่ไม่เห็นด้วยการสร้างเขื่อน แต่ไม่เห็นด้วยการศึกษา โดยตั้งโจทย์ว่า แก้ไขปัญหาน้ำท่วมแล้วสร้างเขื่อน ท่านเข้าใจผมใช่ไหมครับ ถ้าเราจะตั้งวัตถุประสงค์เดียวแล้วก็ทำทุกอย่าง แล้วก็บอกว่านี่คือการสร้างเขื่อน ถ้าอย่างนั้น ผมบอกว่าชุดคลองลาคมน้ำไปอื่นก็ได้ เพราะฉะนั้นต้องพิจารณาให้รอบคอบ ต้นทุนเป็นอย่างไร ต้นทุนตัวเงินการสร้างเขื่อนเป็นอย่างไร กับผลที่ได้เป็นอย่างไร ผมว่าต้องพิจารณากันให้รอบคอบ ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : อย่างนี้ครับท่านสมาชิกฯ ครับ จริง ๆ แล้ววันนี้เราเป็นวันประชุมสุดท้ายของสมัยประชุมทั่วไป แต่ว่าเราก็ทำงานกันให้ได้มากที่สุด เดี่ยวจะให้ตอบครับ เพราะว่าเมื่อสักครู่นี้เราอยู่ระหว่างการพิจารณาของรายงานของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ ในเมื่อรายงานมานี้เข้ามาค่อนข้างแล้ว ก็เป็นเหตุผลที่จะให้กรรมการได้ตอบคำถามนิดหนึ่ง คำอภิปรายของท่านสมาชิกฯ ก็มีประโยชน์ เอาตามก่อนได้ไหมครับ ท่านสันติภาพพาดพิงเธอครับ เชิญครับ เอาประเด็นที่พาดพิงกัน ๆ ครับ

นายนันทิภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ถ้าใครไม่เคยเจอน้ำซึ่งท่วมพองฝนตกที่ท่านประธานฯ วันนี้ลดพองเหือดแห้งของเข้าที่มามากแล้ว แล้วท่วมถึงชั้น ๒ ในขณะเดียวกันถ้าท่านไปเห็นกับตาที่สุโขทัยในเขตเทศบาลท่านประธานฯ แล้วระดับขอบแม่น้ำสูงขนาดไหนแล้วครับ อันนั้นคือความเดือดร้อนที่เขาเห็นอยู่ตลอดปี แต่ที่นี้ท่านประธานฯ รายงานของกรรมการนี้ค่อนข้างชัดเจน เขาเขียนอย่างนี้ท่านประธานฯ บอกว่า นี่คือนโยบายที่เห็นว่ามีความจำเป็น แล้วสมควรที่จะก่อสร้าง แต่ในขณะเดียวกันรัฐบาลจะสร้างหรือไม่สร้างนี้เป็นแนวคิด ท่านดู ๒ บรรทัดสุดท้ายใน (๑) เขาเขียนอย่างนี้ ผมถึงบอกว่า รัฐบาลควรสนับสนุนให้มีการก่อสร้างแก่งเสือเต้น สร้างเขื่อนที่มีแก่น้ำ

ขนาดใหญ่ คือ แก่งเสือเต้นอย่างจริงจัง ทั้งนี้ ท่านดูให้หมดนะครับ ถ้ารัฐบาลจะตัดสินใจทำ รัฐบาลควรให้ความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาลผลกระทบต่องสิ่งแวดล้อม และการแก้ไข ปัญหาความเดือดร้อนของเกษตรกร และผู้ที่ได้รับผลกระทบจากโครงการนี้ให้มีความชัดเจน นี่เป็นแนวคิดที่มีความเหมาะสมอย่างไร แต่พอจะลงมือสร้างบึงเขาก็ไปศึกษา ผมเห็นศึกษากันมา ๒๐ กว่าปีแล้ว แล้วก็จน ๑๐๐ กว่าเมตร จนมาถึง ๗๐ กว่าเมตร ก็ไม่เห็น ทำเสียที แล้วก็พูดกันซ้ำซากอยู่อย่างนี้ เพราะฉะนั้นในแนวคิดของกรรมาธิการนี้ ผมตอบ แทนกรรมาธิการได้เลย พออ่านเสร็จนี้ต้องให้กำลังใจ เขาศึกษามาเรียบร้อยแล้วอยู่ตรงนั้น แล้วผมเคยเจอมาแล้วหลายครั้งแล้วท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นผมเห็นตรงนี้ ผมมีบ้าน ทั้งแพร่ ทั้งน่าน ไม่ใช่รวบท่านประธานฯ แต่ผมอยู่ในสภาพปัญหานี้ผมเห็น พอผมเห็นบึงนี้ เพราะฉะนั้นรายงานที่กรรมาธิการบอกว่า นี่คือแนวคิดข้อเสนอแนะว่าจะทำหรือไม่ทำอยู่ที่ รัฐบาล แต่ในรายละเอียดเล่มนี้จะให้รายละเอียดเยอะ เพราะฉะนั้นผลกระทบต่อง สิ่งแวดล้อมหรือไม่ก็ตามที่สมาชิกฯ ท่านอภิปรายนี้ผมเชื่อว่าถ้าเขาจะทำตรงนั้นถึงแน่ ผมยืนยันอย่างนั้น เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมตอบแทนกรรมาธิการว่า ท่านทำดีแล้ว ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เดียวให้กรรมาธิการชี้แจงเองดีกว่าครับ เดียวฟัง กรรมาธิการชี้แจงก่อน แล้วท่านสมาชิกฯ ถึงให้เหตุผลที่จะซักถามอีกนะครับ เชิญท่านกรรมาธิการจำเอนครับ

นายจำเอน จิตรธร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม จำเอน จิตรธร สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุโขทัย ในฐานะอนุกรรมาธิการ ผมใคร่ที่จะ ขอกราบเรียนว่า จังหวัดแพร่ตอนล่าง จังหวัดสุโขทัย จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดพิจิตรต้อง ทุกข์ระทมขมขึ้นมาเป็นเวลายาวนาน ถ้าคิดเป็นค่าเสียหายที่ต้องชื้อดงยังชีพไปแจกราษฎร เสาเข็ม กระสอบทรายที่ป้องกันน้ำท่วมแต่ละปีผมว่าสร้างอ่างเก็บน้ำแก่งเสือเต้นนี้ได้ตั้ง ๔ - ๕ ที่แล้ว เป็นมาอย่างนี้ตลอดมา ฉะนั้นมีผลกระทบต่องีชีวิตความเป็นอยู่ของพี่น้องชาว จังหวัดแพร่ สุโขทัย พิษณุโลก พิจิตร มาโดยตลอด -----

และเรื่องนี้กรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา เมื่อเข้ามาทำหน้าที่เมื่อปี ๒๕๔๓ ก็ได้ทำการศึกษาและทำรายงานมาสู่สภาไปแล้ว ซึ่งแก่งเสือเต้นได้เริ่มก่อสร้าง ริเริ่มคิดที่จะก่อสร้างเป็นเวลา ๒๕ ปีมาแล้ว ในรายงานที่กรรมการได้ทำไป ผมจำได้ว่า ในทางนิเวศวิทยาก็ยังมีความเห็นไม่ตรงกัน ส่วนหนึ่งเขายังมีไม้สักทอง มีสัตว์ป่า มีนกยูง มีสัตว์อะไรมากมาย แต่ส่วนหนึ่งก็บอกว่าเหลือน้อยแล้ว สรุปแล้วคือยังไม่มี การหาข้อมูลอย่างแท้จริงในเรื่องนิเวศวิทยา ในเรื่องธรณีวิทยาก็เช่นเดียวกัน ก็ยังมีปัญหาที่ถกเถียงกันอยู่อีกเหมือนกัน ในทางสาธารณสุขก็ยังคงคาดการณ์ว่าอาจจะมีปัญหาทางด้านสาธารณสุขเหมือนกัน แต่ที่เห็นชัดเจนปัญหาเรื่องนี้ คือปัญหาด้านการปกครองที่เราจะอพยพโยกย้ายคนบ้านสะเอียบไปอยู่ที่ใหม่ ที่ที่จะไปอยู่ใหม่ก็ยังไม่ชัดเจนนะครับ ผมเองนั้นเคยได้ไปกับท่านสมพร ขออนุญาตต้องเอ่ยนามท่าน ไปดูป่าห้วยป้อมที่เขาจะอพยพไป ก็ดูว่าเป็นดินลูกรัง ตรงนั้นน้ำก็ไม่มี สาธารณูปโภคสาธารณูปการก็ไม่มี เพราะฉะนั้นก็ยังเป็นปัญหาในเรื่องนี้ แล้วก็สิ่งแวดล้อมพิจารณาเรื่องนี้มาไม่น้อยกว่า ๖ ปี ผลยังไม่ไปไหน ฉะนั้นเรื่องแก่งเสือเต้น ถึงแม้จะเป็นความยากของพี่น้องชาวจังหวัดแพร่ ชาวจังหวัดสุโขทัย จังหวัดพิษณุโลก จากจังหวัดพิจิตร แต่ก็ยังคิดขุดอยู่ด้วยทั้งคนที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยนะครับ ยังมีปัญหาอยู่ ฉะนั้นพี่น้องชาวแพร่ ชาวสุโขทัย พิษณุโลก พิจิตร เขาก็เรียกร้องว่าถ้าสร้างไม่ได้ก็ต้องหาทางแก้ไขให้เขา ต้องหาทางแก้ไข จะเป็นบุคคลลงระบายนตามที่ท่านปราโมทย์ได้รายงานมาแล้วนั้นเขาก็ไม่ว่านะครับ แต่ขอให้ทำ เพราะว่าแม่น้ำยมเป็นแม่น้ำเดียวที่ไม่มีเขื่อนเลยนะครับ ปิง วัง น่าน มีหมด แม่น้ำยมไม่มีเขื่อนนะครับ เป็นแม่น้ำที่อาภัพที่สุด ทั้ง ๆ ที่สุโขทัยเป็นราชธานีแห่งแรกของประเทศไทย แล้วสุโขทัยเป็นที่เกิดของชลประทาน คือมีเขื่อนสิริกิติ์ สร้างในสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช เพื่อที่จะเอาน้ำมาใช้ในเมืองเป็นต้นกำเนิดของการชลประทาน แต่ว่าการชลประทานของจังหวัดสุโขทัยนั้น ก็ยังไม่ได้เท่าที่ควร โดยเป็นแม่น้ำยมที่ไม่มีเขื่อนแม่น้ำเดียวเท่านั้นนะครับ นอกนั้นเขามีกันหมด ผมก็อยากจะกราบเรียนว่าที่ท่านปรีดี ขออนุญาตกล่าวถึงท่านว่าท่านก็มีความปรารถนาอยากจะทำให้เกิดขึ้น ส่วนท่านเจิมศักดิ์ก็ต้องขออนุญาตที่กล่าวเอ่ยนามถึงท่าน ท่านก็ยังค่อนข้างที่จะไม่ค่อยเห็นด้วย เพราะเนื่องจากว่าจะต้องมีการศึกษาอย่างแท้จริง ฉะนั้นเรื่องนี้ได้ทิ้งมาหลายรัฐบาล ไม่มีการหยิบยกขึ้นมาพิจารณา ซึ่งเรื่องนี้กรรมการการเกษตรก็ได้

เสนอไปแล้ว ผ่านสภานี้ไปแล้ว ผ่านวุฒิสภาไปแล้วด้วย แต่การเสนอไปนั้นไม่ได้
หมายความว่าชี้ไปว่าจะต้องสร้าง แต่ชี้ไปว่าปัญหานั้นมีอย่างไร เราควรแก้ไขในแต่ละ
ปัญหานั้นได้อย่างไร เช่น นิเวศวิทยา เราควรจะทำอย่างไร ธรณีวิทยา ทางปกครอง
ทางสาธารณสุข เราควรจะทำอย่างไรนะครับ อันนี้เราก็ได้เสนอไปในะครับ แต่ว่าผมขอ
เรียนว่าความเดือดร้อนมีเกิดขึ้นอย่างทั่วหน้า แล้วก็อย่างซ้ำซาก เกิดขึ้นทุกปีครับ
หลัง ๓ สิงหาคม นี่นะครับ ถ้าใครอยากจะไปดู ไปดูได้นะครับ สุโขทัย พื้นที่ประชาชน
ต้องหอบลูกหลานขึ้นที่สูง ต้องอพยพเครื่องมือเครื่องใช้การเกษตร หลบน้ำหลบท่า
เป็นทะเลสาบเลยครับ บางพื้นที่เหมือนทะเลสาบมองไม่เห็นถนนเลยครับ ต้องดูเสาไฟ
เป็นหลัก เสาไฟไปทางไหน ก็คือถนนอยู่ตรงนั้น ต้องไปตามนั้น ความทุกข์ระทม
ขมขื่นก็อยู่กันมาอย่างนี้ ฉะนั้นผมก็อยากจะกราบเรียนตรงนี้เป็นความต้องการอยากแก้ไข
ปัญหาของพี่น้องจังหวัดแพร่ สุโขทัย พิชญ์โลก พิจิตร นะครับ แต่ว่าถ้าแก่งเสือเต้นสร้าง
ไม่ได้ ก็ต้องแก้ไขด้วยวิธีอื่นตามที่ท่านปรมาโมทย์ได้รายงานมาแล้วครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ คืออย่างนี้ผมทำความเข้าใจ
เรื่องรายงานของคณะกรรมการการชุดนี้คิดหนึ่ง จริง ๆ แล้วเป็นรายงานศึกษาของ
คณะกรรมการการเกษตรฯ ในชุดอนุกรรมการ แต่ว่ากรรมการชุดอื่นก็มีสิทธิ
ที่จะศึกษาเรื่องนี้ได้ ผมเห็นด้วยกับอาจารย์เจิมศักดิ์บางเรื่องอยู่ว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่
แต่ว่ารายงานของคณะนี้ได้เข้ามาตรงนี้แล้วเราจะพิจารณาเฉพาะช่วงนี้ก่อนได้ไหม
สมัยปี ๒๕๓๘ - ๒๕๔๐ ผมก็เคยไปตรวจสอบเรื่องแก่งเสือเต้น ในขณะที่ผมเคยเป็น
ประธานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมอยู่ เคยไปดูถึงพื้นที่เลย ไปนอนกับชาวบ้านด้วย
บ้านสะเอียบเห็นข้อเท็จจริงเยอะ แต่ว่าอยากให้พวกเราได้ให้ความเป็นธรรมว่ารายงาน
ตรงนี้นั้น เราให้อภิปรายให้อยู่ในประเด็นตรงนี้ ส่วนกรรมการชุดอื่นจะว่าอย่างไร
ก็ต้องไปอีกขั้นตอนหนึ่ง เคี้ยวเชิญทางอาจารย์แก้วสรรก่อน แล้วท่านก็เชิญนะครับ
เชิญท่านแก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
 ผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา แล้วก็ประธานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมด้วย
 นะครับ ผมว่ารายงานฉบับนี้เขียนไปเลยครับ ว่าปัญหาน้ำท่วมนี้ต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด
 จริงจังที่สุด ผมยกมือให้สองมือเลย ยกขาให้ด้วยก็ได้ เพราะเน้นซ้ำเหลือเกิน แล้วผมก็หวัง
 จะฟังจากรายงานทางเทคนิคทางวิศวกรรมประธาณ ขอภัยเอ่ยนาม ท่านปราโมทย์
 ว่าปัญหาน้ำท่วมที่ว่ามีก็สาเหตุ แล้วมีทางเลือกที่จะแก้ได้ก็ทาง แล้วทางเลือกแต่ละทาง
 มีผลกระทบ ผลได้ ผลอะไรที่น่ามองอย่างไร นี่ขอให้เร่งทำทางเลือกอันนี้เร็วที่สุด เลิกเถียง
 กันว่าจะสร้างเขื่อนหรือไม่สร้างเขื่อน อันนั้นที่หลังครับท่านประธานฯ เป็นการศึกษา
 ทางเลือกให้ได้เสียก่อน เกิดผลกระทบอะไร ผลกระทบนั้นหลีกเลี่ยงได้ไหม ถ้าหลีกเลี่ยง
 จะแก้ไขอย่างไร แล้วก็มาเปรียบเทียบกัน ถ้าตรงนี้ผมยกมือให้หมดเลยครับ แต่ถ้ารายงานนี้
 มุ่งแต่เพียงว่าจะต้องสร้างเขื่อน ผมไม่เอาด้วย ยกตัวอย่างนิดเดียว นะครับ อยู่ดี ๆ บอกว่า
 จากเพชรบุรีจะต้องสปีด (Speed) ไปหัวหิน ไปชะอำให้เร็วที่สุด ก็ต้องถามกันก่อนว่า
 ทำไมต้องสปีดเพราะอะไร เอาทางเลือกมีอะไร บอกว่ามอเตอร์เวย์ (Motor - way)
 ทำไมไม่ไปลงทะเลหรืออยู่บนฝั่ง ก็ต้องคุยกันว่าทำไมต้องเป็นอย่างนั้น หรือบางทีไม่ใช่
 มอเตอร์เวย์ ใช้รถไฟวิ่งเร็วก็ได้ แต่ทางผลเป็นอย่างไร เสร็จแล้วค่อยตัดสินใจว่าจะทำทาง
 ลงทะเล แต่ก่อนจะไปถึงนั้น ท่านต้องชี้ทางเลือกต่าง ๆ ผลกระทบต่าง ๆ ให้ครบที่สุด
 เสียก่อน เพราะฉะนั้นในฐานะอยู่กับปัญหาสิ่งแวดล้อมมานานนี้ ผมเบื่อเหลือเกินกับการ
 มาเถียงกันว่า จะสร้างเขื่อนหรือไม่สร้างเขื่อน ปัญหาต้องแก้ครับ นี่ทั้งได้อย่างไร ให้สุขชัย
 แพร่ น่าน ลำปางน้ำมาไม่รู้กี่ปีก็ชาติ ต้องแก้แล้ว ทำอะไรอยู่ จะทำอย่างไร ก็ทำอย่างนี้
 ซ้ำครับ ทางเลือกเป็นอย่างไร ในทางเทคนิคมีก็ทาง ทำฝายเล็ก ๆ กันน้ำมาได้ไหม ไล่มาต่อ
 ถ้ากันไม่อยู่ทำคลองเลียงไปอีก ก็เป็นทางหนึ่ง ผลเป็นอย่างไร เป็นไปได้ไหม ผมอยากได้
 รายงานอย่างนี้ ซึ่งอันนี้ผมก็ดูที่ท่านปราโมทย์ชี้แจง ผมนั่งฟังอยู่ข้างนอก ผมบอกท่านชี้แจง
 ตามวิชาชีพใช้ได้ แล้วทำไมมาลงเอชจะมาเถียงกันเรื่องจะสร้างเขื่อน แล้วมาบีบคอให้

กรรมการเขียนว่า สร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น ทำไมไม่เขียน ผมไม่ยอมแน่นอนครับ แต่เฉพาะ
สถานที่ท่านเขียน ผมก็ยังมีความเป็นกลาง มีทางเลือกต่าง ๆ อยู่ รับได้ครับ แต่จะมาจบ
ผมเสนอสร้างเขื่อน ผมไม่เอาด้วยแน่นอนขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ในรายงานก็ไม่มีใช้ไหมครับ เชิญท่านภิญญา
ช่วยปลด ครับ

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
นายภิญญา ช่วยปลอด สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ท่านประธานฯ ครับ บังเอิญ
ผมอยู่ในเขตที่มีเขื่อนเหมือนกันนะครับ ในครั้งหนึ่งผมก็เคยค้านสร้างเขื่อน แต่เราพูดกัน
หนึ่ง ๆ ว่า ผมไม่รู้จักสภาพตรงแม่น้ำยม สมมุติทางกรรมาธิการนี้ผมถือว่าเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ
ฝ่ายการศึกษาเบื้องต้น คงให้แนวในการเสนอต่อรัฐบาล แต่เรื่องจะเอาหรือไม่เอาอยู่ที่รัฐบาล
เพราะเรื่องไม้เครื่องมืออยู่ที่รัฐบาล ไม่ใช่อยู่ที่เรา เขาเป็นคนคิดเองครับ เขาคงมีนโยบาย
ในโครงการต่าง ๆ ของรัฐบาล นโยบายของรัฐต้องมีในการแก้ปัญหาหน้า และเชื่อว่ารัฐบาล
นายกฯ ก็หลายท่านแล้ว กระทั่งถึงปัจจุบันนี้ ผมว่าที่กรรมาธิการทำนี้ก็ถือว่าใช้ได้ครับ
แต่ปัญหาที่มาสรุปว่า เขื่อนสร้างหรือไม่สร้างนี้ ท่านประธานฯ ครับ ผมเคยค้านสร้างเขื่อน
ที่สุราษฎร์ธานี เขื่อนเขี้ยวหลาน บัดนี้ท่านทราบไหมครับ เวลาหน้าแล้งไม่มีน้ำที่ไหนเลย
นะครับ เกาะสมุย เกาะภูเก็ตหวังเอาจากเขื่อนเขี้ยวหลานทั้งนั้น เมื่อก่อนมีไหมครับ
หน้าแล้งไม่มีเลยเดินข้ามได้ คนเดินข้ามได้เป็น โชคหินทั้งนั้น หน้าน้ำก็ท่วมออกทะเลหมด
แล้วนั่งบ่นว่าเมื่อไรจะมีน้ำกิน ท่านประธานฯ ผมเป็นห่วงอย่างเดียวว่า ถ้าสร้างเขื่อนแล้ว
ทำลายป่ามากหรือเปล่า ท่านไปดูที่เขื่อนเขี้ยวหลานครับ บัดนี้เหนือเขื่อนกลับมีไม้อยู่ครับ
ท่านประธานฯ ล่าง ๆ เกือบหมดเลยครับ คุมได้ไหม ผมไม่ใช่สนับสนุนสร้างเขื่อนโดย
ทำลายป่ากันแบบเคลียร์คัตติง (Clear Cutting) ๒๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วปล่อยให้แม่น้ำเน่าเหม็น
ไม่เห็นด้วยครับ แต่ว่าเรามองในแง่ว่าตรงแม่น้ำยมต้องทำลายป่าหรือเปล่า เนื้อที่หน้าเขื่อน
จะต้องนำท่วมป่ามากไหม แล้วมีป่าจริงหรือเปล่า เมื่อก่อนนะครับ เดียวนี้หน้าเขื่อน
เขี้ยวหลานมีแหล่งทำปลาน้ำจืด ปลาหมึกตัวละ ๒๐๐ กว่ากิโลกรัม ผมจะเรียนให้

ท่านทราบว่า ต่อไปนี้เกาะภูเก็ตไม่มีน้ำ เกาะสมุยก็ไม่มีน้ำครับ อาศัยจากไหน ต้องอาศัย
 หันมองเขื่อนเชี่ยวหลาน นั่นท่านวงศ์พันธ์เคินเป่าประจำรู้ดี ขอโทษเออชานามท่าน ไม่มีน้ำครับ
 ต้องเก็บแล้วครับ จะทำอะไรก็ทำเถอะครับ สุราษฎร์ธานีผมหน้าน้ำลงทะเลหมดเกลี้ยง
 น้ำบ้านผมท่วมหมดทั้งเมืองสุราษฎร์ อำเภอบุพผินเกลี้ยงเลยนะครับท่านประธานฯ
 แต่พอหน้าแล้งมันแล้งจริง ๆ ไม่มีน้ำ -----

- ๗๔/๑

ฉะนั้นการทำเขื่อนก็มีส่วนหนึ่ง แต่หมายความว่าขออย่างเดียวบางประเทศเขื่อนที่เขาสร้างนั้นไม่ได้ทำลายป่า เป็นภูเขา เป็นหิน แล้วก็เป็นที่เก็บน้ำ แต่บางประเทศถ้าต้องทำลายป่ากันเป็นแสน ๆ ไร่ ผมก็ไม่เห็นด้วย แต่ส่วนที่เหลือก็มีประโยชน์เหมือนที่น้ำเหลือเพื่อสุราษฎร์ธานีบัดนี้กลายเป็นทองคำคือเขื่อนเชี่ยวหลาน ภูเก็ตก็จ้องอยู่นะครับ ไม่มีแล้วอนาคตเกาะสมุยจะเจ๊งนะครับ ผมบอกให้รู้ถ้าไม่ทำให้เกาะสมุยก็แย่ เดียวนี้บนภูเขาเขาสร้างบ้าน ขอโทษนะครับฝรั่งมาสร้างบ้าน สร้างโรงแรมแต่น้ำอยู่ที่ไหนไม่ทราบ ฉะนั้นตรงนี้ขอเรียนว่า เป็นการศึกษาเบื้องต้น หากทางออกเหมือนท่านอาจารย์แก้วสรรว่าหาทางออกว่าเราจะทำอย่างไร แต่ส่วนวิชาการอีกซึ่งนั้นอยู่ที่รัฐบาล เพราะท่านมีนโยบายท่านบริหารประเทศ เราเพียงเสนอแนะไกด์ไลน์ (Guide line) ให้ว่าอย่างนี้ต้องทำแล้วนะครับ บ้านเมืองเดือดร้อนน้ำท่วมทุกปีเสียหายต่อทรัพย์สินมากมายแล้วก็เสียโอกาสในการที่เราจะพัฒนาประเทศ ฉะนั้นกรรมวิธีการทำได้แค่นี้ก็ถือว่าใช้ได้ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านบุญทัน แล้วก็ท่านหมอนิรันดร์ แล้วก็ให้กรรมการชี้แจงนะครับ

นายบุญทัน ดอกไธสง (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม บุญทัน ดอกไธสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ประการที่ ๑ ผมขอเรียนปรึกษาท่านประธานฯ โดยตรงว่า ผลงานการวิจัยของกรรมการต่าง ๆ ของพวกเราที่ทำมาเป็นงานที่ดีเยี่ยมที่สุด กระผมอยากจะมีห้องสมุดเก็บเอกสารดังกล่าวนี้ให้เป็นระบบ ผมคิดว่าเป็นแหล่งที่สำคัญที่สุดที่เราจะมีมา

ประเด็นที่ ๒ ก็ในการรายงานนี้ในฐานะที่ท่านปราชญ์เป็นผู้เชี่ยวชาญเรื่องน้ำ ในฐานะที่เพื่อนสมาชิกฯ ของพวกเราอยู่ในลุ่มแม่น้ำยมได้เผชิญกับปัญหาประสบกับน้ำท่วมแล้งซ้ำซาก ท่วมซ้ำซากตลอดมา ระยะเวลา ๓๐ ปีที่ผ่านมา ไม่มีทางอื่นใดที่เราจะปล่อยให้สถานการณ์บ้านเมืองของเราเป็นอย่างนี้ เราจำเป็นต้องหาทางออก บัดนี้สมาชิกวุฒิสภาของพวกเรานั้นได้ทำภาระหน้าที่ทั้ง ๒ ด้าน ด้านหนึ่งคือเรื่องสิ่งแวดล้อม ด้านที่ ๒ คือเรื่องปรับปรุงโครงสร้างเรื่องน้ำ ในฐานะที่ท่านประธานฯ เป็นผู้เชี่ยวชาญเรื่องน้ำ เป็นผู้รู้คนหนึ่งของประเทศ กระผมจึงหยิบคณะกรรมการการศึกษาฉบับนี้ขึ้นมาดูอยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นจึงขอกราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพว่า การกระทำในเรื่องนี้นั้นมี

ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง และมีความละเอียดเป็นไปตามหลักวิชาการ ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงสิ่งที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติของเรา ๒ ท่านได้พูดว่าควรจะใช้เวลาคุณแล้วก็ให้จบไป กระหมกก็เห็นด้วยในบางส่วน เมื่อฟังอีกท่านหนึ่งบอกว่า เนื่องด้วยการวิจัยดังกล่าวของกรรมการดังกล่าวนี้เป็นสมอง เป็นเอกสารที่มีความรู้ความสามารถเป็นสิ่งที่ดิงามที่เราจะมอบเอาไว้ให้อนุชนศึกษาตามมา เพราะฉะนั้นเราจำเป็นจะต้องศึกษาค้นข้างจะเป็นระบบ เมื่อเป็นเช่นนั้นกระหมกจึงกราบเรียนว่า ที่นำเสนอมานั้นนั้นข้อสรุปของท่านประธานฯ และคณะกรรมการศึกษานั้นเป็นข้อสรุปที่ปราณีต ในประเด็นที่ ๑ ในประเด็นที่ ๒ นั้น ท่านเสนอให้สร้างเขื่อน แต่มีความหมายว่าจะต้องสร้างเขื่อนอย่างเดี่ยว แต่ท่านเสนอ ในข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในข้อ ๓ นั้น ให้ขยายลอกขนาดแหล่งน้ำขมออกไป เพื่อให้ น้ำไหลเร็วขึ้น แล้วก็การสร้างแก้มลิงเป็นต้น สิ่งดังกล่าวนี้ผมคิดว่าคณะกรรมการนั้นได้เสนอทางออกทุกด้านที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ตัวเลขกระชั้นสถานการณ์พื้นที่ภูมิศาสตร์แผนที่ต่าง ๆ ทำอย่างเรียบร้อยเป็นโพรเฟสชันแนล (Professional) เมื่อเป็นเช่นนั้นกระหมกจึงอยากจะกราบเรียนว่า สิ่งที่ทำมาดังกล่าวนี้ดีแล้ว นำที่จะนำไปเสนอเพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขพิจารณาต่อไป แล้วก็เท่าที่ผมเรียนปรึกษาท่านประธานฯ ในเบื้องต้นก็คือว่า เอกสารทุกชิ้นเพื่อนสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติของกระหมกอาจจะไม่คิดว่ามีประโยชน์ แต่กระหมกเห็นว่าอันนี้คือสิ่งที่มั่งคั่งสมบูรณ์ที่สุดทางความรู้ในการพัฒนาประเทศ จึงกราบเรียนมาด้วยความเคารพ

ประธานวุฒิสภา : ท่านบุญทันครับ ตอบท่านเลยว่า รายงานของคณะกรรมการทุกคณะกรรมการทั้งสามัญและวิสามัญที่ได้รับรองจากวุฒิสภาแล้วได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาแล้วทางฝ่ายสำนักงานเลขาธิการจะได้เก็บไว้ส่วนหนึ่ง แล้วส่วนหนึ่งก็แจกให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปใช้ประโยชน์หรือว่าใช้ในการที่จะเอาไปแก้ไขต่อไป ตรงนี้มีอยู่แล้วในห้องสมุดของวุฒิสภาเราจะมีค้นฉบับอยู่ อันนี้ถ้ากรรมการชุดใดจะขอเพิ่มเติมเพื่อจะแจกจ่ายก็เป็นเรื่องที่จะต้องปรึกษาหารือกันว่าจะขอเพิ่มได้ในงบประมาณส่วนใดจะเติมเข้าไป เชิญท่านหมอนิรันดร์ครับ

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชร (อุบลราชธานี) : ขอบคุณท่านประธานฯ
 ผม นิรันดร์ พิทักษ์วัชร ส.ว. อุบลฯ ครับ ผมก็เป็นอีกคนหนึ่งที่ไม่อยากเถียงเรื่องจะเอา
 เชื้อนหรือไม่เอาเชื้อนนะครับ เพราะผมไม่อยากทะเลาะกับใคร แล้วผมเองเรียน
 ท่านประธานฯ ว่าให้ความเคารพต่อท่านปราโมทย์ แล้วก็แม้กระทั่งพี่จำเจนด้วยในการที่
 ได้มีความพยายามในการศึกษาปัญหาครั้งนี้ แล้วผมคิดว่าสิ่งที่อยู่ภายใต้การกระทำก็เพื่อ
 ประโยชน์ ฉะนั้นผมอยากให้มองตรงนี่ว่าจริง ๆ ตัวกรรมการเองนี่ในหน้า ๓๑ ได้สรุป
 ข้อเสนอแนะที่มากมาย เพียงแค่ว่าสิ่งที่พยายามนำเสนอและเน้นครับ ผมคิดว่าออกจะเน้นใน
 เรื่องของเชื้อนมากเกินไปนัก ผมอยากจะเสนอในทางรูปธรรมอย่างนี้ครับว่า

ประการที่ ๑ ผมเห็นด้วยว่าสิ่งที่เสนอคือสิ่งที่เป็นที่ปัญหาในเรื่องของการ
 จัดการเชิงนโยบาย ของการจัดการเรื่องน้ำท่วมในบริเวณลุ่มน้ำยม เมืองไทยเรามีปัญหาเยอะ
 ในเรื่องของลุ่มน้ำ ๒๕ ลุ่มน้ำ เดียวท่วม เดียวแล้ง ผมหยิบโขง - ชี - มูล ท่วมก็มีทั้งโทษและ
 ประโยชน์ แล้งก็ทั้งโทษและประโยชน์ แต่ชาวบ้านอยู่ที่นั่นเป็นร้อยเป็นพันปีเขารู้จักวิธี
 ในการจัดการโดยไม่มีเชื้อน ชาวบ้านที่อยู่ก่อนผมที่จังหวัดอุบลฯ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า
 จริง ๆ แล้วต้องมองในเรื่องของว่าอยากจะฝากเพิ่มเติมว่าในข้อสรุป ในข้อเสนอแนะ
 ผมอยากให้มองในเชิงของการจัดการ เชิงนโยบายสาธารณะของลุ่มน้ำมูล ในประเด็น
 เรื่องของน้ำท่วม ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วผมคิดว่ากรมมองตรงนี้จะมองปัญหาในเชิงที่เป็น
 องค์รวมมากขึ้น ไม่ใช่มองแค่เรื่องการสร้างเชื้อนหรือไม่สร้างเชื้อน ควรจะมองในแง่ปัญหา
 ทางด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบทางด้านสังคม ผลกระทบในเรื่องของชุมชน หรือแม้กระทั่ง
 ระบบนิเวศวัฒนธรรม หรือแม้กระทั่งในเรื่องของทรัพยากรธรรมชาติ เราไม่ควรจะไปเถียง
 เฉพาะว่าจะเอาเชื้อนหรือไม่เอาเชื้อนไม่อย่างนั้นนะครับ ผมคิดว่าทุกเวทีจะมีเรื่องของการ
 ทะเลาะวิวาทกัน แล้วผมคิดว่าตรงนั้นไม่ควรจะเกิดขึ้น

ประการที่ ๒ คือผมเห็นด้วยที่อาจารย์บุญทันบอกนะครับ ในประเด็นที่
 เป็นข้อสรุปต่าง ๆ ประมาณที่เป็นข้อเสนอ ๙ ข้อนี้ ตรงนั้นเป็นเรื่องของข้อเสนอแนะ
 หลาย ๆ ทางเลือกในการจัดการเรื่องน้ำท่วม แต่ประเด็นเรื่องเชื้อนนี้ผมอยากขอเสนอ
 เพิ่มเติมตรงนี้ว่า ผมคิดว่าไม่น่าจะฟันธงไปเลยว่า กรรมการหรืออนุฯ นี้เห็นด้วยว่า
 ทางแก้ไขเรื่องน้ำท่วมควรจะก่อสร้างเชื้อน สิ่งที่ผมอยากจะเน้นก็คือว่าในประเด็นเรื่อง

ของการสร้างเขื่อนนั้น ขณะนี้เมืองไทยก็มีปัญหาการสร้างเขื่อนในประเทศจีน เคียวก็จะสร้างอีก ๒ เขื่อน เมื่อวานนี้รัฐมนตรีกระทรวงทรัพยากร ท่านก็ออกมาบอกว่าการสร้างเขื่อนในประเทศจีนมีผลกระทบแน่นอนต่อการคงอยู่หรืออาชีพของคนในประเทศไทย ลาว เขมรและเวียดนาม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการจัดการในเรื่องเศรษฐกิจหรือเกษตรกรรมต่าง ๆ ริมโขงหรือริมลุ่มน้ำโขงทั้งหมด เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในส่วนของการสร้างเขื่อนนี้เป็นไปได้ไหมครับว่าคณะกรรมการเพิ่มเติมครั้งนี้หน่อยว่า ถ้าจะมีการสร้างเขื่อนนี้ครับ ผมคิดว่าเรามีการศึกษามาเยอะ งานวิจัยของท่านผู้หญิงสุทธาวรรณ เสดียรไทย นี่ครับ ผมว่าเป็นงานวิจัยไม่ใช่เป็นงานกระจอกนะครับ อยู่บนพื้นฐานของการศึกษาที่ท่านมีองค์ความรู้มากมาย เพราะฉะนั้นการสร้างเขื่อนจะเอาเขื่อนหรือไม่เอาเขื่อนนี้ต้องดูในเรื่องของการรวบรวมศึกษาวิจัย ไม่ใช่บอกฟันธงไปเลยว่าจะสร้างเขื่อน และที่สำคัญผมคิดว่ากระบวนการหรือวิธีการที่จะตัดสินใจว่าจะสร้างเขื่อนต้องอิงกับกฎหมายรัฐธรรมนูญในเรื่องของวิธีการนะครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการทำประชาพิจารณ์ที่ต้องรับฟังความเห็นจากประชาชน แล้วผมคิดว่าท่านประธานฯ ยิ่งก็เข้าใจในเรื่องของความตื่นตัวของพี่น้องประชาชนในเครือข่ายลุ่มน้ำต่าง ๆ ๒๕ ลุ่มน้ำ ผมบอกได้เลขครับว่า ในลุ่มน้ำขม้นขณะนี้ชาวบ้านเขาได้พัฒนาในเรื่องของข้อเสนอในเชิงนโยบายสาธารณะการจัดการลุ่มน้ำขม้นครับ แล้วผมคิดว่าเรื่องเขื่อนไม่ใช่เป็นปัญหาในคำตอบของเขา ที่ปราโมทย์ไม่อยากจะฟังเขาบ้างหรือครับว่าเขาจัดการโดยไม่มีเขื่อนเขาคิดว่าควรจะจัดการอย่างไร โดยไม่ให้มีน้ำท่วม เพราะฉะนั้นประเด็นเรื่องวิธีการที่เราต้องไปฟังความเห็นจากประชาชน เพื่อให้สอดคล้องต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญในมาตรา ๗๖ เรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบายสาธารณะของการจัดการลุ่มน้ำเราฟังเขาได้ไหมครับ เพราะฉะนั้นในข้อที่ ๑ ถ้ามีทางเลือกในการตัดสินใจในเชิงกระบวนการวิธีการตรงนี้ผมคิดว่าจะทำให้ข้อสรุปในข้อ ๑ ที่การสร้างเขื่อนนี้ไม่ใช่เป็นการผลักภาระหรือเป็นเรื่องของการที่จะไปกล่าวอ้างว่า กรรมการเราเห็นด้วยว่าการสร้างเขื่อน เราตอบได้หรือครับว่าสร้างเขื่อนแล้วจะแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ทั้งหมด-----

ผมบอกเลยว่าอาจจะแก้ไขบางส่วน แต่จะเกิดโทษอีกมหันต์ เหมือนชาคริบ ชาก็มี
คุณอนันต์ แต่มีโทษมหันต์เหมือนกันครับ เพราะฉะนั้นเงื่อนไขปากมูลมีประโยชน์
ผมไม่ได้ว่าอะไร ผลกระทบไฟฟ้าได้ แต่โทษขณะนี้ ๑๐ กว่าปีมาแล้วก็ยังเกิดปัญหา
ความขัดแย้งมาตลอด เพราะฉะนั้นผมคิดว่ายืคทางสายกลางที่สอดคล้องกับกฎหมาย
รัฐธรรมนูญได้ไหมครับ ให้เน้นว่าระบุว่ามีกระบวนการที่เข้ามาจัดการ อีไอเอ (EIA)
ก็คือ ประชาพิจารณาก็ดี หรือการมีส่วนร่วมของประชาชนที่กำหนดไว้ในกฎหมาย
รัฐธรรมนูญ เขียนลงไปให้ชัดเจน ~~ให้ชัดเจน~~ อย่าไปฟันธงอย่างนั้น ถ้าฟันธงอย่างนั้น
อ่านแล้วก็คือว่างงานวิจัยหรืองานศึกษานี้ เพื่อให้คำตอบคือการสร้างเขื่อน ประเด็นต่อไป
ก็คือว่าในข้อเสนอตั้งแต่ข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ จนถึงข้อ ๘ ผมคิดว่ามีข้อเสนอที่ดี
แล้วก็เป็นทางเลือกอีกหลายอย่างที่เกี่ยวกับการจัดการลุ่มน้ำยม ทำไมที่ปราโมทย์
หรือว่าที่จำเริญไม่ขยายตรงนี้ให้ชัดเจน ~~ให้ชัดเจน~~ ว่าวิธีการตรงนี้ การจัดการตั้งแต่
เรื่องของอ่างเก็บน้ำหรือขยายชุด ลอก หรือว่าการทำแก้มลิงต่าง ๆ ในพื้นที่ที่เป็น
สาธารณประโยชน์หรือเป็นพื้นที่ธรรมชาติ มีวิธีการในการที่จะทำให้พี่น้องในชุมชน
ต่าง ๆ ในลุ่มน้ำยมนามีส่วนร่วมอย่างไรบ้าง ผมมองว่าทางเลือกต่าง ๆ ที่อยู่ใน
ข้อเสนอแนะตรงนี้ สิ่งที่เขาบอกคือว่าไม่ได้ดูพื้นที่ในการที่จะเน้นกระบวนการให้ชุมชน
หรือองค์กรท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม ผมคิดว่าตรงนี้น่าจะมีการกำกับเขียนในฐานะของ
วุฒิสภาที่เป็นตัวแทนของประชาชน ถ้าอ่านแล้วตรง ๆ ฟันธงก็ได้ครับว่า จุดอ่อนของ
การศึกษาตรงนี้เหมือนกับว่ารัฐสั่ง รัฐคิด รัฐทำ แล้วก็จะส่งไปทำ แต่จริง ๆ ผลกระทบ
ต่อชาวบ้านเยอะมากมา เพราะฉะนั้นอย่าไปเถียงกันเลยว่าเขื่อนนั้นดี เขื่อนไม่ดี ผมว่า
เถียงกันเท่าไรก็ไม่รู้จักจบ แต่ควรจะมองว่าสิ่งที่เราเสนอรอบขอบไหม รอบด้านไหม
มองปัญหาเป็นองค์รวมหรือเปล่า ข้ามหัวชาวบ้านเขาไปหรือเปล่า ถ้าเรามองว่าตรงนี้
ยังไม่ครบในกระบวนการทั้งหมดที่เป็นหน้าที่ในเชิงนโยบายของวุฒิสภา ผมคิดว่า
ไม่น่าอายุที่จะเต็มเข้าไป และผมคิดว่าที่ปราโมทย์และที่จำเริญก็น่าจะยินดีตรงนั้น
ด้วยที่จะทำให้งานนี้มีความสมบูรณ์มากขึ้นครับ ขอบขอบคุณ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ขอให้กรรมการได้ชี้แจง
แล้วเราจะได้เห็นหน้าได้ อนุญาตท่านสมพร คำชื่น อีกท่านเดียวในช่วงนี้ก่อน

LIRT

เพราะว่าในฐานะเป็นเจ้าของพื้นที่แพร่ใช้ไหมครับ เชิญท่านสมพร แล้วก็เชิญ
ท่านปราโมทย์ตอบก่อนครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ในฐานะที่เป็นเจ้าของพื้นที่ครับ พื้นที่
ที่จะสร้างแก่งเสือเต้นที่อยู่ในอำเภอบ้านเกิดผม คืออำเภอสอง ผมพูดสั้น ๆ ครับ
ท่านประธานฯ เนื่องจากว่าเวลาที่มีจำกัดเห็นใจเพื่อนสมาชิกฯ และกรรมการ คือ
ชาวบ้านที่อยู่ในพื้นที่ที่จะสร้างเขื่อนนั้น เขาไม่เห็นด้วย แต่ว่าชาวบ้านราษฎรข้างล่าง
ลงมาตั้งแต่แพร่มาจนถึงจังหวัดพิจิตร พิชญ์โลก สุโขทัยอยากให้อำนาจสร้าง ปัญหาที่เคย
เกิดขึ้นครับ ท่านประธานฯ ครับ แต่ว่าเขามีทางออก เพราะว่าถ้าหากว่าจะสร้างเขื่อนแล้ว
ไม่ให้น้ำท่วมกับราษฎรที่มีพื้นที่ถูกน้ำท่วมที่เคยเดือน ๔ - ๕ หมู่บ้านนั้นก็ลดความสูง
ขอบสันเขื่อนลงมาชาวบ้านเขาก็พอใจ แต่สิ่งสุดท้ายจะให้พอใจที่สุดนั้น ผมคิดว่า
คงไม่มีใครพอใจเท่ากับการทำประชาพิจารณา การทำประชาพิจารณาคดีที่สุดครับ
ท่านประธานฯ ครับ แต่ว่านโยบายของรัฐบาลชุดนี้หลังจากท่านได้ไปพบกับชาวบ้าน
แล้ว เขาก็บอกว่ารัฐบาลชุดนี้ไม่มีนโยบายในการสร้างเขื่อนในขณะนี้ ก็ทำให้ชาวบ้าน
ที่ได้รับผลกระทบในพื้นที่ที่จะถูกน้ำท่วม นั้น ก็มีความพอใจ แต่ว่ารัฐบาลก็พยายาม
แก้ไขปัญหาร่วมกับชาวบ้านที่ว่าถูกน้ำท่วมหรือได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อน
ที่กำลังหาวิธีการให้เกิดความพึงพอใจมากที่สุด ตอนนี้ก็ยังสรุปไม่ได้ว่าสร้างหรือ
ไม่สร้าง ในส่วนตัวของกรมนี้ก็ออกความเห็นไม่ได้ เนื่องจากว่าเป็นคนที่อยู่พื้นที่
ก็ต้องรักประชาชนทั้ง ๒ ฝ่าย ทั้งที่เดือนร้อน ถูกน้ำท่วมและเดือนร้อนที่จะต้องรื้อย้าย
ถิ่นฐานกำเนิดของเขามา เพราะเขาอยู่มาตั้งแต่ปู่ย่า ตายาย ปลูกบ้านเรือน มีสถานที่
ทำกินเป็นหลักเป็นฐานมั่นคง อันนี้ก็เห็นใจ ก็อยากจะกราบเรียนเพื่อนสมาชิกฯ ว่า
ถ้าหากท่านได้ไปดูในพื้นที่จริงนี้ก็เห็นใจชาวบ้านที่ว่าเขาอยู่มาตั้งแต่รุ่นบรรพบุรุษ
คือคำบรรพ์ ปีกหลักปักฐานมั่นคง บ้านเรือนเป็นหลังบางที่ราคาหลายล้านบาทครับ
ไม่ใช่ว่าจะอยู่กันมาแค่ ๑๐ - ๒๐ ปี อันนี้ก็เห็นใจทั้ง ๒ ฝ่าย เพราะฉะนั้นเราต้องหาจุด
ที่เหมาะสมที่สุดแก้ปัญหาให้เกิดประโยชน์และได้รับความพึงพอใจทั้ง ๒ ฝ่ายครับ
ขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านปราโมทย์ ไม่กล้าครับ เชิญครับ

นายปราโมทย์ ไม่กล้า (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ที่เคารพ ผมในฐานะที่เป็นผู้ดูแลศึกษาจัดทำรายงานเรื่องนี้ ผมยอมรับว่าที่หลาย ๆ ท่านบอกว่ามีเรื่องมีราวเกิดผลกระทบแบบนั้นแบบนี้ อันนี้ก็เป็นความจริง ผมเองก็อยู่ในวงการที่คิดเรื่องนี้มาแล้วก็คิดตลอดทั้ง ๒ ด้าน เวลานี้เรื่องราวของการสร้างเขื่อนที่มีปัญหาลำเลียงกล่าวถึงยังไม่มีข้อยุติที่เป็นปัญหา ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ รายงานนี้เราพบปัญหาน้ำท่วมพื้นที่การเกษตรลุ่มน้ำยม เราก็ทำการศึกษาเพื่อค้นคว้าว่าแนวทางที่จะแก้ปัญหาทั้งหมดทั้งปวงมีอะไรบ้าง เรามีวัตถุประสงค์ของเราที่บอกไว้ในบทนำ วัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาน้ำท่วมแบบยั่งยืน ควรจะมีแนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาที่สัมฤทธิ์ผลอย่างไร ก็ได้นำเสนอว่าแนวทางแก้ไขปัญหาลงจากวิเคราะห์อะไรต่าง ๆ หมดแล้ว สภาพธรรมชาติ สภาพอุปสรรค สภาพภูมิประเทศ สภาพของชุมชนที่อยู่ผู้ศึกษาทราบดีว่าอะไรต่าง ๆ เกิดผลกระทบอย่างไร แล้วเสนอแนวทาง แนวทางที่ ๑ คือมาตรการที่ ๑ เราเรียกว่าถ้าจะสัมฤทธิ์ผลในจุดมุ่งหมายอันแรกก็คือทำอย่างไรถึงจะหาทางคักน้ำที่ต้นน้ำของแม่น้ำยม บริเวณไหนก็แล้วแต่ ไม่ให้ไหลลงมาในแม่น้ำยม เพราะแม่น้ำยมสภาพศักยภาพในการระบายน้ำโดยธรรมชาติเหลือเกิน อันนี้คือแนวทาง มาตรการคักน้ำคือมาตรการที่ ๑ โดยการสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำ แล้วก็เสนอว่าเขื่อนแก่งเสือเต้นมีอยู่ ไม่ใช่หมายความว่าให้สร้างนะครับ ในนี้เราก็จะเขียนว่าอะไรหลาย ๆ เรื่องเวลานี้ยังมีปัญหา ผลกระทบในเรื่องพื้นที่ถูกน้ำท่วม ผลกระทบเรื่องผู้คน เรื่องหมู่บ้านที่ถูกน้ำท่วม และเรื่องอะไรต่าง ๆ ไม่มี ความชัดเจน เห็นควรที่รัฐบาลจะทำการศึกษาวิเคราะห์ให้ชัดเจน ไม่ใช่เป็นกรณีพิพาทกันอยู่อย่างนี้ไม่มีข้อยุติ ถ้าไม่ทำก็มีอยู่มาตรการต่อไป ข้อ ๒ ในหน้า ๒๓ ของรายงานกรณีเขื่อนแก่งเสือเต้นไม่สามารถดำเนินการได้ด้วยวิธีไหนก็แล้วแต่ การเก็บกักน้ำหลากที่ว่าเราจะทำได้อย่างไร เก็บกักน้ำหลากไม่ใช่เก็บแช่ไว้เฉย ๆ นะครับ ในฤดูฝนเก็บน้ำอุทกภัยเอาไว้ใช้ประโยชน์ในหน้าแล้ง เกิดประโยชน์ อันนี้เราไม่กล่าวถึงน้ำอุปโภคบริโภค น้ำการเกษตรในหน้าแล้งเราไม่กล่าวถึง เก็บกักน้ำหลากไว้ใช้

LIRT

ประโยชน์ในหน้าแล้งเราก็บรรจุเงินไว้หลายที่ เกิดประโยชน์ครบวงจรในลุ่มน้ำยม
 แก่งเสือเต้นก็ทำไม่ได้ เราก็บอกว่าไม่ใช่จะทำ ต้องไปศึกษาวิเคราะห์ให้ชัดเจน
 คัดลีนมาโดยรัฐบาล นี่ก็เป็นหนทางที่ดีที่สุด ผมเองก็ไม่ได้มองว่าอันนี้ต้องทำ
 เชื่อนแก่งเสือเต้น ไม่ใช่ ในรายงานแนวทางข้อที่ ๔ บอกว่าถ้าแก่งเสือเต้นทำไม่ได้
 เพราะว่าการเก็บกักน้ำในลุ่มน้ำยม เราเสนอแนวทางผันน้ำส่วนหนึ่งในลุ่มน้ำยมไปฝาก
 เก็บไว้ที่เขื่อนสิริกิติ์ที่มีอ่างเก็บน้ำอยู่แล้ว ก็ทำได้ส่วนหนึ่ง รายละเอียดก็เป็นแบบนี้
 แล้วเรื่องราวของการเก็บกักน้ำหลากทางต้นน้ำมีแหล่งมีเขื่อนขนาดใหญ่เก็บไม่ได้ เราก็
 เสนอว่าไม่ควรจะมีเขื่อนขนาดกลาง มีการวิเคราะห์ อันนี้ก็มีปัญหาค่ะ
 เขื่อนขนาดกลาง ทำได้หรือไม่ได้ เวลานี้ก็ศึกษาอยู่ ๑๕ แห่ง ทำได้หรือไม่ได้อีกประเด็น
 หนึ่งนะคะ ไม่ว่าจะทำได้ทั้งหมดอันนี้ก็คือปัญหา อีกอันหนึ่งก็คือชุดลอกหนองบึง
 ธรรมชาติ บึงขนาดใหญ่ที่หึงมี อันนี้เป็นกระบวนการเก็บกักน้ำหลาก คือมาตรการที่ ๑
 สมควรจะพิจารณา ถ้ามาตรการที่ ๑ ทำไม่ได้ทั้งหมดหรือทำได้บางส่วน มาตรการ
 ที่ ๒ ชุดลอกน้ำยมให้ทะลุ ลุ่มน้ำยมเก่าชุดลอก มีลำอะไรต่าง ๆ ชุดลอก ทำอย่างไร
 สร้างประสิทธิภาพการระบายน้ำในน้ำยมให้มากกว่าปกติ คือว่าปกติในปัจจุบัน อันนี้คือ
 มาตรการที่ ๒ มาตรการที่ ๑ ทำไม่ได้ อยู่ได้นิดหนึ่งจบ เชื่อนไม่ทำจบ ไม่มีปัญหาในนี้
 แล้วก็ทำมาตรการที่ ๒ ชุดลอกน้ำยมอะไรต่าง ๆ ให้ระบายน้ำได้คล่อง ชี้เลขที่นั่น ๆ - -

แต่ไม่ใช่หมายความว่า ลากจอบ ลากเสียมไปทำเลนนะครับ กระบวนการต่าง ๆ ก็ต้องศึกษาวิเคราะห์ความเหมาะสมแน่นอน เพราะเรื่องราวของการพัฒนาต้องเป็นอย่างนั้น เราไม่ได้พูดว่าต้องทำอะไร อย่างไร แล้วเสนอแนวทางนะครับ พอหลังจากนั้นมาตรการที่ ๒ ขุดลอกสายน้ำต่าง ๆ เพิ่มอะไรต่าง ๆ ทำไม่ได้อีก แล้วทำอะไร น้ำท่วมอย่างเดิม เราเสนอว่ามีระบบปกป้องชุมชนเมือง คือมาตรการที่ ๓ มาตรการที่ ๑ ที่ ๒ ทำไม่ได้เลย น้ำยังท่วมปกติ เขาจะไม่ต้องทำอะไรแล้ว กลุ่มน้ำยมก็ปล่อยธรรมชาติ ทำมาตรการที่ ๓ ปิดปกป้องพื้นที่เศรษฐกิจ กลุ่มน้ำยมจะมีที่ไหนก็แล้วแต่ นี่เราไม่กล่าวถึงพื้นที่ชุมชนเมือง พื้นที่เศรษฐกิจ แล้วมาตรการที่ ๔ เราเสนอครับ มาตรการที่ ๑ ที่ ๒ ทำไม่ได้ น้ำยังท่วมท่วม มาตรการที่ ๔ ใช้กระบวนการ ใช้ประโยชน์ ใช้ปรากฏการณ์น้ำท่วมที่เกิดให้เป็นประโยชน์ น้ำท่วมก็ท่วมไป เราเก็บกักน้ำไว้ในสระเก็บน้ำต่าง ๆ ของราษฎรในชุมชนอะไร ใช้ประโยชน์จากน้ำท่วมเก็บเอาน้ำมาใช้ในหน้าแล้ง เสนอมาตรการที่ ๔ ทำอย่างนี้ ถ้าครบกระบวนการทุกมาตรการอย่างนี้อาจใดอย่างหนึ่งให้ครบถ้วน อันนี้แหละครับ ผสมผสานกันก็จะพบว่า แก้ปัญหาน้ำท่วมอุทกภัยในลุ่มน้ำยมได้อย่างยั่งยืน อันนี้คือแนวทางครับ กราบเรียนว่าเราลงรายละเอียดไม่ได้ อันนั้นเป็นอย่างนั้น อันนั้นเป็นอย่างนี้ ไม่ได้ เราไม่ใช่วิศวกรที่จะไปทำฟิสิกส์บิลิตีส์ตัดดี (Feasibility study) หรืออะไร ลงรายละเอียดแบบหน่วยราชการเขาทำ คงจะไม่ใช้วิธีของกรมการที่จะทำนะครับ อันนี้เสนอแนวทาง ขอกราบเรียนเท่านั้นครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : กองหอสมุดฯ ในรายงานของกรมการฯ ชุณนี้
นะครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : ผมขอเสนอทางออก
นิดเดียวครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านวิชัยเรื่องนี้หรือว่าจะเป็นเรื่องอื่นครับ
เดี๋ยวท่านวิชัยสั้น ๆ และท่านแก้วสรรจะเสนอทางออก แล้วจะได้จบในประเด็นนี้
ท่านเตือนใจรอสักครู่นะครับ

นายวิชัย กรองยุติ (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม นายวิชัย กรองยุติ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ท่านประธานฯ

ผมขออนุญาตสั้น ๆ เนื่องจากว่าผลกระทบในเรื่องน้ำ ผมอยู่อุบลราชธานีเป็นปลายสุดของแม่น้ำชีที่บ้านท่านประธานฯ ชัยภูมิ แล้วก็แม่น้ำมูล แล้วก็ไปรวมที่อุบลราชธานี ซึ่งมีปัญหาเรื่องน้ำท่วมกระทบกับพี่น้องประชาชนเหมือนที่ท่านปราโมทย์และคณะกำลังศึกษาลุ่มแม่น้ำยมตอนบน ท่านประธานฯ เหมือนกันเลขนะครับ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่า แนวทางที่กรมการได้สรุปเป็นข้อเสนอแนะเป็นมาตรการมีความเหมาะสมแล้ว ท่านประธานฯ มีความเหมาะสมอย่างยิ่งว่า นี่ก็วุฒิสภาศึกษา เราไม่ได้ทำอะไรเหมือนหน่วยงานที่ต้องไปวิจัยลึกซึ้งขนาดนั้น อันนี้เป็นเพียงมาตรการและแนวทาง ผมเห็นว่าน่าจะนำเสนอต่อรัฐบาลในฐานะฝ่ายบริหาร เขาจะได้ไปพิจารณาว่า มาตรการที่ ๑, ๒, ๓, ๔ ที่เราเสนอไป อันไหนเหมาะสมที่สุด ผมก็เชื่อว่าฝ่ายบริหารต้องเลือกตรงนั้น ไม่ว่าจะเป็นประโยชน์จากประชาชน ผลกระทบต่อพี่น้องประชาชนหรือสิ่งที่จะเกิดขึ้น อย่างที่จะเป็นการแก้ปัญหาอย่างยั่งยืน ผมเชื่อว่ามันคือแนวทาง ผมว่าเหมาะสมที่สุดแล้วท่านประธานฯ ผมขอสนับสนุน ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านแก้วสรครับ

นายแก้วสร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ เพื่อให้สมจริงอย่างที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการกล่าว และสมาชิกฯ ทุกคนก็เห็นด้วยว่า เราไม่ควรจะจมเดียวว่า สร้างเขื่อนหรือไม่สร้างเขื่อน แต่เราเห็นด้วยกับการแก้ปัญหาโดยต้องพิจารณาทางเลือกต่อไปนี้อย่างครบถ้วน ถ้าเป็นอย่างนั้นจริงนะครับ ขอให้ดูหน้า ๓๑ ผมคิดว่า ถ้าจะให้จริงอย่างที่ท่านกล่าว แล้วก็การอภิปรายของสมาชิกฯ ควรจะมีการแก้ไขดังต่อไปนี้ ในย่อหน้าแรก จากการพิจารณาศึกษาแนวทางมีบทสรุปข้อเสนอแนะที่รัฐบาลโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสมควรพิจารณาดำเนินการในด้านต่าง ๆ ดังทางเลือกต่อไปนี้ ท่านต้องเติมคำว่า ทางเลือก ไป แล้วพามาข้อ ๑ บรรทัดที่ ๓ (๑) “การเก็บกักปริมาณน้ำหลากทางต้นน้ำไม่ให้ไหลลงมาก่อนน้ำท่วมตอนล่างและยังเป็นแหล่งน้ำเพื่อสำหรับใช้เพื่อประโยชน์ต่าง ๆ ในฤดูแล้งได้ด้วย จึงเป็นมาตรการที่ควรดำเนินการมากที่สุด” ตรงนี้ขอให้ตัดออก เพราะคิดเฉพาะในแง่วิศวกรรม ไม่ได้ ตัดตรงนี้ออกไปนะครับ

ที่นี้พอมมาถึงบรรทัดที่ ๕ ของ (๑) ที่เขียนว่า “ดังนั้น รัฐบาลควรสนับสนุนให้มีการก่อสร้าง เขื่อนกักเก็บน้ำขนาดใหญ่” ตรงนี้ผมว่ากระโดด ถ้าท่านจะกรุณาแล้วว่า “ดังนั้น รัฐบาล ควรพิจารณาแนวทางก่อสร้างเขื่อนเก็บน้ำขนาดใหญ่อย่างจริงจัง” อันนี้ผมรับได้เพราะคุ้มค่า ในทางวิศวกรรม แต่ว่าควรจะเป็นว่า “ดังนั้น รัฐบาลควรพิจารณาแนวทางก่อสร้าง” อย่างนี้ รับได้ครับ แต่ไม่ใช่ว่า “ดังนั้น รัฐบาลควรสนับสนุน” ผมว่าถ้าอย่างนี้ก็รับได้ แสดงว่าเราพูด เป็นทางเลือกเป็นขั้นเป็นตอน แล้วอะไรที่ไปหนุนเขื่อนแก่งเสือเต้นจนกระโดดไปนอกมิติ ของวิศวกรรม นี่เราก็ตัดออก ผมว่าเราก็ควรจะยุติกันได้อย่างที่พวกเราอภิปรายกัน จึงเรียน ปรีक्षाท่านปราโมทย์ครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านปราโมทย์ในประเด็นนี้พอจะปรับปรุงถ้อยคำ ได้ไหมครับ เคียวท่านเดือนใจมีประเด็นจะเสนอปรับปรุงใช้ไหมครับ อภิปรายพอแล้ว นะครับ เพราะมันจบ เชิญท่านเดือนใจครับ ยังให้โอกาสท่านที่ยังไม่ได้พูดครับ

นางเดือนใจ ดีเทศน์ (เชียงใหม่) : ขอบพระคุณท่านประธานฯ ค่ะ ดิฉันเสนอ ๓ ประเด็นนิดเคียวค่ะ คือในส่วนวิธีการศึกษาซึ่งคณะศึกษานี้ก็ได้ศึกษาเฉพาะ โดยการเชิญหน่วยงานและผู้เชี่ยวชาญ แต่ยังไม่ได้มีการศึกษาโดยลงไปสู่ชุมชนที่ สะเอียดเลขนะคะ ซึ่งถ้าเป็นไปได้น่าจะมีการลงไปคุยกับประชาชนเพิ่มเติมด้วย ที่นี้

ในส่วนที่ ๒ ดิฉันอยากจะให้มองทั้งหมดเลยว่า พื้นที่ป่าต้นน้ำนี้ถูกทำลาย ไปมากเป็นเหตุให้น้ำหลากลงมาแล้วเกิดน้ำท่วมนี้ น่าจะมีการศึกษาว่าจะต้องมีการกำหนด พื้นที่ที่อนุรักษ์ไว้เป็นป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น รวมทั้งการกำหนดการโซนนิ่ง (Zoning) การใช้ ประโยชน์จากพื้นที่ในลุ่มน้ำนี้ทั้งหมด แล้วก็รวมทั้งโครงการพัฒนาพื้นฐานต่าง ๆ เช่น ถนน หรือสิ่งก่อสร้างที่ไปขวางทางน้ำ

แล้วประเด็นที่ ๓ อยากจะให้นำข้อเสนอของคณะกรรมการเขื่อนโลกมา ศึกษาด้วยค่ะ ซึ่งเขามีข้อหลักการที่สำคัญนี้ว่า ก่อนที่จะมีการตัดสินใจเรื่องใดจะต้องให้ ทุกฝ่ายที่มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมแล้วก็เห็นชอบโดยไม่สร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้น ก็อยากจะเสริม ๓ ประเด็นนี้ค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมาธิการฟังไว้ด้วยนะครับ ก็อยากแนะนำ อย่างนี้ครับ ท่านเดือนใจครับ ก็จริง ๆ แล้วรายงานฉบับนี้เราจะให้สมบูรณ์ทั้งหมด

คงไม่ได้หรอก เอาว่ารายงานนี้ชื่อหัวข้อของคณะกรรมการที่ท่านบอกว่า แนวทางแก้ปัญหา
น้ำท่วม ในพื้นที่เกษตรแบบยั่งยืนในบริเวณลุ่มน้ำยม ถ้าจะศึกษาท่านถึงแวดลอมด้านสร้าง
เขื่อนน่าจะเป็นรายงานฉบับอื่นหรือคณะกรรมการชุดอื่นศึกษาจะได้ครอบคลุมกว่านี้
ประเด็นนี้เขาป้องกันน้ำท่วมเท่านั้นเป็นหลักนะครับ เอาอย่างที่ท่านแก้วสรรแนะนำว่าน่าจะ
ลงตรง ๑ – ๓ จะแก้ตรงไหน เชิญท่านเจิมศักดิ์ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผม
เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ครับ ผมเห็นด้วยกับท่านอาจารย์แก้วสรรนะครับ คือผมมีเปลี่ยนแปลง
นิดเดียว คือวรรคแรกเห็นด้วยว่าที่เดิมว่า ทางเลือก ในบรรทัดที่ ๓ แล้วพอมาวรรคที่สองนี้
เห็นด้วยที่อาจารย์แก้วสรรตัดว่า จึงเป็นมาตรการที่ควรดำเนินการมากที่สุด ออก พอมมาถึง
บรรทัดที่ ๕ ผมขอเปลี่ยนแปลงดังนี้ครับ อ่านตั้งแต่บรรทัดที่ ๔ ได้ความว่า “ทางเลือก
ต่าง ๆ ของการเก็บกักน้ำหลากไว้ทางต้นน้ำนั้น การก่อสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำขนาดใหญ่
เป็นวิธีที่ป้องกันอุทกภัยวิธีหนึ่ง” เปลี่ยนคำว่า ได้ดีที่สุด เป็น วิธีหนึ่ง และก็เปลี่ยนเป็น
“ซึ่งสามารถเก็บกักน้ำไว้ในฤดูแล้งได้มากที่สุดด้วย ดังนั้น รัฐบาลควรศึกษา”
ไม่ใช่สนับสนุน “ควรศึกษาการก่อสร้าง” คำว่า สนับสนุนให้มี เปลี่ยนเป็น “ศึกษาการ
ก่อสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำขนาดใหญ่คือเขื่อนแก่งเสือเต้น” อย่างจริงจัง ไม่ต้องมีครับ
“ทั้งนี้รัฐบาลควรให้ความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาคะทบต่อสิ่งแวดล้อมและการแก้ไข
ปัญหาความเดือดร้อนของเกษตรกรและผู้ที่ได้รับผลกระทบจากโครงการให้มีความชัดเจน”
อันนั้นเป็นไปตามเดิม ผมคิดว่าอย่างนี้ก็รับได้ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ตามกรรมการก่อน เดี่ยวท่านนิรันดร์จะเติมถ้อยคำ
อีกหรือครับ เชิญท่านนิรันดร์ครับ

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ (อุบลราชธานี) : คือผมไม่ได้ลงรายละเอียด
ที่จุ๊จุ๊กจิกเลขนะครับ แต่ว่าผมเห็นด้วยที่อาจารย์แก้วสรรและอาจารย์เจิมศักดิ์พูด แต่ผม
คิดว่าในตอนท้ายนี้สิ่งที่กรรมการได้ระบุไว้ว่า “ทั้งนี้ รัฐบาลควรให้ความสำคัญต่อการ
แก้ไขปัญหาคะทบต่อสิ่งแวดล้อมและการแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนของเกษตรกร
และผู้ที่ได้รับผลกระทบจากโครงการให้มีความชัดเจน” นี้ครับ ผมคิดว่าก่อนที่จะบอกว่า

เราต้องไปแก้ปัญหานี้ต้องนึกถึงวิธีป้องกันก่อน แล้วต้องรู้ก่อนว่าเราจะไปเจอปัญหาอะไร เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยที่ ส.ว. ในพื้นที่นั้นครับ ท่านสมพร คำชื่น ก็บอกว่า ๑ นั้นะครับ

- ๘๐/๑

ผมอยากจะแก้อย่างนี้ว่า “ทั้งนี้ รัฐบาลควรคำนึงถึงเรื่องการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบ ต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมหรือเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น และเน้นกระบวนการเรื่องของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการทำประชาพิจารณ์เพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อประชาชนในพื้นที่ เพื่อทำให้เกิดความคิดเห็นร่วมกัน” ผมคิดว่าแค่นั้นก็พอ คือสิ่งที่ผมอ้างนี้ไม่ใช่ อ่างลอบ ๆ แล้วก็ไม่ต้องการลงรายละเอียด แต่นี่คือกระบวนการวิธีการที่ได้กำหนดไว้ใน กฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งทำไมถึงต้องกำหนด กำหนดเพราะว่าไม่ให้เกิดความขัดแย้ง ต้องมาทะเลาะกัน และผมบอกว่าปรับที่กรรมการได้เขียนให้ดูเป็นลักษณะว่า เราต้องการให้เห็นว่ากระบวนการวิธีการที่ให้รัฐบาลเสนอแนะว่าถ้าจะมีการสร้างเขื่อน ก็ควรจะต้องทำให้เกิดกระบวนการในการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบอย่างถูกต้องและก็นั่น ในเรื่องกระบวนการการมีส่วนร่วม เช่น การทำประชาพิจารณ์กับชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่ ถ้าทำอย่างนี้ได้ผมคิดว่านี่คือสิ่งที่เป็นการกิจของวุฒิสภาที่จะต้องเอากฎหมายรัฐธรรมนูญนี้ เข้าไปในการสร้างกระบวนการในเรื่องของโครงการใหญ่ ๆ ครับ ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายปราโมทย์ ไม้กลัด (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ

ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติทั้ง ๓ ท่านนี้ผมเห็นด้วยครับ ผมคิดว่าไม่มีข้อขัดข้อง เพราะเป็นวัตถุประสงค์เดียวกันว่ามาตรการการดักน้ำไว้สมควรที่จะพิจารณาศึกษาให้ ชัดเจนว่าจะทำได้หรือไม่ได้อย่างไร เอาละครับ ผมคิดว่าในเนื้อหา (๑) จะดำเนินการแก้ไข ตามที่ ๓ ท่านให้คำแนะนำ เดียวจะขอรายละเอียดว่าควรเขียนอย่างไร ไม่มีปัญหาครับ เพราะว่า เป็นวัตถุประสงค์หรือแนวทางเดียวกัน ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมเห็นด้วยกับข้อเสนอแนะและก็ข้อสังเกต ของคณะกรรมการที่ได้เสนอต่อที่ประชุมครับ เพื่อจะได้ส่งไปยังคณะรัฐมนตรีและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไปนะครับ ขอบคุณท่านกรรมการ ที่ประชุมเห็นชอบด้วยครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ จริง ๆ แล้วรายงานยังเหลืออยู่อีกเยอะมีประโยชน์ทั้งนั้นผมก็ไม่อยาก จะให้รายงานนั้นเสียโอกาสกับท่านสมาชิกฯ ที่จะต้องได้ฟังรายงานของเพื่อนที่ศึกษามา บางคณะ ๒ ปี เพิ่งได้รายงาน ก็อยากจะให้รายงานนั้นมีคุณค่าถ้าไปเร็วเกินไปบางทีก็ไม่ได้ เห็นประเด็นต่าง ๆ ว่าจะแก้ไขกันอย่างไร อยากจะปรึกษาท่านว่าขออีกสักรายงานเดี๋ยววันนี้

แล้วก็จะขอที่ประชุม เพราะพวกเราล้ากันพอสมควรแล้ว ที่เหลือผมคิดว่าเรายังมีเวลาทำงาน
อยู่อีกในสมัยสามัญทั่วไปต้นปีหน้าเรายังอยู่นะครับ เชิญท่านพลตรี อินทรีกันครับ

พลตรี อินทรี บอควางเตย (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ที่เคารพครับ กระผม พลตรี อินทรี บอควางเตย ประธานคณะกรรมการการปกครอง
วุฒิสภา เพื่อให้เสริมกับรายงานของคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และ
อุตสาหกรรม เรื่องเกี่ยวกับมาตรการแก้ไขปัญหาลำไยตกต่ำ กระผมขออนุญาตยกวาระ
ที่ ๔.๘ ขึ้นมาพิจารณาเดี๋ยวนี้เลยครับ ผมขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้อง คือท่านพลตรี อินทรีบอกลับ ๔.๘
ขึ้นมาแทน ๔.๘ ใช่ไหมครับ ขอเรื่องเดี๋ยวนะครับที่ประชุมครับ ที่ประชุมไม่เห็นเป็น
อย่างอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : เชิญ พลเอก ศิริ ครับ

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิษณุโลก ในฐานะที่ผมเป็นประธาน
คณะกรรมการวิสามัญรายงานผลการตรวจสอบการปฏิบัติงานของกระทรวงทรัพยากร
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ สำนักงานอัยการสูงสุดและกรมที่ดิน
ซึ่งเรื่องนี้เราเป็นเรื่องเร่งด่วนและทางวุฒิสภากำหนดให้รายงานภายใน ๔๕ วัน และวันนี้
ก็ถึงเป็นวันสุดท้ายที่เราจะต้องรายงาน เพราะฉะนั้นผมก็ถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญก็อยาก
จะให้พิจารณาอีกเรื่องหนึ่งนะครับ เพราะว่าเราจะต้องรายงาน

ประธานวุฒิสภา : คือพวกเราเองก็ช่วยกันทำงานขณะนี้องค์ประชุมของเรา
ก็พอสมควร แต่ว่าถ้าจะเป็น ๒ เรื่อง สมาชิกฯ เราจะไหวไหม แค่ ๒ เรื่องพอ ขอเป็น
๒ เรื่องที่สำคัญนี้ก่อน ที่จริงเรื่องอื่นก็สำคัญแต่เวลาของเราจะไม่พอที่จะอภิปรายไปจนถึง
เที่ยงคืน แล้วก็บางอย่างอาจจะทำให้พวกเราเองไม่ได้สาระเท่าที่ควร ขอ ๒ เรื่องครับ
เชิญท่าน พลตรี อินทรีตัน เชิญครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านกรรมาธิการพร้อมแล้ว เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

พลตรี อินทรีพันธ์ ยอดบางเตย (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พลตรี อินทรีพันธ์ ยอดบางเตย ในฐานะประธานคณะกรรมการการปกครอง วุฒิสภา ซึ่งได้รับมอบหมายจากวุฒิสภาในการประชุมครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้ตรวจสอบกรณีการทุจริตในโครงการรับจำนำลำไยอบแห้ง ปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ และปี ๒๕๔๗ ในการดำเนินการนี้ทางคณะกรรมการได้เรียนเชิญหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็นมากมายตามเอกสารที่ส่งมาให้กับทางท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติเรียบร้อยหมดแล้ว จากการศึกษาปรากฏว่าในการทุจริตลำไย ๓ ปีนี้ ประเทศชาติเรา ได้สูญเสียเงินไปถึง ๖,๔๖๗ ล้านบาท ซึ่งมากกว่าซีทีเอ็กซ์ (CTX) ที่เสียไปเสียอีก ในการดำเนินการที่รายละเอียดต่าง ๆ ได้มีตามที่ได้กราบเรียนให้กับท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติไปแล้ว แล้วก็ท่านได้ศึกษาแล้วว่าเป็นอย่างไรบ้าง จากการดำเนินการเรื่องนี้ได้มีผู้ที่ดำเนินการทุจริต ไม่ว่าจะเป็นในกระทรวงเกษตรฯ ไม่ว่าจะเป็นใน อ.ค.ก. หรือว่าผู้แทนของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และบริษัทเอกชนจำนวนมาก ในกรณีนี้ได้มีข้อเสนอแนะให้กับทางรัฐบาลต่อไปว่าจะดำเนินการอย่างไรบ้าง รายละเอียดต่าง ๆ นั้นได้มีในเอกสารที่ได้กราบเรียนท่านไปเรียบร้อยแล้ว แต่มีสิ่งสำคัญที่สุดนั่นคือเรื่องเกษตรกรมีเกษตรกรที่เกี่ยวข้องในเรื่องของใบลำไยปลอมมีจำนวนถึง ๖๐,๐๐๐ คน ที่มีปัญหาอยู่-----

คณะกรรมการเห็นว่าบรรดาพวกที่เป็นเกษตรกรปลอม ไม่มีสวนลำไย มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป สำหรับบรรดาเกษตรกร สหกรณ์ ชาวสวนลำไย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เห็นสมควรให้กันบุคคลเหล่านี้เป็นพยาน ก็สามารถจะนำมาให้ตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการจับกุมบรรดาผู้ที่ทำการทุจริตลำไยได้ทั้งหมด แล้วก็สามารถจะดำเนินการได้รวดเร็วด้วยครับ ดังนั้น ทุกท่านมีในมือเรียบร้อยแล้ว ท่านมีอะไรสงสัย กรุณาสอบถามได้ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมพรครับ ขออย่างนี้ครับ เจ้าหน้าที่ชี้แจงว่า ขณะนี้ได้ปรับปรุงเครื่อง แล้วท่านจะใช้ไมโครโฟนได้ ท่านกรุณาดึงบัตรออก แล้วเสียบใหม่ครับ ทุกที่นะครับ ทุกที่ที่ท่านนั่งอยู่นะครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร์) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ท่านประธานฯ ครับ รายงานนี้เป็นรายงานที่วุฒิสภาเรา มอบหมายให้คณะกรรมการการปกครองได้ไปพิจารณา ศึกษา สอบสวน ในเรื่องการทุจริตลำไย แล้วประกอบกับคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา คณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม วุฒิสภา ก็ได้ศึกษา ผลสุดท้าย ก็มอบหมายให้คณะกรรมการการปกครองของเราได้ไปทำการพิจารณาศึกษาสอบสวน เพื่อมารายงานวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ เรื่องที่ท่านประธานคณะกรรมการได้รายงาน ต่อวุฒิสภานั้น กระผมเห็นว่า ตามที่เราได้ศึกษาในเอกสารที่ได้แจกจ่ายไปแล้วนั้น การทุจริต ลำไยที่ท่านประธานคณะกรรมการได้กรณารายงานนั้น เป็นเรื่องที่มีมูล เป็นเรื่องที่มี รูปธรรมที่ชัดเจน ผมไม่อยากจะกล่าวให้มากความ เนื่องจากเวลานี้น้อย อยากจะขอ กราบเรียนตามท่านประธานฯ ผ่านไปยังคณะกรรมการว่า ในการที่คณะกรรมการได้ไป ดำเนินการศึกษา พิจารณา สอบสวนนั้น ปรากฏเป็นข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ของ สื่อมวลชนอยู่หลายฉบับ ผมอยากจะขอยกตัวอย่างที่สำคัญ ๆ ที่มีการกระทำผิด เกี่ยวกับ ความผิด เกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ คำถามก็คือว่า ตามข่าวในหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันจันทร์ที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๘ ได้ลงข่าว กรณี บริษัท วิศวกรรมลำพูน ซึ่งมีนายเนเรศน์ แสงสุวรรณ และนายสมศักดิ์ มณีเหล็ก

เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ และห้างหุ้นส่วนจำกัด นอร์ทเทิร์นเอ็นเทอร์ไพรส์ (Northern enterprise) ลำพูน ซึ่งมีนางคณินนิตย์ แสงสุวรรณ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ได้มีความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น แต่ว่าคณะกรรมการการกลับไม่มีในรายงาน ผมอยากจะกราบเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปยังประธานคณะกรรมการว่า ทำไมจึงไม่มีรายงานในเรื่องนี้ ขอกราบเรียนถามด้วยครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสราวุธครับ

นายสราวุธ นิยมทรัพย์ (นครปฐม) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายสราวุธ นิยมทรัพย์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครปฐม ผมได้อ่านรายงาน แล้วก็มีความเข้าใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหน้า ๓ การตรวจสอบการทุจริตลำไยอบแห้ง จริง ๆ แล้วเริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ โดยในสมัยนั้นรัฐบาลได้กำหนดเป้าหมายในการรับจํานําลำไยอบแห้งไว้ในเบื้องต้น ๔๐,๐๐๐ ตัน แล้วก็ขยับขึ้นมาเรื่อย ๆ เป็น ๖๐,๐๐๐ ตัน ๗๐,๐๐๐ ตัน สุดท้าย ๘๐,๕๖๓ ตันเศษ ๆ ผมอยากจะทราบที่มาที่ไปนะครับว่า เหตุใดรัฐบาลจึงได้กำหนดการรับจํานําลำไยอบแห้งนี้ขยับขึ้นมาเรื่อย ๆ เป็นลำไยลมหรืออย่างไรครับ แล้วในสุดท้ายที่มีข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ว่า ได้มีการจับกุมผู้ที่ทุจริตลำไย ๑๑ ราย อ่านดูปรากฏว่าเป็นข้าราชการชั้นเล็ก ๆ ทั้งนั้นครับ มีนักการเมืองใหญ่ไหมครับ แล้วก็เมื่อสัก ๒ สัปดาห์ที่ผ่านมาในสภาผู้แทนราษฎรมีนักการเมืองชั้นผู้ใหญ่อยู่ พรรคการเมืองใหญ่ ซึ่งเป็นรัฐบาลได้พูดในสภานะครับว่า การทุจริตลำไยเป็นจำนวนหมื่นล้าน มากกว่าซีทีเอ็กซ์ให้พวกเราหันมาสนใจตรงนี้ ฉะนั้นจึงมีเหตุที่ผมอยากจะถามท่านประธานฯ ว่า ท่านได้ดำเนินการในเรื่องทุจริตลำไยไปแค่ไหน ขอรายละเอียดย่อ ๆ ก็ได้ครับ ให้พวกเราได้มีความเข้าใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านวงศ์พันธุ์ครับ

นายวงศ์พันธุ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (พังงา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วงศ์พันธุ์ ณ ตะกั่วทุ่ง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพังงา เรื่องลำไยอบแห้งเป็นที่สนใจของชาวบ้านผมด้วย เพราะเขากินลำไยกันเหมือนกัน ท่านประธานฯ ครับ ดูสรุปและข้อเสนอของคณะกรรมการในหน้า ๒๒ เราพบว่า มีบุคคลที่จะต้องถูกดำเนินคดี เอาเร็ว ๆ เลขนะครับ ถ้าเป็นบุคคลก็ ๕ คน เป็นกระทรวงเกษตรฯ ๕ คน ผมไม่ต้องบอกตำแหน่งและชื่อนะครับ เป็นเจ้าหน้าที่องค์การตลาดเพื่อการเกษตร ๓ คน เป็นนักวิชาการมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๑ คน เป็นนิติบุคคล ๕ คน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อย่างที่ท่านประธานคณะกรรมการบอกแล้วว่ากันไว้เป็นพยาน ส่วนเกษตรกรปลอมนั้นให้ดำเนินคดีท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในกระบวนการเกี่ยวกับลำไยคราวนี้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งซึ่งเราเรียกว่า คณะกรรมการจัดจ้าง จัดจำหน่ายลำไยอบแห้ง ปี ๒๕๔๗ ปรากฏว่าคนกลุ่มนี้มี ๕ คน ผมไม่ต้องการเอ่ยชื่อ คนทั้งกลุ่มนี้เป็นข้าราชการกระทรวงเกษตรฯ แต่ปรากฏว่าไม่มีชื่ออยู่ในชื่อผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งกรณีนี้ตรงข้ามกับเรื่องที่หนังสือพิมพ์มติชนฉบับเดียวกันคือหนังสือพิมพ์มติชนฉบับวันจันทร์ที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๘ ลงข่าวว่ามีส่วนทุจริตในเอกสารฉบับนี้ไม่ได้บอกว่าคนกลุ่มนี้ทุจริต เพราะฉะนั้นตามข่าวกับเอกสารที่เราถืออยู่ก็ไม่ตรงกัน ในความเห็นของคณะกรรมการก็เสนอว่าคนกลุ่มนี้ทั้ง ๕ คน ไม่ผิดกฎหมายกระทำการชอบด้วยกฎหมาย กระทำการโดยความรอบคอบ ผมอยากทราบว่าคนกลุ่มนี้ทั้ง ๕ คน เขากระทำการเช่นไรถึงไม่ถูกกล่าวหาตามความเห็นของคณะกรรมการ คือกลุ่มที่เรียกกันว่า คณะกรรมการจัดจ้างจำหน่ายลำไยอบแห้ง ปี ๒๕๔๗

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเจิมศักดิ์ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ผมมีคำถามที่จะเรียนถามกรรมการ คือเมื่อวานนี้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยท่านรัฐมนตรีได้ประกาศว่า ลำไยอบแห้งที่ซื้อมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ ๒๒,๐๐๐ ตัน บอกว่าลำไยอบแห้งดังกล่าวนี้เป็นลำไยที่เสื่อมคุณภาพแล้วมีเชื้อรา

LIR

เพราะฉะนั้นจะต้องทำลาย ทางหนึ่งที่ทำได้อีกคือไปทำปุ๋ยหมัก แล้วก็จะไปแจกกับ
เกษตรกร ท่านกรรมการท่านทราบใช่ไหมครับว่าลำไยนี้ซื้อมาเมื่อปี ๒๕๕๕
ราคาก็โลกรับละเท่าไร ต้นละเท่าไร ตัวเลขที่ผมมีราคาค้นละ ๕๕,๐๐๐ – ๗๒,๐๐๐ บาท
แตกต่างกันในแต่ละคราว ท่านลองคูณดูสิครับ ๒๒,๐๐๐ ต้น ถ้าราคาค้นละ ๕๕,๐๐๐ บาท
ท่านก็จะได้ ๑,๒๑๐ ล้านบาท แต่ถ้าท่านคูณด้วยราคา ๗๒,๐๐๐ บาทต่อต้น ท่านก็จะทราบ
ว่าเราใช้เงินไปถึง ๑,๕๘๔ ล้านบาท นี่เฉพาะที่บอกว่าเหลืออยู่ในโกดัง ๒๒,๐๐๐ ต้น
นะครับ เราใช้เงินไปแล้วระหว่าง ๑,๒๐๐ – ๑,๕๐๐ ล้านบาท แล้วบอกว่าเดี๋ยวนี้
เสื่อมคุณภาพราขึ้น ทำอะไรไม่ได้ ๑,๒๐๐ – ๑,๕๐๐ ล้านบาท หาย ท่านประธานฯ ครับ
ถ้าเราดูมีความรู้เรื่องนี้เพิ่มเติมสักนิดหนึ่ง เราจะรู้เลยว่าลำไยอบแห้งยังมีความหวาน แม้จะมี
เชื้อราที่มีความหวานแล้วก็ทำเอทานอลได้ ท่านประธานฯ เมื่อคืนนี้ผมทำงานอย่างรวดเร็ว
เพื่อที่จะตรวจสอบดู เช็ก (Check) กับพ่อค้าที่เขาทำเรื่องนี้เขาบอกว่าเขาซื้อได้เลย ถ้าไปทำ
เอทานอลในราคาค้นละ ๑๒,๐๐๐ บาทต่อต้น ถ้าขายเพื่อทำเอทานอลท่านก็รู้ว่า ถ้าเอทานอล
ไปบวกกับน้ำมันก็จะออกมาเป็นแก๊สโซฮอล์ หลายท่านในที่นี้ก็ดื่มแก๊สโซฮอล์-----

- ๘๔/๑

ท่านก็จะทราบทันทีว่า ๒๒,๐๐๐ คันนี้ ถ้าไปทำเอทานอล เราจะขายอย่างน้อยรัฐได้คืนมา ๒๖๔ ล้านบาท ผมยังไม่พอใจราคาคันละ ๑๒,๐๐๐ บาท ผมเลยลองไปตามดูว่าพ่อค้าที่เขาสัมพันธ์กับจีนแล้วเขาชอบมาซื้อมันสำปะหลังไปทำแอลกอฮอล์ที่เมืองจีนให้เขาช่วยเช็กกับจีนด่วนให้ผมได้ไหมว่า จีนนี้จะเอาไหมลำไยอบแห้งนี้ เพราะว่าเขาบอกว่าถ้าจะไปทำแอลกอฮอล์นี้ของพวกนี้ไม่รังเกียจหรือกรับราขึ้นหรือไม่ขึ้น ปรากฏว่าจีนบอกว่าจีนนี้จะซื้อคันละ ๒๐,๐๐๐ บาท ท่านประธานฯ กรับ ๒๐,๐๐๐ บาทต่อคัน ทั้งหมด ๒๒,๐๐๐ คัน ผมถนัดง่าย ๆ ได้อีก ๔๔๐ ล้านบาท ท่านประธานฯ กรับ ทำไมเราไม่ขายล่ะครับ ทำไมเราจะไปทำลายเสีย ทำไมไปทำปุ๋ยหมัก ผมตั้งข้อสังเกตนะครับ ท่านกรรมการจะตอบคำถามได้ดีเลย เพราะท่านศึกษาเรื่องนี้จะสอดคล้องกับที่ท่านพูดหรือเปล่าว่า จริง ๆ แล้วในโกดังนี้มีลำไยไม่ครบ การทำลาย การทำปุ๋ยหมักจับไม่ได้ว่าในที่สุดแล้วโกดังที่ว่านั้นเป็นโกดังลมหรือเปล่า ชักได้อยู่ข้างในด้วยกระสอบ ด้วยแถบด้วยขวด ด้วยกระป๋อง แล้วก็เหล่าไยกองอยู่ข้างบน แล้วถือว่าเป็นลำไยหรือเปล่า ท่านประธานฯ กรับนี่คือประเด็นสด ๆ ร้อน ๆ ที่เกิดขึ้นเมื่อวานนี้ กรรมการคงจะให้ร่องรอยกับเราได้ ผมยังไม่มีปัญญาที่จะต้องตามเรื่องนี้ที่จะจับเรื่องนี้ต่อไปอีก แต่กรรมการคงจะให้ร่องรอยกับเราได้วันนี้ว่า ลำไยที่ออกมาแดงขาวว่าจะต้องทำลายหรือจะทำปุ๋ยหมักแจกเกษตรกรนี้ทำให้เราจับไม่ได้ใช่ไหมว่าหลักฐานหายไปหมดแล้ว ผมเป็นห่วงเงินของประเทศของท่านวิเคราะห์ด้านการได้มาซึ่งลำไยมีความไม่ชอบมาพากล ผมกำลังดูเหตุที่กำลังจะเกิดขึ้นจากการสูญสลายของที่อยู่ในโกดัง ผมวิเคราะห์ให้ท่านประธานฯ ฟังแล้วนะครับว่า เราสามารถที่จะหาเงินอย่างน้อยได้มาอีก ๔๐๐ กว่าล้านบาท ท่านประธานฯ ทราบไหมครับว่า ลำไยนี้เก็บมาแล้วประมาณ ๔๐ เดือน ท่านประธานฯ ทราบอีกไหมครับว่า ๔๐ เดือนนี้ เราต้องจ่ายต้นทุนค่าโกดังที่ไปเช่าเอกชนเขาเท่าไร ปกติเขาเช่ากัน ๒๕ - ๓๐ บาทต่อคัน ต่อเดือน แต่ครั้งนี้เราเช่ากัน ๕๐ บาทต่อคัน ต่อเดือนใช่ไหมครับ แล้วท่านประธานฯ ถูกัน ๕๐ บาทต่อคัน ต่อเดือน ๔๐ เดือน ถ้าวางเงินออกมาอย่างน้อยก็ ๔๔ ล้านบาท ทำไมค่าเช่าเราสูญเสียไปอีก ๔๔ ล้านบาท เพราะฉะนั้นที่มีคนบอกว่าเรื่องนี้ไม่เล็กกว่าซีทีเอ็กซ์ ผมเห็นด้วยครับ แต่ว่ากระบวนการต่างกันเท่านั้นเอง ซีทีเอ็กซ์นั้นเป็นกระบวนการของตัวละคร ๔ ตัวที่ร่วมกันโกงชาติ

โก่งแผ่นดิน เป็นตัวละครของ ๔ หน่วยงานที่ร่วมกันโก่งชาติโก่งแผ่นดิน แล้วไปให้ลี้ก
จะมีผู้หญิง ๒ ผู้ชาย ๑ อยู่ข้างหลัง อย่าให้ผมบอกเลขว่าเป็นลูกเจ้าหรือลูกใคร ท่านประธานฯ
ครับ อยากจะให้ท่านประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาช่วยตอบผมหน่อยว่า
ผมตั้งข้อสันนิษฐานว่าเป็นการทำลายหลักฐานในเรื่องสต็อก (Stock) ลมนี้สมเหตุผลหรือไม่
ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

- ๘๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอัครราช

นายอัคร ดันติสุนทร (ตลก) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมมี ๒ ประเด็นเท่านั้นที่อยากจะกราบเรียน

ประเด็นแรก ก็ต้องขอขอบพระคุณคณะกรรมการการปกครองที่ได้พูดคุยเรื่องนี้ขึ้นมา อันนี้ก็ประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองอย่างยิ่ง เพราะว่าไปเจอเรื่องอันไม่ชอบมาพากล ซึ่งเป็นผลประโยชน์ของรัฐที่สูญเสียไป

ประเด็นที่ ๒ ผมอยากกราบเรียนเสนอว่าแท้ที่จริง ถ้าหากว่าเราให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมาเป็นกรรมการด้วย ยกตัวอย่างเช่น จังหวัดเชียงใหม่มี ๑๘๓ อบต. แต่ละ อบต. ก็มีลำไยอาจจะ ๕,๐๐๐ กิโลฯ ๘,๐๐๐ กิโลฯ พวกเหล่านี้เป็นกรรมการหมด รู้เลยว่าอันนี้ลำไยเป็นอย่างไร ลำไยเน่าหรือไม่เน่า เขาจะโกหกกันเองไม่ได้ จำนวนก็โกหกกันไม่ได้ ให้เขามาเป็นกรรมการ ให้เห็นความสำคัญขององค์กรท้องถิ่นเขาเป็นเจ้าของลำไยในการที่จะรับซื้อ ในการที่จะขายให้เงินก็ตามแต่ จริง ๆ แล้วเขาควรจะรวมกันเป็นสหกรณ์ นอกจากท้องถิ่นแล้วรวมกันเป็นสหกรณ์ แล้วไปเมืองจีนด้วยตัวเองเลยไม่ต้องผ่านคนกลาง ผมคิดว่าถ้าทำได้อย่างนี้ก็จะไม่มีเหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้น ก็ขอเสนอให้ทางท่านประธานคณะกรรมการได้เสนอต่อรัฐบาลให้องค์กรท้องถิ่น นายก อบต. ๘๘๓ คน เช็กดูเลขตรงนี้จะช่วยกันป้องกันการคอร์รัปชันได้อย่างดี ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา เฉพาะที่อยู่ในวิสัยของกรรมการ ผมก็ขอขอบพระคุณที่ท่านได้เรียบเรียงมาได้เป็นที่กระจ่างพอสมควร แต่ถ้าเป็นไปได้ในการชี้แจงหรือให้มีเอกสารเพิ่มหรือไม่ทำก็แล้วแต่ ผมคิดว่าต้องชัดเจนนี้คือตรงนี้เป็นขบวนการปี ๒๕๔๕ - ๒๕๔๖ - ๒๕๔๗ ๒ ปีแรกยังไม่กำเริบเท่าไรใช้วิธีเอาลำไยเข้ามาขายในราคาถูกแล้วพอมานปีใหม่ก็เอาลำไยตรงนี้มาซื้อใหม่อีกในราคาที่สูงขึ้นอีก อันนี้เป็นเรื่องลำไยเวียนหลายรอบ เพราะฉะนั้นที่ท่านเสนอว่าลำไยเก่าที่มีอยู่ทุกวันนี้

LIRT

ถ้าจะทำลายหรือทำอะไรต้องมีการตรวจสอบให้แน่ชัด ครึ่งนี้เป็นข้อเสนอที่ดีมาก แล้วกรรมการที่เกี่ยวข้องต้องตามให้ได้ เพราะถ้าไม่ดูให้ดีไฟล์อีกปีหน้า ไฟล์อีกขึ้นจริงหรือเปล่าผมก็ไม่ทราบ เพราะอันนี้เป็นเรื่องลำไยเวียน แต่พอมานปี ๒๕๔๗ ที่ท่านจับเรื่องปอเฮงฯ อันนี้กำเริบ อันนี้เป็นลำไยลมทำยอดสูงกระโดดขึ้นมา แล้วเกษตรกรก็มีมี ๑ ไร่ ไปขาย ๑๐ ไร่ ก็มี ครึ่งนี้คือการกำเริบขึ้นสูงสุดเป็นลำไยลม แล้วในรายงานต้องแยก ๒ อันนี้ให้ชัดว่าเล่นเอาลำไยเก่ามาขายราคาถูกแล้วก็มาหมุนซื้อเป็นราคาใหม่ ครึ่งนี้ต้องจัดการให้ได้แล้วลำไยลมครึ่งนี้ก็จะเป็นการจัดการอีกทางหนึ่ง ถ้าผมเข้าใจถูก กรุณายืนยันให้ชัดเจนด้วย มิฉะนั้นเราไม่เข้าใจว่าที่ว่าทุจริตนั้นเล่นกันอย่างไร เล่นกัน ๒ เค้ง มันกำเริบขึ้น ที่นี้ในทางคดีที่ท่านสรุปว่าข้าราชการคนนี้มีคามผิด ๑๕๗ ก็เป็นเค้ามูลแต่จริง ๆ เป็นขบวนการ แต่ที่ท่านเสนอคลุมถึงเอกชนกับข้าราชการที่เกี่ยวข้อง แต่จริง ๆ มีเป็นฝูงเลข ซึ่งครึ่งนี้ผมก็ไม่ได้คาดกันว่าให้ท่านไปหาใคร อันนี้เป็นสำนวนสอบสวนของทางท่านเสรีพิสุทธิต ท่านรวบรวมไว้บอกว่ากำลังจะจับหน้าทั้งขบวนการได้ ผมอยากจะเรียนถามท่าน เรื่องแบบนี้ไม่ใช่แค่ข้าราชการระดับ ๕ หรือระดับ ๑๐ หรือกรับ และไม่ใช่คน ๒ คน มันลงไปข้างล่างด้วย แล้วในทางกว้างก็คลุมถึงชายทั้งหมดของเกษตรกรทั้งผืนทั้งไม่จริงอะไรต่าง ๆ เป็นขบวนการเลขงานแบบนี้-----

- ๘๖/๑

อยากจะเรียนถามท่านกรรมการครับ ไม่มีเค้ามูลถึงนักการเมืองเลขหรือครับ เป็นไปไม่ได้ นะครับ ถ้าไม่มีผู้มีอิทธิพลทางการเมือง ระดับ ส.จ. ขึ้นไปนะครับ เลขไปถึง ส.ส. ถึงอะไร ก็ไม่รู้ละ ท่านมีเค้ามูลตรงนี้ไหม กระผมเรียนตรง ๆ นะครับท่านประธานฯ ครับ ผมก็เป็น คนมีเพื่อนพ้อง มีลูกศิษย์ลูกหาอะไรอยู่มากเหมือนกัน ก็มีผู้ที่อยู่ในสำนวนของท่านเสรี ก็มาปรึกษาผม ผ่านญาติเขา เขาบอกว่าเขาไม่ได้กินเลข ไม่ได้สักบาท แต่เขาถูกคำสั่งให้ทำ คังนั้นเมื่อเกิดปัญหาตอนนี้ “ส” กับ “ช” ไม่ยอมช่วยเขาเลย เขามาปรึกษาผมว่าถ้าสารภาพ เขาจะโดนคดีอะไรไหม ๒ รายนะครับมาหาผม พูดอย่างนี้ อยากจะเรียนถามท่านครับ เท่าที่ท่านเล่ามาทั้งหมดนี้ ท่านเชื่อหรือว่ามันหยุดแค่นี้ ชื่อที่ท่านให้ ลองช่วยขยายเค้ามูล ตรงนี้หน่อยครับ เพราะผมอาจจะคิดมากไปก็ได้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการ เชิญครับ

พลตรี อินทรีรัตน์ ขอดบางเคย (ประธานคณะกรรมการ) : เรียน ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมอยากตอบท่านสราวุธ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ อาจารย์แก้วสรร แล้วก็ท่านอุดรนี้ก็จะรับมาเพื่อที่จะเสริมเพิ่มเติมนะครับ ท่านสราวุธถามว่าในปี ๒๕๔๕ ลำไยเพิ่มเติมขึ้นมาเป็นจริงไหม ท่านมีเอกสารอยู่ในมือนะครับ ท่านเปิดหน้า ๓ กับ หน้า ๒๕ จะโยงใยเข้าหากันว่าเป็นลำไยลมหรือเปล่า ในหน้า ๓ ที่อยู่ในกรอบนี้ว่าจะ รับจํานาเป็นลำดับ เป็น ๖,๐๐๐ ตันก่อนเป็น ๗,๐๐๐ ตัน และสุดท้ายเป็น ๘๐,๕๖๓ ตัน แต่พอเอามารับซื้อ รับจํานา รับซื้อในเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๕ AA ๕๔ บาท A ๓๔ บาท และ B ๒๐ บาท ทั้งหมดรวมแค่ ๕๖,๐๖๓ ตัน ตอนนี้ลำไยเริ่มหายไปแล้ว แล้วก็ เดือนสิงหาคม ในเดือนกรกฎาคมผู้รับซื้อ เดือนสิงหาคมรับจํานา AA จาก ๕๔ บาท เป็น ๗๒ บาท ท่านเห็นไหมครับ ตอนนี้ได้ไปแล้ว ๑ เด้ง รับทรัพย์ไปแล้ว แล้วพอเก็บลำไย ไว้จะมีในคลังทั้งหมด ๕๖,๐๐๐ กว่าตัน พอเดือนเมษายน ๒๕๔๖ ที่ผ่านมา กชก. ขายให้ บริษัทจีนเค่อ จาก ๗๒ บาท เหลือ ๓๒ บาท ๕๔ บาท เหลือ ๑๒ บาท B ๓๖ บาท เหลือ ๕ บาท ที่แผนภูมิ ๓ หน้า ๒๕ ถ้าท่านดูตาม จำนวนนี้ตามที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ว่าเมื่อสักครู่ ขายไปในราคานี้แค่ ๖๐ เพอร์เซ็นต์ ส่วนอีก ๔๐ เพอร์เซ็นต์เอามาขายกิโลกรัมละ ๒ บาท จำนวน ๒๒,๐๐๐ กว่าตันที่อาจารย์ว่า จำนวน ๒๒,๐๐๐ กว่าตัน พวกนี้ซื้อราคานี้ไป

๑๕๒

ว. ๓๑ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วธนุ ๘๖/๒

ซื้อราคา ๒ บาทออกไป แต่ว่า ๒ บาทที่ออกไปนั้นไม่ได้เอาพวกที่เสียออกไป เอาพวกที่
ออกไป ก็เหลือเสียที่บอกว่าจะทำลายอีกไม่กี่วันนี้ ซึ่งในรายละเอียดที่ทางคณะกรรมการ
ได้เสนอในหน้า ๒๔ ข้อ ๕ นี้ว่าเราจะติดตามอย่างใกล้ชิดในขณะนี้ว่าเป็นอย่างไรบ้าง
เพราะเราคงไปบีบบังคับว่าเขาทำอย่างนั้นอย่างนี้เราคงทำไม่ได้ แต่เราติดตาม
อย่างใกล้ชิดว่าจะทำอย่างไรในกรณีนี้ ซึ่งในวันที่ ๑ นี้เราก็เรียนเชิญท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการเกษตรฯ มาชี้แจงคณะกรรมการเราว่าในการแก้ไขปัญหานี้ที่ผ่านมาและปีนี้
จะทำอย่างไรต่อไป อันนี้คือสิ่งที่ผมเรียนให้อาจารย์ทราบที่เราติดตามอยู่ตลอดเวลา รวมถึง
เรื่องของลำไยที่อาจารย์ว่าจะมีการแลกรถถัง แลกอะไรต่าง ๆ ทั้งหลายขณะนี้เรากำลัง
อย่างใกล้ชิดในขณะนี้ว่าเป็นอย่างไรบ้าง เพราะว่าเกษตรกรในขณะนี้ลำไยก็ออกมาแล้ว
แล้วก็จะมียูนิฟายอยู่มาจนกระทั่ง

- ๘๖/๑

ส่วนในปี ๒๕๔๗ ที่ทางท่านอาจารย์แก้วสรรณามเมื่อสักครู่นี้ อาจารย์กรุณาเปิดดู
 แผนภูมิที่ ๑ หน้า ๒๕ เราต้องการม้า เราอยากจะหาว่า เราไม่ต้องการแพะหรือกระบ
 ยอยากหาว่า แต่แพะไม่พูด มาถึงตรงนี้ เพราะฉะนั้นนโยบายมาถึงตรงแผนภูมิที่ว่าทั้งหมด
 ออกมา อำนาจใคร ใครสั่งการบ้าง นี่คือปัญหาที่เราไปถึงแล้วเจอคือ ไม่สามารถที่จะเดินงาน
 ต่อไปได้ แล้วรวมทั้งที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์บอกว่าหาเจ้า จะหาอาชีพ หรืออะไรต่าง ๆ
 ทั้งหลายก็ไปชนอยู่ที่ข้าราชการ ข้าราชการไม่พูด เราก็ไม่รู้จะเดินงานต่ออย่างไรได้บ้าง
 เพราะเราไม่ใช่พนักงานสอบสวน เราเชิญเขามาชี้แจงเรา เราก็พยายามถามว่าถึงใคร
 ใครอย่างไรบ้างก็ไปชนอยู่ตรงนั้นตามเอกสารที่เรียนให้ทุกท่านทราบขณะนี้ นั่นคือ
 ปัญหาที่เราเจออยู่ ดังนั้นในขณะนี้สิ่งที่เราทำได้ดีที่สุดก็คือว่า เราคงต้องส่งเรื่องนี้ไปให้
 ป.ป.ช. ที่สำนักงานต่อจากเราไป รวมทั้งส่งไปยัง ปปง. แล้วก็หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอีก
 ๓ - ๔ หน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และทางกองปราบปราม
 สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินที่ติดตามไปด้วย แล้วก็บรรดาพวกเกษตรกรที่ผมเรียน
 ให้ทราบเมื่อสักครู่นี้ ท่านอาจารย์แก้วสรรณาม น่าเห็นใจมากบางคน เพราะใบที่เขา
 เชื้อมนั้นบางที่ไม่ได้ประทับตราว่าเซ็นแล้วมีความผิด ผมเสนอว่าถ้าหากจะทำให้เร็ว
 เกษตรกรจำนวน ๖๐,๐๐๐ คน ต้องเข้ามาเป็นจำเลยหมดทั้งหลายแหล่งอีกร้อยละก็แก้ไข
 ปัญหาเรื่องนี้ไม่ได้ คงจะต้องมีการกันบรรดาพวกเกษตรกร สหกรณ์ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 ออกไปเป็นพยาน แล้วเอาบรรดาพวกนี้มาชี้ว่าใครทำผิด เราก็สามารถที่จะเปิดเกมได้ อันนี้
 คือสิ่งที่อยากจะเรียนให้กรุณาทราบ รวมถึงเรื่องของบรรดาที่ว่าจะเป็นในปีนี้ ในครั้งแรก
 โคยมติ กรม. เขาให้ลำไย ๑ แสนตัน ต่อ ๒๖,๐๐๐ ตัน ลำไยสด ต่อมาก็ขยับขึ้นมาเรื่อย
 เป็น ๑ แสนตัน ต่อ ๓ แสนตัน ลำไยสด แล้วขยับขึ้นไปเป็น ๓๓๐,๐๐๐ ตัน ขึ้นมาเรื่อย ๆ
 ถามว่าวันนี้มีลำไยอยู่ไหม มีลำไยอยู่เพียง ๕๐,๐๐๐ กว่าตันที่มีอยู่ในขณะนี้ ส่วนที่หายไปอีก
 ๕๐,๐๐๐ กว่าตันขณะนี้ก็ยังหาไม่เจอ ขณะเดียวกันหาไม่เจอก็ต้องดูว่าอยู่ที่ไหนบ้าง ขณะนี้
 ก็มีทางกองปราบปรามไปเช็คทุกถังหรือว่าทุกโกดังว่าอยู่ที่ไหนบ้าง เมื่อเช็คไปแล้วก็ได้
 ตรวจสอบอยู่ตลอดเวลา ฉะนั้นแล้วขณะนี้ลำไยปี ๒๕๔๖ - ๒๕๔๗ จะมีอยู่เพียงประมาณ
 ๕๐,๐๐๐ กว่าตัน แต่ว่าที่เหลือในขณะนี้ก็มีส่งออกไปที่ได้รับจากศุลกากรมาประมาณ
 ๑๐,๐๐๐ กว่าตันเท่านั้นเอง ดังนั้นลำไยก็จะหายไป สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทางกองปราบปราม

ทาง ป.ป.ช. และ สตง. ต้องเข้าไปช่วยเหลือเราในการดำเนินการตรวจสอบต่อไปครับ
 นี่เป็นในภาพรวมที่เสนอให้ทางรัฐบาลที่จะดำเนินการต่อไปครับ แล้วเวลาที่เรามีปัญหา
 เราก็มักมีปัญหาเวลาอยู่เพียง ไม่มากนักที่ดำเนินการศึกษามา หลังจากที่เรารับจากทางวุฒิสภา
 เข้าไปดำเนินการ ก็รีบเร่งอย่างเต็มที่ แล้วก็เป็นเรื่องสุดท้ายที่เราเสนอเข้ามาออกมาในวันนี้
 กว่าเสร็จเรื่องนี้ได้ก็แทบแย่เหมือนกัน ต้องระดมหลาย ๆ คน รวมถึงเรื่องว่าเลขฯ
 คณะอนุกรรมการของผมต้องลาออกไป ๒ คน มาจากกระทรวงเกษตรฯ ทั้งคู่เลย
 เข้าโรงพยาบาลทั้งคู่เลย นั่นคือปัญหาว่าถูกบีบมาอย่างไรบ้าง ซึ่งกว่าเราจะทำตรงนี้ได้ก็มี
 ความยากลำบากที่เคียวครับ นั่นคือสิ่งที่อยากจะกราบเรียนให้ทราบ ถ้ามีอะไรเพิ่มเติมกรุณา
 ถามได้ครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ อาจจะมีคำถามคิดค้น เชิญครับ

- ๘๘/๑

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ

ขอบพระคุณครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ผมมี ๒ คำถาม

คำถามที่ ๑ อย่างที่อาจารย์แก้วสรร ได้ตั้งคำถามว่าเรื่องขนาดนี้ไปไม่ถึงตัวใหญ่เลยหรือ ผมอยากจะถามว่าคณะกรรมการมีหลายระดับ ระดับที่จะต้องไปทำสัญญาหรือว่าจะต้องเปรียบเทียบกับคำสั่งมาแล้วใช่หรือไม่ว่า บริษัทที่ได้คือ ปอเฮงฯ มีคำสั่งมาแล้วว่าให้ไปทำตามนี้อันนี้จริงไหม ถ้าจริงใครเป็นคนสั่งมันมาอย่างไร มันมาหยุดอาจารย์แก้วสรรก็เข้ม ๆ ออกมาว่า ระดับ ๘ ระดับ ๑๐ ทำไม่ได้ ก็ต้องระดับ ๑๑ กับรัฐมนตรี ก็คือปลัดกระทรวงหรือรัฐมนตรี ผมคิดว่าพูดได้ไหมให้ชัดเจนได้ไหมว่าจริง ๆ แล้วเรื่องลำไยเป็นกระบวนการอย่างไร ในเรื่องของทุจริตครั้งนี้ แล้วเจ้าหน้าที่เขาก็อึดอัด เพราะว่าคำสั่งมาบอกว่าได้ตกลงกันเรียบร้อยแล้วจะเป็นอย่างนี้เป็นขึ้นไหมนี้ แล้วเขาก็ต้องทำตามนี้จริงไหม

คำถามที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ ผมอยากจะเห็นกรรมการชุดนี้เดิมไปในรายงานด้วยได้ไหมที่ผมจะพูดต่อไปนี่นะครับ ก็นโยบายแบบนี้ถ้าท่านประธานฯ ตามผมตั้งแต่สมัยผมอยู่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตั้งแต่เรียนปริญญาเอก แล้วก็จบมาแล้วก็จับมาโดยตลอดคือ พืชผลการเกษตร โดยเฉพาะการตลาดสินค้าการเกษตร เกษเป็น กนข. คณะกรรมการนโยบายข้าวของรัฐบาลมาก็หลายชุด ผมกราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ข้าพเจ้าแล้วก็เหมือนกันน่ารังเกียจ กระบวนการจัดซื้อโพรเคียวเมนต์โพลีชี (Procurement policy) หรือการซื้อการแทรกแซงตลาดด้วยการซื้อ ไม่ว่าจะเป็นข้าว ท่านได้ฟังมาแล้ว เรื่องข้าวเมื่อปลายวันนี้ เมื่อปลายวันนี้ผมเสียคายเหลือเกินผมคิดเรื่องสอบศาลรัฐธรรมนูญอยู่ เรื่องเงินเงินเดือนตัวเองไม่อย่างนั้นเรื่องข้าวนี้ผมตั้งใจไว้จะมาเสริมเพิ่มเติม ผมพลาดโอกาสท่านประธานฯ ครับ ลำไยก็เช่นเดียวกันมีใครว่าโชคดีไหมครับ ลำไยก็เช่นเดียวกันครับ นโยบายในการซื้อเพื่อแทรกแซงตลาดมีปัญหาทุกปีแล้วได้ไม่คุ้มเสียเลย ผมเชื่อว่าท่านประธานคณะกรรมการคงจะยืนยันได้ว่าเวลาซื้อก็โง่ เวลาเก็บ โกงดังก็โง่ เวลาขายก็โง่เวลาซื้อโง่อย่างไรครับ เหมือนกันหมดเลยทุกพืชผลไม่ว่าจะเป็นข้าว มันสำปะหลัง มาลำไยอะไรต่ออะไรเหมือนกันหมด เวลาซื้อเพราะเราไปซื้อแพงกว่าตลาด คนเห็นช่องเลขครับ ความแตกต่างในราคาขึงสูงยิ่งดึงดูดคนเข้ามา เพราะฉะนั้นเกษตรกรตัวปลอม

LIRT

เกษตรกรจริงแต่เงินจริงคือ มีน้อยบอกมากมีคนหาผลประโยชน์ในส่วนเกินของราคา
ขึ้นต้นเงินภาษีอากรก็ยิ่งยดยดยแถมไปหมดแล้ว ถึงเวลาเก็บก็มีคนวิ่งเต้นจะเก็บ โกดังไหน
จะเก็บอย่างไร แล้วก็เอาค่าโกดังที่แพงในราคาพิเศษ คือแพงพิเศษ ถึงเวลาขายก็จะมีของ
เสื่อมคุณภาพแล้วก็อย่างที่กรรมการพบละครับ ขายออกไปแทนที่จะเอาเสื่อมคุณภาพ
ออกไปจริง คั้นไปเอาของใหม่ดี ๆ ออกใช้ใหม่ครับ เหมือนกันหมดเลยข้าวก็เหมือนกัน
แล้ว ผู้กำหนดนโยบายก็ล่วงรู้เหลือเกินว่าจะขายให้กับใคร เห็นไหมครับ ล็อก (Lock)
กันมาเลยว่าจะขายให้กับใคร แล้วใครมาตรวจครับ เอาของดีบอกของเสียขายถูก ๆ ออกไป
แล้วก็เอาของดีขนกันออกไปของเก่าในที่สุดก็เสีย ท่านประธานฯ ครับ ปกติหลักของการ
สต็อก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์ครับ ผมว่าขอให้สรุปสั้น ๆ หน่อย เพราะว่าอีกนาทีเดียว
เพราะว่าเรามีอีกเรื่องหนึ่ง แล้วก็ขณะนี้เวลา ๒๒.๐๐ นาฬิกาแล้ว

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : นาทีเดียวครับ ปกติการเก็บ
ของที่เข้าก่อนก็ต้องออกก่อน แต่เรื่องของเข้าก่อนออกทีหลังอยู่เช่นแล้วถึงเวลาขายก็โง่
กันอย่างที่พูดเมื่อสักครู่นี้ แล้วก็ทำลายหลักฐานกันในการเก็บ ของมีอยู่หรือไม่มีมีอยู่แน่
เป็นลมหรือไม่เอาอะไรชุกหรือไม่ก็มีการกลบเกลื่อนหลักฐานปีต่อปีเป็นอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ
เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังกรรมการช่วยกรูณาเดิมครั้งนี้
ด้วยได้ไหมครับว่า นโยบายแบบนี้ น่าจะคิดใหม่ทำใหม่เล็กน้อยเสียที่ได้ไหมครับ
การแทรกแซงโดยให้ราคาสูงกว่าตลาดอย่างนี้ ในที่สุดไปตกอยู่กับคนบางคนเท่านั้นเอง
ไม่ได้ตกอยู่กับเกษตรกรทั่วไป พูดถึงนโยบายด้วยนอกจากจับโกงเฉย ๆ จับโกงแล้วต้อง
เสนอนโยบายครั้งนี้ กรุณาเพิ่มเติมครั้งนี้ได้ไหมครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบขอบคุณอาจารย์เจิมศักดิ์ ท่านคอกเตอร์บุญทัน เชิญครับ ขอความกรุณาสิ้นสุดคณะเลยครับ

นายบุญทัน คอกไรสง (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม บุญทัน คอกไรสง สั้นที่สุดก็คือว่า ประธานคณะกรรมการการชู้คดี และคณะกรรมการการชู้คดีศึกษาเป็นการรวบรวมเอกสาร ซึ่งภาษาอังกฤษเรียก คอกคิวเมนทัลรีเสิร์ช (Documental research) การวิจัยเชิงเอกสารรวบรวมข้อมูลถึง ๒๗ - ๒๘ คำสั่งทั้งหมด ก็เปรียบเสมือนบุคคลค้ำน้ำไปหาเข็มในมหาสมุทรก็คือหาคน ทูจรีด กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ขอให้นำประเด็นทั้งหมดนี้สรุป ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ ๑ การศึกษาครั้งนี้ท่านต้องการอะไร ต้องการปราบปรามทูจรีด หรือต้องการกระบวนการผลิต การขาย การซื้อ

ประเด็นที่ ๒ ท่านจะทำอย่างไรกับการศึกษาอันนี้ ทำอย่างไร ทูจรีดจะเอาอย่างไร ถ้าหากถามว่าใคร โกง ใครกิน ชี ๔ ชี ๕ ชี ๖ ชี ๘ ชี ๑๐ ไม่มีทางครบบริภาค ไปหมดแล้ว เป็นลมเป็นแล้ง ไปหมดแล้ว ๓ ปีมาแล้วทำอย่างไร แล้วที่สุดท้ายก็คือ มีมาตรการอย่างไร เพื่ออะไร ถ้าหากว่าท่านเพิ่มขึ้นมาสักประมาณ ๓ บรรทัดจะมีประโยชน์มาก กราบเรียนมาด้วยความเคารพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขออาจารย์ประทีปอีกสักท่านนะครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉันต้องขอชมเชยที่ทางคณะกรรมการได้รวบรวมหลักฐานทำให้เราได้เห็น กระบวนการโกง โกงแล้วโกงอย่างซ้ำซากเวลาถึง ๓ ปี แล้วก็ยังโกงอย่างต่อเนื่องที่จะให้เราเห็น ในหน้า ๓ ที่ท่านชี้ไว้ว่า ผู้ที่ผิด อคส. ๗ ราย อ.ค.ก. ๑๐ ราย ได้ดำเนินการ แต่ในหน้า ๗ ในย่อหน้า ๓ ท่านก็ได้พูดไว้อย่างชัดเจนว่า บุคคลที่ทำให้เกิดความเสียหาย ท่านจะเห็นได้ชัดเจนที่ระบุลงไป แล้วท่านยังได้พูดถึงเรื่องของการดำเนินการนโยบาย ที่มีขั้นตอนและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่เรื่อง

ไว้ด้วย ก็อยากจะทราบเรียนถามว่า กรณีที่ท่านได้ชี้แจงได้แล้วระบุชื่อไว้อย่างชัดเจนตรงนี้ จะมีรายงานที่เราสามารถที่จะไปแจ้งความดำเนินคดีได้อย่างไร หรือไม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านกรรมการใครจะเป็นผู้ชี้แจง เชิญครับ

นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน นิพัทธา อมรรัตนเมธา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดปทุมธานี ในฐานะกรรมการ อยากจะขอตอบคำถามของท่านวงศ์พันธ์ที่ท่านได้ถามคณะกรรมการจัดจ้างของ อ.ต.ก. ๕ ท่านทำไมถึงไม่ผิด นั่นก็คงจะหมายถึงในหน้า ๕๕ คำสั่งของ อ.ต.ก. ตั้งคณะกรรมการจัดจ้างและจำหน่ายลำไยอบแห้งปี ๒๕๔๗ ซึ่งมีนายวรพจน์ วนาพิทักษ์ รองผู้อำนวยการ อ.ต.ก. เป็นประธานกรรมการ เหตุผลที่เราพิจารณาว่า ๕ ท่านนี้ไม่ผิดก็เพราะอย่างนี้ค่ะท่าน ถ้าท่านย้อนไปดูในหน้า ๒๗ ท่านจะเห็นว่า มี คือกระทรวงเกษตรฯ ได้มีการประกาศเชิญชวนสถาบันเกษตรกรและเอกชนให้เข้าร่วมในโครงการ แล้วมีการตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดจ้างวิธีพิเศษ ซึ่งประกอบไปด้วย นายชวาลวุฒฒ ไชยนิวดี รองปลัดกระทรวงเกษตรฯ เป็นประธานกรรมการ และคณะอีก ๔ - ๕ ท่าน ให้ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติคือหลังจากประกาศแล้วก็มีคนเข้ามาสมัครให้คัดเลือกทั้งหมดก็เป็น ๑๑ ราย -----

ทั้งหมดมี ๘ ราย คณะกรรมการจัดจ้างก็ได้ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติเสร็จแล้ว
 หลังจากทีกระทรวงเกษตรฯ ได้ขอให้ กรม. มีมติว่า ให้ อ.ค.ก. เป็นผู้ดำเนินการ เป็นผู้
 แล้วก็ดำเนินการ ก็มีการถ่ายโอนคณะกรรมการจัดจ้างของกระทรวงเกษตรฯ ซึ่งมี
 คุณชวาลวุฒเป็นประธานกรรมการ กลายมาเป็นคณะกรรมการพิจารณาหลักเกณฑ์และ
 กรรมการตามแผนการแปรรูปและการตลาดลำไยอบแห้งตามหน้า ๓๒ ซึ่งเป็น
 คณะกรรมการชุดเดิมนี่ละ คณะกรรมการชุดนี้ก็ได้ดำเนินการคัดเลือกจาก ๘ ราย ตรวจสอบ
 คุณสมบัติแล้วเข้าคุณสมบัติแค่ ๕ ราย ตกไป ๓ ราย ก็มีการวางหลักเกณฑ์ในการพิจารณา
 ให้คะแนนทางด้านแนวทางของแผนงาน โครงการต่าง ๆ ด้านเทคนิค ด้านค่าดำเนินการ
 แล้วก็เงื่อนไขที่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการมากที่สุดนี่ละละ ก็ดำเนินการให้คะแนน
 แต่ปรากฏว่าได้มีการรายงานตามบันทึกข้อความ หน้า ๓๑ รายงานไปยังปลัดกระทรวง
 เกษตรและสหกรณ์ว่ามีบริษัทพอเฮงฯ ได้อันดับ ๑ โดยมีการให้คะแนนไว้เรียบร้อยแล้ว
 แล้วคณะกรรมการชุดนี้ได้เสนอว่าให้พิจารณาส่งเรื่องให้ อ.ค.ก. ดำเนินการตามแผน
 การแปรรูปและการตลาดลำไยอบแห้งที่ได้ดำเนินการไปในเบื้องต้นแล้วคือ ไปจนเสร็จสิ้น
 พร้อมรับข้อเสนอของคณะกรรมการชุดนี้ประกอบการพิจารณาต่อไป ซึ่งข้อความนี้อยู่ใน
 หน้า ๓๔ ท่านมาตุนิดหนึ่งละ ในคำสั่งหน้า ๕๕ ตั้งนายวรพจน์เป็นประธานกรรมการ
 จัดซื้อจัดจ้างโดยให้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓ วันทำการ เพราะว่าหากล่าช้าไปอาจเกิด
 ความเสียหายแก่เกษตรกรผู้ผลิตลำไยได้ ในหน้า ๕๕ สั่งไว้เลย ตั้งให้เป็นคณะกรรมการ
 จัดจ้างแล้วให้เวลาแค่ ๓ วัน คณะกรรมการก็มาประชุมกันแล้วก็พิจารณาว่า ถ้าเราจะ
 ดำเนินการประกาศใหม่ อะไรใหม่ ๓ วันไม่เสร็จ มีการคัดเลือกใหม่ มีการอะไรใหม่ ๓ วัน
 ไม่เสร็จตามคำสั่งแน่ ก็เลยมีมติตกลงร่วมกันว่ารับเอาที่เขาสั่งมาว่าให้รับมาดำเนินการ
 คือรับรายงานที่เขาได้ตรวจสอบคุณสมบัติแล้ว ๘ ราย เหลือ ๕ ราย ให้คะแนนเรียบร้อยแล้ว
 ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ก็เลยเอาผลนี้มาดำเนินการเพื่อที่จะให้แล้วเสร็จภายใน ๓ วัน เพราะฉะนั้น
 การดำเนินการของคณะกรรมการจัดจ้างชุดนี้เราพิจารณาแล้วก็ไม่มีความคิด เพราะว่าอยู่ใน
 เงื่อนไขว่าต้องทำภายใน ๓ วันละ ขอบคุณละ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านพันตำรวจเอก ไพจิตร มีคำถามเชิญครับ เดี่ยวกรรมการจะได้ตอบที่เชิญครับ เชิญครับ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา จากการศึกษาของคณะกรรมการนี้ผมก็เชื่อว่าได้พยายามรวบรวมมา ก็จะลงลึกไปมากคงจะไม่ได้ในการทำงานในลักษณะของกรรมการ ไม่เหมือนพนักงานสอบสวนหรือผู้ที่เขาเจาะลงไปเฉพาะ สามารถที่จะวิ่งไปสอบใครตรงไหนตรงนี้ได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่าก็ได้มาเพียงพอที่เราจะรู้ได้ว่าการทุจริตเกิดขึ้นแล้วจริง แล้วก็มี การทุจริตที่ใหญ่โตมโหฬารจนเกินที่เราจะเชื่อว่าทุจริตนี้คงมีแต่ระดับข้าราชการประจำเท่านั้น ต้องมีระดับการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ผมอยากจะเรียนเสนอในบทสรุปและข้อเสนอแนะ อันนี้ผมก็ดูแล้วในข้อ ๑ ในด้านนโยบายที่ท่านบอกว่ามีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในขณะนั้นจากการตรวจสอบของคณะกรรมการการปกครอง วุฒิสภา ยังไม่ปรากฏหลักฐานที่ชัดเจนว่าเป็นการทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือไม่ อย่างไรก็ตาม เมื่อวุฒิสภาได้ส่งเรื่องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทำการสอบสวนข้าราชการตรงนี้ผมอยากเรียนเสนอว่า คือตรงนี้ไม่ใช่ช่องทางที่จะให้กรรมการ ป.ป.ช. เขาสอบสวน เพราะผมดูเหมือนว่ากฎหมาย ป.ป.ช. นั้นจะต้องมีผู้เสียหายไปแจ้งความ คืออาจจะไม่ต้องมีผู้เสียหายไปแจ้งความต่อพนักงานสอบสวน เมื่อพนักงานสอบสวนเห็นว่าการทุจริตนั้นเป็นเรื่องของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานสอบสวนก็ต้องส่งเรื่องให้ ป.ป.ช. แต่ถ้าท่านส่งเอกสารนี้ไป ป.ป.ช. เลข ๆ เขาก็จะรับทราบแล้วก็คงจะเก็บไว้นะครับ คงจะไม่หยิบไปดำเนินการ ผมคิดว่ากฎหมาย ป.ป.ช. จะเป็นไปลักษณะนั้น

ส่วนในข้อ ๒ ท่านก็บรรยายไว้หมดว่าเป็นเรื่องของใคร ก็หมายความว่าท่านก็บรรยายในเรื่องของผู้ที่เชื่อว่าเป็นผู้กระทำความผิดทุจริตหรือบกพร่องเกี่ยวข้องทั้งหมด แต่ท่านก็ไม่ได้มีข้อเสนอว่าจะให้ใครเป็นผู้ที่จะไปดำเนินการกับผู้เชื่อว่าทุจริตเหล่านั้นอย่างไรบ้าง ท่านลองดู ยังไม่มีวิธีปฏิบัติ เพียงแต่ท่านชี้ว่าใครผิดอย่างไรเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นส่วนนี้ผมคิดว่าจะต้องไปดูว่าจะต้องดำเนินการอย่างไรต่อไป และคิดว่าถ้าจะให้ดีที่สุดท่านน่าจะประสานกับพลตำรวจเอก เสรีพิศุทธิ์ ซึ่งท่านได้สอบสวนเรื่องนี้ไปเยอะ แล้วก็สรุปออกมาผมเชื่อว่าผู้ที่ผิดก็ควรจะปรากฏชื่อเช่นเดียวกับที่ท่านสรุปไว้เช่นเดียวกัน แล้วก็มีการดำเนินการไปแล้วหรือยัง ถ้าเขาดำเนินการไปแล้วก็เป็นอันว่าเรื่องนี้ก็คงจะไปประกอบเรื่องในการที่จะดำเนินการให้เขาได้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ เชิญกรรมการครับ

นายสนธิ จันทรวงศ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สนธิ จันทรวงศ์ ครับ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ขอตอบท่าน ส.ว. สมพร คำชื่น จังหวัดแพร่ว่า บริษัท วิศวกรรม ลำพูน ซึ่งมีนายณรงค์ แสงสุวรรณ และนายสมศักดิ์ มณีเหล็ก ว่าเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ แล้วก็ หจก. นอร์ทเทิร์น เอ็นเตอร์ไพรส์ ลำพูน ผมขอเรียนตอบว่าดังนี้ครับ กรณีที่บริษัทวิศวกรรม ลำพูน ซึ่งมีนายณรงค์ แสงสุวรรณ และนายสมศักดิ์ มณีเหล็ก เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการนะครับ แล้วก็ หจก. นอร์ทเทิร์น เอ็นเตอร์ไพรส์ ลำพูน ซึ่งมีนางกนิษฐา แสงสุวรรณ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ คณะกรรมการการปกครอง วุฒิสภาได้พิจารณาเห็นว่าไม่มีความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ เพราะเหตุผลดังนี้ครับ ดูเอกสารหน้า ๒๕ หจก. นอร์ทเทิร์น เอ็นเตอร์ไพรส์ ลำพูน ซึ่งมีนางกนิษฐา แสงสุวรรณ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ถูกตัดออกจากการเป็นผู้ประกอบการที่มีสิทธิในการคัดเลือก เพราะขาดคุณสมบัติ เนื่องจากเป็นผู้ที่มีผลประโยชน์ร่วมกันกับบริษัทอื่นที่ถูกตัด เพราะขาดคุณสมบัติในครั้งแรก และถูกตัดให้ตกไปในรอบที่ ๒ ไม่ได้อยู่ใน ๕ บริษัทที่เข้าร่วมประมูลกับ อ.ค.ก. นะครับ ๒. บริษัท วิศวกรรม ลำพูน ซึ่งมีนายณรงค์ แสงสุวรรณ และนายสมศักดิ์ มณีเหล็ก

เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ถูกตัดออกจากผู้ประกอบการที่ไม่ผ่านเกณฑ์การตรวจสอบคุณสมบัติ
เนื่องจากไม่มีสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรเข้าร่วมโครงการในการพิจารณาครั้งนี้ครับ
แล้วถูกตัดให้ตกไปในรอบที่ ๒ ไม่ได้อยู่ใน ๕ บริษัทที่เข้าร่วมประมูลกับ อ.ค.ก. เอกสาร
หน้า ๓๓ ครับ ผมก็ขอเรียนตอบแก่นี้แหละครับ ขอบคุณมากครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ในฐานะกรรมการ ผมตอบ
ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ท่านอาจารย์บุญทัน แล้วก็เมื่อสักครู่นี้ที่ถามผมท่านสุดท้าย
ท่านประทีป ผมเรียนท่านอย่างนี้ ของท่านพันตำรวจเอก ไพจิตร ด้วย คณะกรรมการ
มีหน้าที่ในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๒
พอเราทราบเรื่องนี้ ผมเรียนท่านสมาชิกฯ ได้ว่า พอไปดูหน้า ๒๒ ในขณะเดียวกัน
ทุกคนรู้ในข้อเท็จจริงว่าเป็นอย่างไร ว่ามีใครอยู่เบื้องหลังหรือไม่ แต่ในขณะเดียวกัน
กรรมการเองไม่สามารถที่จะเชิญคนที่เราคาดคะเนได้ ยกเว้นพนักงานสอบสวน
เพราะฉะนั้นในรายงานที่ท่านอาจารย์บุญทันถามว่า เหมือนกับสรุปเอกสารอย่างนี้
นะครับ ผมเรียนว่า-----

- ๕๒/๑

พอเราดูหน้า ๒๒ - ๒๓ ท่านอ่านดูไปให้คืบหน้า เราจะไม่ไปเลย ผมยกตัวอย่างในหน้า ๒๒ บอกว่า เป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเสนอปลัดกระทรวงเกษตรฯ เพื่อให้ อ.ต.ก. นำไปปฏิบัติเป็นการเอื้อประโยชน์ต่อบริษัท ถือว่าเป็นการกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญาและผิดวินัยร้ายแรง ทุกคนหน้า ๒๑, ๒๒, ๒๓ เราบอก องค์ประกอบและฐานความผิดไปหมดเลย เพราะฉะนั้นตรงนี้ที่อาจารย์สงสัยนี้ชัด เราไม่ได้เรียงเอกสาร แต่เราเรียงข้อกล่าวหาเกี่ยวกับสิ่งที่เขากระทำความผิดในฐานะที่เป็นข้าราชการซึ่งต้องปฏิบัติตามระเบียบที่ปรากฏ ไม่ว่าจะเป็นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี การกระทำนั้นเข้าข่ายตามประมวลกฎหมายอาญา เราดำเนินการหมด เพราะฉะนั้นถ้าท่านดูในหน้า ๒๒, ๒๓, ๒๔ เราจะชี้ตัวละครกับความผิดที่เขากระทำไว้ ครึ่งจบหน้าครับ ที่นี้ต่อคำถามว่า บางทีเราจะมาพูดตรงนี้ทั้งหมดไม่ได้ครับ ผมเรียนท่านด้วยความเคารพ อยากจะพูดและเอ่ยชื่อให้หมด แต่ว่าตอนนี้กรรมการคนหนึ่งก็ ๓ - ๔ เรื่องอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นไปอ่านเอาเอง ๓ - ๔ เรื่องนี้ผมเลย ๆ เพราะเราทำตามหน้าที่ แต่อธิบายท่านว่า ความผิดที่ปรากฏนี้ ท่านดูเห็นไหม หน้า ๒๓ นี้เราบอกว่าใครบ้างใน อ.ต.ก. ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เราจะบอกหมด แล้วความผิดอะไรนี้จะปรากฏชัดเจน เพราะฉะนั้นในขณะเดียวกันนี้ครับ สิ่งที่เรานำดำเนินการตอนนี้พอเราชี้มูลหน้า ๒๑, ๒๒, ๒๓ เสร็จ ผลการศึกษาพิจารณาของคณะกรรมการ ท่านดูนะครับในหน้า ๖ วรรกท้าย เราบอก ถ้าท่านเห็นด้วย ใครกระทำความผิด ๑, ๒, ๓ เสนอขึ้นสังกัด แล้วให้ไปกล่าวโทษเอาเอง ถ้าขึ้นสังกัดไม่กล่าวโทษ นั่นแหละเป็นการละทิ้งหน้าที่ กรรมการ ก็มอบให้ผมไปแจ้งความดำเนินคดีเหมือนกับที่ผมเคยทำมาแล้ว นั่นแหละสิ่งที่เราทำได้อย่างเดียวเท่านั้นครับ เพราะฉะนั้นพอเราส่งเข้าไปปั๊บ ถึงเวลาเราก็ต้องตามเชิฐมาว่า ขณะนี้ที่เราชี้มูลความผิดตรงนั้น ท่านทำอะไรหรือยัง ถ้าท่านยังไม่ทำใช้ไหม ถือว่าท่านปกป้องและมีส่วนร่วมที่จะกระทำความผิด ท่านไม่ทำปั๊บ กรรมการก็มาติดกันอีกครั้งหนึ่ง พอมีมติเสร็จก็ให้ไปกล่าวโทษต่อกองบังคับการปราบปรามการทุจริต กองบัญชาการสอบสวนกลางแล้วเขาก็ส่ง ป.ป.ช. ไปที่ท่านไปตามทางมันจะเดินอย่างนั้น แต่ตอนนี้หน้าหน้าที่กรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จ เราก็ส่งให้ขึ้นสังกัดดำเนินการ เหมือนกับหลายเรื่องที่เราทำที่กรรมการการปกครองทำเสร็จแล้ว แล้วเสร็จหน้าที่เราก็คือว่า

เมื่อเราส่งไปเสร็จปรากฏว่าถ้าเขาไม่ทำอะไร เราก็เชิญรัฐมนตรี อาจจะเป็นรัฐมนตรีปัจจุบัน มาว่าท่านทำแล้วหรือยัง ถ้าท่านไม่ทำ เคี้ยวท่านก็โดนละเว้น ตรงนั้นเราก็จะทำต่อไป เพราะฉะนั้นตรงนี้ในเบื้องต้นนี้ นะครับ ทำที่กรรมการทำได้ ผมว่าก็สมบูรณ์ที่สุดแล้ว เพราะฉะนั้นโปรดเห็นใจว่าบางทีพูดอะไร ไม่ได้เต็มปาก อยากจะใส่เต็มที่ ลองให้ผมอภิปราย ไม่ไว้วางใจซี ลองครบซิแล้วปรากฏแน่ครับ แต่ที่นี้ทำไม่ได้ครับ ตอนนี้ก็คนละ ๔ - ๕ เรื่อง ผมชี้แจงอย่างนี้คงชัดเจนนะครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอความเห็นชอบที่ประชุมเพื่อส่งรายงานฉบับนี้ไปยังคณะรัฐมนตรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไป

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผม เจิมศักดิ์ ครับ ขอทวงถามนิดหนึ่งที่ผมถามไป จะกรุณาเติมได้ไหมครับว่า นโยบายแบบนี้ เลิกเสียที

พลตรี อินทรีพันธ์ ขอบบางเดช (ประธานคณะกรรมการ) : ครับ ทุกอย่าง ที่ทางท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติได้แนะนำมา เราจะมาประยุกต์เข้าหากัน แล้วถ้ามี อะไรบ้างจะปรึกษาหารือกับอาจารย์อีกทีหนึ่งครับ ทุกอย่างครับ ขอบคุณมากครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผม เจิมศักดิ์ ขอนาที่เคียว นะครับ คือท่านปรีชาตอนนี้ท่านไม่อยู่ ท่านพูดหลายครั้งว่า วุฒิสภาเราทำอะไร ดี ๆ เยอะ แต่พอส่งไปแล้วรัฐบาลท่านเงิบ แล้วท่านก็ไม่ทำอะไร ผมเคยคุยกับท่านว่า ผมเคย ไปศึกษาวิธสภาของเยอรมนี เขาทำ ๒ อย่างที่เรายังไม่ได้ทำ คืออย่างแรก ๑ เขาออกเป็นกฎหมาย บอกว่า ถ้าวุฒิสภาหรือกรรมการทำเรื่องไปถึงรัฐบาลแล้วจะต้องตอบภายในกี่วัน เช่น ๒ เดือน ๓ เดือน หรือ ๔๕ วัน ต้องตอบว่าจะทำหรือไม่ทำ จะเห็นดีหรือไม่เห็นดี อย่างน้อย เราจะได้รู้ว่าเขาเห็นอย่างไร ไม่ใช่ส่งไปแล้วแป๊ก ๆ นั่นอันที่ ๑

อันที่ ๒ สภาของเขา กรรมการของเขาเมื่อเสนอสภาเสร็จเรียบร้อย เขาส่งให้ ผู้นำฝ่ายค้าน จะไปรวบรวมกันอยู่ที่ทางฝ่ายค้านอีกทีหนึ่งด้วย พอเวลาเขาเปิดอภิปราย ไม่ไว้วางใจข้อมูลเขาจะครบ เพราะทุกกรรมการจะไปรวมกันไว้ด้วยที่นั่น ผมคิดว่าเป็น

LIRT

ระบบการตรวจสอบที่ดี ผมเรียนให้ทราบเท่านั้นแหละครับ เรารู้ว่าเรายังทำอะไรตอนนี้ไม่ได้ แต่อย่างน้อยผมไปดูงานมาแล้วก็พอจะเห็นแนวทางว่าพอจะทำอะไร ได้บ้างถ้าเราปรับปรุง นะครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอความเห็นชอบจากที่ประชุมนะครับ ถ้าหากว่าท่านเห็นชอบที่จะให้ ส่งรายงานฉบับนี้ไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีท่านผู้ใดไม่เห็นชอบไหม ครับ ท่านประทีปไม่เห็นชอบหรือครับ เชิญครับ

- ๕๓/๑

นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯคะ ดิฉันคิดว่าอยากจะกราบเรียนว่า นอกจากที่จะส่งไปให้รัฐบาลแล้วเรื่องนี้เห็นชอบ แต่ว่า นอกจากนั้นเรื่องการดำเนินคดีได้หรือเปล่า ท่านประธานฯ น่าจะ ไปแจ้งความดำเนินคดี กับคนที่มีรายชื่ออยู่ตรงนี้ด้วยค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ประเด็นนี้รัฐสภาจะชี้แจงไปแล้ว ชี้แจงอีกทีก็ได้ครับสั้น ๆ ครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ คืออย่างนี้ครับ ผมให้ความมั่นใจกับท่านสมาชิกฯ ได้ หลายครั้งที่กรรมการทำเสร็จแล้วเราส่งรัฐมนตรีหรือต้นสังกัดให้ดำเนินการ ปรากฏว่าเขาไม่มี คำตอบมา เราเชิญมาชี้แจงบ้าง กรรมการมีมติให้ไปกล่าวโทษ พอกล่าวโทษเสร็จเหมือนกับ ท่านประทีปถาม หลายครั้งเรื่องนี้เราก็จะตามเหมือนกัน ให้ท่านสบายใจได้ว่าเราไม่คิด เพราะฉะนั้นในรายละเอียดเราจะดำเนินการตามหน้า ๒๒ - ๒๓ เพราะฉะนั้น ฝากนิดหนึ่งว่า เรื่องนี้วันที่ ๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ จะมากรรมการ แล้วเราจะได้นำและจะปรึกษาหารือว่าให้ท่านดำเนินการด้วย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เคียวเอาให้เสร็จรายงานนี้ก่อน มีท่านผู้ใดไม่เห็นชอบไหมครับ ยืนยันอีกทีหนึ่ง ท่านวิบูลย์ยกมือนี้ไม่เห็นชอบหรือเปล่าครับ

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (กาฬสินธุ์) : ผมไม่เห็นชอบ เพียงแต่มีเงื่อนไข ท่านประธานฯ ครับ วิบูลย์ แซ่มชื่น ครับ จากกาฬสินธุ์ ผมกราบเรียนว่า เรื่องงานไปถึง รัฐบาลนี้ผมเองเป็นห่วงนะครับ ว่าเรื่องสำคัญ ๆ ถ้าไม่ได้รับความสนใจ ความจริงเรามี กรรมการอยู่ ๒ ชุดที่จะติดตามก็คือ ๑. ตรวจสอบงานการประชุมและติดตามมติ ของวุฒิสภา อันที่ ๒ คือกิจการวุฒิสภา ความจริงกิจการวุฒิสภาที่ผมทำมาด้วยกับหลายท่าน เมื่อก่อนนี้มีตัวแทนจากรัฐบาลเข้ามา ผมคิดว่าคณะกรรมการชุดนี้ควรจะรื้อฟื้นกันใหม่ ผมอยากขอให้คณะกรรมการกิจการวุฒิสภาได้พิจารณาว่า ในการที่จะทำให้มติหรือสิ่งที่ วุฒิสภาเราศึกษาและมีผลต่อการบริหารจัดการของรัฐบาลนี้ควรจะทำอย่างไร ที่ผ่านมา เมื่อไม่มีผลอย่างนั้น ตัวอย่างครับ กรรมการการศึกษาฯ เคยบอกทางกระทรวงศึกษาธิการ

ไปว่าการตั้ง ผอ. รอง ผอ. สทฐ. นี้ผิด เมื่อผิดถึงขนาดไปพบนะครับ แล้วก็มีหนังสือกำชับไปเป็นลายลักษณ์อักษรถึงรัฐมนตรีว่าการฯ สุดท้ายท่านก็ทำไปอย่างนั้น แต่สุดท้ายศาลปกครองลงมาเห็นตามกรรมวิธีการการศึกษาฯ ของเราทุกประการเลย และจนวันนี้ท่านยังต้องการอุทธรณ์อีก ผมจึงคิดว่าการที่จะทำให้หมดหรือความเห็นของทางวุฒิสภามีผลนี้ อยากจะให้บันทึกว่า วุฒิสภาแห่งนี้ต้องการที่จะปรับปรุงการเชื่อมโยงระหว่างการตรวจสอบครั้งนี้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเท่านั้นเองท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จะสรุปได้หรือยังว่าที่ประชุมเห็นชอบกับรายงานฉบับนี้ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นบ้างไหมครับ เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ คังคมานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ คังคมานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา คือผมยินยอมติดอนที่ท่านประธานฯ ถามว่า ท่านใดคิดใจหรือไม่ก็คงไม่มี มีเพียงครูประทีปที่ย้อนถามว่าจะดำเนินคดีหรือไม่ ผมว่ามติวุฒิสภาให้ดำเนินคดีใครไม่ได้ครับ คอบไม่ชัดเจนครับ ไม่เกี่ยวกับ ประเด็นนี้ต้องตอบให้ชัดเจน มิฉะนั้นเดี๋ยวจะกลายเป็นว่าพวกเราใช้มติวุฒิสภาให้ท่านไปฟ้องร้องแจ้งคดีใครนี่คงไม่ได้ อันนี้ต้องตอบให้ชัดเจนครับ ไม่อย่างนั้นจะมีปัญหา อันที่ ๒ ผมคิดว่าถ้าพูดถึงขั้นตอนการติดตามมตินี้ครับ เราต้องชี้แจงเองในเรื่องของคณะกรรมการตรวจสอบรายงานและติดตามมติ ผมคิดว่าคนละเรื่อง วิป. วุฒิสภา นี่ผมพูดตรงไปตรงมานะครับ ไม่เช่นนั้นจะกลายเป็นว่าเดี๋ยวไปทำเข้าไปซ้อนมา ส่วนว่าขั้นตอนที่อาจารย์เจิมศักดิ์เสนอนี้ก็เป็นขั้นตอนที่เราอาจจะไปเสนอในวาระอื่นต่อไปไม่เกี่ยวกับวาระนี้ ยึดยาวเพราะเราไปเอาเรื่องอื่นใส่เข้าไปหมด ผมขอว่าควรจะจบตรงนี้ครับท่านประธานฯ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จบไม่ได้ มียกมือ ๓ ท่าน หมอมานีนี้ประท้วงหรือครับ ยืนยกมือ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ คะ คิฉัน ยกมือและเห็นท่านประธานฯ พักหน้า ท่านประธานฯ คะ คิฉันแพทย์หญิงมาลินี สุขเวชชวรกิจ จังหวัดนครสวรรค์คะ คิฉันได้เสนอไปตั้งแต่ลำไยสดแล้วนะคะ เพราะฉะนั้นถึงลำไยแห้งคิฉันก็คงจะต้องขอเรียนเสนอว่า ให้ส่งไปยังหัวหน้าพรรค ทุกพรรคและสื่อมวลชนด้วย อย่างเคยคะ ขอบพระคุณคะ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ท่านกรรมาธิการยืนยันอีกครั้งครับ แล้วผมจะขอมติใหม่ เชิญครับ รับนะครับ ท่านพรหมจารีครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ คิฉันพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา สำหรับในเรื่อง ของบทสรุปและข้อเสนอแนะของกรรมาธิการในหน้า ๒๒ ในเรื่องเกี่ยวกับนโยบายที่ว่า คิฉันคงขอย่อ ๆ ทางรัฐมนตรียังไม่ปรากฏหลักฐานที่ชัดเจนว่า เป็นการกระทำผิดต่อ ตำแหน่งหน้าที่ อย่างไรก็ตาม ในส่วนนี้คิฉันคิดว่า เป็นข้อสังเกตที่สั้นไป ในส่วนที่เคย ติดตามในเรื่องนี้มาคิฉันคิดว่า การที่กระทรวงเกษตรฯ มีโครงการใหญ่ ๆ โดยการที่ กำหนดคนนโยบายที่มีระยะเวลาจำกัด แล้วก็กำหนดคุณสมบัติที่เอื้อประโยชน์ให้กับบริษัท ใหญ่ ๆ อย่างเช่น ๓ แสตนัน เป็นลำไยแห้ง ๑ แสตนันนี้หมายความว่า ต้องเป็นบริษัทที่ ใหญ่จริง ๆ ที่จะจัดการในระบบอย่างนี้ได้ มีทุนจดทะเบียนตั้งแต่ ๑๐๐ ล้านบาทขึ้นไป ซึ่งทำให้มีการเปลี่ยนเพิ่มทุนจดทะเบียนจาก ๕ ล้านบาท เป็น ๑๐๐ ล้านบาท แล้วก็มี ระยะเวลาค่อนข้างจำกัด ในส่วนนี้ก็คือว่า กระทรวงเกษตรฯ เสนอโครงการเข้า ครม. วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๗ วันที่ ๒๒ ครม. อนุมัติ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๗ เห็นสัญญา จะเห็นว่าระยะเวลาถี่บีบมาก ค่อนข้างสั้นและก็กระชั้นชิดมาตลอด ในสิ่งเหล่านี้ ถ้านโยบายของกระทรวงเกษตรฯ ยังคงเป็นอย่างนี้อยู่ ก็จะเกิดการทุจริตได้ง่ายในทุก ๆ โครงการ เพราะว่าจะมีในเรื่องเกี่ยวกับความพร้อมหรือไม่พร้อมของหน่วยราชการที่ ลงไปรับซื้ออีก มีจุดรับซื้อ ๒๔๘ จุด มีเจ้าหน้าที่ที่ลงไปทำงานเพียงแค่ว่า คิฉันจำตัวเลข ไม่ผิดไม่ถึง ๘๐ คน เพราะฉะนั้นทำได้เพียงแค่ว่ารับซื้อตามเอกสาร สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิด การทุจริตได้ในทุกขั้นตอนของโครงการ ก็คิดว่าในเรื่องเกี่ยวกับนโยบายควรจะเพิ่มเติม

เข้าไปในเรื่องเกี่ยวกับโครงการใหญ่ กำหนดคุณสมบัติและระยะเวลาที่ค่อนข้าง
กระชั้นชิดทำให้เกิดการทุจริตได้ง่าย แล้วก็ทุกขั้นตอนของโครงการ ขอบเขต

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะประธาน
คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ หลายกรณีแล้วที่เวลา
กรรมการได้เสนอเรื่องให้กับรัฐบาลแล้วไม่ค่อยได้ผลกับการที่ได้เสนอไป
ผมขออนุญาตรับสิ่งที่กรรมการได้เสนอ โดยจะไปประสานงานกับกรรมการ
ตรวจรายงานการประชุมและติดตามมติ แล้วจะมาว่าปัญหาของการส่งไปแล้วมี
อุปสรรคข้อขัดข้องใด แล้วก็จะสร้างกระบวนการในการที่จะติดตามให้มีประสิทธิภาพ
มากขึ้น ก็รับไปดำเนินการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ เพื่อความชัดเจนผมขอให้ที่ประชุมพิจารณาขึ้นยืนอีกครั้งว่า
จะเห็นชอบให้ส่งรายงานฉบับนี้พร้อมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรี
และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือไม่ ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบหรือเห็นเป็นอย่างอื่นมีไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบเป็นเอกฉันท์นะครับ
จบวาระ ๔.๕ เมื่อสักครู่นี้ท่านประธานวุฒิสภาซึ่งทำหน้าที่ประธานฯ ที่ประชุมได้
ปรึกษาและก็ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมว่า ให้นำวาระ ๔.๑๐ มาพิจารณาอีกวาระ
หนึ่งนะครับ แล้วอยากจะกราบเรียนท่านผู้ทรงเกียรติที่เคารพว่า ขณะนี้ผมอยู่คนเดียว
แล้วเวลาก็เนิ่นมาพอสมควรแล้วก็มีความวาระอีกมากมาย มีการประสานขึ้นมาว่าจะขอเอา
วาระอีก ๒ - ๓ วาระเข้ามาพิจารณา ผมคิดว่าคงจะไม่ไหว เห็นใจผู้สูงวัยหน่อยนะครับ

๒๑๐

ว. ๓๑ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วิมล ๕๔/๓

ผมคิดว่าน่าจะมีกำลังทำได้อีกสักวาระหนึ่ง คือวาระ ๔.๑๐ สำหรับวาระอื่นๆ ก็จะขอ
เลื่อนไปในโอกาสต่อไป ท่านจำเจนมีอะไรครับ เชิญครับ

- ๕๕/๑

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม จำเอน จิตรธร นะครับ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสุโขทัย ผมขอเรียนหาหรือท่านประธานฯ สักเล็กน้อยนะครับ เมื่อสักครู่นี้ได้มีการข้ามระเบียบวาระ ๔.๘ ไปนะครับ เป็นรายงาน การพิจารณาศึกษา เรื่อง แนวทางการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแก่บุคลากร ทางการแพทย์นะครับ ซึ่งคณะกรรมการการสาธารณสุขได้พิจารณาเสร็จแล้ว เรื่องนี้ ความจริงไม่ยาวนานนะครับ สั้นนิดเดียว กระผมอยากจะเรียนปรึกษาท่านประธานฯ ว่าจะ ขออนุญาตนำเข้ารายงานให้เสร็จสิ้นไปเลยจะได้ไหมครับ สั้นนิดเดียวครับ ไม่มากครับ เพราะเมื่อสักครู่นี้ข้ามไปนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ได้มีการปรึกษากันแล้วครับว่าจะเอา ๒ วาระนะครับ คือ ๔.๘ และ ๔.๑๐ นะครับ

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : เมื่อสักครู่นี้เห็นว่าถ้าโยมีความสอดคล้อง กับเรื่องแรกที่รายงานไปแล้วก็ข้ามไปนะครับ ที่นี้ความจริงน่าเป็นสิทธิของ ๔.๘ นะครับ เมื่อข้ามไปอย่างนี้น่าจะให้สิทธิตรงนี้ เพราะว่าถ้าไม่รายงานช่วงนี้ผมคิดว่ารายงานที่เราได้ ศึกษากันมาอย่างละเอียดรอบคอบคืบนี้ะครับก็จะไม่มีความหมายอะไรแล้วครับ อันนี้ นะครับ และเรื่องนี้มีผลสำคัญมากนะครับเกี่ยวกับเรื่องบุคลากรทางการแพทย์นี้ ขณะนี้ เราก็รู้ที่อยู่ว่าแพทย์ได้ลาออกเป็นจำนวนมากนะครับ เราจะเสนอแนวทางแก้ไขให้รัฐบาลได้ รับไปพิจารณา อันนี้ผมก็อยากจะให้ประธานฯ ได้พิจารณาครับ สั้นนิดเดียวครับ ไม่ยาวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เรียนท่านจำเอนว่าวาระที่เหลือทุกวาระมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อน กว่ากันนะครับ แต่ว่าด้วยเวลาเราจำกัดคณะครับ แล้วก็ขีดความสามารถของเราจะสั้น ความสามารถหรือกำลังที่เราเป็นคณะ ท่านเสรีเชิญครับ

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานฯ ครับ ขอหารือ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ผมให้ท่านเสรีท่านพูดแล้วนะครับ เกี่ยวกับท่านอื่นรอก่อนครับ

LIRT

๒๑๒

ว. ๓๑ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สรุบท ๕๕/๒

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ วาระที่ ๔.๘ นี้ ผมเข้าใจว่าท่านกรรมาธิการท่านเตรียมตัวไว้นานแล้วและท่านก็ถูกแซงขึ้นไป ผมก็ไปฟังจากข้างนอกหลายท่านเกี่ยวกับกรรมาธิการชุดนี้นะครับ ท่านคุยกับท่านเลขาฯ เสร็จแล้ว นะครับ คือกรรมาธิการ ๔.๘ นี้เขาเตรียมตัวไว้นานแล้วท่านประธานฯ ครับ แล้วเขาก็ไปบ่นว่าเขาถูกข้ามไปนะครับ ไม่ได้รับเกียรติตามสมควร นี่ผมก็ฟังมา เพราะฉะนั้นท่านประธานฯ ครับ ถ้าจะกรุณาผมเข้าใจว่าไม่ยาว ท่านเตรียมตัวไว้นานนะครับ ท่านก็อยู่กันมาตลอด นะครับ และถ้าไม่ยาว ผมว่าท่านลองฟังกรรมาธิการชุดนี้ก่อนนะครับ ถ้าไม่ยาวเกินไปนี้ ผมว่าก็ให้ท่านอีกสักคณะหนึ่งก็แล้วกัน เพราะว่าท่านตั้งใจจริง ๆ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณครับ ก่อนที่ท่านพลเอก ศิริ ในฐานะประธาน คณะกรรมาธิการรายงานผลการตรวจสอบการปฏิบัติงานของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ สำนักงานอัยการสูงสุดและกรมที่ดินนะครับจะรายงาน ผมขอความกรุณาที่ประชุมขอพักการประชุมสัก ๕ นาทีครับ มีการเร่งด่วนครับ

พักการประชุมเวลา ๒๒.๒๐ นาฬิกา

- ๕๖/๑

เริ่มประชุมต่อเวลา ๒๒.๒๕ นาฬิกา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ต่อนะครับ เชิญท่านประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิษณุโลก ในฐานะประธานคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ สำนักงานอัยการสูงสุดและกรมที่ดิน ท่านสมาชิกฯ ก็คงจะได้ทราบว่าเรื่องนี้เราเคยตั้งกรรมการการเลือกตั้งครั้งหนึ่งได้ตรวจสอบและส่งผลงานการตรวจสอบไปให้คณะรัฐบาลประมาณ ๑ ปีเศษมาแล้วนะครับ แต่ทางนายกรัฐมนตรีท่านก็ได้รับปากว่าจะดำเนินการแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องปัญหาทุจริตลดอย่างเต็มที่ และรัฐมนตรีในขณะนั้นก็ได้นำดำเนินการในบางสิ่งบางอย่างแต่อย่างไรก็ตาม เมื่อเวลาล่วงเลยมาประมาณปีเศษก็ไม่ได้ดำเนินการอะไรที่จริงจัง เพราะฉะนั้นที่มีการทุจริตจำนวนเงินถึงจำนวน ๒๓,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นการทุจริตตั้งแต่ระดับเริ่มการหาที่ดินจนกระทั่งการบริหาร โครงการ การจัดทำสัญญาเด่นชัด ซึ่งเราได้ชี้ประเด็นของความผิดให้แก่ทางรัฐบาลและ ป.ป.ช. ไปเรียบร้อยแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นในครั้งเมื่อได้รับอนุมัติให้จัดตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งอีกครั้งหนึ่งเราจึงเน้นในเรื่องประเด็นของการดำเนินคดีอาญาเกี่ยวกับการทุจริตและข้อ โกงต่อข้าราชการและเอกชนที่เกี่ยวข้อง

ประการที่ ๒ การดำเนินคดีแพ่งซึ่งปัจจุบันอยู่ในชั้นอนุญาโตตุลาการ ขั้นที่ ๓ พิจารณาหาข้อสรุปเกี่ยวกับการดำเนินงานในโครงการบำบัดน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งกระผมจะได้ให้ท่าน ส.ว. จรูญ ยิ่งประกาศ และท่าน ส.ว. วงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง ได้ชี้แจงแบบย่อ ๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องทั้งหมดและขออนุมัติให้ พันเอก ชินรัชต์ รัตนจิตเกษม เข้าร่วมประชุมและส่งเอกสารเพิ่มเติมในที่ประชุมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญครับ ท่านจรูญต่อ

LIRT

นายจรูญ ยังประภากร (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม นายจรูญ ยังประภากร สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสมุทรปราการ ในฐานะเลขานุการ
 ท่านประธานฯ ครับ หลังจากที่ทางวุฒิสภาได้มีการศึกษาในเรื่องของบ่อบำบัดน้ำเสีย
 ที่คลองด่านถึง ๒ ครั้ง ก็คือ กรรมการการสิ่งแวดล้อม และกรรมการวิสามัญ
 ที่วุฒิสภาได้ตั้งขึ้นมาเพื่อตรวจสอบ หลังจากนั้นเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖
 ทางรัฐบาลโดยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้บอกเลิกสัญญาเหตุผลก็คือว่า
 สัญญาเป็นโมฆะ เนื่องจากว่าบริษัท นอร์ธเวสต์วอเตอร์อินเตอร์เนชั่น (Northwest Water
 Internation) ได้ถอนตัวออกไปก่อนหน้านี้ที่บริษัทเอ็นวีพีเอสเคจี (NVPSKG Co, Ltd.)
 จะได้เข้าทำสัญญากับกรมควบคุมมลพิษ ดังนั้น คู่สัญญาจึงกลับคืนสู่สถานะเดิม การใด ๆ
 ก็ตามที่ทำไปถือเป็นลาภมิควรได้ จากวันที่บอกเลิกสัญญาถึงวันนี้ก็เป็นระยะเวลา ๒ ปี
 กับ ๕ เดือน ในขณะที่เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ปี ๒๕๔๗ ทางกรมที่ดินก็ได้เพิกถอน
 โฉนดที่ดินจำนวน ๔ แปลงเป็นเนื้อที่ ๑,๓๕๐ ไร่ ด้วยเหตุผลที่ว่าที่ดินนั้นไปทับ
 คลองสาธารณะ ถนนสาธารณะ ป่าชายเลนและทะเล ระยะเวลาในการเพิกถอนที่ดิน
 มาถึงวันนี้ก็เป็นระยะเวลา ๑ ปีกับ ๔ เดือน ซึ่งปรากฏว่าแทนที่ทางรัฐบาล โดยกระทรวง
 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษในฐานะคู่สัญญาจะดำเนินการ
 ในเรื่องของการเอาโทษกับข้าราชการที่กระทำความผิด ทั้งในด้านอาญาและวินัย
 กลับกลายเป็นว่า ทางกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 ได้ใช้เงินจำนวน ๖๕ ล้านบาท เพื่อไปศึกษาทางเลือก ๘ ทางด้วยกัน-----

- ๘๗/๑

ซึ่งตั้งชื่อว่า กำหนดทางเลือกเหมาะสมในการดำเนินโครงการออกแบบรวมก่อสร้างระบบ
รวบรวมและบำบัดน้ำเสีย เขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่มี
ความแปลกประหลาดมาก เพราะว่าสัญญาเป็นโมฆะได้บอกเลิกไปแล้ว กรมที่ดินได้
เพิกถอนที่ดินไปแล้วในขณะที่รัฐบาลได้ฟ้องร้องกลุ่มบริษัทรับเหมาเป็นเงิน
๒๐,๐๐๐ ล้านบาท กำลังอยู่ระหว่างการฟ้องร้องคืน ในขณะที่เดียวกันกลุ่มบริษัทรับเหมา
ก็ฟ้องเรียกค่าเสียหายจากทางรัฐบาลเป็นเงิน ๖,๗๐๐ ล้านบาท ซึ่งเรื่องก็อยู่ในระหว่าง
การพิจารณาของอนุญาโตตุลาการ ดังนั้น การที่รัฐบาลเอาเงิน ๖๕ ล้านบาทไปศึกษา
ในพื้นที่ที่มีปัญหาอยู่ แล้วเป็นพื้นที่ที่รัฐบาลยังไม่ได้รับมอบสิ่งปลูกสร้าง ก็เป็น
เรื่องที่มีความไม่ชอบมาพากลเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการนี้จากการศึกษา
ของวุฒิสภาและคณะกรรมการที่ทางรัฐบาลตั้งขึ้น ก็มีความชัดเจนว่าเป็นโครงการที่ละเมิด
กฎหมายหลายฉบับด้วยกัน และรวมทั้งกฎหมายรัฐธรรมนูญ มีผลกระทบต่อด้าน
สิ่งแวดล้อม และมีผลกระทบต่อชุมชนอย่างชัดเจน ทางด้านวิศวกรรมพื้นที่ตรงนั้นเป็นพื้นที่
ที่ดินอ่อน ซึ่งมีข้อสรุปจากบริษัทมอนเกอร์วัดสันฐิติศึกษาว่าเป็นพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมสำหรับ
การก่อสร้าง และทางด้านวิศวกรรม ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการนั้นสูงและแพง
จนกระทั่งไม่คุ้มค่าต่อการลงทุน เพราะระยะทางนั้น ท่อคันทันถึง ๒๒๕ กิโลเมตร
ค่ากระแสไฟฟ้าวันหนึ่งตก ๓ ล้านบาท ซึ่งไม่คุ้มค่า และระบบบำบัดที่ใช้อยู่ก็เป็นระบบ
บำบัดที่ไม่สามารถบำบัดน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมได้ ดังนั้น เรื่องนี้ดูแล้วเหมือนกับ
ว่ารัฐบาลให้น้ำหนักกับสิ่งก่อสร้างที่สร้างไปแล้วมากกว่าวิถีชีวิตของชุมชนซึ่งมีประชากร
มากถึง ๔๐,๐๐๐ ชีวิต ในตำบลคลองด่าน และรวมทั้งไม่คำนึงถึงทางด้านสุขอนามัยของ
ประชาชน ทางด้านอาชีพ ทรัพยากรธรรมชาติ และระบบนิเวศวิทยาในท้องทะเล ทั้งยังจะทำ
ให้คดีฟ้องร้อง ทั้งคดีแพ่งและคดีอาญาที่กำลังฟ้องร้องกันอยู่ และรวมทั้งการพิจารณาของ
อนุญาโตตุลาการจะมีปัญหา ซึ่งเรื่องดังกล่าวนี้ทางกรมการที่ได้ตั้งขึ้นได้เชิญทาง
ผู้แทนของสำนักงานอัยการสูงสุด มาชี้แจง แล้วก็ได้ทราบว่าในการดำเนินโครงการกำหนด
ทางเลือกนั้นจะมีผลกระทบอย่างยิ่งต่อรูปคดีในการฟ้องร้องคดี ทั้งคดีแพ่งและทางด้าน
อนุญาโตตุลาการ ซึ่งในการฟ้องร้องนั้นก็ยังมีปัญหาเนื่องจากว่าทางกรมควบคุมมลพิษไม่ได้
ให้ความร่วมมือกับทางสำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งทางสำนักงานอัยการสูงสุดได้ขอเอกสาร

สำคัญ ๆ ในการที่จะไปต่อสู้ในคดี ปรากฏว่าได้ทำหนังสือขอไป และทางกรมควบคุมมลพิษก็ได้ตอบกลับมามาว่า ยังไม่มีเวลา เอกสารมีเยอะ ถ้าอยากจะได้ก็มาค้นหาเอาเอง แล้วก็เอกสารเป็นภาษาอังกฤษ ไม่มีงบประมาณ ไม่มีคนที่จะแปล ซึ่งการที่จะให้อัยการสูงสุดไปสู้คดีในวงเงินถึง ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท และจะต้องไปต่อสู้ในชั้นอนุญาโตตุลาการเพื่อป้องกันการเสียค่าไถ่อีก ๖,๗๐๐ ล้านบาท นั้น ความร่วมมือจากหน่วยงานเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง แต่กรมการก็มีข้อสังเกตว่าข้าราชการระดับสูงของกรมควบคุมมลพิษทั้งในอดีตและปัจจุบันก็อยู่ในข่ายที่คาดว่าจะทุจริตต่อโครงการนี้ ก็คงจะเป็นเรื่องที่แน่ชัดว่าความร่วมมือจากหน่วยราชการที่จะให้ข้อเท็จจริงและข้อมูลเอกสารต่าง ๆ ในการต่อสู้คดี ก็คงเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ ในขณะที่เดียวกันก็เป็นเรื่องที่แปลกประหลาดอย่างมากว่าสำนักงานอัยการสูงสุดกลับขอให้ทางกรมการช่วยจัดหาเอกสารสำคัญเพื่อใช้ในการต่อสู้คดี และรวมทั้งขอเอกสารจากประชาชน ราษฎรชาวตำบลคลองด่าน ซึ่งเป็นราษฎรท่ามาหากิน หาเช่าดินทำ แต่เขาก็เพียรพยายามหาเอกสารสำคัญออกมาจนได้ แล้วก็เอกสารนั้นก็ไปส่งให้อัยการไปต่อสู้คดี ก็ถือว่าเป็นเรื่องแปลกประหลาดอย่างมากว่าหน่วยงานของรัฐที่เป็นผู้ทำสัญญา และเป็นหน่วยงานที่เสียหายกลับไม่มีความกระตือรือร้นในการที่จะต่อสู้คดี ซึ่งเรื่องนี้ถือว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง และกรมการซึ่งมีระยะเวลา ๔๕ วัน ที่ทางวุฒิสภาให้กรอบเวลาในการที่จะศึกษาเบื้องต้นก็ศึกษาในรายละเอียดได้ในส่วนหนึ่ง ก็ถือโอกาสวันนี้ที่จะรายงานต่อที่ประชุมเพื่อทราบ สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นั้นก็คงจะมีท่านประธานคณะอนุกรรมการท่านวงศ์พันธุ์ ณ ตะกั่วทุ่ง คงจะได้รายงานเพิ่มเติมต่อไปครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านวงศ์พันธุ์ครับ

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง ในฐานะที่เป็นประธานอนุกรรมการเพื่อรวบรวมเอกสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน โครงการจัดการน้ำเสียเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ สาเหตุที่คณะกรรมการคณะนี้ตั้งคณะอนุกรรมการที่ผมเป็นประธานขึ้นมาก็เพราะเหตุว่า เมื่อประมาณปลายเดือนที่แล้ว หรือต้นเดือนนี้ผมไม่แน่ใจ ทางคณะของเราคณะวิสามัญฯ ของเราได้เชิญพนักงานอัยการ ซึ่งควบคุมคดีนี้มาสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินคดี ซึ่งพนักงานอัยการก็มาชี้แจงที่เราประชุมทราบเกี่ยวกับผลการดำเนินคดีต่าง ๆ ซึ่งเรื่องอยู่ในศาล แต่สิ่งหนึ่งที่เราได้ทราบ และตกใจเป็นอย่างยิ่งก็คือว่า พนักงานอัยการบอกว่าการทำงานคดีนี้ยากลำบากมาก เราถามว่ายากอย่างไร ท่านก็บอกว่าตัวใจก็คือ กรมควบคุมมลพิษไม่ค่อยให้ความร่วมมือ คือกรมควบคุมมลพิษที่เป็นส่วนราชการนี้ไม่ค่อยให้ความร่วมมือ เราถามว่าไม่ให้ความร่วมมือเรื่องอะไร เขาก็บอกว่าขอเอกสารก็ไม่ค่อยให้ เอกสารที่ส่งมาเป็นภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างดาวก็ไม่ได้แปล ขอให้เจ้าหน้าที่ที่มาชี้แจงก็เป็นคนไม่ค่อยรู้เรื่อง แต่ว่าเขามีหน้าที่จะต้องดำเนินคดีต่อสู้ในศาล ก็เหมือนกับสู้แบบเป็นนักมวยแต่ถูกปิดตา ชกต้องแพ้ โอกาสแพ้ก็น่าจะมีมาก คณะกรรมการเห็นว่าเรื่องนี้ไม่ได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทุจริต เราก็เลยรับปากกับทางพนักงานอัยการว่า ถ้าอย่างนั้นเรามาช่วยกันไหม ช่วยชาติบ้านเมืองกันสักครั้งได้ไหม เราก็รับปากว่าเราจะหาเอกสารมาให้ เอกสารที่เราได้จากบุคคลที่เราได้อยู่แล้วหรือขอมาจากบุคคลต่าง ๆ หรือจะขอมาจากส่วนราชการเพิ่มเติมเราจะพยายามทำให้ นี่ก็ที่มาของคณะอนุกรรมการที่เราทำขึ้น เพราะฉะนั้นโดยสรุปแล้วอนุกรรมการคณะนี้ก็จะมีหน้าที่รวบรวมเอกสารเกี่ยวกับคดีนี้ทั้งหมด ซึ่งเราก็ได้พยายามรวบรวมมาโดยตลอด ได้เอกสารเป็นจำนวนมาก เอกสารที่เราได้มานั้นครับ เราพอจะแบ่งได้เป็น ๓ - ๔ กลุ่ม คือ กลุ่มแรก เอกสารเกี่ยวกับความสมบูรณ์ของสัญญา กลุ่มที่ ๒ เกี่ยวกับเรื่องที่ดินที่ถูกเพิกถอน กลุ่มที่ ๓ เกี่ยวกับการดำเนินคดีทั้งทางแพ่ง ทางอาญาของเจ้าพนักงานรวมทั้งบริษัทเอกชน กลุ่มที่ ๔ เป็นเอกสารที่เกี่ยวกับการดำเนินคดีทางวินัยของผู้รับผิดชอบ ซึ่งบางคนปลดเกษียณไปก็มี บางคนก็ยังอยู่ บางคน

ก็ตายไปแล้ว เราตั้งเป้าไว้ ๔ - ๕ ประเด็น แต่ ณ วันนี้เนื่องจากเรามีเวลาเพียง ๔๕ วัน
 ที่จะต้องรายงานต่อสภาแห่งนี้ เราก็เลยนำเรื่องเฉพาะเรื่องเดียวก่อนมารายงานเป็นเบื้องต้น
 คือรายงานเกี่ยวกับความสมบูรณ์ของสัญญา ว่าสัญญาที่ทำขึ้นนั้นถูกต้องและชอบด้วย
 กฎหมายหรือไม่ ที่เรามารายงานนี้ไม่ได้เป็นการชี้แนะต่อศาลหรือต่อคณะหนึ่งคณะใดว่าผิด
 หรือถูก แต่เราพูดตามเนื้อผ้าว่าเอกสารเป็นอย่างนี้ ผมขอให้ทางเจ้าหน้าที่ช่วยขึ้น วีซีดี
 (VCD) หน่อยครับ วีซีดีในหน้าแรกเลยครับ อันแรกเลยครับ เรื่องขั้นตอนเกี่ยวกับการจัดจ้าง
 ครับ ทันไหมครับ อ่านไม่ทันใช่ไหมครับ เอกสารนี้เราแจกไปแล้ว เจ้าหน้าที่แจกแล้ว
 นะครับ โอ.เค.

- ๕๕/๑

ดูอันแรกเลยครับ ในหน้า ๓ นะครับ มีคู่มืออยู่ ๒ กลุ่ม คือกรมควบคุมมลพิษ กับกลุ่ม
 กิจการร่วมค้าที่เรียกชื่อย่อ ๆ ว่า เอ็นวีพีเอสเคจี (NVPSKG) ๒ กลุ่มนี้ทำสัญญาเกี่ยวกับ
 เรื่องเกี่ยวกับน้ำเสียนี้นะครับเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ ครับ เรามาดูว่า เอ็น (N)
 คืออะไร ก็มีปรากฏในชาร์ต (Chart) ต่อมากครับ เอ็นในที่นี้คือบริษัท นอร์ธเวสต์วอเตอร์
 อินเตอร์เนชั่น จำกัด เอกสารย่อมาว่า เอ็น ดับเบิลยู ดับเบิลยู ไอ (NWWI) มีนายโรเบิร์ต
 เดนทอล อูเดน เป็นผู้ลงนามนะครับ ตัววี (V) คือใครครับ วี คือบริษัท วิจิตรภัณฑ์ก่อสร้าง
 จำกัด ผมก็จะขอบอกนิดหนึ่งว่ามีคนในตระกูลชวรัตน์เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ พี (P) คือ
 อะไรครับ พี คือบริษัท ประยูรวิทย์การช่าง มีคนในตระกูลลิปตพัลลภเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่
 เอส (S) คือบริษัท สีแสนการโยธา (๑๕๗๕) มีคนในตระกูลวงศ์ศิริโรจน์กุล เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่
 เค (K) คือ บริษัท กรุงธนเอ็นจิเนียริง จำกัด มีคนในตระกูล โกศัลกุล เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่
 จี (G) คือบริษัท เกสเวสติเวลลีโอปเมนต์ จำกัด มีบริษัท เอ็มดีเอ็กซ์ จำกัด ถือหุ้นใหญ่
 ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ท่านคงทราบแล้วนะครับว่า คนกลุ่มนี้เป็นใคร ทำอะไรอยู่
 ในรัฐบาลนี้ ผมจะไม่บอกนะครับให้ท่านคิดเอาเอง ที่นี้เงื่อนไขสำคัญของการประมูลรายนี้
 นะครับ ตัวเอ็นนี้เป็นตัวสำคัญ ตัวเอ็นนี้จะต้องมีใบรับรองว่าเป็นผู้มีความชำนาญในการ
 บำบัดน้ำเสีย เป็นเงื่อนไขข้อสำคัญของการประมูลทั้งหมด เรามาดูว่าเอ็นนี้สมบูรณ์ไหม
 ท่านเปิดดูอีกทีนะครับ เอ็นในที่นี้คือหมายถึง บริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์เนชั่น
 ครับ ถ้าท่านดูตามชาร์ตจะเห็นว่า ตัวเอ็นนี้นะครับ บริษัทนอร์ธเวสต์ วอเตอร์ อินเตอร์
 เนชั่น ถูกบริษัท นอร์ธเวสต์ วอเตอร์กรุ๊ป จำกัด เมิร์จ (Merge) คือควบกิจการไปตั้งแต่
 เมื่อ พ.ย. ๒๕๓๘ เห็นไหมครับ พ.ย. ๒๕๓๘ ถูกควบกิจการไปแล้ว แต่สัญญานี้ทำเมื่อ
 ๒๐ สิงหาคม ปี ๒๕๔๐ เวลาห่างกัน ๒ ปีเศษ เห็นไหมครับ ปัญหาว่า ตรงนี้นะครับ
 ที่เมิร์จนี้ เมิร์จโดยบริษัท ยูไนเต็ดยูทิลิตี้ จำกัด เมื่อปี ๒๕๓๘ ซื้อหุ้นไปหมด แต่เหตุใดครับ
 เขาถึงทำเจ้าหน้าที่ของรัฐยังเอาบริษัทนอร์ธเวสต์วอเตอร์อินเตอร์เนชั่นมาเป็นบริษัท
 กิจการร่วมค้าได้ ตรงนี้เองครับ ทำให้เกิดปัญหาทางข้อกฎหมายว่า การทำสัญญา
 ดังกล่าวเป็นโมฆะหรือไม่ มีปัญหาข้อกฎหมาย ผมจะไม่ตอบว่า โมฆะหรือไม่
 โมฆะ แต่เอกสารที่เรา มีเป็นเช่นนี้ ถ้าท่านจะเปิดดูอีกทีนะครับเพื่อความชัดเจน
 ในหน้า ๑๐ เอกสารระบุว่า ผู้มีอำนาจของบริษัทดังกล่าวมาครับคือ

นายริชาร์ด อีแวน เป็นผู้มีอำนาจของบริษัท ยูทิลิตี้ จำกัด แต่เหตุโดนครับ เอาเข้าจริง ๆ นายอูเดน นี่ครับ ผมเรียกนายอูเอน ลั่น ๆ มาเป็นผู้ลงนามในสัญญาหรือลงนามในสัญญา รวมคำ นี่เรามีเอกสารอย่างนี้ครับ เอกสารอันหลังนี้ครับ กว่าจะหามาได้แทบแย่เลยครับ เราต้องไปขอ ต้องใช้กำลังภายในไปหามาซึ่งทางอัยการเข้าใจว่ายังไม่มี เราก็ไปหามาได้ ก็นำมาเสนอต่อที่ประชุมนี้เป็นเบื้องต้น อีกอย่างหนึ่งนะครับ ท่านดูให้คือนะครับเอกสารที่ เซ็นสัญญากันในวันนั้นจะ ไม่มีการประทับตรา ซึ่งมีข้อความปรากฏอยู่ในหน้า ๑๑ นะครับ ก็นำมาเสนอให้ท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติพิจารณาเพื่อทราบ ผมไม่ได้ บอกว่า ไม่ชนะหรือไม่ชนะ แต่เอกสารเป็นเช่นนั้น คัดสินใจเอาเองครับ ในเบื้องต้นผมก็มี ข้อชี้แจงเพียงเท่านี้ครับ

- ๑๐๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
ผม วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมขออนุญาตตามกรรมาธิการครับ คือฟัง
กรรมาธิการ ๓ ท่าน อธิบาย ฟังแล้วเข้าใจ แต่สิ่งที่ปรากฏในเอกสารไม่เข้าใจเหมือนที่
ท่านอธิบาย ผมมีคำถามสั้น ๆ ว่าวิธีเรียกเป็นเอกสาร ยกตัวอย่างเช่น ท่านลองเปิดในหน้า
ของเอกสารที่ท่านนำเสนอ ในหน้าที่ ๕ ที่เราขึ้นด้วยตัวดำในวรรคแรก สรุปผลการ
ตรวจสอบการปฏิบัติงานของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงาน
อัยการสูงสุด ดังนี้ ก็มีข้อ ๑ ข้อ ๑.๑ ข้อ ๑.๒ สังเกตว่าในแต่ละหัวข้อ ท่านจะมีคำว่า
ควรเป็นอย่างนั้น ควรเป็นอย่างนี้ ถามว่าในเรื่องนี้เป็นข้อเสนอของกรรมาธิการ หรือ
เป็นข้อเสนอของสำนักงานอัยการสูงสุดและกรมที่ดิน อันนี้ในหน้าที่ ๕ คือที่ผมถามตรงนี้
เพราะว่าต้องการความชัดเจนที่โยงไปถึงข้อเสนอแนะกรรมาธิการในหน้าสุดท้าย ถ้าหาก
เป็นเหมือนที่ผมอ่านก็คือว่า ในหน้า ๕ ที่พูดถึงเรื่องสรุปผลการตรวจสอบนี้ กรรมาธิการ
ได้เสนอแนะไปในเรื่องเหล่านี้แล้ว ในหน้าที่ ๕ ถ้าเป็นอย่างนี้แล้ว ถ้าเป็นอย่างที่ผม
อนุมานจริง ข้อเสนอของกรรมาธิการในหน้า ๘ น่าจะเขียนใหม่ เพราะอ่านไม่รู้เรื่อง
แต่ผมเข้าใจเจตนาท่าน เพราะว่าท่านเขียนเชื่อมโยงกับทุกหน้าที่เกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้น
คำถามผมสั้น ๆ ง่าย ๆ คือในหน้าที่ ๕ ที่ท่านสรุปผลในข้อ ๑.๑ แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับ
ปัญหาทุจริตการจัดหาที่ดินนี้ วรรคแรกเขียนว่า กรมควบคุมมลพิษไม่ควรเป็นผู้จัดซื้อที่ดิน
แทนบริษัทฯ คำว่า “กรมควบคุมมลพิษไม่ควรจัดซื้อ” เป็นข้อเสนอของใครในเอกสารชิ้นนี้
เป็นข้อเสนอของกรรมาธิการหรือเป็นข้อเสนอของสำนักงานอัยการสูงสุด ผมว่าท่านควร
ให้ชัดเจน ไม่อย่างนั้นจะวนไปทั้งเอกสารทั้งฉบับเลย แต่ถ้าท่านบอกว่าเป็นข้อเสนอของ
กรรมาธิการ อันนี้จะเริ่มง่ายแล้ว ก็ค่อยไปแก้หน้าสุดท้ายเท่านั้นเอง หลัก ๆ เป็นอย่างนั้น
เพราะว่าส่วนสาระ ท่านอธิบายชัดเจนเกลี้ยง (Clear) ผมไม่คิดใจเลย แต่เอกสารนั้นไม่เกลี้ยง
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการ ท่านเจริญครับ

LIRT

นายจรูญ ยังประกาศ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายจรูญ ยังประกาศ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสมุทรปราการ ในฐานะเลขานุการ ขออนุญาตตอบท่านอาจารย์วัลลภ ก็เป็นความเข้าใจถูกต้องแล้วว่าเป็นข้อเสนอของกรรมการ ไม่ใช่เป็นข้อเสนอของสำนักงานอัยการสูงสุด เพราะสำนักงานอัยการสูงสุดวันที่มาชี้แจงนั้น ท่านยังไม่มีข้อเสนออะไรเลย เพราะว่าอัยการสูงสุดมีอย่างเดียว คือมีว่าเขาไม่รู้ว่าอะไรจะฟ้องอย่างไร หมดหนทาง เพราะว่าเอกสารข้อมูลต่าง ๆ สำคัญ ๆ เขาไม่มีในมือเลย เขาก็สู้กันค่อย ๆ อย่างนั้นเอง แต่เขาก็รู้ว่าสู้ไปก็แพ้ เพราะฉะนั้นกรรมการก็เห็นว่าแนวทางในการที่จะต่อสู้กันควรจะเป็นอย่างไร ก็เลยเสนอเป็นข้อเสนอไป
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภอีกครั้งครับ

นายวัลลภ ตังคณานุกาญจน์ (กรุงเทพมหานคร) : ผมอีกครั้งเดียวเท่านั้น เพราะว่าผมเข้าใจกรรมการแล้ว ถ้าความเข้าใจเราตรงกันแบบนี้ ผมว่าตั้งแต่หน้า ๑ ไปจนถึงหน้า ๘ ทำได้ค่อนข้างสมบูรณ์ เพียงแต่ว่าหน้า ๘ ซึ่งเป็นหน้าข้อเสนอสุดท้าย ห้วนมาก คล้าย ๆ กับหน้า ๘ นี่เป็นหน้าที่เขียนว่า ข้อเสนอแนะของกรรมการวิสามัญ เหมือนกับว่าทั้งฉบับมีอยู่เพียงหน้าเดียวที่เป็นข้อเสนอแนะ ถูกไหมครับ เพราะท่านขึ้นต้นว่า ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิสามัญ แต่ที่ท่านตอบผมตั้งแต่แรกว่า หน้าอื่น กรรมการเสนอแนะไปพร้อมกันแล้ว ที่ผมพูดเช่นนี้ เพราะว่าถ้าท่านไปอ่านหน้า ๘ จะเห็นว่าช่วงตอนปลายเขียนว่า รัฐมนตรีได้ตอบข้อซักถามในข้อที่ ๒ ว่าจะได้ดำเนินการตั้งคณะกรรมการในการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด อันนี้เป็นรัฐมนตรีตอบคำถาม แล้วท่านก็มาสรุปในหน้า ๘ ว่า ข้อเสนอข้อที่ ๒ คือคณะกรรมการที่รัฐมนตรีแต่งตั้งขึ้นนั้น จะต้องให้คนมีอำนาจเบ็ดเสร็จ คล้าย ๆ กับตอบคำถามที่รัฐมนตรีพูดถูกไหมครับ คล้าย ๆ คำตอบล่อมาจากข้อนั้น เพราะฉะนั้นในความเห็นของผมคือว่า ถ้าในหลาย ๆ หัวข้อที่กรรมการศึกษาแล้วตอบ ขอให้ใช้แบบเดียวกัน เช่น ในหน้า ๘ ถามว่าหน้าที่ ๘ เป็นข้อเสนอแนะล้วนหรือไม่ทั้งฉบับ ถ้ารวมทั้งฉบับต้องอธิบายความให้ชัดเจนขึ้น ซึ่งตรงนี้ขณะที่กรรมการเกิดท่านใดสงสัย ขอให้ท่านจรูญหรือใครก็ได้นั่งเพิ่ม

๒๒๓

ว. ๓๑ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ศกัถกษณ ๑๐๐/๓

รายละเอียดในข้อ ๒ และในข้อ ๓ ว่าก็อะไรกันแน่ในข้อเสนอโดยรวม โดยในหน้า ๘
ขึ้นต้นว่า ข้อเสนอแนะโดยรวมของคณะกรรมการการวิสามัญ เพราะว่าหน้าอื่น ๆ ท่าน
เสนอแนะเป็นประเด็น ๆ ไปแล้ว ในช่วงนี้ถ้าสามารถจะขยายความในข้อที่ ๒ ว่า
คณะกรรมการที่รัฐมนตรีจัดตั้งขึ้นมีอำนาจเบ็ดเสร็จ อำนาจเบ็ดเสร็จอย่างไรใช้ไหมครับ
หรือว่าข้อ ๓ ควรให้รัฐมนตรีเป็นผู้ดำเนินการแทนกรมควบคุมมลพิษที่ผ่านมาทั้งหมด
ก็อะไร ถ้าขยายความแบบนี้ได้เอกสารชิ้นนี้จะมีประโยชน์มาก มิฉะนั้นจะอ่านไม่รู้เรื่อง
แล้วจะเสียค่ามาก ความเป็นเช่นนี้ครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

- ๑๐๑/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่าน พลเอก ศิริ กรับ

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ กรับ จากการที่เราพบปะกับ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๘ แล้วก็ได้ซักถามประเด็นต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ ๑ ประเด็น แล้วนอกจากนั้นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงก็ต้องตอบข้อซักถามอะไรต่าง ๆ ๓ เรื่อง แล้วเราก็ได้ตั้งข้อสังเกตไปยังรัฐมนตรี ๒ ข้อนะครับ แล้วก็ไปเป็นข้อเสนอแนะของกรรมาธิการวิสามัญ โดยสรุปภาพรวมทั้งหมดนั้นนะครับ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗ แต่เรามีข้อแก้ไข ข้อ ๒ คณะกรรมการที่รัฐมนตรีจัดตั้งขึ้นควรให้มีอำนาจติดตามความคืบหน้าอย่างเบ็ดเสร็จ แล้วข้อ ๗ เราขอแก้ ควรให้รัฐมนตรีเป็นผู้ติดตามการแก้ไขปัญหของกรมควบคุมมลพิษอย่างใกล้ชิด ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์ประทีปยังสงสัยอยู่ครับ เชิญครับ

นางประทีป อังทรงธรรม ฮาดะ (กรุงเทพมหานคร) : มีเรื่องที่น่าสงสัยในหน้า ๗ นั้นะคะท่านประธานฯ เพราะว่าในรายงานนี้ได้เชิญรัฐมนตรีมาตอบข้อซักถามด้วย ๓ ข้อ แล้วตอนนี้ทางคณะกรรมการวิสามัญ ก็ให้ข้อสังเกต ที่นี้ข้อสังเกตของท่านที่ได้ถามไป เช่น ข้อ ๑ การจะดำเนินการ โครงการต่อไปนั้นจะกลายเป็นการยอมรับสัญญาทั้งหมด และไม่สามารถดำเนินการคดีกับผู้กระทำผิดได้ ซึ่งจริง ๆ แล้วโครงการนี้มีการสลับซับซ้อน แล้วก็สูญเสียเงินถึง ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท และเป็นเงินกู้ด้วย

ประการที่ ๒ การประนีประนอมยอมความจะมีผลกระทบต่อกดีในการดำเนินการทางแพ่งและอาญา ไม่ทราบว่าท่านรัฐมนตรีตอบว่าอย่างไรที่ท่านถามไปตั้งข้อสังเกตไป เพราะเป็นหัวใจเลยนะค่ะ ถ้าหากว่าการดำเนินโครงการนี้เหมือนกับยอมรับของผิดเอามาเป็นของถูกใหม่ แล้วประนีประนอมก็จะกลายเป็นว่าคดีตกลงอยู่ที่โกงซื้อที่ดิน จากซื้อที่ดินมาราคา ๕๐,๐๐๐ บาท มาขายเป็น ๑ ล้านบาท โอ. เค. เป็นอย่างไร เป็นอย่างนั้นหรือเปล่า ตรงนี้ดิฉันเองอยากจะถามค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการช่วยคลี่คลายความสงสัยน้อยครับ เชิญครับ

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม วงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง ในฐานะกรรมการ ก่อนที่จะตอบคำถามของท่านประทีป อึ้งทรงธรรม ผมขอแก่นิดเดียวครับ ในหน้า ๗ ย่อหน้าที่ ๒ คณะกรรมการได้พบปะสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ท่านชัชชาติ สิทธิพันธุ์) และได้ชัดเจนว่า ณ เวลานั้น รัฐมนตรีท่านไหนเป็นคนตอบ ที่นี้จะมาขอตอบคำถามท่านประทีป อึ้งทรงธรรม ขอภัยที่เอ่ยชื่อนะครับ

ข้อที่ ๑ การจะดำเนินโครงการต่อไปนั้นจะเป็นการยอมรับสัญญาทั้งหมด และไม่สามารถดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดได้ คือประเด็นนี้ตอนที่เราเชิญพนักงานอัยการมาซักถามข้อมูล ให้ข้อมูลนั้น เราได้ข่าว แล้วก็มี การเสนอข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ว่า โครงการนี้ทางรัฐบาลจะดำเนินการต่อไป ย้ำนะครับ มีข่าวมาก่อนแล้วว่าโครงการนี้จะดำเนินการต่อไป ซึ่งตรงนี้คณะกรรมการเป็นห่วงทั้งในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ก็เลยจะนำประเด็นนี้ไปถามพนักงานอัยการ ซึ่งเขาเป็นผู้ดำเนินคดีค้างอยู่ในศาลแพ่ง และอยู่ในชั้นอนุญาโตตุลาการ-----

ทางพนักงานอัยการก็ตอบว่าถ้าดำเนินการต่อไป ถ้าโครงการต่อไปนั้นจะรับโดยการที่
จะต้องเอาเงินมาตั้งมาเซอร์เวย์ (Survey) มาอีก ๔๐ กว่าล้านบาทนี้มาสำรวจอีก
๔๕ ล้านบาทนั้นจะเป็นผลเสียต่อรูปคดีที่ดำเนินการอยู่ในศาล ท่านยืนยันว่าจะเป็นผล
เสียคดีที่จะดำเนินการในศาล เราก็เลยนำข้อสังเกตนี้มาบอกกับท่านรัฐมนตรีซึ่งท่านก็รับฟัง
นะครับ

ประการที่ ๒ ก็คือการประเมินประนอมยอมความจะมีผลกระทบต่อ
การดำเนินคดีอาญาทางแพ่งนั้น ข้อ ๒ นี้เป็นเรื่องที่ท่านรัฐมนตรีคือคุณชงยุทธ คิยะไพรัช
ได้มาแสดงเจตนารมณ์กับเราว่าจะประเมินประนอมยอมความ แล้วก็จะดำเนินการโครงการนี้
ต่อไป ซึ่งเราก็ได้บอกไปว่าถ้าประเมินประนอมยอมความนี้คณะกรรมการเป็นห่วงว่า
นอกจากจะมีผลกระทบต่อคดีแล้วท่านรัฐมนตรีเองนั้นแหละจะต้องเป็นคนรับผิดชอบ
ถ้าเกิดความเสียหายขึ้น ผลที่สุดพูดไปพูดมาพูดกันหลายคำ ท่านรัฐมนตรีก็พูดคำหนึ่ง
ขออนุญาตนำมาเปิดเผยท่านบอกว่า ท่านรู้สึกเป็นสัจที่มิเชื่อกว่านะครับ เป็นควาย
พูดหยาบ ๆ ขออนุญาตพูดคำหยาบ เป็นควายหรือเปล่า ซึ่งจากคำชี้แจงของเรา จากคำ
พิพากษาของเรา รวมทั้งข้อมูลเอกสารนี้ทำให้ท่านรัฐมนตรีชงยุทธดาสว่างขึ้น อันนี้เองครับ
มีผลสืบเนื่องไปถึงเรื่องที่ท่านจะตั้งกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่งซึ่งประกอบด้วยคือที่ปรึกษา
ของเราแล้วก็ของฝ่ายราชการ แต่ ณ เวลานี้ท่านรัฐมนตรียังไม่ได้ตั้ง เราก็รออยู่ว่าท่านจะตั้ง
เมื่อไร ผมก็ขอชี้แจงท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติแก่นี้ก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : คงพอแล้วนะครับ เพราะว่า ๕ ทุ่มแล้ว และเราก็ต้องปิดประชุมก่อน
๒๔.๐๐ นาฬิกาหน้าครับ เนื่องจากมีพระบรมราชโองการปิดสมัยประชุมมาแล้วนะครับ
ขอความเห็นชอบจากที่ประชุม

นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ (นครปฐม) : ท่านประธานฯ ครับ เกรงจะขัด
กันเอง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญครับ

LIRT

๒๒๓

ว. ๓๑ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สมบูรณ ๑๐๒/๒

นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ (นครปฐม) : ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ
ผม ประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครปฐม คือผมดูตรงนี้ เพราะว่าผมจำได้ว่า
เรื่องนี้ก็เป็นข่าวกันมาหลายปีแล้ว และปัญหาก็คือว่าผมดูข้อสรุปในหน้า ๕ นั้นะครับ
ข้อที่ ๑.๑ แล้วก็ข้อหน้า ๒, ๓ เรียกว่าข้อหน้า ๔ ก็ได้ ที่บอกว่า “การจัดหาที่ดินโดย
กรมควบคุมมลพิษควรใช้ พ.ร.บ. เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐” ตรงนี้ผมจำได้ว่า
กรณีเรื่องบ่อบำบัดน้ำเสียนั้นที่ดินบางส่วนนี้เป็นที่ดินที่เดิมทีนั้นเป็นที่ดินที่ไม่สามารถนำมา
ออกเอกสารสิทธิได้ด้วย เป็นที่ดินถ้าไปแล้วก็ถือว่าเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน
สาธารณสมบัติของแผ่นดินไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ พ.ร.บ. เวนคืน เพราะว่าไป
ไม่ได้อยู่แล้วที่จะไปออกเอกสารสิทธิ ไม่ทราบว่าข้อสรุปตรงนี้ตรงกันหรือไม่ เพราะว่า
ข้างหน้านั้นไม่มีระบุไว้ว่าที่ดินที่ในหน้า ๓ ที่บอกว่าคณะกรรมการที่รายงานต่อ
นายกรัฐมนตรีที่บ้านพิษณุโลกระบุว่าการบริหารสัญญาบกพร่อง คำว่า “สัญญา
บกพร่อง” สัญญาบกพร่องอย่างไร ฉะนั้นถ้าหากว่ารายการนี้ทางท่านจรูญก็เคยเสนอ
หลายหนแล้ว ผมคิดว่าถ้าหากว่าเป็นกรณีที่ที่ดินตรงนั้นซึ่งอยู่ติดกับชายทะเลแล้วก็เป็นที่
ที่เดิมทีบอกว่ามีหอยแมลงภู่มาเกาะกันเป็นจำนวนมากนี้ ถ้าที่ดินนั้นเป็นที่สาธารณสมบัติ
ของแผ่นดินแล้วไม่มีความจำเป็นที่จะต้องออกเป็น พ.ร.บ. เวนคืนแต่ประการใด จะขัด
กันเองในตัว ก็ขอความกระจ่างตรงนี้ครับ ขอบขอบคุณครับ

- ๑๐๓/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการที่ท่านใดจะชี้แจงเชิญครับ

นายจรูญ ยังประภากร (กรรมการ) : ขออนุญาตกราบเรียน ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายจรูญ ยังประภากร ในฐานะเลขานุการ ขออนุญาตตอบ ท่านประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ ว่าความในหน้า ๕ ในเรื่องของการจัดหาที่ดินซึ่งเขียนว่า ควรใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ นั้นไม่ได้หมายถึงที่ดินแปลงที่โครงการตั้งอยู่ในปัจจุบัน แต่หมายถึงว่าถ้าหากว่าที่ดินในขณะนั้นเขากำหนดไว้ให้แยกบล็อค ๒ ผัง เมื่อบล็อค ๒ ผัง เขาก็อ้างว่าที่ดินไม่สามารถจัดหาซื้อได้ โดยต้องไปเอาที่คลองด่าน แต่ในความเป็นจริงเขาสามารถใช้พระราชบัญญัติเวนคืนหาที่ดินที่อื่นได้ เพราะฉะนั้นข้ออ้างที่ว่าที่ดินหาไม่ได้นั้นไม่เป็นความจริง เพราะสามารถใช้ พ.ร.บ. เวนคืนที่ดินแปลงอื่นได้ แต่เขาก็อ้างว่าเมื่อหาที่ดินแปลงอื่นไม่ได้ก็ต้องไปซื้อที่คลองด่านซึ่งห่างไปอีก ๒๐ กิโลเมตร ทำให้วงเงินในการก่อสร้างแพงขึ้นอีก ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็เป็นการขัดมติของคณะรัฐมนตรีที่ไปเปลี่ยนแปลง ๒ พื้นที่ ไปพื้นที่ฝั่งเดียวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ยังสงสัยเชิญท่านประสิทธิ์

นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ (นครปฐม) : ขอบขอบคุณครับท่านประธานฯ ขอปรับเป็นอย่างนี้ได้ไหมท่านประธานฯ ก็ขอเรียนไปทางคณะกรรมการว่าตรงที่บอกว่าการจัดหาที่ดินโดยกรมควบคุมมลพิษควรใช้ พ.ร.บ. เวนคืนในที่ดินที่ไม่ใช่แปลงที่เป็นปัญหานี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจน เพราะถ้าอ่านอย่างนี้เหมือนกับว่า พ.ร.บ. นี้ให้นำไปใช้กับที่ดินแปลงที่เป็นปัญหาอยู่ด้วยซึ่งใช้เงินกันเป็นจำนวนมากเป็นหมื่น ๆ ล้านไปแล้ว ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการรับได้นะครับ จะขอให้ที่ประชุมพิจารณาว่าจะเห็นชอบให้ส่งรายงานฉบับนี้พร้อมกับข้อเสนอแนะของกรรมการไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือไม่ มีท่านผู้ใดไม่เห็นชอบไหมครับ

(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

LIRT

๒๒๘

ว. ๓๑ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

อรณิคย์ ๑๐๓/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ จบระเบียบวาระ ๔.๑๐
อยากกราบเรียนท่านผู้ทรงเกียรติที่เคารพนะครับ ต้องขอภัยกรรมาธิการชุดต่าง ๆ
เป็นอย่างมาก รวมทั้งเจ้าของญัตติทั้งหลายที่รอการพิจารณาอยู่ เนื่องจากเวลาในวันนี้
เราคงจะอำนวยให้ที่ประชุมได้พิจารณาวันละต่าง ๆ เพียงเท่านี้และวันนี้เป็นวันสุดท้ายของ
สมัยประชุม ขอให้เลขาธิการฯ อ่านพระบรมราชโองการปิดสมัยประชุม โปรดยืนขึ้นครับ
เชิญครับ

นายสุรพงษ์ มาตะวิสุทธิ์ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) :

Legislative Institutional Repository of Thailand

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล) ๘๓๖๓

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	
เลขรับ	4809
วันที่	28 มี.ย. 2548
เวลา	10.50 น.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๘

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

รับที่ 319 / 48

วันที่ 28 มิ.ย. 48

เรื่อง พระราชกฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญทั่วไป พ.ศ. ๒๕๔๘

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาพระราชกฤษฎีกาในเรื่องนี้

ด้วยได้มีพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญทั่วไป พ.ศ. ๒๕๔๘ ตั้งแต่วันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ตามสำเนาพระราชกฤษฎีกาที่ได้แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๘ - ๓๐๙

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๔๘

กลุ่มงานระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา

รับที่ ๒๐๘ / ๔๕๔๘

วันที่ 29 มิ.ย. 48

เวลา ๐๙.๒๐ น.

สำนักการประชุม

๒๓๐

ว. ๓๑ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

อรนิตย ๑๐๓/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบพระคุณท่านผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ เลิกประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๓.๐๕ นาฬิกา

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้จกรายงานการประชุม

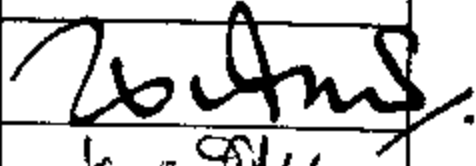
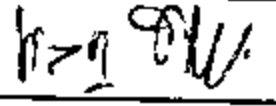
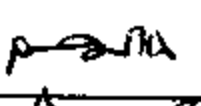
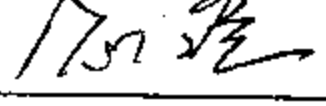
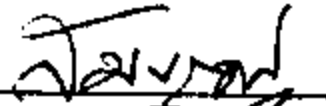
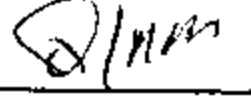
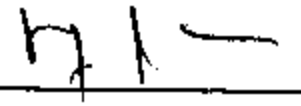
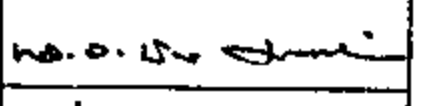
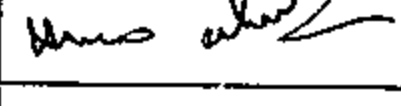
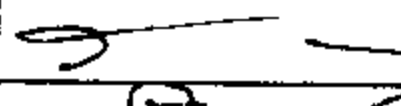
อรนิตย์	ฤทธิมัต	ธีรวรรณ	นราพงศ์
สุพิชญ์ลักษณ์	หาญพิทักษ์สุข	รุจิรา	คีนุก
ทิพรัตน์	แก้วสุขโข	อัจฉรา	มาลากุล ณ อยุธยา
สุชาดา	ภมระราภา	ศรีอนงค์	นิสภา
สำรวม	ผลประสิทธิ์	มิ่งขวัญ	พິงรัตนมงคล
วนิดา	ศิริทรัพย์สมบัติ	ลัดดาวัลย์	รัตนบุรี
วินัย	และไหม	เปล่งฉวี	ศิรินทโร
รุจิรา	เนตรบุตร	ธนาวดี	โสภณชัยลักษณ์
ดวงทิพย์	อินบุญนะ	วรนุช	ทรวงแสง
มยุรี	แก่นสาร	พนิดา	อิสโร
นนทพร	แก้วมะเร็ง	ภาวณา	ภักดิ์ตรัย
อัมภา	สายชล	กัญญฉัตร	พูลทรัพย์
อารีวรรณ	นพรัตน์สมบูรณ์	วิมล	แจ้งอัฒะ
สรยุทธ	ปลื้มถนอม	ขวัญเมือง	เย็นสบาย
จิตติมา	แก้วงาม	กาหลง	เทียนทอง
ศศิมา	แสงหิ่ห้อย	ศุภลักษณ์	โอภาสพินิจ
อัจฉริยา	เอี่ยมโอษฐ์	สมบูรณ์	จำกระแสร์

กลุ่มงานชวเลข สำนักจกรายงานการประชุมและชวเลข

LIRT

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายณัฏฐ์ ศรีสรพวงศ์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๓.	นายสมัย สมแสน รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง	
๔.	นายถวิล จันทร์ประสงค์ รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม	
๕.	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่	
๖.	นายโกเมศ ทัฬหะนนท์ รักษาการเลขานุการคณะกรรมการ	
๗.	นายวิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์ โฆษกคณะกรรมการ	
๘.	นายมารุต โรจนปิยวงศ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๙.	พลเอก บัณฑิตย์ มลายอริสุนย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๐.	ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๑.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๒.	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	
๑๓.	นายวิจิตร มโนสิทธิศักดิ์	
๑๔.	นายสมศักดิ์ โล่สถาพรพิพิธ	
๑๕.	นายอมร นิลเปรม	

ตรวจแล้ว วันที่ ๖ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๓๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๘

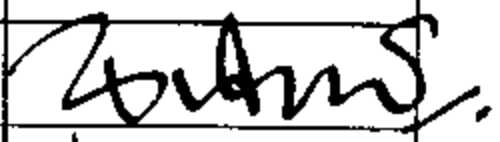
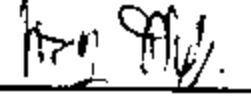
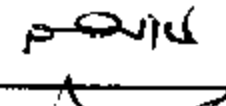
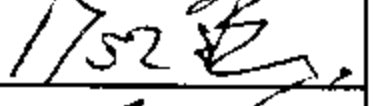
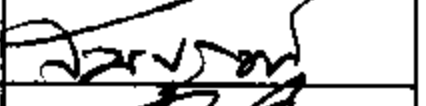
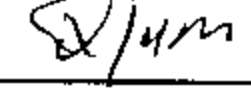
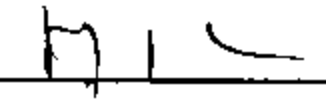
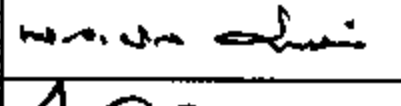
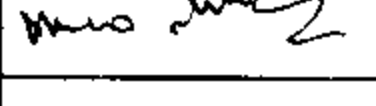
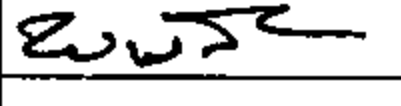

ประธานวุฒิสภา

LIRT

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายณัฏฐ์ ศรีสรพวงศ์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๓.	นายสมัย อมแสน รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง	
๔.	นายถวิล จันทร์ประสงศ์ รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม	
๕.	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่	
๖.	นายโกเมศ ทิฆมณานนท์ รักษาการเลขานุการคณะกรรมการ	
๗.	นายวิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์ โฆษกคณะกรรมการ	
๘.	นายมารุต โรจนปิยาวงค์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๙.	พลเอก บัณฑิตย์ มลายอริสุนย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๐.	ร้อยตรี อนุฎล สุภาไชยกิจ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๑.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๒.	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	
๑๓.	นายวิจิตร มโนสิทธิศักดิ์	
๑๔.	นายสมศักดิ์ โล่สถาพรพิพิธ	
๑๕.	นายอมร นิลเปรม	

ตรวจแล้ว วันที่..... 6 เดือน..... ตุลาคม..... พ.ศ. ๒๕๖๘

สกรับรองในคราวประชุม

ครั้งที่.....

วันที่.....

.....

ประธานวุฒิสภา

LIRT